

سازمان آموزش عالی و حرفه‌ای کشور

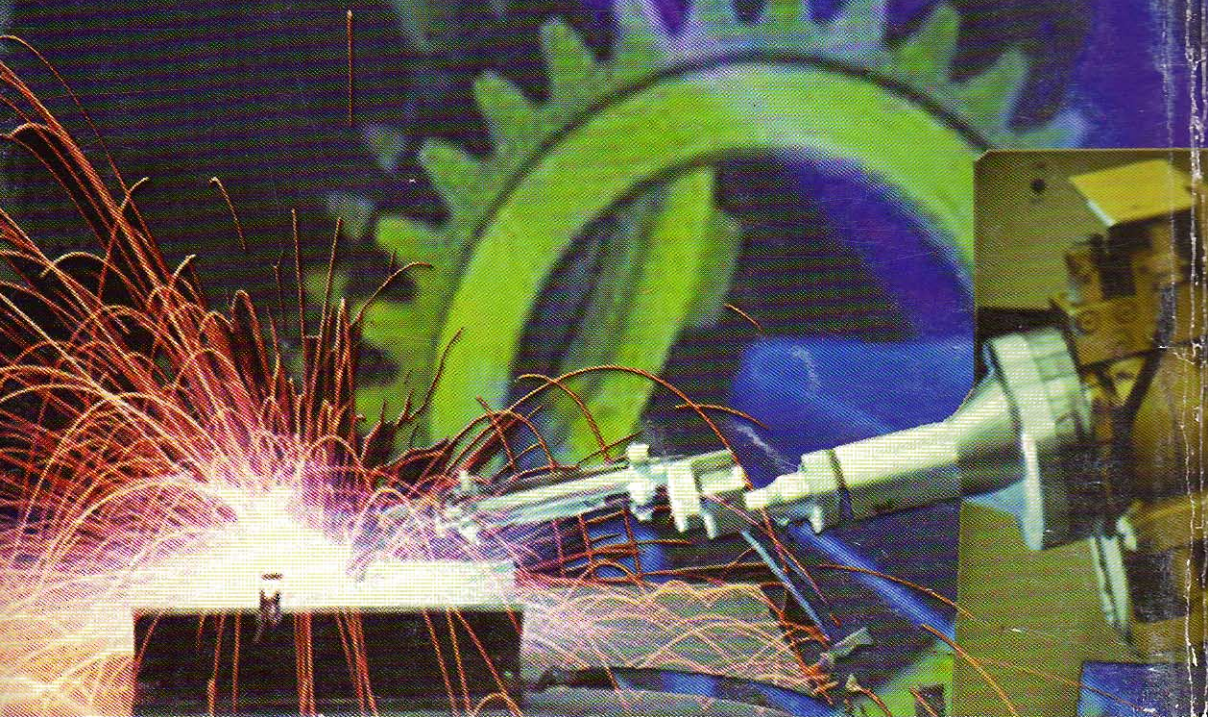

جمهوری اسلامی ایران
وزارت کار، تعاون و رفاه اجتماعی

کتاب درسی

جوشکاری به روش TIG-MIG-MAG

بر اساس استاندارد ملی مهارت

نام کتاب: کتاب درسی جوشکاری به روش TIG-MIG-MAG

براساس استاندارد ملی مهارت

گردآورنده: علی اجتهادی

حروفچین و صفحه آرا: زهره محمدحسینی

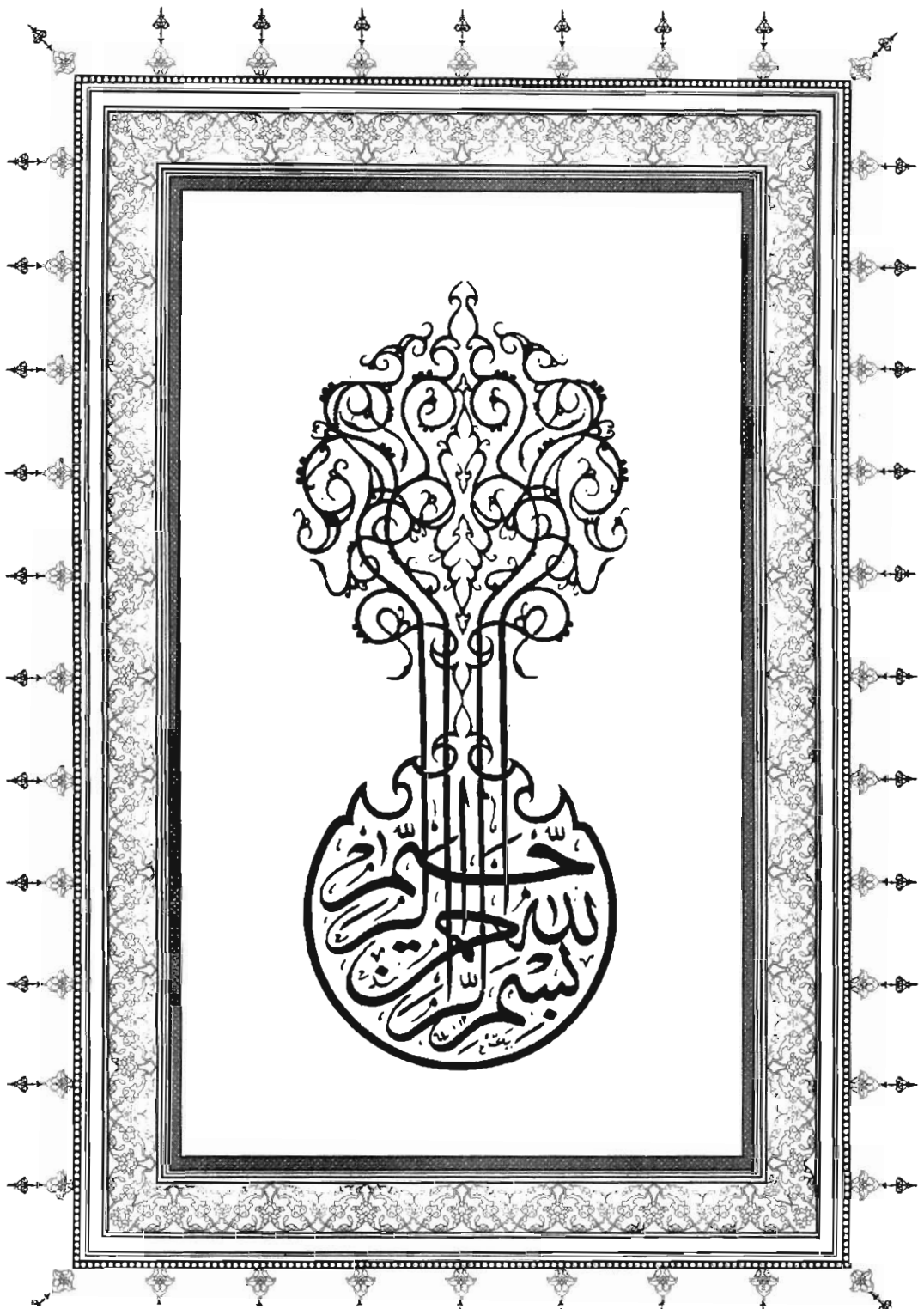
طرح روی جلد: فریبا خدابخشی

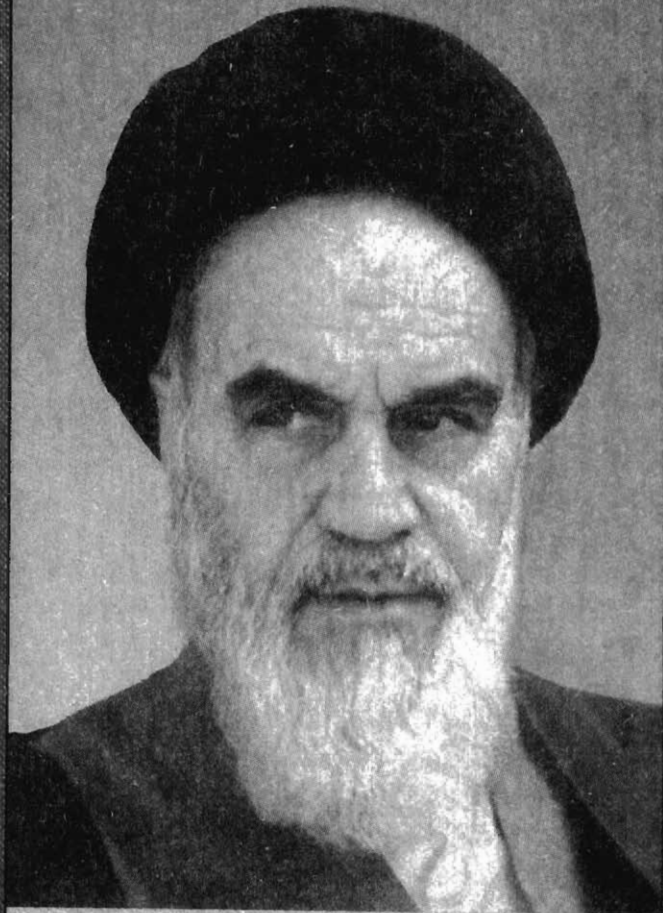
ناشر: سازمان آموزش فنی و حرفه ای کشور - مدیریت پژوهش

تیراژ: ۵۰۰۰ جلد

نوبت چاپ: اول

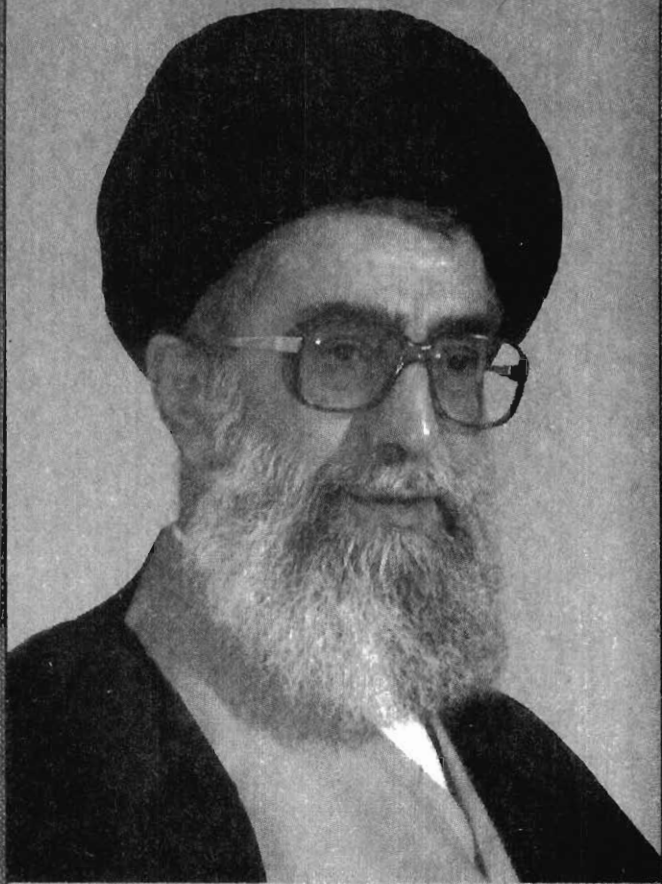
سال انتشار: مرداد ۱۳۸۰

دانش‌های مورد نیاز یک کشور اسلامی را فرا بگیرید.

امام خمینی (قدس سره الشریف)

علم برای عمل، مصداق اتم و اکملش همین کاری است که
امروزه فنی و حرفه ایها می کنند و باید به این پرداخته شود.
مقام معظم رهبری حضرت آیت الله خامنه ای

بسمه تعالی

مقدمه

کلید موفقیت در رشد اقتصادی هر کشور در گرو آموزشهای فنی و حرفه‌ای است، امروزه انسانها به مدد فن آوری و ساخت انواع دستگاههای مدرن و ابزار متنوعی و وسایل و کالاهای نو، آسایش زندگی را فراهم ساخته و با ایجاد زیرساختهای اقتصادی نظیر سدها، راهها، ارتباطات، امور کشاورزی، دامپروری، خدمات و... زندگانی مطلوب و دلپذیر توأم با کار را فراهم نموده اند.

بدیهی است در این ساختار، آنچه از همه مهمتر است نیروی انسانی ماهر و متخصص است، اما مشکل اصلی در اکثر جوامع و بخصوص کشورهای در حال توسعه، مساله ازدیاد نیروی انسانی غیر ماهر است. در نظام فعلی آموزشی کشور در سطوح عمومی و عالی بیشتر افراد بر مبنای آموزشهای غیر فنی تربیت می شوند، و توان کیفی آموزشهای عمومی برای ورود فارغ التحصیلان به بازار کار کافی نیست.

بدین جهت وزارت کار و امور اجتماعی طی ده سال گذشته، سعی خود را برای گسترش و بسط هر چه بیشتر آموزشهای فنی و حرفه‌ای از طریق سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای کشور به کار گرفت، بطوریکه آمار نشان می دهد این رشد در زمینه های مختلف بیش از $970/6\%$ درصد بوده است. امروزه در اکثر شهرها و حتی نقاط دور افتاده، مراکز سازمان به امر آموزشهای فنی و حرفه‌ای اشتغال دارند و همچنین با اعزام تیم های سیار آموزشی به اقصی نقاطی از میهن اسلامی که نیاز به آموزشهای فنی و حرفه‌ای دارند در کاهش این نقیصه همت گمارده اند.

در این راستا و برای آنکه علاقمندان به حرفه آموزشی منابعی برای مطالعه در هر

درس پیش روی داشته باشند و همچنین برای آشنایی علاقمندان به چگونگی برگزاری آزمونهای مربوطه، کتابهای درسی و آموزشی متعددی توسط سازمان آموزش فنی و حرفه ای کشور منتشر گردیده، که یکی از عمده ترین اهداف آنها و کتاب حاضر این است که مطالب بگونه ای ساده و روشن برای کارآموز و کارگر بیان گردد.

کتاب حاضر بر مبنای اطلاعات و تجربیات مربیان و کارشناسان با تجربه سازمان تهیه گردیده که امید است در تعالی و افزایش مهارتهای حرفه ای به علاقمندان نقش موثری داشته باشد.

حسین کمالی

وزیر کار و امور اجتماعی

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
۱	فصل ۱ - توانایی راه اندازی و ایجاد قوس الکتریکی با روش TIG
۲۹	فصل ۲ - توانایی گرده سازی و مرکب با روش TIG بر روی فولاد معمولی
۳۸	فصل ۳ - توانایی جوشکاری انواع اتصالات فولاد معمولی با جوشکاری TIG در حالات مختلف بدون تهیه پیخ
۵۱	فصل ۴ - توانایی جوشکاری انواع اتصالات فولاد معمولی با جوشکاری TIG در حالات مختلف با تهیه پیخ
۵۶	فصل ۵ - توانایی جوشکاری انواع اتصالات لوله فولاد معمولی با جوشکاری TIG در حالات مختلف
۶۶	فصل ۶ - توانایی جوشکاری فولادهای زنگ نزن با روش TIG
۷۸	فصل ۷ - توانایی جوشکاری آلومینیوم و آلیاژهای آن با روش TIG
۹۸	فصل ۸ - توانایی راه اندازی و ایجاد قوس الکتریکی با جوشکاری MIG و MAC
۱۲۰	فصل ۹ - توانایی گرده سازی ساده و مرکب با جوشکاری MIG و MAG روی فولاد معمولی
۱۳۷	فصل ۱۰ - توانایی جوشکاری انواع اتصالات فولاد معمولی با جوشکاری MIG و MAG در حالات مختلف بدون تهیه پیخ
۱۴۶	فصل ۱۱ - توانایی جوشکاری انواع اتصالات فولاد معمولی با جوشکاری MIG و MAG در حالات مختلف با تهیه پیخ
۱۵۳	فصل ۱۲ - توانایی جوشکاری انواع اتصالات لوله فولاد معمولی با جوشکاری MIG و MAG در حالات مختلف
۱۶۲	فصل ۱۳ - توانایی جوشکاری فولادهای زنگ نزن با روش MIG
۱۷۰	فصل ۱۴ - توانایی جوشکاری آلومینیوم و آلیاژهای آن به روش MIG

فصل ۱

توانایی راه اندازی و ایجاد قوس الکتریکی با روش TIG

۱-۱-۱- آشنایی با وسایل کلی جوشکاری TIG:

۱-۱-۱- مولدهای جوشکاری :

الف- ترانسفورماتورهای رکتیفایر دار جهت ایجاد جریان مستقیم

ب- ترانسفورماتورها برای ایجاد جریان متناوب

ج- موتور ژنراتورها (موتورهای الکتریکی برای ایجاد جریان مستقیم و موتورهای بنزینی).

ترانسفورماتورها و ترانسفورماتورهای رکتیفایر دار مزایایی بر موتور ژنراتورها دارند که عبارتند از: هزینه اولیه کم، نداشتن افت جریان هنگام حرارت اضافی، بی سروصدا بودن دستگاه، هزینه نگهداری کم، نداشتن قطعات متحرک و برق ورودی کم هنگام بی باری.

مزیت موتور ژنراتورهای دیزلی این است که می توانند در جاهایی که برق موجود نیست، مورد استفاده قرار گیرند.

۱-۱-۲- دستگاه کنترل :

کنترل گاز و جریان را به عهده دارد.

۱-۱-۳- کپسولهای گاز:

کپسولهای گاز استاندارد دارای اهمیت مخصوص می باشند، زیرا علاوه بر رعایت دقیق رنگ کپسولها با گاز محتوی، بهیچ وجه نبایستی به این کپسولها ضربه وارد شود و در موقع حمل و نقل نهایت دقت بعمل آید، درب آنها بایستی با درپوش مخصوص بسته شود چون گازهای مختلف با فشار در آنها ذخیره شده اند، بایستی کاملاً در اتاقک مخصوص خارج از کارگاه قرار داده شوند و در تولیدات سری و زیاد از سیستم لوله کشی استفاده گردد.

۴-۱-۱ - تنظیم کننده های گاز :

چون فشار گاز در کپسولها زیاد می باشد و جوشکاری با این فشار امکان پذیر نمی باشد، بدین جهت بایستی فشار کپسول را کاهش داد تا به فشار کار تبدیل گردد. عمل کاهش و تنظیم فشار گاز کپسولها به وسیله تنظیم کننده گاز (رگلاتور) انجام می گیرد.

۵-۱-۱ - انبر مخصوص :

یک مشعل جوشکاری دستی (انبر مخصوص) باید ساده، سبک و کاملاً عایق بندی شده باشد. مشعل دارای دسته ای برای نگهداری در دست، وسایلی برای انتقال گاز محافظ به سطح قوس، یک طوقچه (کولت)، سه نظام با وسایل دیگر برای نگهداری الکتروود تنگستنی و هدایت جریان جوشکاری می باشد. برای مونتاژ مشعل نیاز به انواع کابلها، شیلنگها و لوله های اتصالی برای اتصال مشعل به منبع برق، گاز و آب (در صورتیکه آب جهت خنک کردن بکار رود) می باشد.

۶-۱-۱ - وسایل خنک کننده :

مشعلهایی که با آب سرد می شوند باید یک مولد سرد کننده و تمیز کننده آب داشته باشند، یک سیستم سیر کوله آب در تجهیزات قابل حمل بکار رود. برای تاسیسات قابل حمل، یک تانک آب با ظرفیت ۱۰ تا ۴۰ گالنی با یک پمپ متحرک الکتریکی معمولاً مناسب می باشد. تانک آب باید با آب مقطر، که غیر معدنی و غیر یونیزه است پر گردد، برای اطمینان کیفیت کار، بهتر است یک ماده ای که ذرات آب را بگیرد به مخزن اضافه شود.

۲-۱ - آشنایی با جریانهای جوشکاری :

جریان یکی از مهمترین شرایط کاربری کنترل در هر کار جوشکاری است، زیرا برای عمق نفوذ، سرعت جوشکاری، نرخ رسوب و کیفیت جوش در نظر گرفته می شود.

۱-۲-۱ - جریان متناوب AC:

جریان متناوب، ضربه های متناوب Dcsp (قطب مستقیم جریان مستقیم) و DCRP (قطب معکوس جریان مستقیم) را نشان می دهد که این عمل در هر ثانیه ۱۰۰ بار تکرار می شود.

با جریان متناوب و هنگام هر سیکل، تفاوت ولتاژ از یک مقدار حداکثر مثبت به یک مقدار حداکثر منفی می باشد و قوس هر لحظه این تفاوت را نشان می دهد. یک قوس معمولی ترانسفورماتور جوشکاری ولتاژ زیادی برای ثبات مجدد قوس، بعد از اینکه هنگام جوشکاری در یک محیط خنثی قرار گرفت، ایجاد نمی نماید. در نتیجه برای ثبات مجدد قوس بایستی در هر نیم سیکل یک جریان فرکانس بالا به قوس اضافه شود. جریان متناوب نفوذ مناسب و اکسید کمی در سطح ایجاد می کند. درز جوش ایجاد شده در جوشکاری TIG با AC وسیعتر و کم عمق تر نسبت به درز جوش DCSP و باریکتر و عمیق تر، نسبت به درز جوش DCRP است، و AC استحکام بیشتری نسبت به درز جوش Dcsp و Dcsp دارد. بنابراین برای جوشکاری آلومینیوم، منیزیم و مس برلیوم دار جریان متناوب ترجیح داده می شود. یک راهنما برای انتخاب نوع جریان جهت جوشکاری انواع فلزات مختلف در جدول ۱-۱ نشان داده شده است.

۱-۲-۲ - جریان مستقیم:

در جریان مستقیم از دو قطب مستقیم و معکوس استفاده می شود.

۱-۲-۳ - قطب مستقیم (Dcsp):

این نوع قطب اکثراً در جوشکاری TIG مورد استفاده قرار می گیرد. این نوع جریان می تواند جوشهای خوبی، تقریباً در تمام فلزات و آلیاژهای قابل جوش، ایجاد نماید. در جوشکاری با Dcsp الکتروود به منفی و فلز به مثبت وصل می شود، بطوری که الکترونها از الکتروود به سمت فلز حرکت می کنند. چون در تمام قوسهای

جریان مستقیم، ۷۰ درصد حرارت ایجاد شده در مثبت یا آند (انتهای قوس) است، توسط یک الکتروود به اندازه مشخص، بیشتر از قطب مستقیم نسبت به قطب معکوس جریان مستقیم حمایت می شود، اگر داغ ترین قوس برای یک اندازه مخصوص الکتروود مطلوب باشد، در نتیجه Dcsp بکار می رود. قطب مستقیم جریان مستقیم درز جوش عمیق و باریک با نفوذ بیشتر نسبت به دو نوع جریان دیگر ایجاد می نماید. هنگام جوشکاری فلزات نازک، درز جوش باریک و نفوذ عمیق توسط جریان Dcsp مشکل ایجاد می شود. برعکس DCRP و AC، جریان DCSP اکسیدهای سطحی روی آلومینیوم، منیزیم و یامس برلیوم دار را بر نمی دارد، اما آلومینیوم ممکن است با DCSP با استفاده از روشهای مخصوص به اضافه تمیزکاری مکانیکی یا شیمیایی قبل از جوشکاری، جوش گردد.

۴-۲-۱- قطب معکوس (DCRP):

در جوشکاری با DCRP انبر به مثبت و فلز به منفی مولد برق وصل می شود. از این رو الکترونها از سمت فلز به الکتروود حرکت می کنند که حرارت بیشتر در الکتروود و حرارت کمتر در فلز ایجاد می گردد. در یک آمپراژ و طول قوس، ولتاژ قوس یک جریان DCRP تا اندازه ای بیشتر از ولتاژ قوس DCSP است بطوریکه قوس DCRP در مجموع انرژی بیشتری دارد. قطب معکوس جریان مستقیم نسبت به دو نوع دیگر جریان حداقل استفاده را دارد، زیرا درز جوش وسیع صاف با نفوذ باریک ایجاد می نماید. جوشکاری با DCRP نیاز به مهارت زیادی دارد و بدلیل اندازه زیاد الکتروود در مقایسه با جریان جوشکاری کمی که استفاده می گردد، معمولاً توصیه نمی شود. قطب معکوس جریان مستقیم سردترین قوس را در میان سه نوع جریان دارد، در صورتیکه برداشت بیشتر اکسیدها را از سطح فلز انجام می دهد.

آلومینیوم بویژه با DCRP مشکل جوش می شود، زیرا هنگامی که الکتروود با حوضچه مذاب تماس پیدا می کند، حوضچه مذاب به سرعت به سر الکتروود جذب شده و آن را آلوده می نماید. بهر حال DCRP معمولاً برای اتصال ورقه های نازک

آلومینیوم (تا حدود ۰/۶ میلیمتر) بکار می رود. از طرف دیگر منیزیم توسط عمل قوس با DCRP دفع شده و از این رو مسئله آلودگی وجود ندارد؛ جریان DCRP ممکن است برای جوشکاری منیزیم با ضخامت تا $\frac{1}{8}$ بکار رود.

جریان مستقیم		جریان متناوب	فلز مورد جوش
قطب معکوس	قطب مستقیم (a)		
توصیه نمی شود	عالی	خوب (b)	فولاد کم کربن:
توصیه نمی شود	عالی	توصیه نمی شود	از ۱۵٪ تا ۳۰٪ اینچ
توصیه نمی شود	عالی	خوب (b)	از ۳۰٪ تا ۱۲۵٪ اینچ
توصیه نمی شود	عالی	خوب (b)	فولاد پر کربن
توصیه نمی شود	عالی	خوب (b)	چدن
توصیه نمی شود	عالی	خوب (b)	فولاد زنگ نزن
توصیه نمی شود	عالی	خوب (b)	آلیاژ مقاوم به حرارت
توصیه نمی شود	عالی	توصیه نمی شود	فلزات دیرگداز
خوب	توصیه نمی شود (c)	عالی	آلیاژهای آلومینیوم:
توصیه نمی شود	توصیه نمی شود (c)	عالی	تاضخامت ۲۵٪ اینچ
توصیه نمی شود	توصیه نمی شود (c)	عالی	بالاتر از ۲۵٪ اینچ
توصیه نمی شود	عالی	خوب (b)	آلیاژهای آلومینیوم ریختگی
توصیه نمی شود	عالی	خوب (b)	برلیوم
توصیه نمی شود	عالی	خوب (b)	مس و آلیاژهای آن:
توصیه نمی شود	عالی	توصیه نمی شود	برنج
توصیه نمی شود	عالی	توصیه نمی شود	مس اکسید زداشده
توصیه نمی شود	عالی	توصیه نمی شود	برنز سیلیسیم دار
خوب	توصیه نمی شود (c)	عالی	آلیاژهای منیزیم:
توصیه نمی شود	توصیه نمی شود (c)	عالی	تاضخامت $\frac{1}{8}$ اینچ
توصیه نمی شود	توصیه نمی شود (c)	عالی	بالاتر از $\frac{3}{16}$ اینچ
توصیه نمی شود	عالی	خوب (b)	آلیاژهای منیزیم ریختگی
توصیه نمی شود	عالی	توصیه نمی شود	نقره
توصیه نمی شود	عالی	توصیه نمی شود	آلیاژهای تیتانیوم

(a) تثبیت شده، از جریان متناوب. در مجموعه هایی که کاملاً محکم شده استفاده ننماید.

(b) آموخته باید حدود ۲۵ درصد بیشتر از وقتی باشد که از قطب مستقیم جریان مستقیم استفاده می شود.

(c) مگر اینکه فلز مورد جوش بطور مکانیکی یا شیمیایی تمیز شده باشد.

جدول (۱-۱) مناسب انواع جریان جهت جوشکاری TIG فلزات مختلف

۵-۲-۱ - جریانهای با فرکانس بالا (HF) :

اسیلاتورها با شکاف جرقه ای یا نوع لوله ای به منظور شروع قوس به مدار ترانسفورماتور جوشکاری وصل می شوند و در بعضی نمونه ها ممکن است بطور مداوم استفاده گردند .

با نصب این وسیله ، جوشکار می تواند الکتروود را در حالت شروع مناسب نگهدارد وقتی که الکتروود از فلز فاصله می گیرد ، قوس شروع می شود . هنگام جوشکاری با جریان متناوب HF وقتی که الکتروود داغ و قوس خاموش می گردد یک هاله ارغوانی در سر الکتروود ایجاد می شود . زمانی که الکتروود خنک شد به یک درجه حرارت معینی رسید ، هاله ناگهان از بین می رود .

۷-۲-۱ - تعیین قطب جریان :

معمولاً با روش TIG بیشتر از قطب مستقیم جریان مستقیم استفاده می شود .

۳-۱ - شناسایی کپسولهای گاز:

کپسولهای گاز استاندارد دارای اهمیت مخصوص می باشند ، زیرا علاوه بر رعایت دقیق رنگ کپسولها با گاز محتوی ، به هیچ وجه نبایستی به این کپسولها ضربه وارد شود و در موقع حمل و نقل نهایت دقت به عمل آید . درب آنها نبایستی با در پوش مخصوص بسته شود ، چون گازهای مختلف با فشار در آنها ذخیره شده اند . . .

۱-۳-۱ - کپسول آرگون :

گاز فشرده غیر اشتعال است . ظرفیت کپسول و وزن آن توسط سازندگان تفاوت دارد . بعضی از سیلندرهای آن ۶۹۱۰ و بعضی ها ۹۳۴۵ لیتر گاز دارند . در نوع ۶۹۱۰ لیتری فشار آن ۱۵۵۰ آتسفردر نوع ۹۳۴۵ لیتری فشار آن ۱۸۶ آتسفردر نوع ۶۹۱۰ لیتری وزن پر کپسول ۷۱/۷ کیلو گرم و وزن خالی کپسول ۶۴ کیلو گرم و در نوع ۹۳۴۵ وزن پر کپسول ۸۰ کیلو گرم و وزن خالی کپسول ۶۵ کیلو گرم می باشد .

۲-۳-۱- کپسول هلیوم :

گاز فشرده غیر اشتعال است. از انواع کپسولهای فشار بالا محسوب می شود. ظرفیت کپسول ۶۰۳۲ لیتر، فشار آن ۱۵۵ اتمسفر، وزن پر کپسول ۶۱ کیلوگرم و وزن خالی کپسول ۶۰ کیلوگرم می باشد.

۳-۳-۱- کپسول اکسیژن :

گاز فشرده غیر اشتعال است. از نوع کپسولهای فشار بالا محسوب می شود. کپسولهای اکسیژن دو نوع ظرفیت دارند. نوع اول آن ۹۳۴۵ لیتر، فشار ۱۸۶ اتمسفر، وزن پر کپسول ۷۸ کیلوگرم و وزن خالی کپسول ۶۶ کیلوگرم است. نوع دوم آن ۶۹۱۰ لیتر، فشار ۱۵۵ اتمسفر، وزن پر کپسول ۶۹/۵ کیلوگرم و وزن خالی آن ۶۰ کیلوگرم می باشد.

۴-۳-۱- کپسول هیدروژن :

گاز فشرده، قابل اشتعال است. از نوع کپسولهای فشار بالا محسوب می شود. ظرفیت کپسول ۵۴۰۹ لیتر با فشار ۱۴۲ اتمسفر وزن پر کپسول ۶۰/۸ کیلوگرم و وزن خالی آن ۶۰ کیلوگرم می باشد.

۵-۳-۱- مخلوط کن گاز :

وقتی مخلوطی از دو یا چند گاز مورد استفاده قرار می گیرد، مخلوط توسط کتور گازهای مجزابه یک لوله مخلوط کن می رسد. و در اینجا گاز مخلوط و ترکیب شده و سپس خارج می گردد. مخلوط گازها نیز در سیلندرها موجود می باشد.

۴-۱- آشنایی با تنظیم کننده های گاز :

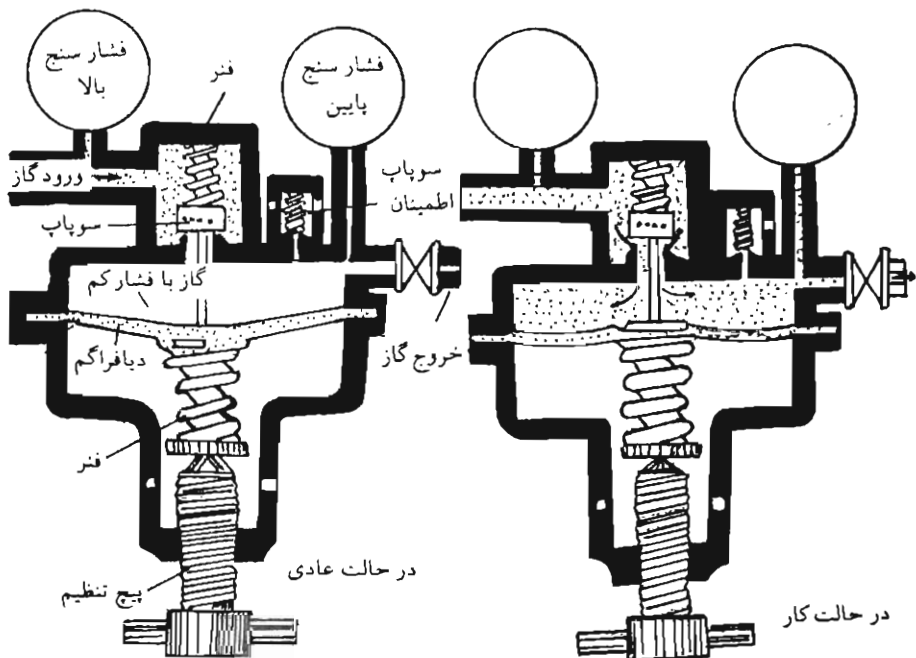
با وجود نوع سیستم گاز بکار رفته، فشار و عبور گاز بایستی به طور ثابت نگهداشته شود. وظایف اصلی رگلاتور کاهش فشار از منبع به سطح کار و نیز ثابت نگهداشتن

فشار گاز با توجه به تغییرات منبع گاز می باشد. به علاوه یک رگلاتور را برای گاز با یک فشار معینی تقریباً به اندازه سرعتش تنظیم می کنند.

۱-۴-۱- تنظیم کننده یک مرحله ای :

یک رگلاتور شامل قسمتهای زیر است :

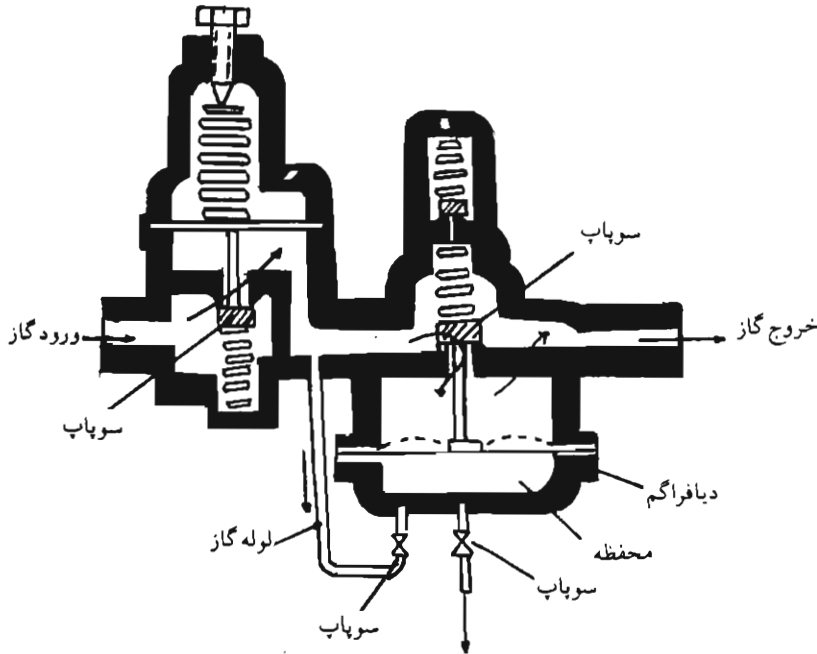
قطعه برنجی ریختگی، پیچ تنظیم، فنرها، دیافراگم، خروجی و یک ورودی. وقتی پیچ تنظیم را در جهت عقربه های ساعت بچرخانیم، با بالا رفتن دیافراگم و باز شدن سوپاپ، گاز از سیلندر وارد محفظه بالای دیافراگم شده و فشار گاز را در فشار سنج ثانویه نشان می دهد و پس از تنظیم آن، گاز که به حد لازم رسید، فشار گاز دیافراگم را پائین آورده، سوپاپ بسته می شود. وقتی گاز مصرف می گردد، فشار آن در محفظه دیافراگم کم شده، دیافراگم بالا آمده و سوپاپ را مجدداً باز می کند تا فشار لازم تامین گردد، این عمل بطور اتوماتیک انجام می گیرد. حرکت دیافراگم و سوپاپ توسط فنر انجام خواهد شد. (شکل ۱-۱)

(شکل ۱-۱) رگلاتور یک محفظه ای

۲-۴-۱- تنظیم کننده دو مرحله ای :

در تبدیل فشار دو محفظه ای ، گاز با فشار اولیه از میان یک نازل اتوماتیک اولیه عبور می نماید . این مجموعه از یک دیافراگم و فنری قوی تشکیل شده است که فشار را تا یک حجم متوسط کاهش می دهد . رگلاتور دو مرحله ای فشار آزاد ثابت و دقیق تری را نسبت به آنچه که با رگلاتور یک مرحله ای بدست می آید ، ایجاد می کند یک رگلاتور دو مرحله ای فشار آزاد ثابت یک سیلندر پر را به اولین محفظه رگلاتور می رساند . تا خالی شدن سیلندر ، فشار در محفظه اول ثابت می ماند ، این محفظه غیر فعال است تا زمانی که محفظه دوم را به کار انداخته و تنظیم نماییم و تنظیم فشار گاز برای جوشکاری توسط محفظه دوم انجام گیرد . (شکل ۱-۲)

(شکل ۱-۲) رگلاتور دو محفظه ای

۳-۴-۱- فلومترها :

فلومتر برای کنترل جریان گازهای محافظ مورد استفاده قرار می گیرد . در فلومتر

یک شیر وجود دارد که با آن بوسیله دست می توان گاز را تنظیم نمود. رگلاتورهای فلومتر دار برای کاهش فشار زیاد سیلندر جهت کار بکار می روند. این فشار کم سپس توسط فلومتر دریافت می گردد. جریان گاز مورد نیاز توسط شیر با دست کنترل و جریان در یک لوله فلومتر نشان داده می شود که مقدار آن معمولاً بر حسب لیتر بردقیقه می باشد.

۵-۱- آشنایی با مشعل جوشکاری TIG:

۱-۵-۱- مشعل های خنک شده با هوا:

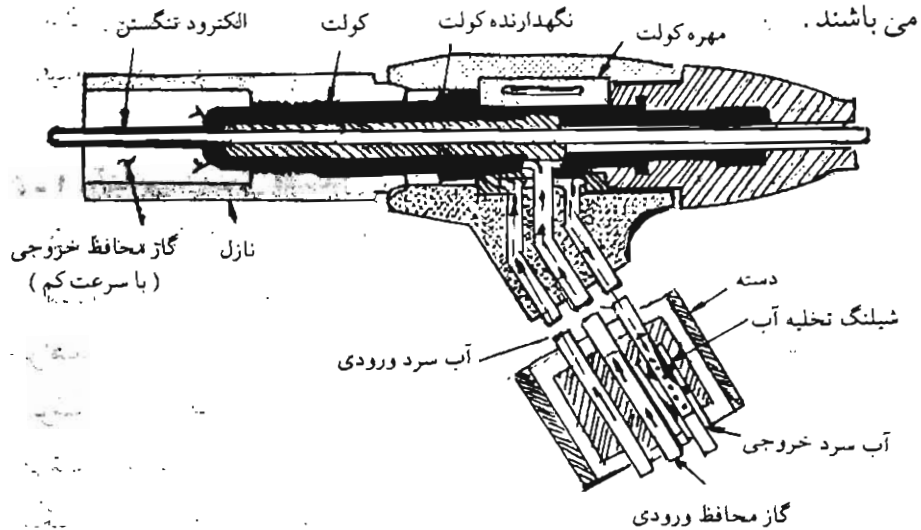
مشعل هایی که با هوا خنک می شوند نسبت به مشعل هایی که با آب خنک خواهند شد معمولاً سبکتر، کوچکتر و کم هزینه تر هستند. بهر حال حداکثر جریان جوشکاری که با این مشعلها انجام می شود ۱۲۵ آمپر است. این انبرها برای جوشکاری فلزات نازک و برای راندمان محدود بکار می روند. الکترودهای تنگستنی در درجه حرارت های زیاد، در مشعلهای خنک شده با هوا نسبت به مشعلهای خنک شده با آب، تحت کار می باشند و این احتمال می رود که ذرات تنگستنی را به حوضچه جوش بیاندازد (هنگام استفاده از تنگستنی خالص) و جوش را آلوده نماید.

۲-۵-۱- مشعل های خنک شده با آب:

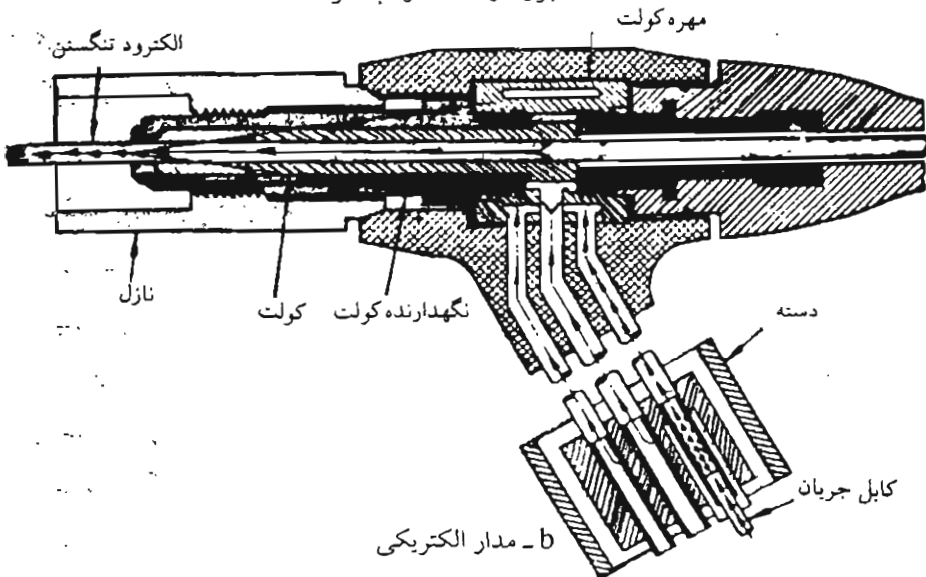
این مشعل ها برای جوشکاری با جریان بالا طرح ریزی شده اند. این انبرها با جریان جوشکاری تا ۲۰۰ آمپر بطور مداوم کار کنند. بعضی مشعلها با حداکثر جریان جوشکاری ۵۰۰ آمپر کار خواهند کرد که نسبت به مشعلهای خنک شده با هوا سنگین تر و گرانتند. شیلنگ آب و اتصالات همراه با مشعل می باشند.

معمولاً کابل برق، جریان جوشکاری را از مولد برق به الکتروود می آورد که به شیلنگ تخلیه آب بسته می شود. این عمل کابل را سرد نگه می دارد و استفاده از قطر کمتر، وزن کم و قابلیت انعطاف کابل را مجاز می نماید. این انبرها، بلوک های

اتصال و گاهی اوقات کلیدهای جریان و فیوزها را نیز در بردارند. در صورت نشست گاز، هوا جوش را آلوده می نماید که در نتیجه جوش آلوده می شود. (شکل ۳-۱ تا ۳-۴). خصوصیات مشعل های خنک شده با آب و هوا در جدول ۲ قابل مشاهده

a - عبور گاز محافظ و آب سرد

b - مدار الکتریکی

(شکل ۳-۱ تا ۳-۴) نمای مقطعی از یک نمونه مشعل خنک شده با آب جوشکاری TIG دستی

اندازه مشعل			خصوصیات مشعل
بزرگ	متوسط	کوچک	
۵۰۰	۲۰۰-۳۰۰	۱۰۰	حداکثر جریان قابل استفاده به آمپر
آب	آب	هوای (a)	روش خنک شده
$\frac{3}{32} - \frac{1}{4}$	$0.04 - \frac{5}{32}$	$0.01 - \frac{3}{32}$	قطر الکترودهای مناسب به اینچ
$\frac{3}{8}$ و $\frac{1}{4}$	$\frac{3}{4}$ و $\frac{5}{16}$	$\frac{1}{4} - \frac{5}{16}$	قطر سوراخ نازل مناسب به اینچ
a- نازل‌های خنک شده با هوا عملاً توسط جریان گاز محافظ خنک می شوند.			

جدول (۱-۲) خصوصیات نمونه ای از مشعل‌های بکاررفته برای TIG

۳-۵-۱- نازل و انواع آن:

چند نوع نازل در جوشکاری TIG مورد استفاده قرار می گیرد: سرامیکی، فلزی (توسط جریان آب یا گاز خنک می شوند) ترکیبی از کوارتز و نازل‌های دو محافظه‌ای. نازل‌های سرامیکی حداقل هزینه را دارند، اگرچه نازل‌های فلزی که با آب خنک می شوند، دارای عمر طولانی تری هستند (در صورتیکه بطور صحیح از آنها استفاده گردد). نازل‌های سرامیکی بعد از استفاده مداوم شکننده می شوند و وقتی سر نازل زبر و ناصاف گردید، باید تعویض شود. یک نازل ناصاف و زبر گاز محافظ را بی ثبات می کند و سطح جوش خوب محافظت نمی شود.

اختلاف اساسی از لحاظ هزینه بین نازل‌های سرامیکی و فلزی خنک شده با آب گاهی اوقات بانازل‌های سرامیکی که توسط بعضی از جوشکاران مصرف می گردد، برطرف می شود، زیرا آنها ضمن کار شکسته می شوند و باید دقت نمود که در موقع جوشکاری شکسته نشوند.

در صورتیکه نازل‌های سرامیکی در معرض بی احتیاطی جوشکار قرار گیرد،

ممکن است در یک شیفت کار توسط جوشکار چند نازل استفاده گردد. در نازل‌های دو محافظه، هنگامیکه از حلقه شیار شده اطراف نازل مرکزی یک گاز ازت یا دی اکسید کربن جهت جلوگیری از وجود هوا به گاز خنثی مرکزی فرستاده می‌شود، جریان نسبتاً کمی از آرگن یا هلیوم به اطراف الکتروود جهت محافظت حوضچه جوش وارد می‌گردد. نازل‌های فلزی در تمام اوقات کار بایستی از هر ماده خارجی محفوظ گردند، زیرا جمع‌آوری مواد خارجی از روی سطح داخلی نازل و بویژه سر سوراخ آن، در ستون گاز اغتشاش ایجاد شده و ممکن است فلز بخار شده و بداخل حوضچه جوش وارد گردد.

۴-۵-۱ - کولت (طوقچه‌ها) - **collets** :

کولت‌ها دو نوع هستند:

۱- شکاف دار

۲- نوردی

هر دو نوع کولت اگر مناسب تنظیم گردند، برای اتصال الکتروود، موثر می‌باشند. اکثر بدنه کولت‌ها به جهت انتقال حرارتی و الکتریکی از آلیاژ مس ساخته می‌شوند، (اگرچه بعضی بدنه کولت‌ها از آلیاژ نیکل - کرم (۲۰-۸۰) ساخته می‌شوند). سطح داخلی کولت باید صاف باشد. قبل از اینکه یک کولت در کار قرار گیرد، باید از نظر ناصاف بودن، داخل آن چک گردد، زیرا تاثیر اتصال الکتروود را کاهش می‌دهد. اتصال ناقص جریان ضعیفی را ایجاد می‌نماید.

۶-۱ - آشنایی با گازهای محافظ :

خواص اصلی گاز محافظ جلوگیری از ورود هوا به حوضچه مذاب، الکتروود و انتهای سیم جوش حرارت دیده (در صورت استفاده) و نیز جلوگیری از آلوده شدن رسوب جوش می‌باشد. گاز محافظ مستقیماً، حرارت را به جوش اضافه نمی‌کند. گازهای معمولی که در جوشکاری TIG استفاده می‌شوند عبارتند از:

آرگن ، هلیوم ، مخلوط آرگن- هلیوم ، مخلوط آرگن- هیدروژن و مخلوط آرگون همزاه با اکسیژن .

انتخاب گاز محافظ بهمان اندازه که در کیفیت جوش موثر است می تواند در سرعت جوشکاری نیز موثر باشد. آرگون ، هلیوم و مخلوط آرگون- هلیوم واکنشی با الکترودهای تنگستن و تنگستنی آلیاژی و همچنین تاثیر منفی روی کیفیت جوش ندارد .

۱-۶-۱- آرگن :

آرگن با درجه خلوص ۹۹/۹۹۵ درصد ، گاز بیست خنثی و تک اتمی (یک اتم در هر مولکول) و غیر محلول در فلز مذاب آرگن ۳۸ درصد از هوا و حدود ۱۰ برابر از هلیوم سنگین تر می باشد ، و این خود مزیتی است برای جوشکاری در حالات کف و گوشه افقی . آرگن خالص به عنوان گاز محافظ در حقیقت می تواند برای تمام فلزات بکار رود .

۱-۶-۲- هلیوم :

هلیوم نیز گاز بیست خنثی و تک اتمی ، اما بدلیل اینکه فقط ۱۴ درصد از هوا سنگین تر است ، یک حجم بیشتر از گاز آرگن (با مقدار مساوی حفاظت) برای جوشکاری در حالت کف و گوشه افقی مورد نیاز می باشد . چون تهیه هلیوم محدود و هزینه آن نیز زیاد است ، استفاده از آن بعنوان یک گاز محافظ محدود می باشد .

۱-۶-۳- مخلوط آرگن - هلیوم :

وقتی نفوذ بیشتر مطرح باشد هلیوم و زمانیکه کنترل قوس مورد نظر باشد ، آرگن مناسب خواهد بود . در چنین مواردی ، یک مخلوط از (از نظر حجمی) ۸۰ قسمت از هلیوم و ۲۰ قسمت از آرگن تاثیر دارد . اگر یک قوس داغ تر در خواست شده وقتی که جوشکاری آلومینیوم با آرگن می باشد ، هلیوم می تواند اضافه گردد تا

نفاذ خواسته شده حاصل گردد.

ترکیب آرگن و هلیوم بطور وسیع در جوشکاری اتوماتیک مورد استفاده قرار می گیرد. آرگن پوشش بیشتر حوضچه مذاب را در سرعتهای با جریان گاز کم می دهد، در صورتیکه هلیوم حداکثر پوشش را در سرعت با جریان گاز زیاد می دهد.

۴-۶-۱ - مخلوط آرگن - هیدروژن :

مخلوط آرگن - هیدروژن برای جوشکاری انواع فلزاتی که برای ایجاد تخلخل مسئله ساز است، بکار می رود. مونل و نقره دو مثال در این رابطه می باشند. مخلوط آرگون با ۱۰ تا ۲۰ درصد هیدروژن برای جوشکاری فولاد زنگ نزن بطور موفقیت آمیز مورد استفاده قرار می گیرد. منظور از استفاده مخلوط آرگن - هیدروژن جهت افزایش حرارت قوس می باشد.

۵-۶-۱ - مخلوط آرگن همراه با اکسیژن :

مخلوط آرگن با یک تا ۵ درصد اکسیژن فقط جهت فرآیند MIG بکار می رود که با الکتروود مصرف شدنی استفاده می شود. اگر آرگن همراه با اکسیژن با فرآیند TIG بکار رود، اکسیژن در گاز، سرعت الکتروود را خیلی کاهش می دهد.

۶-۶-۱ - درجه خلوص گازهای محافظ :

فقط درجه گاز جوشکاری در فرآیند TIG باید مورد بررسی قرار گیرد. اگر درجه گازهای تجارتي مورد استفاده قرار گیرد، مشکلاتی را بوجود خواهد آورد. برای فلزات واکنش دار تیتانیوم، تانتالوم و زیر کونیم که در درجه حرارت متعادل توسط گازهای زیان آور موجود در هوا تحت تاثیر قرار می گیرند، درجه خلوص گاز مورد استفاده برای جلوگیری از مشکلات هنگام جوشکاری، بایستی پیش بینی گردد. بخار آب در هلیوم خالص در قوس جدا شده و به اکسیژن و هیدروژن تجزیه می گردد. وجود هیدروژن در هاله خنثی تخلخل ایجاد می کند و اکسیژن یک لایه

اکسید بر روی حوضچه جوش تشکیل می دهد که ممکن است جوش را خراب و ذوب ضعیفی همراه با ناخالص بوجود آورد. هلیوم با درجه خلوص کمتر از ۹۹/۸ درصد، شامل آب اضافی است.

۷-۶-۱- آلودگی گاز سیلندر :

برای جلوگیری از آلودگی گاز خنثی سیلندرها با گازهای دیگر معمولاً روش مابین مصرف کننده و تولید کننده است که به موجب آن مصرف کننده مجاز است که فشار باقی مانده در سیلندر را در تمام اوقات آزاد نماید. با این عمل تولید کننده مطمئن می شود که سیلندر های برگشتی دارای آلودگی نیستند. مصرف کننده مجاز خواهد شد که میزان بر آوردی بر اساس حجم گاز برگشت داده شده به تولید کننده داشته باشد. مشکل جوشکاری اغلب با ناخالصی گاز محافظ می باشد، اما تجربه نشان داده است که از تمام منابع ممکن، حداقل احتمال را دارد گاز در سیلندر همراه با مشکل باشد.

شیلنگ ها و اتصالات بایستی کاملاً از نظر نشتی چک گردند، زیرا می توانند به آسانی گاز خنثی را هنگام عبور از شیلنگ به مشعل آلوده نمایند. تمام دقتهای لازم را برای اطمینان از گاز خالص حمل شده از سیلندر به حوضچه مذاب با یک سیستم کاملاً ضد نشت باید انجام داد. اگر آرگن یا هلیوم با درجه تجارتي بکار رود، گاز باقی مانده در سیلندر حوضچه جوش را آلوده می کند، که منجر به متخلخل شدن جوش خواهد شد. درجه خلوص برای موارد بحرانی بایستی مورد بررسی قرار گیرد، اگر چه آرگن یا هلیوم جوشکاری همانطور که در حال حاضر تولید می شود (۹۹/۹۹۵ درصد) تقریباً برای تمام موارد مناسب می باشد.

۷-۱- آشنایی با الکترودهای مصرف نشدنی:

اختلاف زیادی بین فرآیند TIG با فرایندهای دیگر که سیم آنها مصرف می شود، وجود دارد. تنگستنی که بالاترین نقطه ذوب را در میان فلزات دارد (۳۴۱۰°C)، بهترین ماده برای الکترودهای مصرف نشدنی شناخته شده است.

۱-۷-۱ - انواع الکترودهای مصرف نشدنی از نظر جنس :

- تنگستن خالص

- تنگستن توریم دار

- تنگستن زیر کونیم دار

تنگستن علاوه بر داشتن نقطه ذوب بالا ، یک منتشر کننده قوی الکترون می باشد که در عبور از فضای قوس ، آن را یونیزه کرده و ثبات قوس را تامین می نماید . الکترودهای تنگستنی خالص (حدود ۲۵ تا ۳۵ درصد) نسبت به انواع توریم دار ، ارزش کمتری داشته که بستگی به پرداختکاری آن دارد . تنگستن خالص تجارתי (۹۹/۵ درصد تنگستنی) و تنگستن آلیاژی با عناصر توریم و زیر کونیم در تمام موارد جوشکاری TIG مورد استفاده قرار می گیرد .

حداکثر عناصر دیگر به درصد (b)	زیر کونیم به درصد	توریم به درصد	حداقل تنگستن به درصد (a)	دسته بندی AWS
۰/۵	-	-	۹۹/۵	EWP
۰/۵	-	۰/۸-۱/۲	۹۸/۵	EWTH-۱
۰/۵	-	۱/۷-۲/۲	۹۷/۵	EWTH-۲
۰/۵	-	۰/۳۵-۰/۵۵	۹۸/۹۵	EWTH-۳ (c)
۰/۵	۰/۱۵-۰/۴۰	-	۹۹/۲	EWZR

a - با اختلاف
b - در مجموع
c - الکترودهای EWTH-۳ تنگستنی است بایک تا ۲ درصد توریم ، مقدار توریم تعادل الکترودهای همانقدر که در جدول نشان داده شده است ، می باشد .

جدول (۱-۳) دسته بندی AWS و حدود ترکیبات برای الکترودهای جوشکاری تنگستن

الکترودهای تنگستنی توریم دار تا ۲/۲ درصد توریم دارند. جدول ۳-۱ دسته بندی AWS و ترکیبات الکترودهای تنگستنی خالص و تنگستنی آلیاژی را معرفی می نماید.

الکترودهای تنگستنی خالص و تنگستنی توریم دار در یک سطح جریان معمولی ذوب نمی شوند.

برای مثال، یک الکترودهای تنگستنی توریم دار به قطر $\frac{1}{8}$ اینچ (۳/۲ میلیمتر) که $\frac{3}{4}$ اینچ (حدود ۱۸ میلیمتر) سنگ زنی می شود و نوک آن سوزنی است می تواند شدت جریان ۴۵۰ آمپر را بمدت ۱۲ دقیقه با جریان مستقیم (قطب مستقیم) نگهدارد، که در این موقع علامت های سنگ چرخ از سطح قسمت سنگ زنی شده فقط در $\frac{1}{32}$ اینچی (۰/۸ میلیمتر) اول الکتروده از بین می رود. برای برقراری قوس اگر HF بکار رود، قوس ثبات بیشتری در جریان پایین دارد تا اینکه الکتروده با قطعه کار تماس پیدا نماید و قوس ایجاد گردد. الکترودهای تنگستنی توریم دار نسبت به الکترودهای تنگستنی خالص در برابر ظرفیت حمل جریان از درجه بالاتری برخوردار می باشند، وقتی که جوشکاری با جریان متناوب انجام شود حدود تغییرات آن از صفر تا ۵۰ درجه است (به جدول ۴-۱ توجه کنید).

الکترودهای تنگستنی توریم دار در مقایسه با الکترودهای تنگستنی خالص تا اندازه ای قوس با ثبات تری ایجاد می کنند. الکترودهای تنگستنی توریم دار شدت جریان بیشتری را تحمل می نماید و بهتر است که الکترودهای تنگستنی توریم دار را نوک دار بکنیم بویژه برای جوشکاری لوله و اتصالاتی که شیار عمیق دارند. با نوک دار کردن الکتروده، تمرکز زیادی در نیروی قوس بوجود می آید و با برقراری قوس به روش جوشکاری کمک می کند.

الکترودهای تنگستنی زیرکونیم دار که محتوی ۰/۱۵ تا ۰/۴۰ درصد زیرکونیم دارند، در مواردی مناسب است که آلودگی جوش بایستی با الکتروده تنگستنی به حداقل برسد.

انتهای الکتروده ضمن کار گرد شده و در مقابل آلودگی مقاومت زیادی دارد. از این رو آنها وقتی بکار می روند که از جریان متناوب استفاده می شود.

جریانهای متناوب (فرکانس به آمپر)			جریان مستقیم به آمپر		قطر الکتروده اینچ
			قطب معکوس EWP EWTH-۱ EWTH-۲ EWTH-۳	قطب مستقیم EWP EWTH-۱ EWTH-۲ EWTH-۳	
EWTH-۳	EWTH-۱ EWTH-۲ EWZR	EWP	(b)	۱۵ تا	۰/۰۱۰
(b)	۱۵ تا	۱۵ تا	(b)	۱۵ تا	۰/۰۲۰
۱۰-۲۰	۵-۲۰	۱۰-۲۰	(b)	۵-۲۰	۰/۰۴۰
۲۰-۶۰	۲۰-۶۰	۲۰-۳۰	(b)	۱۵-۸۰	$\frac{1}{16}$
۳۰-۱۲۰	۶۰-۱۲۰	۳۰-۸۰	۱۰-۲۰	۷۰-۱۵۰	$\frac{3}{32}$
۶۰-۱۸۰	۱۰۰-۱۸۰	۶۰-۱۳۰	۱۵-۳۰	۱۵۰-۲۵۰	$\frac{1}{8}$
۱۰۰-۲۵۰	۱۶۰-۲۵۰	۱۰۰-۱۸۰	۲۵-۴۰	۲۵۰-۴۰۰	$\frac{5}{32}$
۱۶۰-۳۲۰	۲۰۰-۳۲۰	۱۶۰-۲۴۰	۴۰-۵۵	۴۰۰-۵۰۰	$\frac{3}{16}$
۱۹۰-۳۹۰	۲۹۰-۳۹۰	۱۹۰-۳۰۰	۵۵-۸۰	۵۰۰-۷۵۰	$\frac{1}{4}$
۲۵۰-۵۲۵	۳۴۰-۵۲۵	۲۵۰-۴۰۰	۸۰-۱۲۵	۷۵۰-۱۰۰۰	

a - مقادیر بر اساس استفاده از آرگن بعنوان گاز محافظ می باشد. مقادیر دیگری ممکن است بکار برده شود که بستگی به گاز محافظ، نوع تجهیزات و کاربرد آن دارد.
b - این ترکیبات عموماً مورد استفاده قرار نمی گیرد.

جدول (۴-۱) نمونه ای از جریان بکار رفته در جوشکاری TIG الکترودهای تنگستنی

با قطرهای مختلف (a)

۷-۱ - انواع الکترودهای مصرف نشدنی از نظر قطر:

معمولاً قطر الکترودها را باید طوری انتخاب نمود که جریان نزدیک به حداکثر را

بتوان با آن کار کرد. در چنین جریانی، حرارت قوس متمرکزتر می شود. این عمل، حداکثر نفوذ، ثبات قوس، سرعت جوشکاری زیاد، حداقل عرض جوش و تحدب درز جوش را تأمین می نماید. برای اندازه الکتروود که بایستی برای جریان مشخص استفاده گردد، اختیارات متفاوت می باشد.

اکثرأ موافقند که اندازه الکتروود را کمتر انتخاب نمایند، زیرا قوس را بدون از دست دادن قطرات مذاب از سر الکتروود، نگه می دارند. اکثر استفاده کنندگان الکتروودهای تنگستنی خالص، سر الکتروودهای بزرگ را به صورت نقطه سوزنی نسبت به معمولی آن سنگ زنی می کنند و سر الکتروود را بشکلی ایجاد می کنند تا با قطری که شدت جریان را نسبت به آن تعیین می نماید، اولین مرحله قوس برقرار گردد.

با ثبات ترین قوس برای هر الکتروود معینی این است که حداکثر شدت جریان را با موفقیت نگهدارد.

۳-۷-۱ - انواع الکتروودهای مصرف نشدنی از نظر طول:

در جدول زیر انواع الکتروودها از نظر قطر و طول مشخص گردیده است.

طول استاندارد (تمام قطرها) به اینچ (a)	قطر استاندارد به اینچ
طول ها	قطرها
۷،۶،۳	۰/۰۱۰
۲۴، ۱۸، ۱۲	۰/۰۲۰
a - الکتروود ۰/۰۱ اینچ نیز به	$\frac{۳}{۳۲}$ ، $\frac{۱}{۱۶}$ ، ۰/۰۴۰
صورت کلاف قرقره موجود است	$\frac{۱}{۴}$ ، $\frac{۳}{۱۶}$ ، $\frac{۵}{۳۲}$ ، $\frac{۱}{۸}$

جدول (۵-۱) قطر و طول استاندارد الکتروودهای جوشکاری TIG

۴-۷-۱ - پرداختکاری الکترودهای مصرف نشدنی :

دو نوع اصلی پرداختکاری الکترودهای تنگستنی که به شکل تجارتنی موجود هستند عبارتند از :

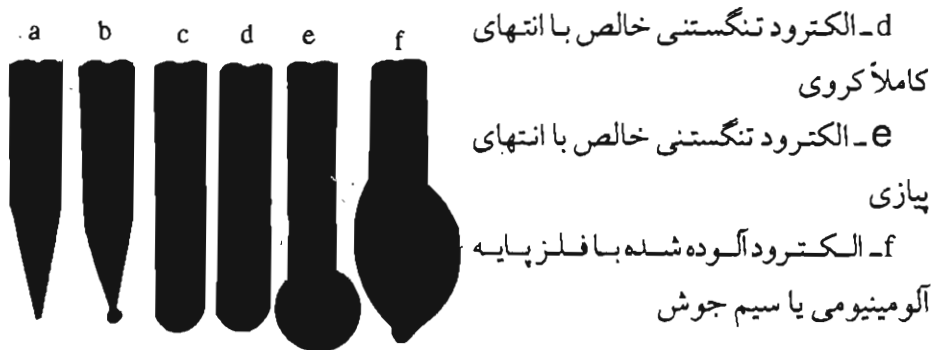
پرداختکاری به صورت سنگ زنی و شیمیایی الکترودهایی که توسط کشش با استفاده از گرافیت ساخته می شوند ، متناوبی از گرافیت در روی الکترودهای باقی می ماند و رنگ ظاهر الکتروود را مشکی یا مشکی متمایل به آبی می کند ، ولی این روکش روی قوس و خصوصیات جوشکاری اثر نمی گذارد . هر تغییر رنگی روی سطح الکتروود تنگستنی باشد ، نمایانگر اکسید یا بعضی آلودگیهای دیگر است . این عمل در جوشهای کثیف مشخص است و مصرف الکتروود را بالا برده و ممکن است جوش سخت و قوس بی ثباتی را بوجود آورد . اگر الکتروودی بدون اینکه توسط پایه یاسیم جوش آلوده شده باشد ، تغییر رنگ بدهد ، این تغییر رنگ بواسطه اکسید شدن می باشد . الکترودهایی که توسط عملیات شیمیایی یا سنگ زنی پرداختکاری می شوند ، در صورتی روشن و براق می مانند که از آنها به دقت محافظت گردد که با هوا آلوده نشوند . الکترودهایی که دارای درز ، ترکه ، پلیسه و یا الکترودهای غیر فلزی که دارای ناخالصی باشند ، نبایستی مورد استفاده قرار گیرند . هریک از این نواقص حداکثر شدت جریانی را که الکتروود نیاز دارد ، کاهش می دهد .

۵-۷-۱ - مقطع انتهایی الکترودها :

انتهای الکترودها تنگستن ممکن است گرد باشد که این قسمت تا اندازه ای کاملاً کرومی یا پیازی شکل است که قطرش بیشتر از قطر الکتروود می باشد (شکل ۴-۱) .
a- الکتروود تنگستنی توریم دار با انتهای تیز که حداکثر جریان را برای الکتروود کامل نگه می دارد .

b- الکتروود تنگستنی خالص نقطه دار شده که قطر انتهای ایده آلی دارد .

c- الکتروود تنگستنی خالص با انتهای تا اندازه ای کرومی .

(شکل ۴-۱) نوک الکتروودهای تنگستن

انتهای برجسته منحصر به محل‌های محدود است ، با این عمل می توان شدت جریان را در یک سطح بالا نگهداشت . الکتروودی که مقطع آن کروی است بیشترین ظرفیت جریان را تحمل می نماید . الکتروودهای تنگستنی زیر کونیم دار و تورسیم دار ، مقطع انتهایی خودشان را در حرارت‌های بالا نگه می دارند ، در صورتیکه الکتروودهای تنگستنی خالص مقطع انتهایی خودشان را مطابق با شدت جریانی که آنها کار می کنند ، تغییر می دهند .

الکتروودهای تنگستنی به شکل مخروط سنگ زنی می شوند که طول این قسمت مخروطی ۳ تا ۶ برابر قطر الکتروود تنگستنی است . وقتی الکتروود تیز شده برای کار آماده می گردد ، نوک آن ذوب و به طرف عقب روی خودش بر می گردد تا آن قسمت ذوب شده خنک شود و حرارت را برای نگهداری قوس متعادل سازد و جهت ذوب را آماده نماید .

(قسمت b از شکل ۴-۱) : الکتروودهای تنگستنی خالص باید قبل از کاری که با آنها انجام می گیرد ، نوک آنها فرم داده شود . سپس اگر الکتروود به قطعه کاری با سیم جوش برخورد نماید لازم است که الکتروود را عوض کنیم تا الکتروود مجدداً سنگ زنی شده و به شکل اولیه درآید و سپس استفاده گردد ، زیرا این عمل سنگ زنی وقت گیر است . وقتی بخواهیم قطعات و ورق‌های نازک و ظریف را متصل نماییم ، لازم است که نوک الکتروود را جهت ثبات قوس در جریان‌های خیلی کم به صورت سوزنی

در آوریم. در صورتیکه جوشکاری اتوماتیک است، سنگ زنی الکتروود نباید ماشینی انجام شود.

۸-۱ - شناسایی اصول راه اندازی و ابعاد قوس الکتریکی با جوشکاری TIG:

۸-۱-۱ - مزایای جوشکاری TIG:

الف- چون الکتروود مصرف شدنی نیست، فلزیایه را می توان بدون سیم جوش بکار برد.

ب- فلز با ضخامت حداقل ۰/۱۲ میلیمتری (۰/۰۰۵ اینچ) را می توان جوشکاری نمود.

ج- این فرایند برای اکثر فلزات و آلیاژها قابل استفاده می باشد.

۸-۱-۲ - محدودیتهای جوشکاری TIG:

الف- در محیط های باز امکان جوشکاری کم است، زیرا جریان هوا اغتشاشی در گاز محافظ ایجاد می نماید.

ب- هزینه نسبتاً زیاد دستگاه و وسایل جنبی آن.

۸-۱-۳ - طول قوس:

طول قوس در خیلی از موارد جوشکاری TIG حدوداً ۱/۵ برابر قطر الکتروود می باشد، اما ممکن است مطابق با تجربیات جوشکار، برای موارد ویژه ای متفاوت گردد.

هرچه طول قوس بیشتر شود، پراکندگی حرارت به اطراف محیط زیادتر می شود، همچنین با طولیل بودن قوس، از پیشرفت یکنواخت جوش جلوگیری می کند.

۸-۱-۴ - جریان گاز:

جریان گاز محافظ برای دور نگهداشتن هوا از موضع جوش بایستی مورد

استفاده قرار گیرد.

جریان گاز اضافی نه تنها هزینه غیر ضروری را افزایش می دهد، بلکه ممکن است خوردگی کناره جوش و بی ثباتی قوس را ایجاد نماید. حداقل جریان گاز مورد نیاز برای پوشش مناسب سطح جوش با پارامترهای زیر تغییر می یابد.

گاز محافظ بکار رفته، فاصله سوراخ نازل گاز از سطح فلز، طرح اتصال جوش، اندازه نازل گاز، شکل نازل گاز، اندازه حوضچه جوش، مقدار جریان جوشکاری، انحراف جریان گاز، انحراف مشعل، طول قوس، سرعت جوشکاری، حالت فلز و فلز یا آلیاژ مورد جوش.

استفاده بیش از اندازه جریان گاز نه تنها فایده ای ندارد، بلکه ممکن است برای فلز جوش زیان آور باشد. جریان گاز مورد نیاز برای بیرون راندن هوا از موضع جوش، در صورتیکه از آرگن استفاده شود، ۸ تا ۱۲ فوت مکعب در ساعت (۵/۲۲۶ تا ۳۴۰ لیتر در ساعت) می باشد. بعضی فلومترها به فوت مکعب در ساعت و بعضی ها به لیتر در دقیقه کالیبره شده اند. برای آسان بودن ارتباط جریانهای گاز، تبدیل برابری در جدول زیر داده شده است:

فوت مکعب بر ساعت	لیتر بر ساعت	لیتر بر دقیقه
۲/۱	۶۰	۱
۴/۲	۱۲۰	۲
۶/۳	۱۸۰	۳
۸/۴	۲۴۰	۴
۱۰/۵	۳۰۰	۵
۱۲/۶	۳۶۰	۶
۱۴/۷	۴۲۰	۷
۱۶/۸	۴۸۰	۸
۱۸/۹	۵۴۰	۹
۲۱/۱۰	۶۰۰	۱۰
۲۳/۱۱	۶۶۰	۱۱
۲۵/۱۲	۷۲۰	۱۲
۲۷/۱۳	۷۸۰	۱۳
۲۹/۱۴	۸۴۰	۱۴
۳۱/۱۵	۹۰۰	۱۵

جدول (۶ - ۱) تبدیل برابری نرخ جریان گاز

۵-۸-۱ - حرارت سر الکتروود:

حرارت بیشتر در سمت مثبت قوس جوشکاری ایجاد می شود تا طرف منفی آن، زیرا ضربه الکترون روی ترمینال مثبت، حرارت بیشتری نسبت به ترمینال منفی بوجود می آورد. در نتیجه وقتی قطب معکوس است (الکتروود مثبت)، الکتروود نسبت به فلز گرمتر می شود، در صورتیکه با قطب مستقیم است (الکتروود منفی)، فلز گرمتر می گردد. با استفاده از قطب مستقیم نفوذ بیشتری در فلز بوجود می آید زیرا حدود ۷۰ درصد حرارت در قطب مثبت ایجاد می گردد و تنها فقط ۳۰ درصد حرارت در قطب منفی متمرکز می شود. بهر حال گرم شدن بیش از اندازه الکتروود می تواند با تعویض آن به الکتروود قطر بیشتر جبران گردد.

۶-۸-۱ - مصرف الکتروودهای تنگستنی:

جوشکاری در سطح خیلی کوچک بایستی بایک روش ماهرانه ای صورت گیرد. پرمصرفترین حالت الکتروود تنگستنی وقتی است که الکتروود تنگستنی با فلز یا سیم جوش تماس حاصل نماید. حالت دیگر مصرف الکتروود تنگستنی وقتی است که الکتروود تنگستنی قطع گردد و گاز محافظ نباشد. آلوده شدن الکتروود تنگستنی با هوا در داخل نازل منجر به اکسید شدن الکتروود تنگستنی می گردد. اگر یک الکتروود تنگستنی بدلیل زود قطع شدن گاز محافظ بعد از اتمام جوشکاری اکسید شود، بعد از ایجاد مجدد قوس، اکسید تنگستنی که از میان قوس با سرعت زیاد عبور می کند، بداخل سطح کار به شکل ذرات سفید برجسته می افتد این اکسید تنگستنی در هنگام عبور از میان قوس با افت سیکل روبرو شده و در نتیجه ثبات قوس را از بین می برد. برای جلوگیری از بین رفتن الکتروود تنگستنی، باید بعد از قطع قوس مقداری گاز آرگن یا هلیوم جاری باشند تا الکتروود تنگستنی برونق روشن قره ای با درخشان در بیاید. هر تغییر رنگی روی سطح الکتروود تنگستنی وجود اکسید را نشان می دهد که این عمل مصرف تنگستنی را به اندازه ۲۰ تا ۳۰ برابر افزایش می دهد.

۷-۸-۱- حفاظت در برابر اکسید شدن :

اگر الکترودی بعد از اینکه قطع قوس توسط گاز خنثی محافظت نشود، مصرف آن ممکن است تا ۲۵ برابر افزایش یابد. بهر حال این عمل حدود ۶ برابر گاز محافظ هزینه برمی دارد. هنگامیکه الکتروود تنگستنی در حال سرد شدن است، نازل به اندازه کافی آرگن را برای حفاظت تنگستنی نگه می دارد. اگر یک الکترودی (غیر از الکترودی با گرافیت بفرم در آهن) نتواند رنگ نقره ای بدست آورد (وقتی که گاز عبور می کند که الکتروود را خنک نماید) این در نتیجه داخل شدن هوا به سیستم گاز یا ناخالص بودن گاز می باشد.

۸-۸-۱- شروع قوس :

بعضی وسایل برای برقراری ابتدای قوس و یونیزاسیون گاز بکار می روند. انرژی برای این انتشار و یونیزاسیون می تواند توسط تماس الکتروود انرژی دار به کار و بلازگیری سرعت آن به طول قوس، مطلوب به وسیله استفاده از یک هدایت کننده قوس یا استفاده از دستگاه کمکی که یک جرقه فرکانس بالا بین الکتروود و فلز ایجاد می نماید، بدست آید.

شروع جرقه فرکانس بالا در جوشکاری دستی توسط مولدهای برق جریان متناوب یا مستقیم قابل استفاده می باشد. در اکثر مولدهای برق، دستگاهی وجود دارد که هنگام شروع و ثبات قوس، یک جرقه فرکانس بالا ایجاد می کند. هنگام شروع جوشکاری اگر قوس روی فلز مس انجام گیرد، قوس ممکن است روی فلز مورد جوش بهتر شروع گردد. با پیش گرم کردن می توان مقدار تنگستنی را که ممکن است در نتیجه سرد بودن سر الکتروود از بین برود، کاهش داد.

۹-۸-۱- روش راه اندازی و ایجاد قوس الکتریکی با روش TIG :

پس از وصل کلیه کابلها و اتصالات دستگاه TIG، بایستی از وجود آب در مخزن سردکننده اطمینان حاصل کرد و جریان گاز را طبق فلز مورد جوش انتخاب نمود،

این کار از طریق رگلاتور تنظیم می گردد. قطر الکتروود تنگستنی را نباید بر مبنای فلز مورد جوش و شدت جریان را بر مبنای قطر الکتروود تنگستنی انتخاب کرد و دستگاه جوشکاری و دستگاه کنترل را راه اندازی و قوس را برقرار نمود.

۱۰-۸-۱- رعایت نکات ایمنی و حفاظت فنی :

خطر جوشکاری TIG نسبت به جوشکاری های دیگر کمتر است ، در صورتیکه احتیاط های لازم کاملی نظیر حفاظت چشم ، لباس ایمنی و هواکش بایستی رعایت گردد.

الف - حفاظت چشم :

لنزهای بکار رفته در ماسک و حفاظت صورت بایستی از تیره ترین شیشه باشد ، بعنوان راهنما ، توصیه های AWS ، در جوشکاری TIG شیشه شماره ۸-۱۰ برای فلزات غیر آهنی و شماره ۱۲ برای فلزات آهنی در نظر گرفته شده است . استفاده از شیشه با تیرگی متوسط (شماره ۲) ، عینکهای دودی روشن به اضافه ماسک جوشکاری برای جوشکار و پرسنل دیگر در محیط جوشکاری توصیه می شود .

ب - لباس حفاظتی :

لباس حفاظتی برای حفاظت جوشکار از شدت اشعه قوس مورد احتیاج می باشد . قوس تنگستنی کاملاً بی حفاظ است و اشعه های ماوراء بنفش و مادون قرمز ممکن است یک قوس سوختنی شبیه به آفتابزدگی منتهی به شدت بیشتر ایجاد نمایند . لباس های تیره برای نور مناسب تر است ، زیرا اشعه به سرعت از لباسهای روشن نفوذ می کند . لباسهای روشن نیز نور را بیشتر منعکس می سازد و ممکن است سوختگی هایی در چشم حتی زمانی که ماسک پوشیده است ایجاد نماید . از جنس کتان باید اجتناب نمود .

لباس بایستی مقاوم به حرارت بوده و به محلولهای تترابورات سدیم و استانات سدیم و سولفات آمونیوم آغشته گردد . شلوار بایستی بدون چین و چروک

باشد. باید دستکش های بلند برای حفاظت دست ها و مچ از هنگام سوختن قوس و در حد ممکن زمان پخش جوش، بکار رود.

ج- هواکش:

هواکش مناسب که گاز محافظ را بهم نزنند می تواند با سرعت مکش کم غبار را در چند اینچی که دور از محل جوشکاری قرار گرفته به خارج هدایت نماید. فن ها با جریان زیاد ممکن است گاز محافظ را انحراف دهد و فلز جوش و ناحیه حرارت دیده را اکسید نماید. هنگام جوشکاری، ازن و گازهای مضر ایجاد می شوند که ممکن است با تمرکز زیاد سمی شوند. گازها از بعضی محلولهای کلراته شده (مثل ترا کلرید کربن، تری کلرید اتیلن و تراکلرید اتیلن) وقتی که با قوس تنگستن بی حفاظ باشند، حتی در فاصله های زیاد (صدها فوت فاصله)، تشکیل یک گاز سمی مثل فسژن می دهند مگر اینکه حفاظ هایی این گازها را از سطح جوشکاری دور نگهدارد.

بایستی هنگام کار با فلزات سمی دقت زیادی نمود. در صورتی که بطور کامل هواکشی وجود نداشته باشد، از ماسک دهنی برای هوای ایجاد شده در محیط جوش می توان استفاده کرد. آرگن یا هلیوم ممکن است هوایی را که جوشکار برای تنفس نیاز دارد، بیرون نماید. هواکش کامل برای هر گونه جوشکاری TIG اختصاصی است و لازم می باشد.

فصل ۲

توانایی گرده سازی ساده و مرکب با روش TIG بر روی فولاد معمولی

۱ - ۲ - آشنایی با واحدهای اندازه گیری الکتریسته :

۱ - ۲ - ۱ - جریان :

جریان یکی از مهمترین شرایط کار برای کنترل در هر کار جوشکاری است ، زیرا برای عمق نفوذ ، سرعت جوشکاری ، نرخ رسوب و کیفیت جوش در نظر گرفته می شود .

۲ - ۱ - ۲ - ولتاژ :

دو نوع ولتاژ وجود دارد . ولتاژ مدار باز و ولتاژ مدار بسته . ولتاژ مدار بسته به مراتب کمتر از ولتاژ مدار باز است چون وقتی قوس الکتریکی برقرار می شود ، نیروی لازم برای عبور دادن الکترونها از فاصله موجود بین نوک الکتروود و سطح کار خیلی کم می شود .

۲ - ۲ - شناسایی سیم جوشها :

۱ - ۲ - ۲ - ترکیبات سیم جوشها :

انتخاب سیم جوش برای فرایند TIG در ابتدا بستگی به فلز پایه مورد اتصال دارد . عوامل موثر دیگر عبارتند از : خواص مکانیکی و فیزیکی مورد نیاز ، طرح اتصال ، تمیز کاری و ظاهر جوش قطعات مورد نیاز .

برای هر گروه از آلیاژها ، ترکیبات سیم جوش تفاوت داشته و بطور وسیع موجود می باشد . جدول (۱ - ۲) مشخصات قابل استفاده AWS را نشان می دهد .

۲ - ۲ - ۲ - انواع قطر سیم جوشها :

سیم جوشها به شکل میله ، قرقره سیم و مغزی قابل مصرف می باشند . برای

میله های مستقیم، قطرهای استاندارد از ۰/۷۵ تا ۶ میلیمتر ("۰/۰۳ تا "۰/۲۵) و طول های اسمی حدود ۹۰۰ میلیمتر ("۳۶) است.

میله های مستقیم در بسته بندیهای ۴۵۴/۰، ۲/۲۷۰، ۴/۵۴۰، ۱۱/۳۵۰ و ۴۵/۴۰۰ کیلوگرمی (۱، ۵، ۱۰، ۲۵ و ۱۰۰ پوندی) موجود هستند. قطر سیمهای قرقره ای از ۰/۵ تا ۴/۵ میلیمتر ("۰/۰۲ تا "۰/۳) و قطر خارجی قرقره ها ۱۰۰ تا ۳۰۰ میلیمتر (۴ تا ۱۲ اینچ) می باشد. مغزیهای قابل مصرف برای اندازه اتصال و شرایط شکل اتصال مخصوص، طرح ریزی شده اند.

مشخصات AWS برای سیم جوش	فلز جوش شده
A 5/10	آلیاژهای آلومینیوم
A 5/7	آلیاژهای مس
A 5/19	آلیاژهای منیزیم
A 5/14	آلیاژهای نیکل
A 5/18	فولاد کربن دار
A 5/9	فولاد زنگ نزن
A 5/16	آلیاژهای تیتانیوم

جدول (۲-۱) مشخصات AWS برای سیم جوش جهت استفاده

در جوشکاری TIG فلزات گوناگون

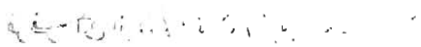
۲-۳-۳- شناسایی اصول گرده سازی ساده و مرکب:

۲-۳-۳-۱- عوامل موثر در انتخاب گاز:

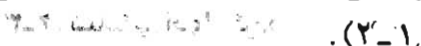
عوامل موثر در انتخاب گاز عبارتند از:

جنس و ضخامت فلز پایه، هزینه و تاثیر پذیری گازهای مختلف، طرح اتصال، حالت جوشکاری، فیکسچر، سرعت و کیفیت مورد نیاز.

۲-۳-۲- تمیز کاری فلز: فلز باید به گونه ای تمیز شود که هیچگونه آلودگی نداشته باشد.

جوشهایی که توسط روش TIG انجام می گیرند، هنگام عمل بینهایت به آلودگی حساس می باشند. بنابراین فلز کار بایستی عاری از هرگونه آلودگی هائید: اکسید، گریس، روغن، رنگ، خطوط مداد رنگی، روغنهای برشکاری، و پوشش کاری، اکسید و یا هر ماده خارجی دیگر باشد. برای مثال هرگونه گوگرد یا آلودگی و یا کثیفی که در بعضی اتصالات ایجاد شکنندگی می نماید برداشته شود. آلودگی فلزاتی از قبیل فسفر، سرب، زنی، کادمیم و آلیاژهایی با نقطه ذوب پایین و آهن (در اثر قالبهای پرس) باید قبل از جوشکاری از بین برود. برای فلزاتی با یک لایه اکسید نازک، معمولاً عملیات اسیدشویی مورد استفاده قرار می گیرد. پوسته های اکسید ضخیم توسط عملیات مکانیکی برداشته می شوند مثل سنگ زنی، سند بلاست و شات بلاست. وقتی یک ورقه محتوی اکسید شکسته می گردد، اکسیدها ممکن است در لبه های شکسته شده فرو روند. این اکسیدها با وسایل شیمیایی از بین نمی روند.

۳-۳-۲- طرز قرار گرفتن انبر و سیم جوش:

طرز قرار گرفتن الکتروود تنگستنی و سیم جوش در جوشکاری TIG در شکل ۱-۲ نشان داده شده است. وقتی قوس شروع شد، انبر طوری نگهداشته می شود که زاویه الکتروود تنگستنی نسبت به سطح فلز ۷۵ درجه باشد، نقاط جوشکاری در شکل مشخص گردیده است، برای شروع جوشکاری، قوس معمولاً به صورت دایره و از حرکت می کند تا به اندازه کافی فلز اصلی را جهت ایجاد حوضچه جوش به اندازه مناسب ذوب نماید (قسمت a، شکل ۱-۲). زمانی که روش مناسب بدست آمد، یک جوش توسط حرکت آهسته الکتروود در طول لبه های اتصال قطعه مورد جوش ایجاد می گردد و برای ذوب قطعات با یکدیگر به جلو می روند.

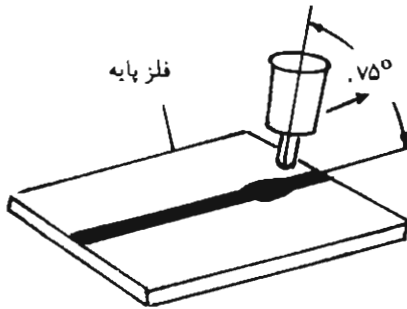
وقتی از الکتروود مصرف شدنی همراه با TIG استفاده می گردد، زاویه سیم جوش

سبب به سطح فلز حدود ۱۵ درجه می باشد و آهسته به حوضچه جوش تغذیه می گردد. (قسمت c، شکل ۱-۲)

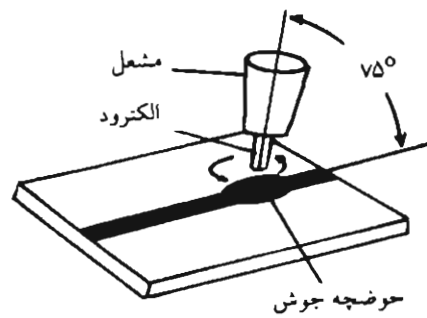
برای جلوگیری از بهم زدن گاز محافظ یا تماس سیم جوش به الکترودمصرف شدنی، سیم جوش باید به دقت تغذیه گردد. سیم جوش می تواند بطور مداوم در خط جوش اضافه شود. این عمل می تواند با نوسان سیم و مشعل از یک طرف به طرف دیگر در حوضچه مذاب انجام گیرد. برای توقف جوشکاری، ابتدا سیم جوش از حوضچه مذاب خارج می گردد (قسمت d، شکل ۱-۲)، اما برای جلوگیری از کسید شدن سیم جوش، باید آن را کمی تحت گاز محافظ نگهداشت، سپس قبل از اینکه قوس قطع گردد، مشعل به لبه حوضچه هدایت شود (قسمت e، شکل ۱-۲). با بلند شدن مشعل از حوضچه مذاب، قوس قطع می گردد ولی به سرعتی که گودی جوش و الکتروود را آلوده نماید. برای قطع شدن قوس بهتر است که جریان را با کنترل پا، بدون بلند کردن مشعل از سطح حوضچه کاهش دهیم تا قوس قطع شود.

۴-۳-۲- آلودگی جوش از الکتروود :

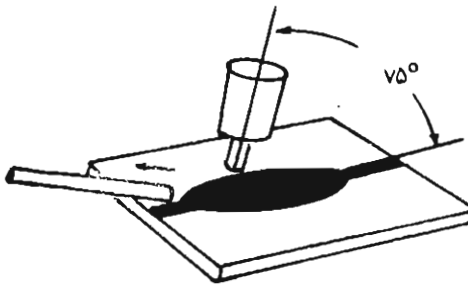
وقتی که یک الکتروود تنگستنی با حوضچه جوش برخورد نماید، تنگستن در فلز جوش رسوب می کند. چون تنگستن جوش را آلوده می کند، استحکام و مقاومت خوردگی اتصال را خراب می نماید. در صورت ایجاد جوش بایستی جوشکاری متوقف شود. و تنگستن بطور مکانیکی از جوش خارج گردد. برای از بین بردن اخالصی های تنگستن بایستی از یک سنگ صنعتی استفاده نمود، این سنگ را باید در داخل فلز فشار داد تا ذرات محبوس شده در داخل فلز جوش از بین بروند. برای جوشهای خیلی مهم باید قطعه را رادیو گرافی نمود تا اطمینان حاصل کرد که اخالصی در جوش موجود نباشد دوباره جوشکاری را ادامه داد. ذرات تنگستنی مثل خال در رادیو گرافی جوشها ظاهر می شود.

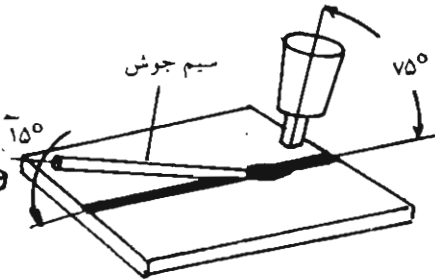
b - حرکت مشعل برای اضافه کردن سیم

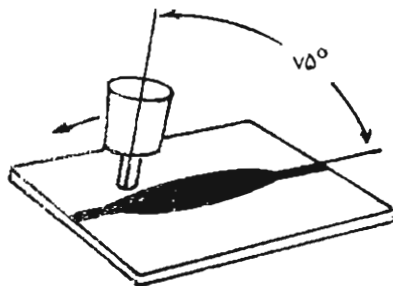
a - با شروع قوس حوضچه مذاب توسعه می یابد

d - برداشتن سیم از حوضچه جوش

c - اضافه کردن سیم به حوضچه جوش، شروع جوشکاری

e - حرکت مشعل با هدایت لبه حوضچه جوش قبل از قطع قوس

(شکل ۲-۱) حالات مشعل و سیم جوش در جوشکاری TIG دستی

۵-۳-۲- آلودگی الکترودهای مصرف نشدنی :

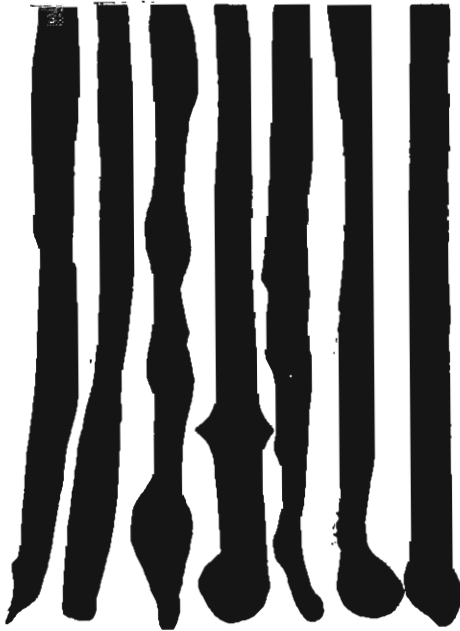
هنگام جوشکاری، سرالکترو و تنگستنی خالص به حداقل ۳۴۲۷ درجه سانتیگراد می رسد که بالاتر از نقطه ذوب آن است. هر سیم یا فلز پایه ای که با سر ذوب شده برخورد نماید تا یک درجه ای بخار می شود. سیم یا فلز پایه، سر ذوب شده را با اندازه ای سرد می کند که تنگستن با سیم یا فلز پایه ترکیب و یک آلیاژ تشکیل می دهد. در صورتیکه جوشکاری ادامه پیدا کند، قوس بی ثبات می شود. وقتی این عمل رخ می دهد، دوره وجود دارد:

الف- قطع کردن سرالکترو آلوده شده و شروع مجدد قوس با یک سرالکترو تمیز شده.

ب- نگهداری قوس روی یک قطعه مس یا مواد دیگر تا اینکه الکترو تمیز و یا اینکه فلز بخار گردد. این عمل می تواند در هنگام تمیز شدن لنزها دیده شود و قوس خودش ثابت می گردد تا دوباره به شرایط جوشکاری معمولی برسد. در آلودگی الکترودهای تنگستنی، نه فقط باید قطعه کار تمیز شود بلکه بایستی الکترو دی که روی سطحش از فلز پایه یا آلیاژی است، تمیز گردد که این عمل چند دقیقه ای از زمان جوشکاری را تلف می نماید.

وقتی الکترو در حداکثر ظرفیت جریانش مورد استفاده قرار می گیرد، بعد از اینکه به فلز پایه یا سیم جرقه زد، اگر بلافاصله یک ضربه به مشعل وارد شود، آلودگی فلز از انتهای الکترو برطرف خواهد شد. بهر حال ممکن است هنوز لازم شود که قوس را روی یک تکه مس یا مواد دیگر برای تمیزکاری کامل الکترو، نگهداریم. یک مقدار قابل ملاحظه ای الکترو توسط این روش صرفه جویی می شود. هنگام جوشکاری فولاد زنگ نزن اگر یک الکترو تنگستنی خالص با سیم یا فلز پایه آلوده شود، مطلوب است که قوس جوشکاری را بدون تمیز کردن نگهداریم تا از سرالکترو ماده برطرف گردد. بهر حال این روش مناسبی نیست، زیرا تقریباً فلز جوش را آلوده می کند. بی ثباتی قوس، ناشی از شکل نامناسب سرالکترو آلوده شده و عبور بخارهای فلزی در طول قوس است، همانطور که سیم

یا فلز پایه ای که بالکتروود به صورت بخار در آمده اند (شکل ۲-۲).

(شکل ۲-۲) نمونه شکل‌های الکتروود

تنگستنی خالص با قطر $1/5$ میلی‌متر بعد از آلودگی با فلز پایه فولاد زنگ نزن یا سیم جوش هنگام جوشکاری

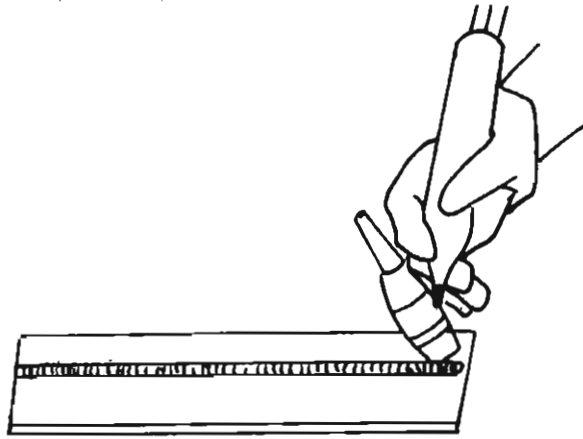
با برداشتن قسمت آلوده شده از الکتروود، شکل اصلیش بدست می‌آید و دوباره تا آن قسمت مناسب پشت سوراخ نازل تنظیم می‌گردد. وقتی که الکتروود مورد استفاده حرارت می‌بیند، فاصله کمی از پشت آن شکننده می‌شود اگر قرار است که انتهای الکتروود برداشته شود باید بایک انبر از قسمت شکننده معمولاً حدود یک سانتیمتر انتهای الکتروود شکسته شود. اگر قصد دارید که دورتر از نقطه تر الکتروود شکسته شود، احتمالاً نسبت به قسمت شکسته شده خم می‌گردد و از این رومشکلات بعدی در واقع با سوراخ نازل را دارد.

۶-۳-۲ - روش گرده سازی ساده با سیم جوش و بدون سیم جوش :

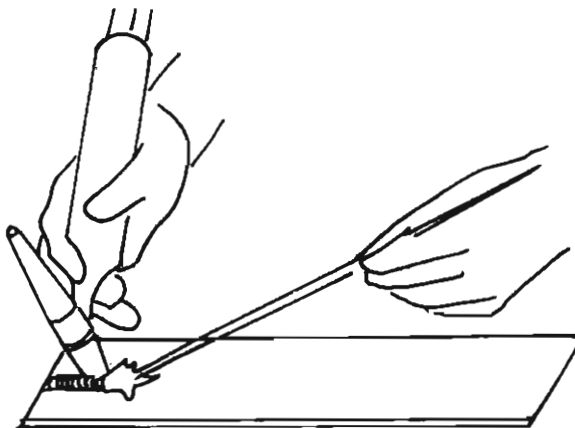
برای گرده سازی ساده، پس از تنظیم گاز محافظ توسط رگلاتور نسبت به فلز مورد جوش، مشعل را در دست راست گرفته و از سمت راست به چپ حرکت می‌کنیم. در اینجا باید زاویه مشعل نسبت به فلز و فاصله مشعل تا سطح فلز را رعایت نمود. طول قوس حدود $1/5$ برابر قطر الکتروود تنگستنی در نظر گرفته می‌شود.

جوشکاری را ابتدا بدون سیم جوش انجام می‌دهیم و هنگام شروع جوشکاری قوس را روی فلز مورد جوش نگهداشته و پس از تشکیل حوضچه مذاب حرکت را به طرف سمت چپ انجام می‌دهیم و پس از قطع قوس چند ثانیه مشعل را روی حوضچه مذاب نگه می‌داریم تا الکتروود تنگستنی و حوضچه مذاب اکسید نشوند و

چند پای جوش با فواصل مشخص روی فلز اجرا می نمایم .
 در صورتیکه از سیم جوش استفاده گردد، سیم جوش را به دست چپ گرفته
 و زاویه آن را نسبت به فلز حدود ۱۵ درجه نگه می داریم . الکتروود را مرتب به طرف
 قوس هدایت کرده تا ذوب گردد . بایستی مواظب بود که الکتروود تنگستنی توسط
 سیم جوش آلوده نگردد . در صورتیکه این عمل اتفاق افتاد ، فوراً قوس را قطع کرده
 و برای جوشکاری مجدد الکتروود تنگستنی را تعویض و یا سنگ زنی می کنیم . چند
 پاس جوش نیز با سیم جوش با فواصل مشخص انجام می دهیم .

گرده سازی ساده بدون سیم جوش

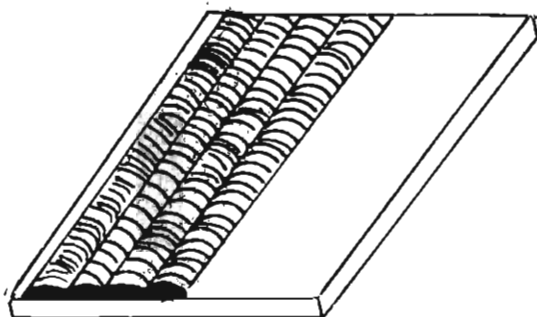

گرده سازی ساده با سیم جوش

(شکل ۲-۳) روش گرده سازی ساده را با سیم جوش وبدون سیم جوش نمایش می دهد.

۷-۳-۲- روش گرده سازی مرکب با استفاده ازسیم جوش :

روش اجرای گرده سازی مرکب مثل گرده سازی ساده است با این تفاوت که در گرده سازی مرکب ، هر لایه جوش که در سطح فلز قرار می گیرد ، باید طوری باشد که قسمتی از لایه اول را در برگیرد و لایه سوم قسمتی از جوش لایه دوم را پوشاند و به همین صورت تا عمل جوشکاری پایان گیرد . روش کار باید طوری باشد که پس از اتمام تمام جوش ها ، سطح جوشها یک حالت مسطح بخود بگیرد . به این عمل روکش کاری نیز می گویند .

(شکل ۴-۲) روش گرده سازی مرکب با استفاده از سیم جوش

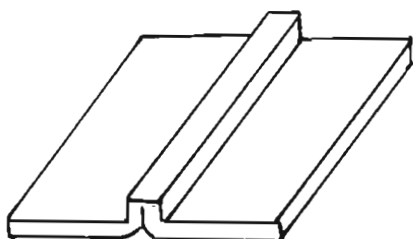
فصل ۳

توانایی جوشکاری انواع اتصالات فولاد معمولی با جوشکاری TIG در حالات مختلف بدون تهیه بخ

۱-۳- شناسایی انواع اتصالات :

۱-۱-۳- اتصال لبه ای :

در این اتصال قسمتی از لبه هامورد اتصال را خم نموده و از طول در کنار هم قرار

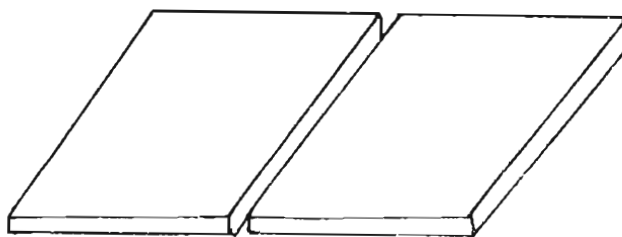

(شکل ۳-۱)

می دهیم و با ذوب کردن لبه های خم ، آنها را در وسط اتصال قرار می دهیم تا دو قطعه بهم متصل گردند. در این روش نیازی به سیم جوشکاری نیست ، و بجای سیم جوش از خم لبه های فلز استفاده می شود .

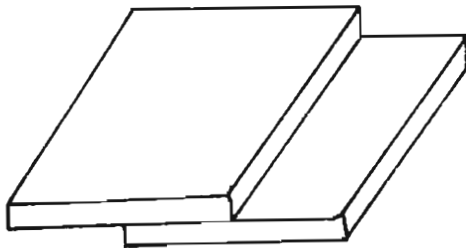
۲-۱-۳- اتصال لب به لب :

ساده ترین اتصال ، اتصال لب به لب است زیرا پخش تنش های حرارتی یکنواخت ترمی باشد . ولی این امکان وجود ندارد که در سازه ها همیشه از اتصال لب به لب استفاده نمایم . در این اتصال کنار لبه های فلز را در جوار همدیگر قرار داده و ذوب می نمایم تا یک اتصال کامل ایجاد شود .

(شکل ۳-۲)

۳-۱-۳- اتصال لب روی هم :

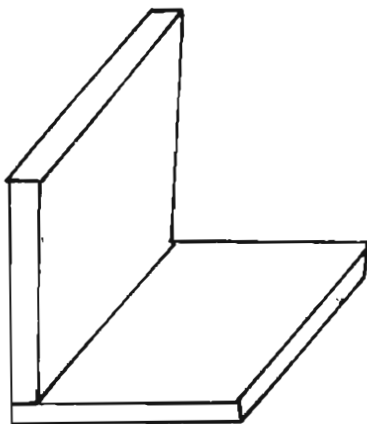

(شکل ۳-۳)

اتصال لب روی هم در اکثر سازه های فلزی بکار می رود. در این اتصال قسمتی از فلز هدر می رود و چاره ای هم وجود ندارد. در اتصال لب روی هم نیازی به پخ سازی قطعات نیست، این اتصال می تواند از یکطرف یا دو طرف جوشکاری گردد.

۳-۱-۴- اتصال گونیا :

این اتصال در اکثر سازه های فلزی بکار می رود و در جوشکاری آن باید دقت زیاد

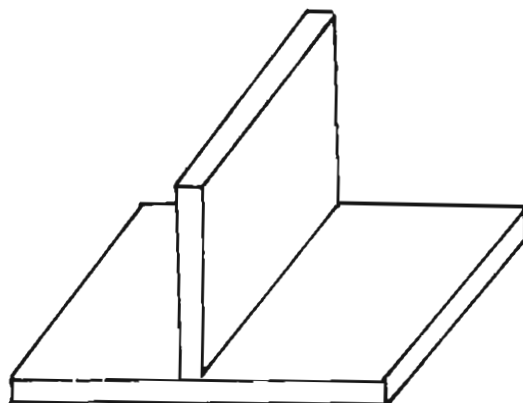

(شکل ۳-۴)

نمود، زیرا در بعضی موارد نیاز به چندین پاس جوش دارد و نبایستی در لایه های جوشی که در این اتصال انجام می گیرد از حرکت عرضی استفاده نمائیم، زیرا تنش حرارتی در آن ایجاد شده و تغییر شکل داده یا منجر به ترک می گردد. در فلز ضخیم این اتصال، باید طوری جوشکاری را اجرا نمود که پس از اتمام جوشکاری دو ضلع مجاور جوش یک اندازه باشد.

۳-۱-۵- اتصال سنبری :

اتصال سنبری نیز در اکثر سازه های فلزی مورد استفاده قرار می گیرد. روش جوشکاری این اتصال بهتر از اتصال گونیا است، زیرا می توان لایه های جوش را در دو طرف اتصال اجرا نمود. روش جوشکاری این اتصال نیز مثل اتصال گونیا فنی می باشد.

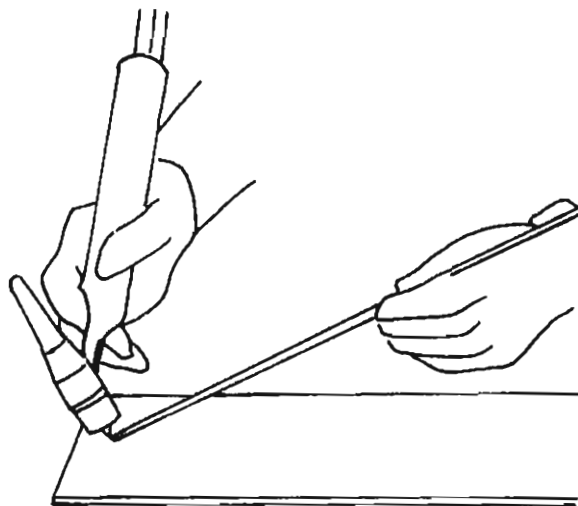

(شکل ۳-۵)

۳-۲-۲ - شناسائی حالات جوشکاری :

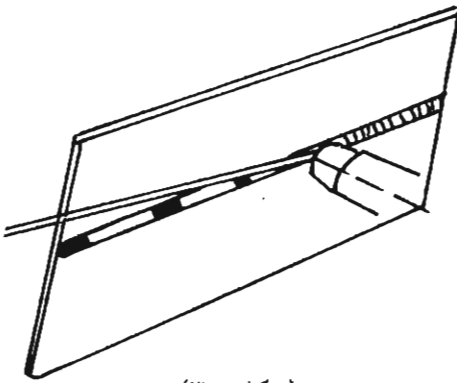
۱-۲-۳ - حالت تخت :

در این حالت سرعت جوشکاری زیادتر از حالات دیگر (عمودی، افقی و بالای سر) است. در این روش بهتر می توان فلز مذاب را کنترل نمود. به همین دلیل تا آنجایی که امکان پذیر است باید جوشکاری را در حالت سطحی انجام داد.

(شکل ۳-۶)

۲-۲-۳- حالت افقی روی سطح قائم :
برای جلوگیری از ریختن فلز مذاب به پایین بهتر است لبه فلز بالایی را پخ نمود و لبه پایینی فلز ۹۰ درجه باشد ولی اگر ضخامت فلز زیاد باشد به پخ سازی دو قطعه احتیاج می باشد .

(شکل ۷-۳)

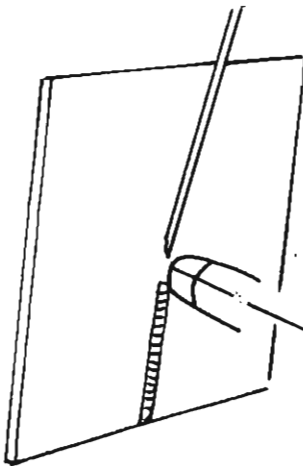
۳-۲-۳- حالت عمودی :

قطعاتی که به یکدیگر جوش می شوند حتی الامکان باید در حالت کف قرار گیرند، زیرا عمل جوشکاری در این وضع بهتر و سریعتر انجام می گیرد. اما گاهی اوقات وضع و محل دو قطعه کار طوری است که باید آنها را در وضع عمودی جوش دارد. این روش مهارت و تجربه بسیار لازم دارد و در اجرای آن باید از شیوه خاصی پیروی نمود. فلز، مایع ناحیه مذاب در نتیجه تاثیر نیروی ثقل فرو می چکد اما عوامل زیر می تواند از فروچکیدن آن جلوگیری نماید .

الف- نیروی اتصال بین ذرات ناحیه مذاب

ب- قسمت سرد و منجمد شده درز جوش خورده که مانند تکیه گاهی فلز ناحیه مذاب رانگه می دارد .

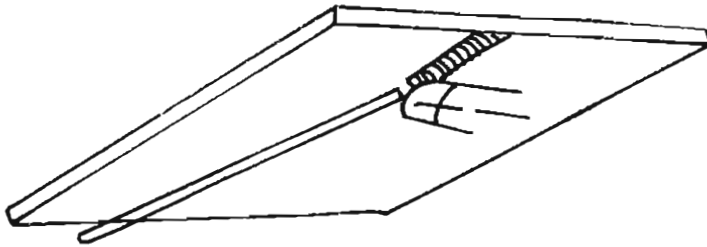
ج- حرکت نوسانی مشعل، زیرا فلز مذاب زودتر سرد می شود.

(شکل ۸-۳)

۴-۳-۲- حالت سقفی :

جوشکاری سقفی ظاهراً بسیار دشوار است ولی درحقیقت این چنین نیست . برای انجام این عمل جوشکار باید لباس کار بادوام داشته و از دستکشهای ساقه بلند نسوز استفاده نماید . اگرچه جوشکاری در این وضع بسیار خسته کننده است ولی اگر جوشکار تجربه و مهارت کافی داشته باشد و از شیوه خاصی پیروی نماید به سهولت می تواند قطعات بالای سر را به بهترین وجهی جوش دهد .

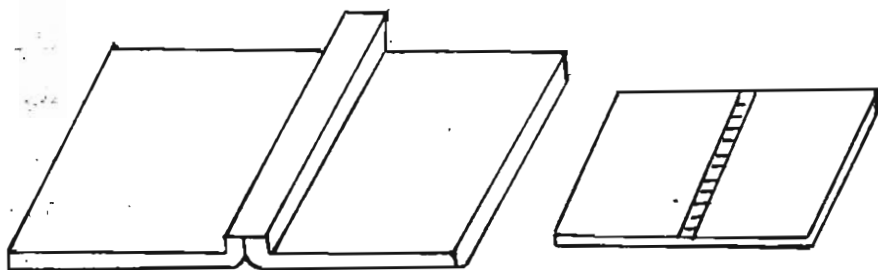
(شکل ۳-۹)

۳-۳-۳- شناسایی جوشکاری انواع اتصالات در حالات تخت :

۱-۳-۳- اتصال لبه ای بدون استفاده از سیم جوش :

لبه های ورقه های کم ضخامت دار را بایستی کمی بطرف بالا خم نمود . و قسمت خم شده را بین دو اتصال ذوب نمود . مشعل را با زاویه ۷۵ تا ۸۰ درجه نسبت به فلز قرار داده و لبه های برآمده را ذوب می نماییم و دیگر نیازی به سیم جوش نیست (مطابق شکل) .

در صورتیکه لبه ها را خم نکنیم و به صورت لب به لب ساده جوشکاری را اجرا نماییم ، جوشکاری کمی مشکل می شود .

حالت معمولی اتصال لبه ای

اتصال لبه ای بعد از جوشکاری

(شکل ۳-۱۰)

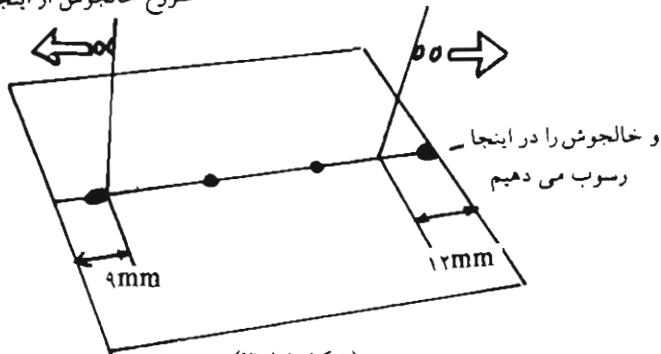
۲-۳-۳- روش خال جوش زدن :

پس از خال جوش زدن ابتدا و انتهای فلز، خال جوش های کوچکی نیز در وسط فلز ایجاد می نمایم (مطابق شکل).

پس از خال جوش زدن قطعات باید دقت نمایم که قطعات بطور صحیح مونتاژ شده

باشند. اولین برخورد قوسی اینجاست و سپس حرکت می کنیم

شروع خال جوش از اینجاست

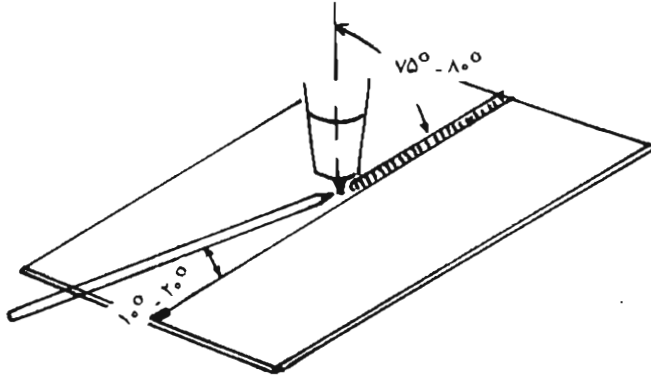

(شکل ۳-۱۱)

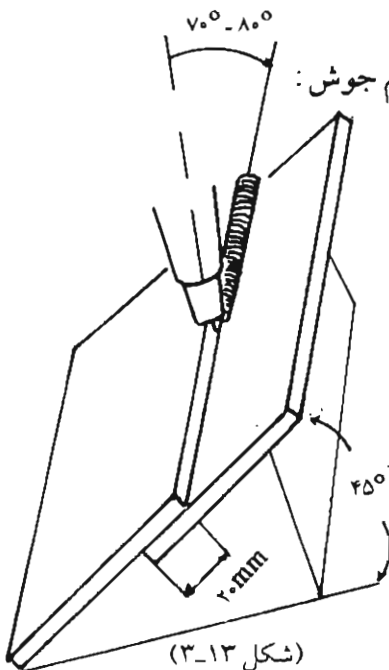
۳-۳-۳- اتصال لب به لب ساده با استفاده از سیم جوش :

ابتدا قطعات را خال جوش زده و مونتاژ می نمایم. مشعل و سیم جوش را مطابق شکل در زاویه مشخص نگه می داریم. مشعل را به یک حرکت چرخشی در ابتدای اتصال نگه می داریم. تا ذوب انجام و سپس سیم جوش را بطرف قوس نزدیک

می نماییم و از روش چپ دستی برای جوشکاری استفاده می کنیم و با سرعت معینی مشعل را حرکت داده تا دو قطعه فلز به یکدیگر متصل گردند. در هنگام جوشکاری سعی شود که سیم جوش از منطقه گاز محافظ خارج نگردد زیرا اکسید می گردد. پس از جوشکاری باید جوش را بررسی نمود که خوردگی کناره جوش (under cut) و یا نفوذ ناقص نداشته باشد.

(شکل ۳-۱۲)

(شکل ۳-۱۳)

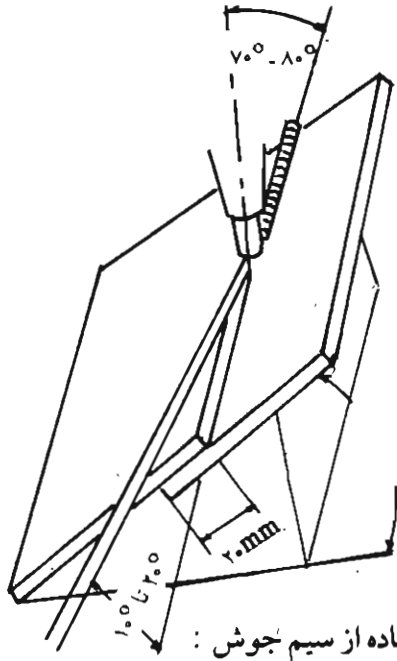
۴-۳-۳- اتصال لب رویهم بدون استفاده از سیم جوش:

این اتصال برای این است که جوشکار مشعل را با کنترل و دقت بیشتری نگه دارد و ذوب را تا انتهای فلز دنبال نماید.

قطعات را به صورت قایقی قرار داده (حالت ۴۵ درجه) و مشعل را بدون سیم جوش در مرز اتصال حرکت می دهیم تا دو قطعه متصل گردند. در هنگام جوشکاری باید سعی شود که لب بالایی فلز خوردگی نداشته باشد.

۵-۳-۳- اتصال لب رویهم با استفاده از سیم جوش :

این اتصال شبیه قسمت ۴-۳-۳ است با این تفاوت که در اینجا از سیم جوش

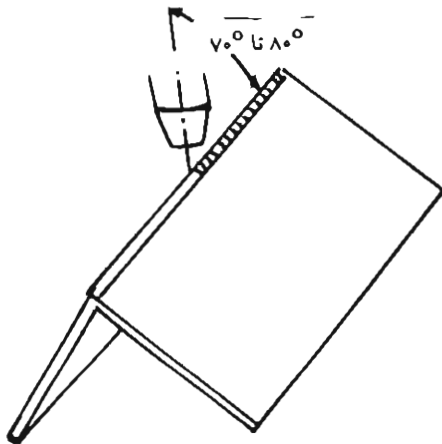

استفاده می شود. قطعات را پس از خال جوش زدن و مونتاژ به صورت ۴۵ درجه نگه می داریم و جوشکاری را اجرا می نمایم. زاویه مشعل و سیم جوش مطابق شکل نگه داشته می شود. پس از جوشکاری یک طرف، طرف دیگر را نیز به همین نحو جوشکاری می نمایم. پس از جوشکاری، جوشها را بررسی نموده که ترک یا خوردگی کناره جوش نداشته باشند.

(شکل ۳-۱۴)

۶-۳-۳- اتصال گوشه ای خارجی بدون استفاده از سیم جوش :

برای کنترل بهتر و دقت بیشتر، ابتدا این اتصال بدون سیم جوش انجام می گیرد و برای فلزات نازک مورد استفاده قرار می گیرد و از روش چپ دستی استفاده می شود.

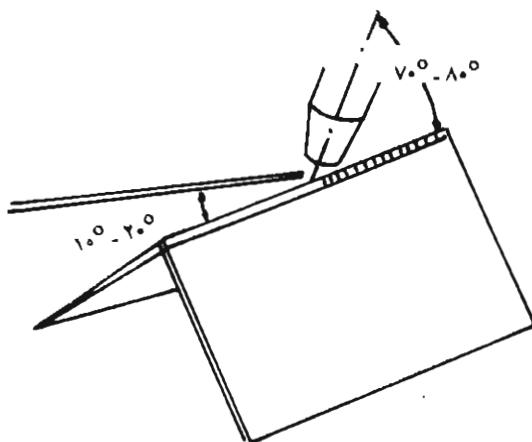

(شکل ۳-۱۵)

مشعل را با زاویه حدود ۷۵ درجه نگه داشته و حوضچه مذاب را تا پایان جوشکاری دنبال می کنیم. هنگام جوشکاری باید سعی گردد که طول قوس کوتاه باشد که ذوب اضافی در لبه های اتصال ایجاد نگردد.

۷-۳-۳- اتصال گوشه ای خارجی با استفاده از سیم جوش :

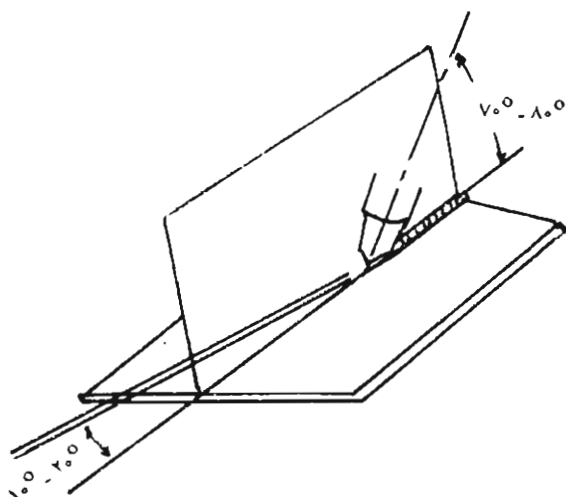
این اتصال مثل اتصال قسمت ۶-۳-۳ می باشد با این تفاوت که در اینجا از سیم جوش نیز استفاده می گردد . پس از مونتاژ و خال جوش زدن ، قطعات را مطابق شکل نگهداشته و مشعل و سیم جوش را طبق زاویه مشخص نگه می داریم . و به جوشکاری ادامه می دهیم . پس از جوشکاری ، شکل گرده جوش باید کمی محدب باشد و ذوب اضافی در لبه های اتصال بوجود نیامده باشد .

(شکل ۱۶-۳)

۸-۳-۳- اتصال سپری با استفاده از سیم جوش :

هنگام جوشکاری اتصال سپری ، مشعل نسبت به فلز عمودی و افقی باید زاویه ۴۵ درجه داشته باشد . پس از اینکه قوس برقرار گردید سیم جوش را به جلوی حوضچه جوش می آوریم و به حرکت چپ دستی ادامه می دهیم . حرکت مشعل بدون حرکت موجی فقط در مسیر درز جوش است وقتی که جوشکاری یکطرف اتصال به اتمام رسید ، طرف دیگر اتصال را نیز بهمین نحو جوشکاری می نماییم و پس از اتمام جوشکاری نباید روی ورقه عمودی خوردگی وجود داشته باشد .

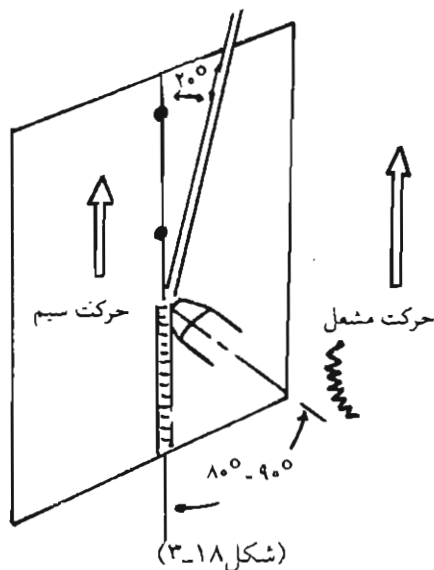

(شکل ۱۷-۳)

۴-۳- شناسایی جوشکاری انواع اتصالات در حالت عمودی :

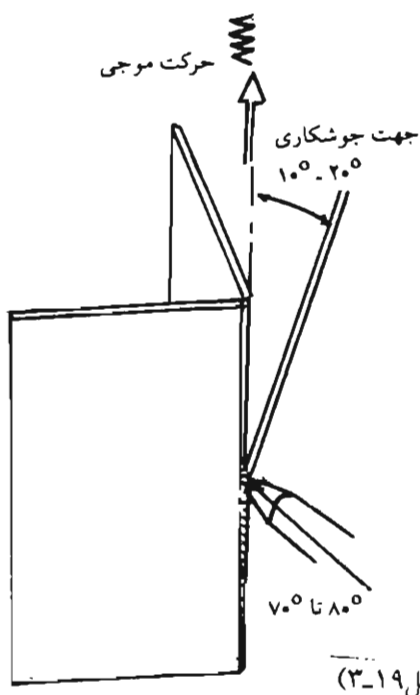
۱- ۴-۳- اتصال لب به لب ساده :

در این روش بایستی از حرکت عرضی استفاده نمود. زاویه مشعل و سیم جوش مشخص شده مطابق شکل انجام گیرد. در جوشکاری از پایین به بالا چون حرکت

(شکل ۱۸-۳)

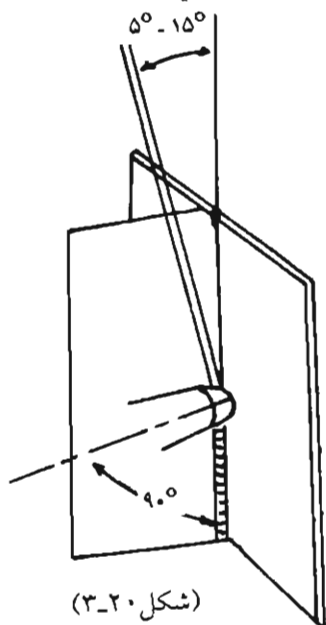
طولی نسبت به جوش تخت کمتری باشد، بنابراین حرارت داده شده به فلز بیشتر است. پس از جوشکاری باید جوش را بررسی نمود که کناره های جوش خوردگی نداشته باشند، زیرا خوردگی کناره جوش در این حالت نسبت به حالت تخت بیشتر بوجود می آید و افزایش طول قوس باعث بوجود آمدن آن می شود. باید سعی کرد که از طول قوس کوتاه استفاده نمود.

(شکل ۱۹-۳)

۳-۴-۳- اتصال سپری :

پس از مونتاژ خالجوش دو قطعه بصورت سپری ، جوش را از پایین ترین نقطه دو قطعه شروع کرده و با در نظر گرفتن زاویه مشعل و سیم جوش ، جوشکاری را

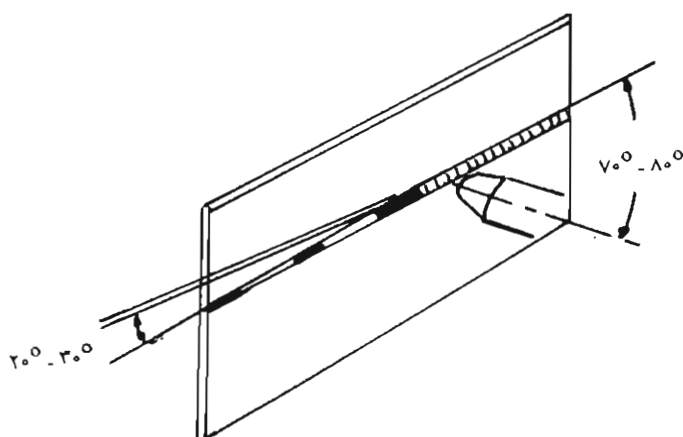
(شکل ۲۰-۳)

۲-۴-۳- اتصال گوشه ای خارجی :
 پس از مونتاژ قطعات و خال جوش ،
 زوایای مشعل و سیم جوش را مطابق شکل
 انجام می دهیم . جوش از پایین ترین نقطه
 دو قطعه شروع کرده و بطرف بالا بشکل
 موجی حرکت می دهیم و به جوشکاری
 ادامه می دهیم . در پایان جوشکاری کمی
 از گاز محافظ را روی حوضچه جوش
 نگه دارید که جوش اکسید نگردهد .

۳-۴-۳- اتصال سپری :
 پس از مونتاژ خالجوش دو قطعه بصورت سپری ، جوش را از پایین ترین نقطه
 دو قطعه شروع کرده و با در نظر گرفتن زاویه مشعل و سیم جوش ، جوشکاری را
 بطرف بالای فلز ادامه می دهیم . وقتی که
 جوشکاری یکطرف اتصال به اتمام رسید ،
 جوشکاری طرف دیگر اتصال را نیز به همین
 نحو شروع و تا پایان کار ادامه می دهیم .
 ضمن جوشکاری باید سعی شود که
 دو ضلع مجاور جوش یک اندازه باشند و
 خوردگی کناره جوش در اطراف جوشها
 بوجود نیامده باشد . زاویه مشعل نسبت
 به دو فلز عمودی باید ۴۵ درجه باشد .

۴-۳-۴ - اتصال لب به لب ساده به صورت افقی در حالت عمودی :

در این اتصال زاویه مشعل نسبت به درز جوش 70° - 80° درجه و نسبت به فلز بالا و پایینی 90° درجه و زاویه سیم جوش 20° تا 30° درجه نسبت به درز اتصال است. در جوشکاری افقی بامهارت دست باید حوضچه مذاب را روی دو لبه انتقال داد، زیرا در این حالت مواد مذاب کمی بطرف پایین تمایل دارند. باید سعی شود که فلز بالایی اتصال کناره های جوش خوردگی نداشته باشد.

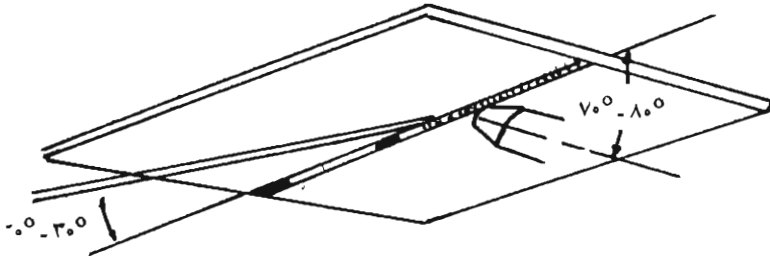
(شکل ۳-۲۱)

۵-۳-۵ - شناسائی انواع اتصالات در حالت سقفی :

۱- ۵-۳-۳ - اتصال لب به لب ساده :

در این حالت جوشکاری، ابتدا باید جوشکار حالت های دیگر را آموزش ببیند و تمرین نماید، سپس حالت سقفی را انجام دهد. محل جوشکاری باید حدود 15° تا 30° سانتیمتر بالای سر قرار گیرد تا جوشکاری براحتی انجام شود. در این حالت جوشکار باید در یک طرف درز قرار گیرد، بطوریکه عمل جوشکار موازی شانه ها باشد. در حالت سقفی شدت جریان باید خیلی دقیق باشد، در حالت سقفی شدت جریان باید خیلی دقیق باشد، در صورتیکه جریان کمی اضافه باشد، جوش سیال

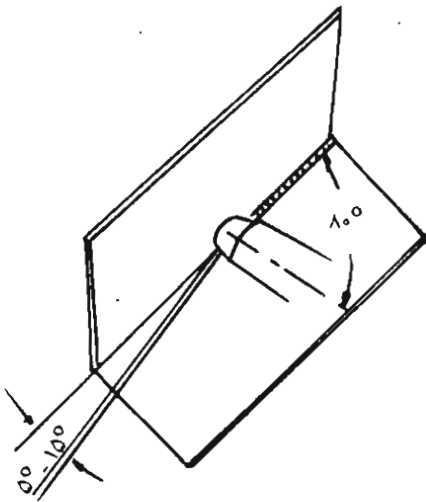
شده و بطرف پایین ریخته می شود. زاویه مشعل و سیم جوش باید مطابق شکل انتخاب گردد.

(شکل ۳-۲۲)

۲-۵-۳- اتصال گوشه ای داخلی :

اتصال گوشه ای داخلی در حالت سقفی خیلی ساده تر از اتصال لب به لب سقفی است. زاویه مشعل و سیم جوش مطابق شکل انتخاب می گردد. در این حالت باید جوشکار تجربه و مهارت کافی داشته باشد که کناره جوش فلز سقفی خوردگی پیدا نکند. در حالت سقفی بیشتر سعی می شود که بدلیل سبکی از گاز هلیوم نسبت به آرگن استفاده گردد ولی چون گاز هلیوم خیلی گران قیمت است، بنابراین از گاز آرگن بجای آن استفاده می شود.

(شکل ۳-۲۳)

فصل ۴

توانایی جوشکاری انواع اتصالات فولاد معمولی با جوشکاری TIG در حالات مختلف با تهیه پخ

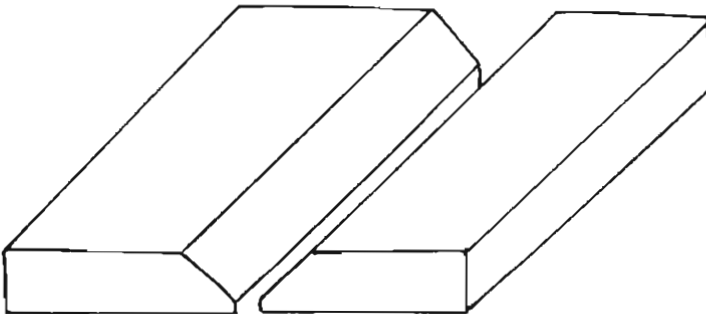
۴-۱- شناسایی جوشکاری انواع اتصالات در حالت تخت :

۴-۱-۱- ضخامت فلز مورد اتصال :

برای نفوذ کامل اتصال فلزات با ضخامت بیشتر از ۳ میلیمتر بایستی لبه های فلز مورد اتصال را پخ سازی نمود. که با توجه به کاربرد اتصال می توان از پخهای متفاوتی استفاده نمود، برای کار عملی، بیشتر از پخ جناغی استفاده می شود.

۴-۱-۲- اتصال لب به لب :

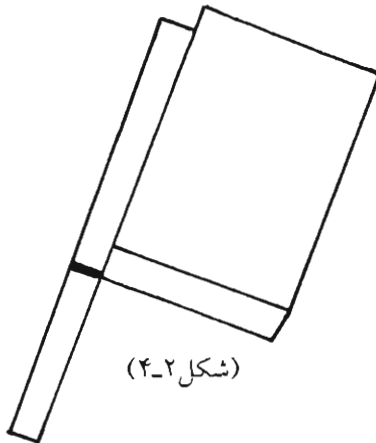
شرایط و روش کار مثل جوش لب به لب ساده است. قبل از جوشکاری، مونتاژ صحیح قطعات برای ایجاد نفوذ کامل اتصال لازم است. اولین پاس رادر پایه فلز ایجاد می نماییم و بستگی به ضخامت فلز مورد جوشکاری می توان تعداد لایه های جوش را اضافه نمود. در جوش لب به لب جناغی یکطرفه نفوذ جوش پایه خیلی مهم است و نبایستی در پشت جوش، نفوذ ناقص وجود داشته باشد. در صورتیکه پشت اتصال قابل جوشکاری است می توان قسمتهای معیوب را سنگ زنی و مجدداً پشت اتصال را جوشکاری نمود.

(شکل ۴-۱)

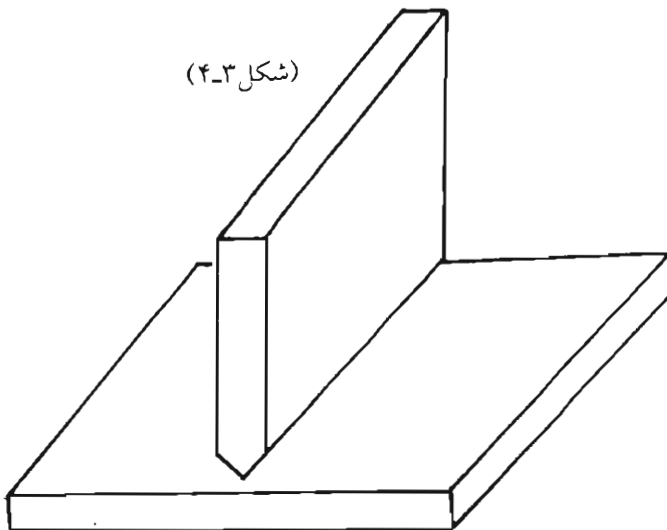
۳-۱-۴- اتصال گوشه ای خارجی :

در این اتصال نیاز به پخ سازی فلزات مورد اتصال نیست اگر لبه های داخلی دو فلز را مطابق شکل به یکدیگر نزدیک سازیم به صورت جناغی در خواهد آمد . شرایط و روش جوشکاری این اتصال مثل قسمت ۷-۳-۳ می باشد . پاس ریشه اتصال باید نفوذ کامل داشته باشد و پس از اتمام جوشکاری نبایستی لبه های اتصال ذوب اضافی داشته باشد ولی سطح جوش کمی محدب باشد .

۴-۱-۴- اتصال سپری :

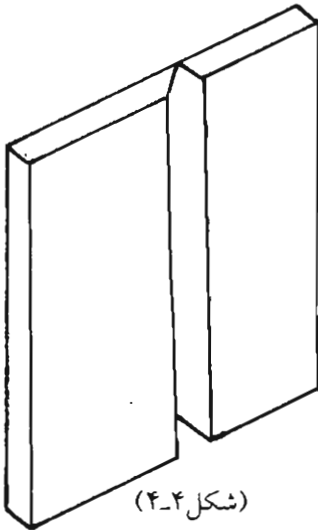
در این اتصال فلز از دو طرف به شکل عمودی پخ خورده، و پس از مونتاژ و خالچوش روش جوشکاری و شرایط کار را مثل قسمت ۸-۳-۳ انجام می دهیم . ابتدا یک پاس از یک طرف برای نفوذ کامل انجام می دهیم و سپس طرف دیگر اتصال را جوش می دهیم و بعد از هر پاس در طرف اتصال ، پاسهای پرکننده را به نوبت در هر طرف اتصال اجرا می نمایم که تنش اضافی در اتصال بوجود نیاید .

۴-۲-۲-۴-۲-۱- شناسایی جوشکاری انواع اتصالات در حالت عمودی:

۱- ۴-۲-۲-۱- اتصال لب به لب:

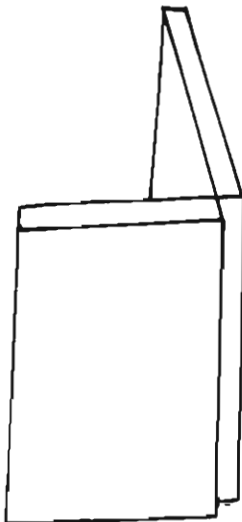
پس از مونتاژ و خالجوش زدن قطعات در حالت تخت ، آنها را بصورت عمودی

قرار داده و پاس پایه را طبق قسمت ۱-۴-۳ انجام می دهیم . با استفاده از حرکت عرضی پاسهای پرکننده را اجرا و تا پایان جوشکاری این کار را ادامه می دهیم . در صورت دسترسی به طرف پشت اتصال ، اگر نفوذ کامل نبود ، یک پاس در طرف دیگر اتصال باید انجام گیرد . ولی باید سعی گردد که در جوشکاریهای جناغی یکطرفه پاس پایه نفوذ کامل را داشته باشد .

۲- ۴-۲-۲-۲- اتصال گوشه ای خارجی:

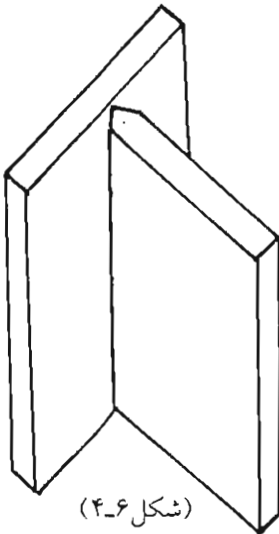
پس از مونتاژ و خالجوش زدن قطعات ، پاس پایه را طبق قسمت ۲-۴-۳ انجام

می دهیم . پاسهای پرکننده را با حرکت عرضی انجام دهیم (بشرط اینکه فاصله پاسهایک اندازه باشد) . در این اتصال نیاز به پخ سازی لبه ها نیست ، زیرا با قرار دادن لبه های داخلی فلز در کنار هم ، قسمت خارجی اتصال بصورت جناغ در خواهد آمد . پس از جوشکاری باید دقت نمود که ذوب اضافی در لبه های فلز بوجود نیامده باشد .

(شکل ۴-۵)

۳-۲-۴- اتصال سپری :

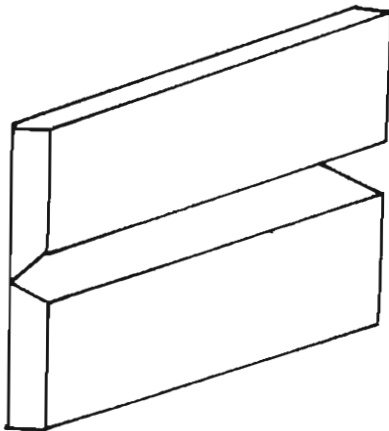
(شکل ۴-۶)

پس از مونتاژ و خالچوش زدن اتصال به صورت کامل شرایط جوشکاری را مثل قسمت ۳-۴-۳ اجرا می کنیم. پس از ایجاد پاس ریشه از یکطرف اتصال، طرف دیگر اتصال را نیز جوشکاری می کنیم. پاسهای پرکننده را بترتیب از هر طرف اتصال اجرا می نماییم و تا پایان جوشکاری ادامه می دهیم. چون در این اتصال جوشکاری از دو طرف انجام می شود تنش کمتری نسبت به جوش گونیا بوجود می آید.

۴-۲-۴- اتصال لب به لب افقی در حالت عمودی :

پس از مونتاژ و خالچوش زدن اتصال در حالت تخت، آن را به صورت عمودی قرار داده که جوش آن حالت افقی داشته باشد (مطابق شکل).

شرایط جوشکاری مثل قسمت ۴-۴-۳ می باشد. پس از ایجاد پاس پایه، پاسهای پرکننده را لایه لایه اجرا می نماییم. باید سعی نمود که در ورقه بالائی اتصال خوردگی کناره جوش وجود نداشته باشد.

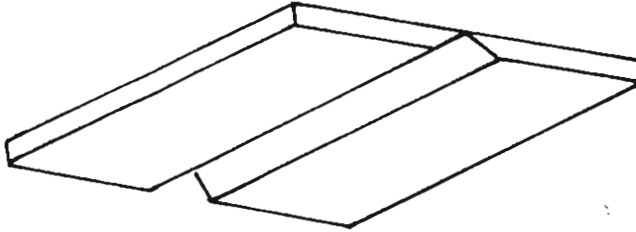

(شکل ۴-۷)

۴-۳- شناسایی جوشکاری انواع اتصالات در حالت سقفی :

۱- ۴-۳- اتصال لب به لب :

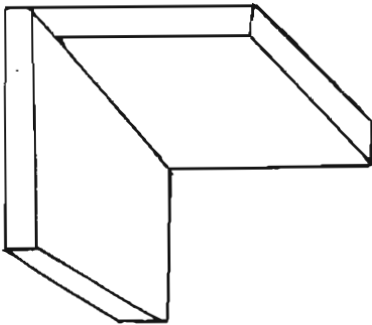
پس از مونتاژ و خال جوش زدن قطعات در حالت تخت، قطعه مورد جوش را در حالت سقفی قرار داده و مثل قسمت ۱-۵-۳ پاس پایه را جوشکاری می نماییم تا نفوذ کامل بدست آید و سپس پاسهای پرکننده را اجرا می کنیم. جوشکاری در حالت سقفی خسته کننده است. پس از اتمام جوشکاری باید جوش بررسی گردد که خوردگی کناره جوش وجود نداشته باشد.

(شکل ۴-۸)

۲- ۴-۳- اتصال گوشه ای داخلی :

پس از مونتاژ و خال جوش زدن قطعات در حالت تخت، قطعه مورد جوش را

(شکل ۴-۹)

مطابق شکل قرار داده و پالس پایه را مثل قسمت ۲-۵-۳ اجرا می نماییم. پاسهای پرکننده را لایه تا پایان جوشکاری اجرا می کنیم. پس از اتمام جوشکاری فقط باید دقت نمود که ورقه ای که در سقف قرار دارد کناره جوش آن خوردگی نداشته باشد.

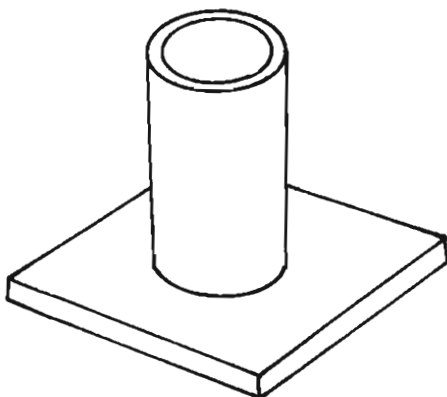
فصل ۵

توانایی جوشکاری انواع اتصالات لوله فولاد معمولی با جوشکاری TIG در حالات مختلف

۱ - ۵ - شناسایی جوشکاری انواع اتصالات لوله بدون تهیه پخ در وضع چرخشی:

۱ - ۱ - ۵ - اتصال لوله به ورق در حالت تخت:

پس از مونتاژ و خال جوش زدن لوله به ورق، آن را در یک فیکسچر گردان قرار

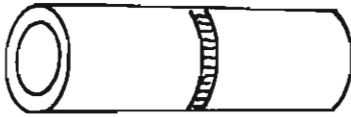
(شکل ۵-۱)

داده تا قطعه مورد جوش در ضمن جوشکاری حرکت نماید و فقط دست ثابت بماند. انبر TIG را با زاویه حدود ۷۰ درجه نسبت به خط اتصال و حدود ۴۵-۵۰ درجه نسبت به فلز افقی نگه می داریم تا جوشکاری تمام شود. در این حالت پس از جوشکاری نباید هیچگونه خوردگی در سطح لوله وجود داشته باشد. زاویه سیم جوش نسبت به سطح افق حدود ۲۰ درجه می باشد.

۲ - ۱ - ۵ - اتصال لب به لب لوله در حالت تخت (افقی):

چون از داخل لوله ها را نمی توان جوشکاری نمود بنابراین باید دقت خاصی در جوشکاری آنها بعمل آورد. قسمت ۱ - ۵ جوشکاری لوله های جدار نازک است که نیاز به پخ سازی ندارد. پس از مونتاژ و خال جوش لوله ها به صورت لب به لب، آنها را در یک فیکسچر گردان قرار داده و انبر و سیم جوش TIG را ثابت نگهداشته تا لوله بچرخد و جوشکاری آن با تمام برسد.

در صورت نیاز می توان داخل لوله را نیز گاز محافظ رساند که جوش از طرف

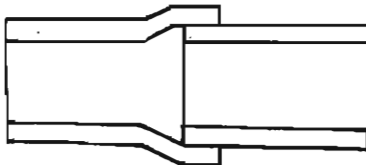
(شکل ۵-۲)

داخل اکسید نگردد. زاویه انبر نسبت به درز اتصال حدود ۷۵ درجه و زاویه سیم جوش نسبت به درز اتصال ۲۰ درجه می باشد.

۳-۱-۵- اتصال لب روی هم لوله در حالت تخت :

در این حالت انتهای یکی از لوله ها را برای سر لوله دیگر بر راحتی در آن جای بگیرد ، کمی باز می کنند و سپس بعد از قرار دادن لوله در لوله ای که سر آن باز شده ، اتصال دو سر لوله را با یک پاس جوش نواری بهم متصل می نمایند .

در اینجا باز هم اتصال را در یک فیکسچر گردان قرار داده و انبر و سیم جوش را به

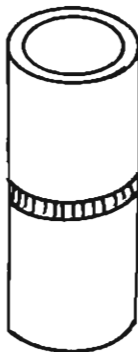

(شکل ۵-۳)

صورت ثابت نگه می داریم تا جوشکاری به اتمام برسد. این اتصال بحالت افقی قرار می گیرد و حالت جوش به صورت لب رویهم می باشد که مثل جوشهای گوشه ای با آن عمل می نمایم .

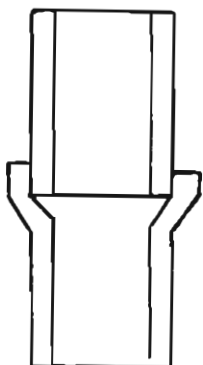
۴-۱-۵- اتصال لب به لب لوله به صورت افقی در حالت عمودی :

در اینجا مثل قسمت ۲-۱-۵ لوله ها مونتاژ و خال جوش می شوند فقط در اینجا لوله به صورت عمودی و جوش به صورت افقی انجام می گیرد. لوله را روی فیکسچر گردان قرار داده و انبر و سیم ثابت نگهداشته می شود تا جوش با تمام رسد .

(شکل ۵-۴)

۵-۱-۵- اتصال لب روی هم لوله به صورت افقی در حالت عمودی :

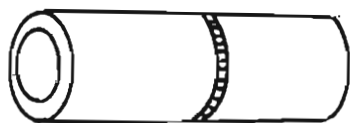

(شکل ۵-۵)

مثل حالت قسمت ۳-۱-۵ مونتاز و خال جوش می شوند، با این تفاوت که در اینجا لوله ها به صورت عمودی و جوش به صورت افقی قرار گرفته است. لوله ها را روی یک فیکسچر گردان قرار داده و مثل جوش گوشه ای با آن عمل می نمایم. لوله در حال چرخش و انبر و سیم جوش ثابت قرار می گیرند تا جوش کامل گردد.

۵-۱-۶- اتصال لب به لب لوله در حالت سقفی :

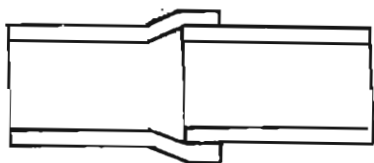
کلیه نکات گفته شده در قسمت ۲-۱-۵ را بایستی در اینجا انجام داد و وسط لوله در سقف قرار دارد (بالای سر). لوله در حالت سقفی در یک فیکسچر گردان و انبر و سیم جوش در زیر آن قرار می گیرد و جوشکار بطور ثابت عمل جوشکاری را انجام می دهد. این روش تقریباً کمی مشکل می باشد و جوشکار باید از تجربه کافی برخوردار باشد.

(شکل ۵-۶)

۵-۱-۷- اتصال لب روی هم لوله در حالت سقفی :

کلیه نکات بیان شده در قسمت ۳-۱-۵ را بایستی در این جا انجام داد، با این تفاوت که لوله در سقف قرار گرفته و در روی یک فیکسچر گردان می باشد و جوشکار انبر و سیم را بطور ثابت در محل اتصال نگه میدارد تا جوش کامل شود. با این روش و عملیات، جوشکار مهارت کافی بدست می آورد.

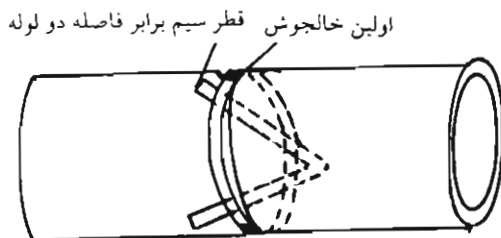

(شکل ۵-۷)

۲-۵ شناسایی جوشکاری انواع اتصالات لوله با تهیه یخ در وضع جرحی

۱-۲-۵- اتصال لب به لب لوله در حالت تخت:

میله ای به قطر معینی (برابر فاصله دو لوله) انتخاب و آن را به شکل عدد ۸ خم کرده و در فاصله دو لوله قرار داده و آنها را مونتاژ خال جوش می زنیم. روش کار مثل قسمت ۲-۱-۵ است با این تفاوت که در اینجا جدار لوله ضخیم و نیاز به پیچ سازی دارد و چند پاس جوشکاری در محل شکاف لوله انجام می گیرد تا شکاف دو لوله پر گردد.

(شکل ۵-۸)

۲-۲-۵- اتصال لب به لب لوله به صورت افقی در حالت عمودی:

(شکل ۵-۹)

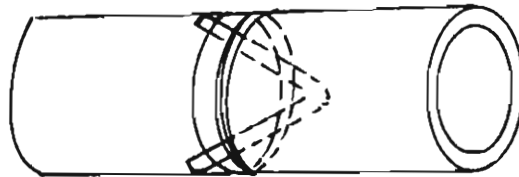
روش کار مثل قسمت ۴-۱-۵ است با این تفاوت که در اینجا چند پاس جوش انجام می گیرد تا شکاف دو لوله پر گردد. پاس پایه را انجام می دهیم تا نفوذ کامل در لوله بوجودآید، زیرا نمی توان در داخل لوله عملیات جوشکاری را انجام داد. سپس پاسهای پرکننده را روی شکاف دو لوله انجام می دهیم.

در صورتیکه پاس پایه صحیح انجام بگیرد، دیگر نیازی به گاز محافظ داخل

لوله نیست و فقط حفاظت جوش از خارج لوله و آنهم در محل جوش انجام می شود .
در این حالت باید دقت نمود که کناره جوش لوله بالایی خوردگی نداشته باشد .
مونتاژ این دولوله مانند مونتاژ قسمت ۱-۲-۵ انجام می شود .

۳-۲-۵- اتصال لب به لب لوله در حالت سقفی :

روش کار و مونتاژ مثل قسمت ۲-۱-۵ و ۱-۲-۵ است با این تفاوت که لوله در بالای سر قرار می گیرد و جوشکاری آن را مشکل می نماید . این تمرین به مهارت جوشکار کمک می کند .

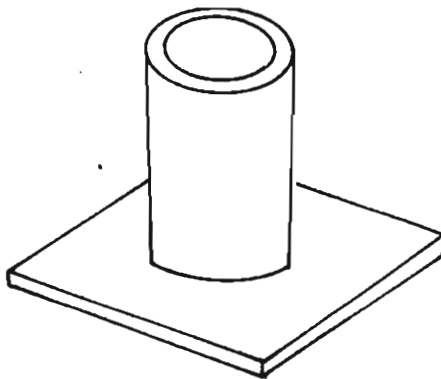

(شکل ۵-۱۰)

۳-۵- شناسایی جوشکاری انواع اتصالات لوله بدون یخ در وضع ثابت:

۱-۳-۵- اتصال لوله به ورق :

پس از مونتاژ و خال جوش لوله به ورق ، زوایای مشعل و سیم جوش را مثل

(شکل ۵-۱۱)

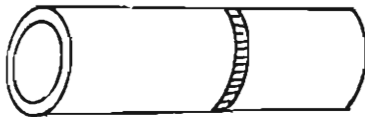
قسمت ۱-۱-۵ انجام می دهیم ، با این تفاوت که در اینجا لوله و ورق ثابت و جوشکار است که دور لوله می چرخد و عملیات جوشکاری را انجام می دهد .

برای جوشکاری لوله های با قطر کم می توان بطور مداوم پشت سر هم جوشکاری را انجام داد ولی برای لوله های با قطر زیاد باید لوله را تقسیم بندی نمود و به صورت

× یا + عملیات جوشکاری را در ۴ یا ۸ و . . . قسمت انجام داد. در غیر این صورت تنش حرارتی در قطعه انجام می گیرد که پیچیدگی پیدا کرده و یا منجر به ترک می شود.

۲-۳-۵- اتصال لب به لب در حالت تخت (افقی):

لوله هارا (مثل قسمت ۲-۱-۵) مونتاژ و خال جوش زده با این تفاوت که در این جا لوله ثابت و دست جوشکار متحرک است. برای جوشکاری لوله های با قطر کم لوله به دو قسمت تقسیم بندی می شود. قسمت اول از زیر لوله شروع و بطرف بالای لوله ادامه دارد. قسمت دوم، دو

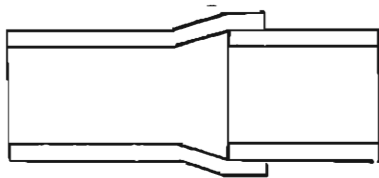
(شکل ۵-۱۲)

مرتبه از طرف مقابل جوش اول از زیر لوله روی جوش حرکت کرده و بطرف بالای لوله روی قسمت انتهایی جوش اول ادامه می دهیم.

در صورتیکه قطر لوله زیاد باشد تقسیم بندی جوش به صورت علامت × یا + انجام می گیرد و گاهی اوقات نیز به روش دیگری مثل زیر جوشکاری را انجام می دهند. (مثل ساعت) از ساعت ۲ شروع بطرف بالا تا ۱۱/۵ سپس لوله را بطرف راست چرخانده تا انتهای جوش روی ساعت ۲ قرار گیرد دوباره ۵ از ساعت ۲ یعنی انتهای جوش اول شروع بطرف بالا تا ساعت ۱۱/۵ و بهمین ترتیب تا پایان کار.

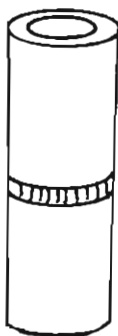
۲-۳-۵- اتصال لب روی لب لوله در حالت تخت:

لوله هارا (مثل قسمت ۳-۱-۵) مونتاژ و خال جوش زده، با این تفاوت که در اینجا لوله ثابت و دست جوشکار حرکت می کند (مثل قسمت ۲-۳-۵). منتهی به صورت جوش گوشه ای دو لوله زیر را جوشکاری می نمایم.

(شکل ۵-۱۳)

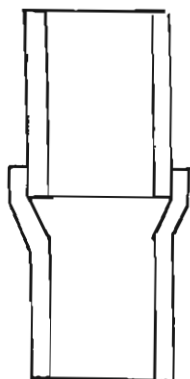
۴-۳-۵- اتصال لب به لب لوله به صورت افقی در حالت عمودی :

(شکل ۵-۱۴)

لوله ها را مثل قسمت ۴-۱-۵ مونتاژ و خال جوش زده ، با این تفاوت که در اینجا لوله ثابت و دست جوشکار حرکت می کند. جوش به صورت افقی روی لوله عمودی حرکت می نماید. در این حالت می توان به نوبت دور تا دور لوله را قسمت به قسمت جوشکاری نمود.

۵-۳-۵- اتصال لب روی هم لوله به صورت افقی در حالت عمودی :

(شکل ۵-۱۵)

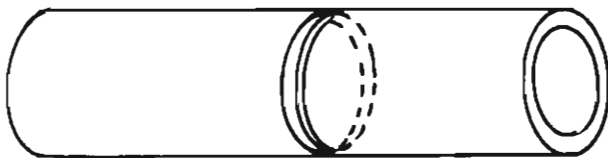
لوله ها را مثل قسمت ۵-۱-۵ مونتاژ و خال جوش نموده ، با این تفاوت که در اینجا لوله ثابت و دست جوشکار حرکت می نماید. روش جوشکاری اینگونه اتصال را مثل جوش گوشه ای باید عمل نمود ، بطوریکه در ورقه بالایی لوله خوردگی کناره جوش بوجود نیاید.

۴-۵ شناسایی جوشکاری انواع اتصالات لوله با تهیه بچ در وضع ثابت :

۱-۴-۵- اتصال لب به لب لوله در حالت تخت :

پس از مونتاژ و خال جوش زدن لوله ها (مثل قسمت ۱-۲-۵) آنها را بطور ثابت قرار داده و جوشکاری آنها را (مثل قسمت ۲-۳-۵) انجام می دهیم با این تفاوت که در اینجا جوشکاری در چندپاس اجرا می شود. ابتدا پاس ریشه را انجام

داده تانفوذ کامل بدست آید سپس پاسهای پرکننده را اجرامی کنیم. پس از جوشکاری داخل و خارج لوله باید جوش یکنواختی داشته باشند.

(شکل ۵-۱۶)

۲- ۴- ۵- اتصال لب به لب لوله به صورت افقی در حالت عمودی: پس از مونتاژ و خال جوش زدن لوله (مثل قسمت ۲- ۲- ۵) آنها را به صورت

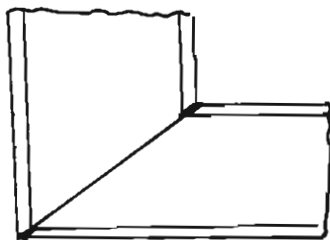
(شکل ۵-۱۷)

عمودی قرار داده که جوش به صورت افقی اجرا گردد و (مثل قسمت ۴- ۳- ۵) آنها را به صورت عمودی را اجرامی نماییم. با این تفاوت که در اینجا چند پاس جوش اجرامی گردد. پس از کامل شدن پاس پایه که نفوذ کاملی را برای لوله بدست خواهد آورد، پاسهای پرکننده را باید انجام داد. پس از اتمام جوشکاری باید دقت نمود که در کناره پاس نهایی در لوله بالایی خوردگی ایجاد نشده باشد.

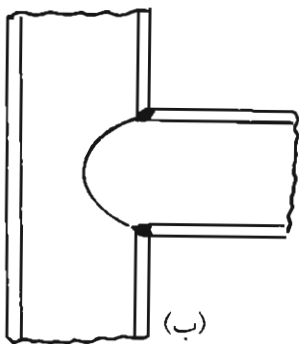
۵- ۵- شناسایی جوشکاری انشعاب بالوله

۱- ۵- ۵- جوشکاری انشعابات لوله بدون تهیه پنخ:

شکل الف - این نوع اتصال در موارد مختلف لوله کشی انجام می گیرد. در اینجا جوشکاری معمولاً روی خطوط لوله و در حالیکه امکان جابجایی اتصال همیشه وجود ندارد، انجام می شود. عمل جوشکاری بدون پنخ اجرامی گردد.

(الف)

(ب)

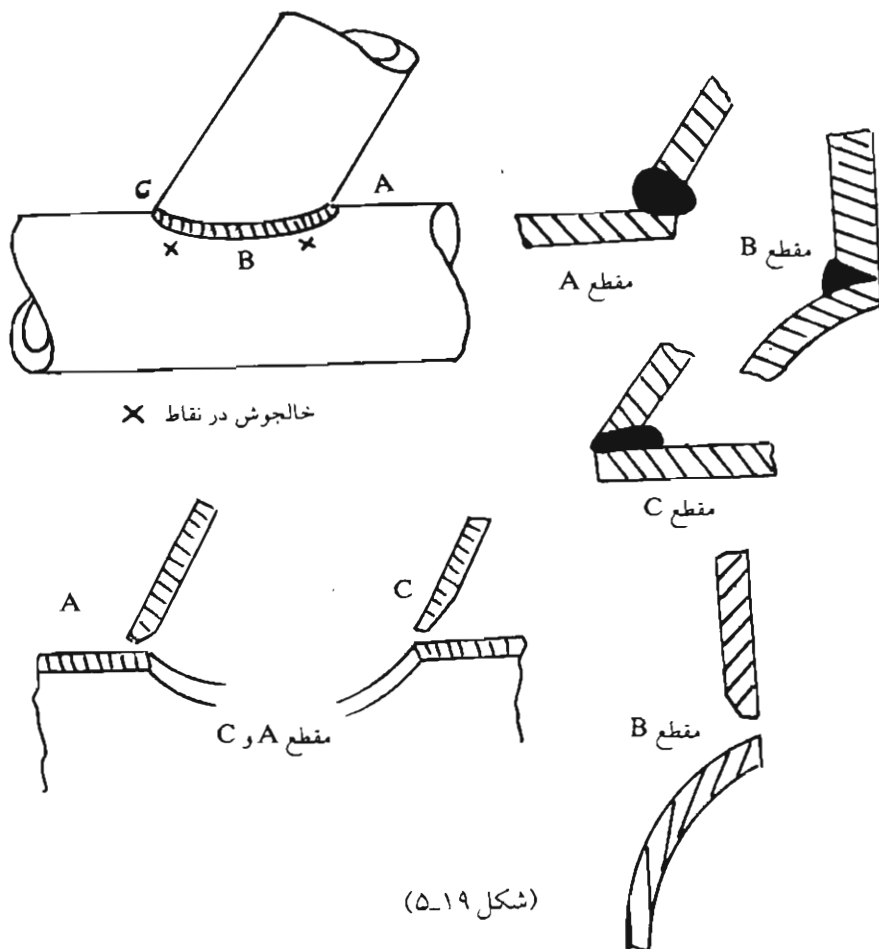
(شکل ۱۸-۵)

شکل ب - اتصال T، در اینجا مطابق شکل مانند روش معمولی لوله ها را باندازه و ابعاد مورد نظر بریده، تراز کرده و خال جوش می زنند، سپس روی میز اقدام به جوشکاری می کنند تا اینکه نفوذ جوش مناسبی بدست آید. وقتی جوشکاری یکطرف کامل شد، اقدام به جوشکاری طرف دیگر می کنند.

دو لوله بالا از فولاد کم کربن با جداره $1/5$ میلیمتر می باشند. تا آنجایی که امکان دارد بایستی جوشکاری انشعابات لوله در وضعیت راحت و ساده ای انجام شود.

۲-۵-۵- جوشکاری انشعابات لوله با تهیه پخ:

ابتدا لوله ها را بایستی بطور دقیق مونتاژ و خال جوش نمود، سپس قسمت به قسمت جوشکاری آنها را با دقت کافی انجام داد تا نفوذ کاملی بدست آید. زیرا در داخل اینگونه لوله ها مایعات یا گازها با فشار در حال حرکت هستند و با کمترین بی دقتی در جوشکاری آنها خسارات مالی و حتی جانی را در بر خواهند داشت و بهمین دلیل آنها را پخ سازی می کنند.

فصل ۶

توانایی جوشکاری فولادهای زنگ نزن با روش TIG

۱-۶-۱- آشنایی با انواع فولادهای زنگ نزن :

تمام فولادهای زنگ نزن قابل جوش می توانند با فرایندهای مختلط جوشکاری قوسبی بهم متصل گردند، اما در میان انواع مختلف فولادهای زنگ نزن بدلیل تغییرات وسیع در ترکیب و خواص فیزیکی و مکانیکی، قابلیت جوشکاری آنها یکسان نمی باشد.

۱-۶-۱-۱- فولادهای زنگ نزن آستنیتی :

تفاوت ترکیبات در میان فولادهای زنگ نزن آستنیتی استاندارد، در واکنش آنها ضمن جوشکاری و در نحوه انجام عملیات تأثیری گذارد. برای مثال مارکهای ۳۰۲، ۳۰۴، و ۳۰۴L اولاً در مقدار کربن تفاوت دارند، بنابراین تفاوتی در رسوب کربن بوجود می آید که می تواند در منطقه حرارت دیده بعد از دوره گرم کردن و سرد کردن که در جوشکاری با آن مواجه می گردد، ایجاد شود. مارکهای ۳۰۳ و ۳۰۳ (se) خوش تراش، حداکثر ۰/۲۰ درصد فسفر به اضافه حداقل ۰/۱۵ درصد سلنیوم یا گوگرد دارند. این عناصر در جوشکاری زیان آورند و می توانند باعث شدت ترک گرم در فلز جوش شوند.

مارکهای ۳۱۶ (cb)، ۳۱۶L و ۳۱۷ که مولیبدن دارند، برای افزایش مقاومت به خوردگی و مقاومت به خزش بیشتر در حرارتهای بالا می باشند، بجز در مورد فولادهای با کربن خیلی کم (مثل مارک ۳۱۶L)، مارکهای ۳۱۸، ۳۲۱، ۳۴۷ و ۳۴۸ با تیتانیوم یا با کلمبیوم به اضافه تانتالوم برای جلوگیری از رسوب بین دانه ای کربورهای گرم هنگامی که فولادها در اثر جوشکاری گرم می شوند، تثبیت می گردند.

۲- ۱- ۶- فولادهای زنگ نزن مارتن زیتی :

انواع فولادهای زنگ نزن مارتن زیتی استاندارد عبارتند از: ۴۰۳، ۴۱۰، ۴۱۴، ۴۱۶ (se)، ۴۲۰، ۴۳۱، ۴۴۰A، ۴۴۰B، ۴۴۰C.

مقاومت بخوردگی این فولادها از کرم ناشی می شود، که کرم آنها را ۱۱/۵ تا ۱۸ درصد می باشد. برای اطمینان از تشکیل مارتن زیت بهنگام عملیات حرارتی، فولادهایی که مقدار کرم بیشتری دارند، نیازمند کربن زیادتری می باشند. سه نوع فولاد و زنگ نزن ۴۴۰ بندرت برای مواردی که جوشکاری نیاز است مورد بررسی قرار می گیرند و سیم جوش با ترکیب نوع ۴۴۰ آسانی موجود نمی باشد. مشخصات فولادهای زنگ نزن، مارتن زیتی که شامل عناصر اضافی نیکل، مولیبدن، وانادیوم و تنگستن می باشند، مقدماتاً درجه حرارت کاری مجاز فولاد را تا بالاتر از ۵۹۳ درجه سانتیگراد افزایش می دهند که منحصر به فولادهای استاندارد می باشد. وقتی که این عناصر اضافه می شوند مقدار کربن زیاد می گردد.

با افزایش مقدار کربن، مسائل جلوگیری از ترک خوردن جوش در منطقه حرارت دیده سخت شده، خطرناکتر می شوند. فولادهای زنگ نزن مارتن زیتی می توانند در شرایط پخت، سخت شدن و برگشت، جوش شوند. قطع نظر از شرایط قبلی فولاد، جوشکاری یک ناحیه مارتن زیتی سخت شده در مجاورت جوش ایجاد خواهد شد. سختی منطقه حرارت دیده مقدماتاً بستگی به مقدار کربن فلز پایه دارد. چون سختی زیاد و سختی کم می شود ناحیه به ترک حساس ترمی گردد. پیش گرمایی و کنترل حرارت بین پاس از موثرترین وسایل جلوگیری از ترک خوردن می باشد. عملیات حرارتی بعد از جوش خواص مورد نیاز را ایجاد می نماید.

۳- ۱- ۶- فولادهای زنگ نزن فریتی :

فولادهای زنگ نزن فریتی نسبت به فولادهای زنگ نزن آستنیتی کمتر تماس جوش هستند.

این فولاد بدلیل اینکه در درجه حرارتهای بالای جوشکاری دانه درشت

می شوند، اتصالات جوش شده آنها دارای سفتی کمتر می باشد. فولادهای زنگ نزن فریتی استاندارد عبارتند از: انواع ۴۴۶ (۲۵ درصد کرم) انواع ۴۳۰F، ۴۳۰F و ۴۳۰F (se) (۱۷ درصد کرم) و انواع ۴۰۵ و ۴۰۹ (۱۳ درصد کرم). نوع ۴۰۹ فریتی است چون مقدار کربن کم است (حداکثر ۰/۰۸ درصد) و حداقل تیتانیوم آن برابر مقدار کربن می باشد. نوع ۴۰۵ که فقط حداکثر ۰/۰۸ درصد کربن و ۰/۲۰ درصد آلومینیوم دارد و تشکیل دهنده فریت زیادی می باشد.

۲-۶- شناسایی اصول جوشکاری فولادهای زنگ نزن:

۱-۲-۶- ضخامت فلز:

برای فولادهای زنگ نزن، فرآیند TIG مناسب ترین است، اگر چه برای جوشکاری فلز با ضخامت ۶ میلیمتر ($\frac{1}{4}$ ") و کمتر محدودیتی نمی باشد. با استفاده از تجهیزات اتوماتیک ورقه های نازک ۰/۰۵ میلیمتر ($\frac{1}{20}$ ") به خوبی جوش می شوند بطور کلی قطعات از حدود ۸ تا ۱۲ میلیمتر ($\frac{5}{16}$ " تا $\frac{1}{4}$ ") می توانند در چندین پاس بطور رضایتبخش جوشکاری شوند.

جوشکاری قطعات ضخیم تر از ۱۲ میلیمتر ($\frac{1}{2}$ ") را معمولاً با فرآیند TIG جوشکاری نمی کنند، زیرا هزینه آن زیاد می باشد اما برای ایجاد جوشهایی با کیفیت زیاد یا برای کاربرد تجهیزات موجود در کار ممکن است استفاده شود.

۲-۲-۶- حالت جوشکاری:

جوشکاری TIG فولاد زنگ نزن می تواند با دست در حالات کف، افقی، عمودی و سقفی انجام شود.

۳-۲-۶- تمیز کاری:

در جوشکاری TIG برای فولاد زنگ نزن بایستی سطح جوش تمیز و عاری از گریس، روغن، علامتگذارهای رنگی و سایر مواد خارجی باشد. مواد آلی روی

سطح می توانند در اثر حرارت قوس تجزیه و باعث تخلخل یا کربونیزه شدن فلز جوش گردند. اکثر آلودگیهای معدنی از قبیل گوگرد و ترکیبات گوگردار موجب خوردگی و شکنندگی در فلز می شوند.

اکسیدهای سطح فولاد زنگ نزن توسط اسیدبرداشته می شوند و در صورتیکه پوسته اکسید ضخیم باشد توسط تمیز کاری مکانیکی از قبیل برس سیمی، سنگ زنی و شن پاش بادی انجام می شود.

۴-۲-۶- نوع الکتروود مصرف نشدنی:

از ۵ نوع الکتروود تنگستنی موجود برای جوشکاری TIG الکتروود ۲- EWTH می باشد (۹۷/۵ درصد تنگستن و ۲/۲-۱/۷ درصد توریم) که بطور وسیع برای فولاد زنگ نزن مورد استفاده قرار می گیرد.

الکترودهای توریم دار به دلیل کیفیت بسیار خوبی که از لحاظ تشعشع دارند، توصیه می گردند. الکترودهای توریم دار ممکن است با جریان بیشتری نسبت به الکترودهای تنگستنی خالص مورد استفاده قرار گیرند و ثبات قوس بهتری را ایجاد نمایند. الکترودهای ۲- EWTH با قطرهای استاندارد از ۰/۲۵ تا ۶ میلیمتر میسر می باشند. طول الکترودهای استاندارد بکار رفته معمولاً ۳، ۶ و ۷ اینچ (۷۵، ۱۵۰ و ۱۷۵ میلیمتر) هستند. اتصال بین انتهای الکتروود و حوضچه مذاب فولاد زنگ نزن ممکن است در فلز جوش آلودگی بوجود آورد و این آلودگی امکان دارد تاثیر زیان آوری در خواص فلز جوش داشته باشد.

۵-۲-۶- سیم جوش:

سیم جوشهای فولاد زنگ نزن برای استفاده در جوشکاری TIG توسط استاندارد AWS مطابق با مشخصات A5/9-G9 می باشند. معرفی و ترکیبات سیم ها در جدول ۲-۶ نشان داده شده است. جدول زیر قطرهای استاندارد سیم فولاد زنگ نزن در شکل بکار رفته در جوشکاری TIG نشان می دهد (میل به صورت مستقیم،

سیم به شکل قرقره و قطر خارجی حدود ۳۰۰ میلی‌متر). معمولاً سیم‌هایی بشکل مستقیم در جوشکاری TIG دستی و سیم‌های قرقره ای در جوشکاری اتوماتیک مورد استفاده قرار می‌گیرند. از ترکیبات سیم در جدول ۲-۶ معلوم است که سیم‌های موجود که در فلز رسوب می‌کنند، ترکیباتشان با فولاد زنگ نزن کار شده استاندارد قابل مقایسه اند.

معمولاً انتخاب سیم تنها توسط تطابق طرح و ترکیب آلیاژ مطرح نیست. عوامل دیگری از قبیل آلیاژ کردن سیم و فلز پایه انتخاب سیم برای جوشکاری فلزات غیر همجنس و ساختمان متالورژی و خواص جوش رسوبی بایستی در نظر گرفته شود.

شکل سیم جوش	قطر به اینچ (a)								
میله به صورت مستقیم (h)	۰/۰۴۵	$\frac{1}{16}$	$\frac{5}{64}$	$\frac{3}{32}$	$\frac{1}{8}$	$\frac{3}{32}$	$\frac{3}{16}$	$\frac{3}{16}$	$\frac{3}{16}$
سیم به صورت کلافی (c)	۰/۰۴۵	$\frac{1}{16}$	$\frac{5}{64}$	$\frac{3}{32}$	$\frac{7}{64}$	$\frac{1}{8}$	$\frac{5}{32}$	$\frac{3}{16}$	$\frac{1}{4}$
سیم در قرقره‌های به قطر خارجی ۱۲ اینچ	۰/۰۳۰	۰/۰۳۵	۰/۰۴۵	$\frac{1}{10}$	$\frac{5}{64}$	$\frac{3}{32}$	$\frac{7}{64}$	$\frac{7}{64}$	$\frac{7}{64}$
a- تولرانسها در قطر ۰/۰۴۵ اینچ یا کمتر ، ۰/۰۰۱ ± اینچ است ، و در قطر $\frac{1}{16}$ اینچ و بیشتر ، ۰/۰۰۲ اینچ است. b- طول استاندارد $\frac{1}{4} \pm 36$ اینچ است ، c- با یا بدون نگهدارنده									

(جدول ۱-۶) - اندازه استاندارد سیم و میله جوش بکار رفته در جوشکاری TIG

فولاد زنگ نزن (AWS 5/9)

دسته بندی	C	Cr	Ni	Mo	Mn	Si	P max	S max	دیگر عناصر
ER۳۰۸(a)	۰/۰۸ max	۱۹/۵-۲۲/۰ (b)	۹/۰-۱۱/۰	—	۱/۰-۲/۵	۰/۲۵-۰/۶۰	۰/۰۳	۰/۰۳	—
ER۳۰۸L(a)	۰/۰۳ max	۱۹/۵-۲۲/۰ (b)	۹/۰-۱۱/۰	—	۱/۰-۲/۵	۰/۲۵-۰/۶۰	۰/۰۳	۰/۰۳	—
ER۳۰۹(a)	۰/۱۲ max	۲۳/۰-۲۵/۰	۱۲/۰-۱۴/۰	—	۱/۰-۲/۵	۰/۲۵-۰/۶۰	۰/۰۳	۰/۰۳	—
ER۳۱۰	۰/۰۸-۰/۱۵	۲۵/۰-۲۸/۰	۲۰/۰-۲۲/۵	—	۱/۰-۲/۵	۰/۲۵-۰/۶۰	۰/۰۳	۰/۰۳	—
ER۳۱۲	۰/۱۵ max	۲۸/۰-۳۲/۰	۸/۰-۱۰/۵	—	۱/۰-۲/۵	۰/۲۵-۰/۶۰	۰/۰۳	۰/۰۳	—
ER۳۱۶(a)	۰/۰۸ max	۱۸/۰-۲۰/۰	۱۱/۰-۱۴/۰	۲/۰-۳/۰	۱/۰-۲/۵	۰/۲۵-۰/۶۰	۰/۰۳	۰/۰۳	—
ER۳۱۶L(a)	۰/۰۳ max	۱۸/۰-۲۰/۰	۱۱/۰-۱۴/۰	۲/۰-۳/۰	۱/۰-۲/۵	۰/۲۵-۰/۶۰	۰/۰۳	۰/۰۳	—
ER۳۱۷	۰/۰۸ max	۱۸/۵-۲۰/۵	۱۳/۰-۱۵/۰	۳/۰-۴/۰	۱/۰-۲/۵	۰/۲۵-۰/۶۰	۰/۰۳	۰/۰۳	—
ER۳۱۸	۰/۰۸ max	۱۸/۰-۲۰/۰	۱۱/۰-۱۴/۰	۲/۰-۳/۰	۱/۰-۲/۵	۰/۲۵-۰/۶۰	۰/۰۳	۰/۰۳	(c)
ER۳۲۰	۰/۰۷ max	۱۹/۰-۲۱/۰	۳۲/۰-۳۶/۰	۲/۰-۳/۰	۲/۵ max	۰/۶۰ max	۰/۰۴	۰/۰۳	(c) (d)
ER۳۲۱	۰/۰۸ max	۱۸/۵-۲۰/۵	۹/۰-۱۰/۵	۰/۵ max	۱/۰-۲/۵	۰/۲۵-۰/۶۰	۰/۰۳	۰/۰۳	(e)
ER۳۲۷(a)	۰/۰۸ max	۱۹/۰-۲۱/۵ (b)	۹/۰-۱۱/۰	—	۱/۰-۲/۵	۰/۲۵-۰/۶۰	۰/۰۳	۰/۰۳	(f)
ER۳۲۸	۰/۰۸ max	۱۹/۰-۲۱/۵ (b)	۹/۰-۱۱/۰	—	۱/۰-۲/۵	۰/۲۵-۰/۶۰	۰/۰۳	۰/۰۳	(g)
ER۳۲۹	۰/۰۷ max	۱۹/۰-۲۱/۵	۸/۰-۹/۵	۰/۲۵-۰/۶۵	۱/۰-۲/۵	۰/۲۵-۰/۶۰	۰/۰۳	۰/۰۳	(h)
ER۳۱۰	۰/۱۲ max	۱۱/۵-۱۳/۵	۰/۶ max	۰/۶ max	۰/۶ max	۰/۵۰ max	۰/۰۳	۰/۰۳	—
ER۳۲۰	۰/۲۵-۰/۴۰	۱۲/۰-۱۴/۰	۰/۶ max	—	۰/۶ max	۰/۵۰ max	۰/۰۳	۰/۰۳	—
ER۳۳۰	۰/۱۰ max	۱۵/۵-۱۷/۰	۰/۶ max	—	۰/۶ max	۰/۵۰ max	۰/۰۳	۰/۰۳	—
ER۵۰۲	۰/۱۰ max	۲/۵-۶/۰	۰/۶ max	۰/۴۵-۰/۶۵	۰/۶ max	۰/۲۵-۰/۶۰	۰/۰۳	۰/۰۳	—

a - با مقدار سیستم زیاد موجود است (۵/۰) تا یک درصد (b) کرم (حداقل) برابر است با ۱/۹ برابر نیکل. c - کلسیمم باضافه تانتالوم، h برابر کربن (حداقل) تا یک درصد (حداکثر) ۳ تا ۴ درصد می. e - تیتانیوم؛ ۹ برابر کربن (حداقل) تا یک درصد (حداکثر) ۱ تا ۲ درصد (حداکثر) ۳ تا ۴ درصد می. f - کلسیمم باضافه تانتالوم؛ ۱۰ برابر کربن (حداقل) تا یک درصد (حداکثر) ۱ تا ۲ درصد (حداکثر) ۳ تا ۴ درصد می. g - کلسیمم باضافه تانتالوم؛ ۱۰ برابر کربن (حداقل) تا یک درصد (حداکثر) ۱ تا ۲ درصد (حداکثر) ۳ تا ۴ درصد می. h - کلسیمم باضافه تانتالوم؛ یک تا ۱/۴ درصد؛ تیتانیوم ۰/۱ تا ۰/۳ درصد.

(جدول ۲-۶) - دسته بندی و حدود ترکیبات برای سیستم جوش فولاد زنگ نزن (AWS 5.9 - 69)

۶-۲-۶- گاز محافظ :

در جوشکاری فولاد زنگ نزن از گازهای آرگن ، هلیوم و یا مخلوطی از آرگن و هلیوم بستگی به کاربردشان استفاده می شود. همین گازها نیز ممکن است برای حفاظت پشت جوش بکار روند. گاز آرگن معمولاً بهتر است، محافظ مناسبی برای جوش می باشد و سرعت جریان گاز را بطور قابل ملاحظه ای پایین می آورد. بعلاوه در جوشکاری احتمال سوختگی سراسری قطعات با ضخامت تا $1/5$ میلیمتر ($\frac{1}{16}$) وقتی که از گاز آرگن استفاده می شود، کمتر است. هنگام جوشکاری قطعات با ضخامت بیشتر از $1/5$ میلیمتر ($\frac{1}{16}$)، گاز هلیوم حرارت وارده بیشتر و نفوذ عمیق تر ایجاد می نماید. از طرف دیگر، جوشکاری با گاز آرگن بخصوص در مواردی که جوشکاری با دست انجام می گیرد، آسانتر است، زیرا حرارت وارده، به حوضچه جوش توسط تغییرات طول قوس، کمتر تحت تاثیر قرار می گیرد. بالاخره، گاز آرگون نسبت به هلیوم ارزان تر و آسانتر بدست می آید.

۶-۲-۷- طرح اتصال :

بعضی از طرحهای اتصال برای جوشکاری TIG جهت فولاد زنگ نزن به اضافه شرایط جوشکاری فلز پایه با ضخامتهای از $\frac{1}{16}$ تا $\frac{1}{4}$ اینچ در جدول ۳-۶ نشان داده شده اند.

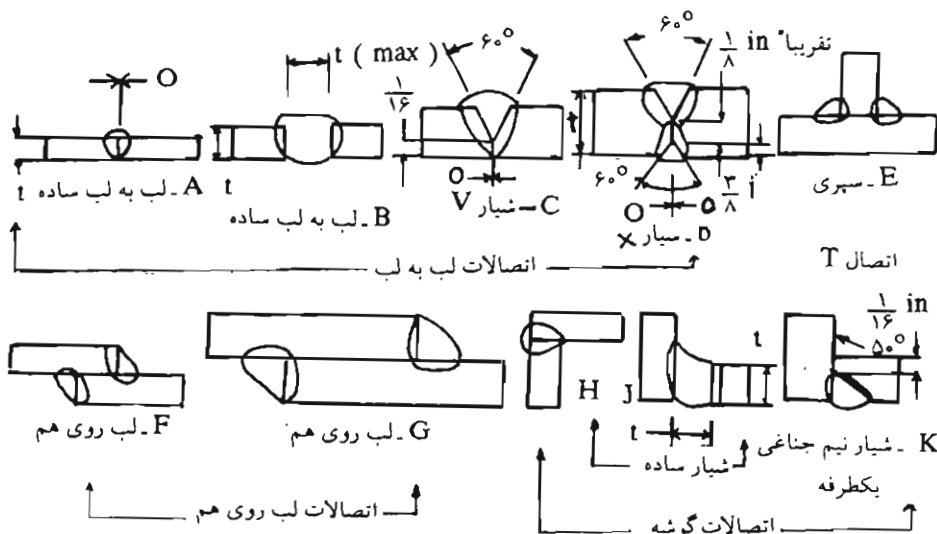
علاوه بر تجهیزات اصلی، طرح اتصال عامل مهم اقتصادی در جوشکاری به شمار می آید و در کار و هزینه آن تاثیر زیادی دارد. بعضی از طرحهای اتصال در تولید مشکل هستند و برای جوشکاری آن ها مدت زمانی از وقت تلف می گردد و بنابراین بایستی در زمان تولید و کار تجدید نظر بعمل آید.

نمونه اتصال و جوش تصویر	قطر الکترو د به اینج	جریان جوشکاری (dcsp) آجر			سرعت جوشکاری (b) اینج بردقیقه	قطر میله جوش (c) به اینج	سرعت جریان آرگن به فوت مکعب در ساعت
		حالت کف	حالت سربالا (a)	حالت سفنی			
فلزیابه با ضخامت $\frac{1}{16}$ اینج							
B و A ، لب به لب ساده	$\frac{1}{16}$	۸۰ - ۱۰۰	۷۰ - ۹۰	۷۰ - ۹۰	۱۲	$\frac{1}{16}$	۱۰
G و F ، لب روی هم	$\frac{1}{16}$	۱۰۰ - ۱۲۰	۸۰ - ۱۰۰	۸۰ - ۱۰۰	۱۰	$\frac{1}{16}$	۱۰
H ، گوشه	$\frac{1}{16}$	۸۰ - ۱۰۰	۷۰ - ۹۰	۷۰ - ۹۰	۱۲	$\frac{1}{16}$	۱۰
J,E,T ، گوشه	$\frac{1}{16}$	۹۰ - ۱۰۰	۸۰ - ۱۰۰	۸۰ - ۱۰۰	۱۰	$\frac{1}{16}$	۱۰
فلزیابه با ضخامت $\frac{3}{32}$ اینج							
B و A ، لب به لب ساده	$\frac{1}{16}$	۱۰۰ - ۱۲۰	۹۰ - ۱۱۰	۹۰ - ۱۱۰	۱۲	$\frac{1}{16}$ و $\frac{3}{32}$	۱۰
G و F ، لب روی هم	$\frac{1}{16}$	۱۱۰ - ۱۳۰	۱۰۰ - ۱۲۰	۱۰۰ - ۱۲۰	۱۰	$\frac{1}{16}$ و $\frac{3}{32}$	۱۰
H ، گوشه	$\frac{1}{16}$	۱۰۰ - ۱۲۰	۹۰ - ۱۱۰	۹۰ - ۱۱۰	۱۲	$\frac{1}{16}$ و $\frac{3}{32}$	۱۰
J,E,T ، گوشه	$\frac{1}{16}$	۱۱۰ - ۱۳۰	۱۰۰ - ۱۲۰	۱۰۰ - ۱۲۰	۱۰	$\frac{1}{16}$ و $\frac{3}{32}$	۱۰
فلزیابه با ضخامت $\frac{1}{8}$ اینج							
B و A ، لب به لب ساده	$\frac{1}{16}$	۱۲۰ - ۱۴۰	۱۱۰ - ۱۳۰	۱۰۵ - ۱۲۵	۱۲	$\frac{3}{32}$	۱۰
G و F ، لب روی هم	$\frac{1}{16}$	۱۳۰ - ۱۵۰	۱۲۰ - ۱۴۰	۱۲۰ - ۱۴۰	۱۰	$\frac{3}{32}$	۱۰
H ، گوشه	$\frac{1}{16}$	۱۲۰ - ۱۴۰	۱۱۰ - ۱۳۰	۱۱۵ - ۱۳۵	۱۲	$\frac{3}{32}$	۱۰
J,E,T ، گوشه	$\frac{1}{16}$	۱۳۰ - ۱۵۰	۱۱۵ - ۱۳۵	۱۲۰ - ۱۴۰	۱۰	$\frac{3}{32}$	۱۰
فلزیابه با ضخامت $\frac{3}{16}$ اینج							
B و A ، لب به لب ساده	$\frac{3}{32}$	۲۰۰ - ۲۵۰	۱۵۰ - ۲۰۰	۱۵۰ - ۲۰۰	۱۰	$\frac{3}{32}$ و $\frac{1}{8}$	۱۵
G ، لب روی هم	$\frac{3}{32}$ و $\frac{1}{8}$	۲۲۵ - ۲۷۵	۱۷۵ - ۲۲۵	۱۷۵ - ۲۲۵	۸	$\frac{3}{32}$ و $\frac{1}{8}$	۱۵
H ، گوشه	$\frac{3}{32}$	۲۰۰ - ۲۵۰	۱۵۰ - ۲۰۰	۱۵۰ - ۲۰۰	۱۰	$\frac{3}{32}$ و $\frac{1}{8}$	۱۵
J,E,T ، گوشه	$\frac{3}{32}$ و $\frac{1}{8}$	۲۲۵ - ۲۷۵	۱۷۵ - ۲۲۵	۱۷۵ - ۲۲۵	۸	$\frac{3}{32}$ و $\frac{1}{8}$	۱۵

(جدول ۳-۶) - طرح اتصال و شرایط کاری برای جوشکاری TIG
دستی فولاد زنگ نزن آستنیتی

(ادامه جدول ۳-۶)

نمونه اتصال و جوش تصویر	قطر الکتروود به اینچ	جریان جوشکاری (dcsp) آجر			سرعت جوشکاری (b) اینچ بر دقیقه	قطر میله جوش (c) به اینچ	سرعت جریان آرگن به فوت مکعب در ساعت
		حالت کف	حالت سر بالا (a)	حالت سقفی			
فلز پایه با ضخامت $\frac{1}{4}$ اینچ							
لب به لب B و C	$\frac{1}{8}$	۲۷۵ - ۳۵۰	۲۰۰ - ۲۵۰	۲۰۰ - ۲۵۰	۵ (d)	$\frac{3}{32} - \frac{3}{16}$	۱۵
لب روی هم G	$\frac{1}{8}$	۳۰۰ - ۳۷۵	۲۲۵ - ۲۷۵	۲۲۵ - ۲۷۵	۵ (d)	$\frac{3}{32} - \frac{3}{16}$	۱۵
گوشه H	$\frac{1}{8}$	۲۷۵ - ۳۵۰	۲۰۰ - ۲۵۰	۲۰۰ - ۲۵۰	۵	$\frac{3}{32} - \frac{3}{16}$	۱۵
گوشه و E, T و K	$\frac{1}{8}$	۳۰۰ - ۳۷۵	۲۲۵ - ۲۷۵	۲۲۵ - ۲۷۵	۵	$\frac{3}{32} - \frac{3}{16}$	۱۵
فلز پایه با ضخامت $\frac{1}{4}$ اینچ							
لب به لب C و D	$\frac{1}{8}$ و $\frac{3}{16}$	۳۵۰ - ۴۵۰	۲۲۵ - ۲۷۵	۲۲۵ - ۲۷۵	۳ (e)	$\frac{1}{8} - \frac{1}{4}$	۱۵
لب روی هم G	$\frac{1}{8}$ و $\frac{3}{16}$	۳۷۵ - ۴۷۵	۲۳۰ - ۲۸۰	۲۳۰ - ۲۸۰	۳ (f)	$\frac{1}{8} - \frac{1}{4}$	۱۵
گوشه و E, T و K	$\frac{1}{8}$ و $\frac{3}{16}$	۳۷۵ - ۴۷۵	۲۳۰ - ۲۸۰	۲۳۰ - ۲۸۰	۳ (f)	$\frac{1}{8} - \frac{1}{4}$	۱۵

a - جریان ممکن است به مقدار داده شده اضافه گردد. b - فقط برای حالت کف. c - برای مواد میله جوش. d - دو پاس ممکن است احتیاج شود. e - ۲ یا ۳ پاس ممکن است احتیاج باشد. f - برای ۳ پاس.

۸-۲-۶- عیوب جوش :

۱- ترک های ریز در اتصالات جوش شده :

ترک بین دانه ای که از تشکیل ترک های ریز در جوش یادر فلز پایه نزدیک به اتصال جوش شده بوجود می آید و به عنوان ترک داغ یا ترک ریز خوانده می شود .

ایجاد ترک ریز به عوامل زیر بستگی دارد :

الف - ساختمان ریز فلز جوش جامد

ب- ترکیب فلز جوش به خصوص مقدار کربن باقیمانده یا عناصر دیگری بمقدار ناچیز .

ج - مقدار تنش توسعه یافته زمانی که فلز سرد می شود .

د- داکتیلیتی فلز جوش در درجه حرارت بالا .

ه- وجود شکافها .

حساسیت به ترک ریز بستگی زیادی به ساختمان ریز فلز جوش دارد . فلز جوش با ساختمان ریز کاملاً آستنیتی از ترک ریز نسبت به فلز جوش با ساختمان فریت دلتا در آستنیت بطور قابل ملاحظه ای حساس تر است . مقدار عناصر آلیاژی و عناصر باقی مانده که در فلز جوش فولاد زنگ نزن آستنیتی وجود دارد ، نسبت به ترک ریز حساسیت شدیدی دارند . حساسیت به ترک ریز می تواند توسط افزایش کمی در مقدار کربن یا ازت یا توسط افزایش قابل توجهی در مقدار منگنز ، کاهش یابد . عناصر باقی مانده یا ناچیزی که ترک ریز را تشکیل می دهند بترتیب تقریب قدرت عبارتند از : بر ، فسفر ، گوگرد ، سلنیوم ، سیلیسیم ، کلمبیوم و تانتالوم .

۲- ترک زیر درز جوش :

ترک زیر درز جوش می تواند حرارت دیده فلز پایه فولاد زنگ نزن آستنیتی مجاور به جوش رخ دهد بخصوص در قطعاتی که ضخامت آنها بیشتر از $\frac{3}{4}$ اینچ باشد .

۹-۲-۶- جلوگیری از عیوب جوش :

ترک ریز می تواند توسط کنترل به موقع فریت در فلز جوش ، از بین رفته یا کاهش یابد . برای جلوگیری از ترک زیر درز جوش باید تنش جوش را به حداقل نگهداشت بخصوص در جوشکاری فلزات ضخیم .

۱۰-۲-۶- روش جوشکاری فولاد زنگ نزن :

جوشکاری TIG برای انواع جوشکاری و ترکیبات فولاد زنگ نزن مناسب است چون :

الف- سیم جوش از داخل قوس عبور نمی نماید و در نتیجه ترکیب فولاد زیاد تغییر نمی کند .

ب- گاز بکار رفته خنثی است و واکنش فلز و گاز در اینجا وجود ندارد .

ج- فلاکسی استفاده نمی شود ، بنابراین واکنش سرباره و فلز و ناخالص های غیر فلزی وجود ندارد .

انتقال سیم جوش به فلز زیاد و برداشت آلودگیها کم می باشد . بدلیل خواص و مشخصات ویژه فولاد زنگ نزن که حفظ ترکیب شیمیایی در یک محدوده کوچک در آن مهم است و نیز به منظور اجتناب از جذب آلودگی در مدت جوشکاری ، خواه از سیم استفاده گردد یا برعکس ، روش جوشکاری TIG مناسب ترین روش تشخیص داده می شود .

۱۱-۲-۶- تنش زدایی بعد از جوشکاری :

اگرچه اثرات باقیمانده در خواص مکانیکی فولادهای زنگ نزن آستیتی در مقایسه با اثرات عملیات کار سرد ناچیز می باشد ، تنش زدایی ممکن است به اور قابل ملاحظه ای بر خواص مکانیکی ساختمان مهندسی اثر نماید . چون مقاومت تسلیم از نقطه ای به نقطه دیگر تفاوت دارد ، کاربرد تنشهای بیشتر در مراحل بعدی ساخت می تواند باعث پدیده‌گی بیش از حد و حتی شکست نابهنگام گردد . در حرارت

غیریکنواخت که بعضی تنشهای باقی مانده موضعی را آزاد می نماید ممکن است در پیچیدگی نیز سهمی داشته باشد. تنش زدایی می تواند در حرارت بالایی، بستگی به مقدار نرمی مورد نیاز، انجام گیرد. زمان حرارت دهی در حرارت بالای ۱۲۰۰ درجه فارنهایت (حدود ۶۵۰°C) حدود یک ساعت در هر اینچ از ضخامت فلز و زمان حرارت دهی تا ۱۲۰۰ درجه فارنهایت بمدت ۴ ساعت در هر اینچ از ضخامت فلز پایه می باشد.

در فولادهای زنگ نزن آستنیتی، بعلت ضریب انبساط بالا و قابلیت انتقال گرمایی پائین، سرد کردن در هنگام تنش گیری بایستی آهسته انجام گیرد. درجه حرارت تنش زدایی انتخاب شده بایستی متناسب با مقدار رسوب کربور مطلوب و مقاومت بخوردگی خواسته شده باشد.

فولادهای تثبیت شده نمی توانند در درجه حرارت تاثیرپذیری بدون زیان مقاومت بخوردگی تنش گیری شوند. تنش گیری در فولادهای با کربن خیلی کم نتیجه چندانی ندارد زیرا رسوب کربور در این فولادها کند می باشد. در فولادهای زنگ نزن آستنیتی، درصد آزاد شدن تنش های باقی مانده در حرارتهای گوناگون (در زمانهایی که قبلا ذکر گردید) عبارتند از:

درجه حرارت به فارنهایت	درجه حرارت به سانتیگراد	درصد آزادی تنش
۱۵۵۰ - ۱۶۵۰	۸۴۳ - ۸۹۹	٪۸۵
۱۰۰۰ - ۱۲۰۰	۵۳۸ - ۶۴۹	٪۳۵

فصل ۷

توانایی جوشکاری آلومینیوم و آلیاژهای آن با روش TIG

۱-۷- شناسایی اصول جوشکاری آلومینیوم و آلیاژهای آن :

۱-۱-۷- ترکیبات فلز پایه :

اکثر آلیاژهای آلومینیوم می توانند به روش MIG و TIG جوشکاری گردند و قابلیت جوشکاری آلومینیوم برای هر دو فرآیند یکسان می باشد. ترکیبات اسمی این آلیاژها در جدول ۱-۷ طبقه بندی شده اند.

اکثر آلیاژهای کار شده که از سریهای ۱xxx، ۳xxx، ۵xxx غیر قابل عملیات حرارتی می باشند، به آسانی توسط فرآیندهای قوسی با گاز محافظ جوش می شوند: آلیاژهایی در سریهای ۶xxx قابل عملیات حرارتی نیز با آسانی جوش می گردند. آلیاژهایی در سریهای ۴xxx با مقاومت زیاد، سریهای ۲xxx قابل عملیات حرارتی نیز می توانند با جوشکاری قوسی متصل شوند، اما ممکن است به روش ویژه ای احتیاج باشد و تا اندازه ای شکل پذیری کمتری نیز بدست آید. از سریهای ۷xxx قابل عملیات حرارتی با مقاومت زیاد، آلیاژهای ۷۰۷۵، ۷۰۷۹ و ۷۱۷۸ قابل جوشکاری هستند، اما مناطق حرارت دیده شکننده می شوند، بنابراین توصیه می شود که جوشکاری روی آنها انجام نگیرد ولی آلیاژهای ۷۰۰۵ و ۷۰۳۹ قابلیت جوشکاری خوبی دارند. آلیاژهای ۷۰۰۵ و ۷۰۳۹ که مورد توجه ویژه سازه های بزرگ می باشد، جوش می بایست مقاومت زیادی داشته باشد، زیرا جوشها حدود ۳۰ تا ۹۰ روز بعد از جوشکاری بطور طبیعی در اثر پیر شدن، ۷۰ تا ۹۰ درصد مقاومت فلز پایه را که تحت عملیات حرارتی قرار گرفته از دست خواهند داد (بستگی به ترکیب شیمیایی جوش دارد). حرارت جوشکاری قسمتی یا تمام اثرات تغییر بعد نسبی ناشی از سخت کردن را از بین بردن می برد. در نتیجه حد تسلیم منطقه حرارت دیده جوش در یک آلیاژ غیر قابل عملیات حرارتی ممکن است متجاوز از آلیاژی که پخت شده است، نباشد. اندازه ناحیه کم مقاومت در وحله اول بستگی

به سرعت جوشکاری و مقدار تغییر بعد نسبی ناشی از سخت کردن دارد. بهر حال، راندمان و شکل پذیری اتصالات خوب از ظاهر جوشها مشخص می گردد. در جدول ۲-۷ عمومی ترین آلیاژها با قابلیت جوشکاری طبقه بندی شده است.

آلیاژهای آلومینیوم کار شده (ترکیب به درصد)	آلیاژ
99/60 AL (حداقل)	1060
99/45 AL (حداقل)	EC
0/12 Cu , 99/00 AL (حداقل)	1100
0/8 Si , 4/4 Cu , 0/8 Mn , 0/5 Mg	2014
4/4 Cu , 0/6 Mn , 1/5 Mg	2024
6/3 Cu , 0/3 Mn, 0/18 Zr, 0/1 V	2219
0/12 Cu , 1/2 Mn	3003
1/2 Mn , 1/0 Mg	3004
12/2 Si , 0/9 cu , 1/1 Mg , 0/9 Ni	4032
0/8 Mg	5005
1/4 Mg	5050
2/5 Mg, 0/25 Cr	5052
0/6 Mn, 4/45 Mg, 0/15 Cr	5083
0/45 Mn, 4/0 Mg, 0/15 Cr	5086
3/5 Mg, 0/25 Cr	5154
2/5 Mg	5254
0/8 Mn, 2/7 Mg, 0/12 Cr	5454
0/8 Mn, 5/1 Mg, 0/12 Cr	5456
2/5 Mg, 0/25 Cr	5652
0/6 Si, 0/27 Cu, 1/0 Mg , 0/2 Cr	6061
0/4 Si, 0/7 Mg	6063
0/5 Si , 0/6 Mg	6101
0/9 Si , 0/6 Mg , 0/25 Cr	6151
0/45 Mn , 1/4 Mg , 0/13 Cr , 4/5 Zn	7005
0/27 Mn, 2/8 Mg, 0/2 Cr , 4/0 Zn	7039
1/6 Cu , 2/5 Mg , 0/3 Cr , 5/6 Zn	7075
0/6 Cu , 0/2 Mn , 3/3 Mg, 0/2 Cr , 4/3 Zn	7079
2/0 Cu , 2/7 Mg, 0/3 Cr , 6/8 Zn	7178

(جدول ۱-۷) - ترکیبات اسمی آلیاژهای آلومینیوم

(ادامه جدول ۱-۷)

آلیاژهای ریختگی آلومینیوم (ترکیب به درصد)	آلیاژ
12/0 Si	13(413/0)
5/0 Si	43(443/0)
4/0 Cu, 3/0 Si	108(208/0)
4/5 Cu , 5/5 Si	A108(308/0)
10/0 Cu, 0/2 Mg	122(222/0)
10/0 Cu, 4/0 Si , 0/3 Mg	138(238/0)
4/0 Cu, 1/5 Mg , 2/0 Ni	142(242/0)
4/5 Cu, 0/8 Si	195(295/0)
4/5 Cu , 2/5 Si	B195(B295/0)
3/8 Mg	214(514/0)
3/8 Mg , 1/8 Zn	A214(A514/0)
1/8 Si , 3/8 Mg	B214(B514/0)
0/5 Si , 3/8 Mg	F214(F514/0)
10/0 Mg	220(520/0)
3/5 Cu, 6/0 Si	319(319/0)
3/8 Cu, 9/0 Si	333(333/0)
1/3 Cu , 5/0 Si , 0/5 Mg	355(355/0)
0/2 Fe حداکثر , 1/3 Cu , 5/0 Si , 0/5 Mg	C355(C355/0)
7/0 Si , 0/3 Mg	356(356/0)
0/5 Cu , 0/7 Mg , 6/5 Zn	A612(A712/0)
1/0 Fe, 0/5 Cu , 0/35 Mg, 6/5 Zn	C612(C715/0)
0/6 Mg, 5/3 Zn, 0/5 Cr	D612(D712/0)

بسهولت قابل جوش است

آلیاژهای کار شده :

آلومینیوم خالص 1100, 1060, EC
2219

3004, 3003

5454, 5254, 5154, 5086, 5083, 5052, 5050, 5005

5652, 5456

6151, 6101, 6063, 6061

7039, 7005

آلیاژ ریختگی : 43

در اکثر موارد قابل جوش است (در بعضی موارد ممکن است احتیاج به روشهای خاصی باشد)

آلیاژهای کار شده : 4032, 2014

آلیاژهای ریختگی :

A 108, 108, 43

F214, B214, A214, 214

356, C355, 355, 333, 319

D612, C612, A612

قابلیت جوشکاری محدود (به روشهای ویژه ای احتیاج است)

آلیاژهای کار شده : 2024

آلیاژهای ریختگی : B 195, 195, 138

توصیه می گردد که جوشکاری نشود

آلیاژهای کار شده : 7178, 7079, 7075

آلیاژهای ریختگی : 220, 142, 122

(جدول ۷-۲) - قابلیت جوشکاری آلیاژهای آلومینیوم توسط پروسه های TIG و MIG

۲- ۱- ۷- آلیاژهای ریختگی :

اگر آماده سازی لبه ها بطور صحیح انجام گیرد، اکثر آلیاژهای ریختگی می توانند توسط گاز محافظ جوشکاری قوسی شوند. قطعات ریختگی آلومینیومی در قالبهای ماسه ای و دائمی برای کارهای مختلف می توانند بشرح زیر جوش شوند :

برای تعمیر معایب ریختگی، جهت قطعاتی که در کار شکسته می شوند و اتصال اجزاء ریختگی بهم دیگر قالبهای فلزی بندرت جوشکاری می شوند، زیرا آنها

اغلب دارای تخلخل هستند. اما اخیراً در صنعت ریخته گری سطح بالا، روشی اتخاذ گردیده مثل ریخته گری در خلاء که از نظر کیفی نتیجه بهتری بدست آمده است. قالبهای ریختگی در حال حاضر در بعضی موارد از قبیل لوله های آبیاری بطور رضایت بخش جوشکاری می شوند.

۳- ۱- ۷- ترکیبات سیم جوش:

جوشکاری قوسی می تواند با سیم جوش یا بدون سیم جوش بکار رود. در بعضی اتصالات لب به لب ساده، جوش از دیواره های شیار و یا ممکن است از گوشه یا لبه اضافی فلز پایه ذوب شوند بوجهی معمولاً سیم جوش به شکل میله سخت در جوشکاری دستی یا مثل حلقه سیم در مصرف اتوماتیک اضافه می شود. آلیاژهای سیم جوش استفاده شده در جوشکاری قوسی آلومینیوم با گاز محافظ در جدول ۳ لیست گردیده است

۴- ۱- ۷- آماده سازی اتصالات:

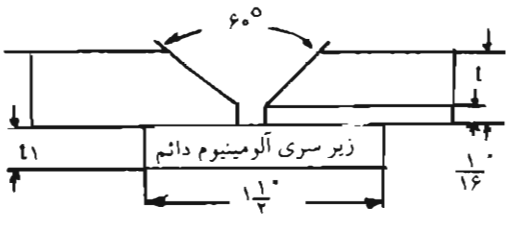
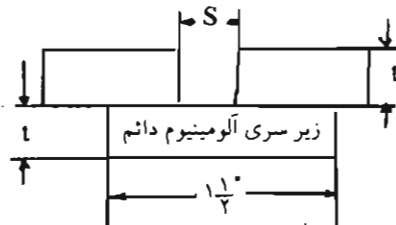
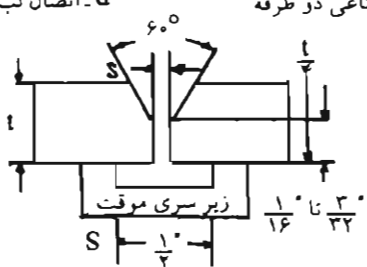
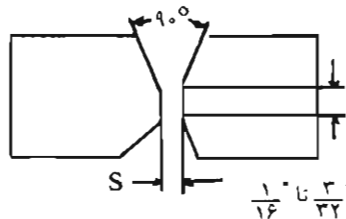
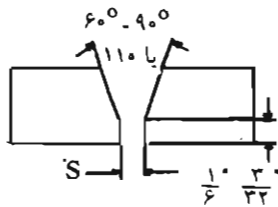
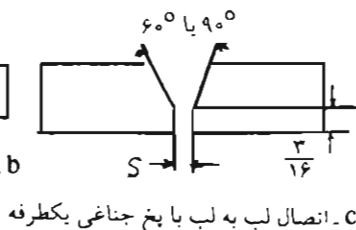
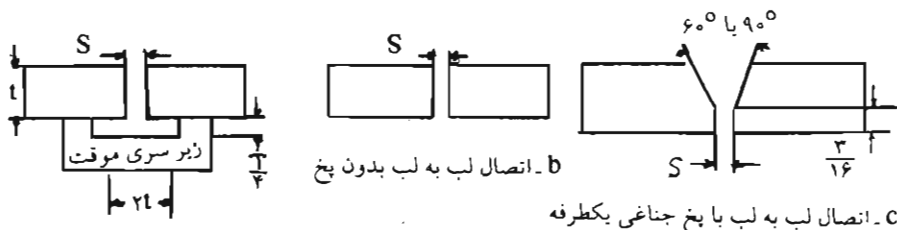
طرح اتصال برای آلیاژهای آلومینیوم شبیه به طرح اتصال جهت فولاد می باشد. واقعیتی است که سیالیت آلومینیوم در حین جوشکاری بیشتر از فولاد می باشد منتهی با بعضی اختلافات بعنوان مثال در جوشکاری آلیاژهای آلومینیوم فاصله دو فلز کمی کمتر از فاصله دو فلز در فولاد می باشد و آنهم بدلیل سیال بودنش است. طرح اتصالات لب به لب توصیه شده برای جوشکاری قوسی با گاز محافظ در شکل یک نشان داده شده است. در روش جوشکاری TIG در صورت استفاده از قطب مستقیم جریان مستقیم می توان پاشنه فلز را ضخیم تر و فاصله دو فلز را نزدیکتر انتخاب نمود. اتصالات لب روی هم بیشتر برای آلیاژهای آلومینیوم مورد استفاده قرار می گیرند تا فلزات دیگر. اتصالات لب روی هم بدون احتیاج به آماده سازی لبه بکار می رود و در ضمن مزایایی دارد. از جمله مونتاژ کاری را آسان می نماید ولی ایراد آن این است که آزمایش جوش را مشکل می سازد. انواع اتصالات لب روی هم

در شکل (۷-۲) نشان داده شده است. اتصالات T شکل نیز بطور وسیع بکار می روند. در آماده سازی لبه ها، تیغه هایی که جهت برش قطعات بکار می روند می بایست عاری از روغن و مواد خارجی باشند. اگر روی سطح قطعات آلومینیوم بیش از حد روانساز وجود داشته باشد، بایستی قبل از برشکاری کاملاً تمیز گردند.

ترکیب به درصد	دسته بندی AWS
AL.0/10Zn.0/05Mn.0/05.0/20Cu.1/0Si+Fe	ER 1100
AL.0/01Mn.0/04Cu.0/40Si + Fe	ER 1260
0/02Mg.0/20-0/40Mn.5/8-6/8Cu.0/30Fe.0/20Si.0/10-0/20Ti.0/10Zn	ER 2319
0/20Ti.0/10Zn.0/05Mg.0/05Mn.0/30Cu.0/8Fe.4/5-6/0Si	ER 4043
0/20Zn.0/10Mg.0/15Mn.0/30Cu.0/8Fe.11/0-13/0Si	ER 4047
0/20Zn.0/15CR.0/15Mg.0/15Mn.3/3-4/7Cu.0/8Fe.9/3-10/7Si	ER 4145
3/3-4/3Mg.0/30-0/50Mn.0/03Cu.0/40Fe.0/10Si	ER 5039
0/10Ti.2/4-3/2Zn.0/10-0/20CR	
4/3-5/2Mg.0/50-1/0Mn.0/10Cu.0/40Fe.0/40Si.0/15Ti.0/25Zn.0/05-0/25CR	ER 5183
4/5-5/5Mg.0/05-0/20Mn.0/10Cu.0/50Si+Fe.0/06-0/20Ti.0/10Zn.0/05-0/20CR	ER 5356
2/4-3/0Mg.0/50-1/0Mn.0/10Cu.0/40Si+Fe.0/05-0/20Ti.0/25Zn.0/05-0/20CR	ER 5554
4/7-5/5Mg.0/50-1/0Mn.0/10Cu.0/40Si+Fe.0/05-0/20Ti.0/25Zn.0/05-0/20CR	ER 5556
3/1-3/9Mg.0/01Mn.0/05Cu.0/45Si+Fe.0/05-0/15Ti.0/20Zn.0/15-0/35CR	ER 5654(b)
0/25Ti.0/35Zn.0/03Mg.0/35Mn.4/0-5/0Cu.1/0Fe.1/5Si.1/21-/8mg.	R - C4A (c)
0/35Mn.3/5-4/5Cu.1/0Fe.0/7Si.0/25Ti.0/35Zn.1/7-2/3Ni.0/25CR	R- CN42A(c)
0/50(d)Mn.1/0-1/5Cu.0/8(d)Fe.4/5-5/5Si.0/25Ti.0/35Zn.0/25CR.0/40-0/60Mg	R- SC51A(c)
0/25Ti.0/35Zn.0/20-0/40Mg.0/35Mn.0/25Cu.0/6Fe.6/5-7/5Si	R- SG70A(c)

a - اعداد تکی مقدارشان حداکثر می باشد بجز مقدار آلومینیوم در ER 1100 و ER 1260 ،
ER5654-b

(جدول ۷-۳) - ترکیبات الکترودهاوسیم جوش های قابل مصرف برای جوشکاری MIG در TIG در آلیاژهای آلومینیوم (AWS A5/10-69)(a)

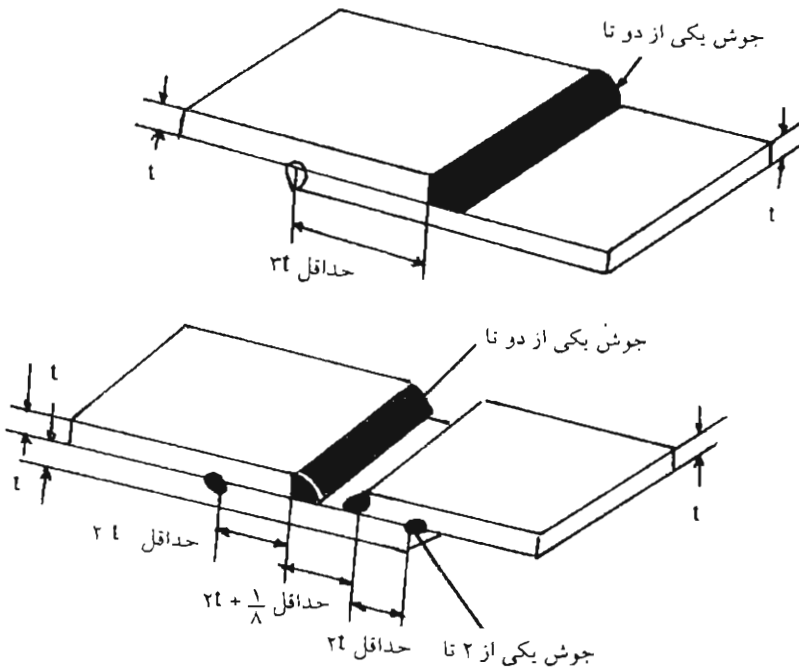

شکل (۱-۷) - اتصالات لب به لب برای روشهای MIG (قطب معکوس جریان مستقیم Dcrp(TIG (جریان متاوب AC) توصیه می شود. در اتصالات ۲، ۳، ۴، ۵ و ۶ پشت جوش جامد بایستی شیار زده شود و سپس یک پاس روی آن انجام گیرد.

ضخامت فلز t بر حسب اینچ	جوشکاری نیمه اتوماتیک MIG			جوشکاری دستی TIG		
	حالت جوشکاری (a)	طرح اتصال (b)	فاصله دوغلتز S بر حسب اینچ	حالت جوشکاری (a)	طرح اتصال	فاصله دوغلتز S بر حسب اینچ
$\frac{1}{16}$	F	۱ و ۷	$0 - \frac{3}{32}$	F,H,V,O	۲	۰
	F	۱	۰	F,H,V	۲	۰
	F,H,V,O	۷	$\frac{1}{8}$	O	۲	۰
$\frac{1}{8}$	F,H,V	۱	$0 - \frac{3}{32}$	F	۲	۰
	F,H,V,O	۷	$\frac{3}{16}$	H,V,O	۲	۰
$\frac{3}{16}$	F,H,V	۲	۰	F	۴-۶۰°	$0 - \frac{1}{8}$
	F,H,V,O	۶	$0 - \frac{1}{16}$	H	۴-۹۰°	$0 - \frac{3}{32}$
	F,V	۸	$\frac{3}{32} - \frac{3}{16}$	V	۴-۶۰°	$0 - \frac{3}{32}$
	H,O	۸	$\frac{3}{16}$	O	۴-۱۱۰°	$0 - \frac{3}{32}$
	F	۲	۰	F	۴-۶۰°	$0 - \frac{1}{8}$
$\frac{1}{4}$	F,H,V,O	۶	$0 - \frac{3}{32}$	H	۴-۹۰°	$0 - \frac{3}{32}$
	F,V	۸	$\frac{1}{8} - \frac{1}{4}$	V	۴-۶۰°	$0 - \frac{3}{32}$
	H,O	۸	$\frac{1}{4}$	O	۴-۱۱۰°	$0 - \frac{3}{32}$
	F	۳-۹۰°	$0 - \frac{3}{32}$	F	۴-۶۰°	$0 - \frac{1}{8}$
	F	۶	$0 - \frac{3}{32}$	F	۵	$0 - \frac{3}{32}$
$\frac{3}{8}$	H,V,O	۶	$0 - \frac{3}{32}$	V	۴-۶۰°	$0 - \frac{3}{32}$
	F,V	۸	$\frac{1}{4} - \frac{3}{8}$	H,V,O	۵	$0 - \frac{3}{32}$
	H	۸	$\frac{3}{8}$	H	۴-۹۰°	$0 - \frac{3}{32}$
	O	۸	$\frac{3}{8}$	O	۴-۱۱۰°	$0 - \frac{3}{32}$
	F	۳-۶۰°	$0 - \frac{3}{32}$			
	F	۸	$0 - \frac{1}{8}$			
	H,V,O	۸	$0 - \frac{1}{16}$			
$\frac{3}{8}$	F,H,V,O	۸	$0 - \frac{1}{16}$			

a - F = کف، H = افقی، V = عمودی، O = سقفی،
b - در طرح ۸

(جدول ۷-۴)

شکل (۲ - ۷) - انواع اتصالات لب روی هم که برای جوشکاری قوسی آلیاژهای آلومینیوم ترجیح داده می شود.

۵-۱-۷- تمیز کاری :

آلودگیهایی که می بایست از سطح قطعات پاک شوند عبارتند از کثافات ، ذرات فلزی ، روغن و گریس ، رطوبت و پوشش اکسیدی ضخیم . منبع دیگر آلودگی لایه اکسید روی سیم جوش است . فلزات پایه از قبیل ۱۱۰۰ و ۳۰۰۳ لایه اکسید بسیار نازکی (همانگونه که کارخانه عرضه می کند) دارد و در آلیاژهای سری ۶xxx و ۵xxx معمولاً لایه اکسید تیره و ضخیم می باشد . هرچه اکسید ضخیم تر باشد ، زیانش روی جوش مایع و جامد بیشتر و احتمال خطر تخلخل زیادتر است . هنگام جوشکاری هر ماده خارجی که روی جوش باقی بماند ، می تواند منبعی برای جوشهای معیوب باشد . برای ایجاد بهترین جوش ، تمیزکاری و برداشت اکسید می بایست دقیقاً قبل از جوشکاری انجام گیرد و سطوح قطعات از آلودگی ها تمیز گردد .

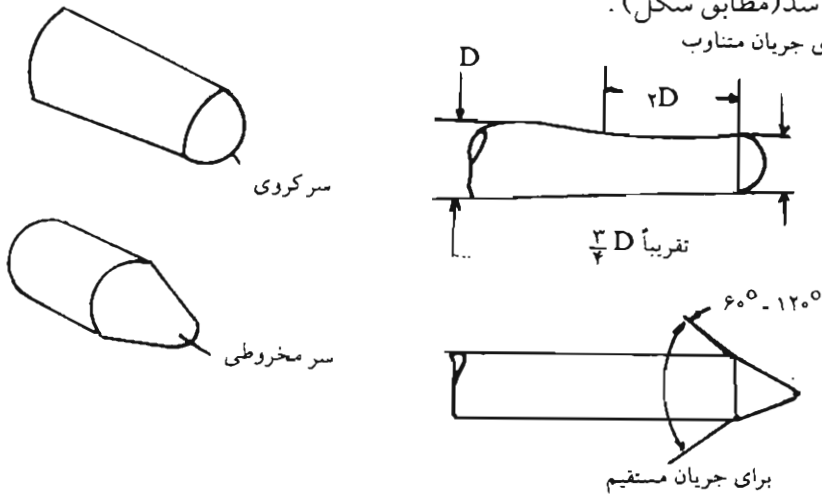
۶-۱-۷- جریان متناوب :

تقریباً تمام دستگاههای جوش TIG اتوماتیک و دستی جهت آلیاژهای آلومینیوم با ضخامت ۰/۰۴ تا $\frac{3}{8}$ اینچ (یک تا ۹/۵ میلیمتر) توسط مولدهای جریان متناوب با فرکانس بالا، گاز محافظ آرگن و الکترودهای تنگستنی غیر آلیاژی انجام می گیرند. الکترودهای تنگستنی زیر کونیم دار و هلیوم و مخلوط گاز محافظ آرگن و هلیوم نیز با جریان متناوب جوشکاری انجام می شوند. گاز محافظ کافی، تعیین کننده خط مرزی نقره‌ای سفید در هر طرف درز جوش می باشد. معمولاً جریان متناوب جوشکاری بهترین کیفیت را از نظر خصوصیات ظرفیت کشش جریان، قابلیت کنترل قوس و عمل تمیز کنندگی قوسی برای جوشکاری آلیاژهای آلومینیوم تامین می نماید. طول قوس باید برای بدست آوردن نفوذ کافی، جلوگیری از خوردگی کناره جوش، عرض زیاد درز جوش و از دست دادن کنترل نفوذ و طرح جوش، کوتاه نگهداشته شود. طول قوس باید حدوداً برابر قطر الکترودهای تنگستنی باشد. در جوشهای گوشه ای، قوسی کوتاه و جریان کافی برای جلوگیری از برآمدگی پاشنه مورد احتیاج است، قوس کوتاه نیز اطمینان می دهد که گاز خنثی بطور کامل جوش را همانطور که تشکیل می گردد، احاطه نماید.

۷-۱-۷- الکترودهای مصرف نشدنی :

در جوشکاری TIG با جریان متناوب، الکترودهای تنگستنی غیر آلیاژی و تنگستنی زیر کونیم دار توصیه می شود. الکترودهای زیر کونیم دار کمتر با آلومینیوم بصورت آلیاژ درمی آیند و سرعت جریان نسبتاً بیشتری دارند. الکترودهای تنگستنی غیر آلیاژی ناخالصیهای موجود در جوش و نامیزان بودن جریان را بحداقل می رسانند. الکترودهای تنگستنی بایک درصد توریم که جریان نسبتاً بیشتری سبب به تنگستن غیر آلیاژی و قیمت نسبتاً کمتری نسبت به الکترودهای زیر کونیم دار. دارند نیز مورد استفاده قرار می گیرند. ضرر اصلی شان در جوشکاری با جریان متناوب تمایل جزئی به چکیدن است. این چکیدن در اثر بعضی ناخالصیهای تنگستنی در

جوش بوجود می آید. با داشتن کارگر باتجربه و تجهیزات خوب ناخالصیها کم وبخوبی پراکنده می شوند. برای بهترین نتایج با الکترودهای یک درصد توریم، الکتروده می بایست سطح سنگ زنی شده ای داشته باشد. الکترودهایی با ۲ درصد توریم معمولاً در جوشکاری آلیاژهای آلومینیوم با جریان متناوب مورد استفاده قرار نمی گیرند. هنگام جوشکاری TIG آلومینیوم با جریان متناوب، سر الکتروده بایستی نیم کروی باشد (مطابق شکل).

(شکل ۷-۳) - سر الکتروده بکاررفته برای جوشکاری TIG آلیاژهای آلومینیوم

سر الکتروده با استفاده از الکترودهی که یک مقدار بزرگتر از آنچه که برای جریان جوشکاری مورد نیاز بوده، آماده می شود. سنگ زدن سر الکتروده به شکل کروی در آوردن آن، با جوشکاری الکتروده در چند ثانیه و جریانی که ۲۰ آمپر بیشتر از آنچه که مورد نیاز بوده و گرفتن الکتروده بطور عمودی بدست می آید.

الکترودهای تنگسنتی توریم دار در جوشکاری TIG آلومینیوم با جریان مستقیم معمولاً مورد استفاده قرار می گیرند. سر الکتروده می بایستی با نوک درشت مخروطی سنگ زنی شود. برای ایجاد حداکثر نفوذ، زاویه داخلی مخروط بین ۶۰ تا ۱۲۰ درجه باشد (مطابق شکل بالا).

وقتی الکتروده با آلومینیوم آلوده شود، بایستی سر آن تمییز یا تعویض گردد. آلودگی کم را می توان با افزایش جریان هنگام ایجاد قوس روی یک تکه فلز قراضه

سوزاند و برطرف نمود. آلودگی سخت را می توان با سنگ یا جدا کردن قسمت آلوده الکترو دبر طرف کرد و مجدداً طرح الکترو دصیحیح را روی یک تکه قطعه آلومینیوم قراضه به شکل دلخواه درآورد.

۸-۱-۷- مولد برق :

برای اتصال آلیاژهای آلومینیوم با روش TIG جریان متناوب و مستقیم بکار می رود.

قطب مستقیم و معکوس جریان مستقیم جوشکاری مورد استفاده قرار می گیرد. ترانسفورماتورهای جوشکاری جریان متناوب یک فاز می بایست ولتاژ مدار بازی از ۸۰ تا ۱۰۰ ولت داشته باشد.

۹-۱-۷- قطب مستقیم و معکوس :

با قطب مستقیم، جریان مستقیم حرارت در سطح فلز ایجاد می گردد، نفوذ عمیقی را بوجود می آورد و مجاز است که از شدت جریانهای بیشتر برای یک اندازه الکترو د داده شده نسبت به آنهایی که می توانند با قطب معکوس بکار روند، استفاده شود. در نتیجه الکترودهایی با قطر کمتر می توانند با جریان جوشکاری بکار روند که این عمل به باریک شدن درز جوش کمک می نماید. بدلیل باریکی و نفوذ عمیق بدست آمده، آماده کردن لبه، کمتری سیم کمتری نیز احتیاج دارد و جوشکاری نسبت به زمانی که از قطب معکوس استفاده می گردد، سریعتر است. بدلیل حرارت زیاد ایجاد شده روی سطح فلز، ذوب سریعتر انجام می گیرد حتی در مقاطع ضخیم احتیاج به پیش گرمایی نیست و پیچیدگی کمی در فلز پایه وجود دارد.

جوشکاری TIG با جریان مستقیم (قطب مستقیم) خصوصاً برای اتصال مقاطع ضخیم آلومینیوم تا ضخامت یک اینچ مناسب و مورد استفاده قرار می گیرد.

قطب معکوس جریان مستقیم بندرت برای جوشکاری آلومینیوم مورد استفاده قرار می گیرد. این قطب نفوذ کم عمقی ایجاد کرده، کنترل قوس آسان می باشد و

عمل پاک کنندگی خوبی دارد. بهر حال قطب معکوس جریان مستقیم باعث می شود که اکثر حرارت قوس در الکتروود بوجود آید. این عمل ایجاب می کند که از قطر الکتروود بیشتر استفاده نمود. اگر از اندازه های معمولی الکتروود استفاده گردد، قطعه کاری باید نازک باشد. الکترودهای فوق تاضخامت $\frac{1}{8}$ اینچ را جوش می دهند. مثلاً برای قطر الکتروود $\frac{1}{4}$ اینچ ۱۲۵ آمپر مورد نیاز می باشد.

جدول زیر شرایط واقعی برای جوشکاری اتصالات لب به لب در فلز با ضخامت تا ۰/۰۵ اینچ با قطب معکوس جریان مستقیم را نشان می دهد.

ضخامت فلز به اینچ	قطر الکتروود به اینچ (b)	قطر سیم جوش به اینچ	جریان گاز به فوت مکعب در ساعت	جریان جوشکاری (dcrp) به آمپر (c)
٪۲۰	$\frac{1}{8} - \frac{5}{32}$	٪۲۰	۱۵-۲۰	۴۰-۵۵
٪۳۰	$\frac{3}{16}$	٪۲۰ یا $\frac{3}{64}$	۱۵-۲۰	۵۰-۶۵
٪۴۰	$\frac{3}{16}$	$\frac{3}{64}$	۲۵-۳۰	۶۰-۸۰
٪۵۰	$\frac{3}{16}$	$\frac{3}{64}$ یا $\frac{1}{16}$	۲۵-۳۰	۷۰-۹۰

a - جوش ایجاد شده با یک پاس در حالت کف. استفاده از یک میله پستی با یک شکاف زیاد توصیه می شود. b - الکتروود تنگستنی توریم دار. c - جریانهای زیادتر با الکتروود بزرگتر ممکن است برای جوشکاری اتوماتیک بکار رود.

جدول (۵-۷) - نمونه شرایط کار برای جوشکاری TIG و اتصالات لب به لب ساده با استفاده از قطب معکوس جریان مستقیم (a)

۱۰-۱-۷- گاز محافظ:

آرگن، هلیوم و مخلوطی از آنها بعنوان گازهای محافظ در جوشکاری TIG آلیاژهای آلومینیوم مورد استفاده قرار می گیرند. انتخاب گاز تا اندازه ای بستگی به نوع جریان بکار رفته دارد. جوشهای ایجاد شده با جریان متناوب، چه با گاز محافظ

آرگن و چه با هلیوم انجام گیرند تفاوت کمی را از لحاظ صحت و مقاومت نشان می دهند .

با حفاظت هلیوم نفوذ عمیق تر می شود ، بنابراین هلیوم گاهی اوقات در سرعتهای بالا و مقاطع ضخیم تر بکار می رود و همچنین جوشها خواص مکانیکی نسبتاً بیشتری از خود نشان می دهند . بهر حال آرگن بدلیل زیر بیشتر استفاده می شود :

- ۱ - آرگن باعث کنترل بهتر حوضچه مذاب خواهد شد .
- ۲ - آرگن آسانتریافت می شود و قیمت کمتری نسبت به هلیوم دارد .
- ۳ - قوس آرگن صاف تر و آرامتر ، نقش تمیز کنندگی آن بیشتر و شروع قوس آن آسانتر است .
- ۴ - در موارد بخصوص گاز کمتری احتیاج دارد .

۵ - تیرگی کمتری در آرگن وجود دارد ، فلز روشن ترمی ماند و کارگر به آسانی می تواند حوضچه جوش را ببیند .

با گاز محافظ آرگن ولتاژ جریان داده شده و طول قوس کمتر می باشد . زیرا ولتاژ کم احتمال سوختگی را کاهش می دهد و همچنین ویژگی در جوشکاری عمودی و سقفی مزایایی دارد ، زیرا احتمال ذوب شدن فلز و جاری شدن آن به طرف پایین کم است .

آرگن برای جریان مستقیم (قطب معکوس) مناسب تر است ، زیرا قوس آسانتر برقرار شده و کنترل قوس بهتری انتظار می رود . گاز محافظ هلیوم یا مخلوطی از آرگن هلیوم همیشه با جریان مستقیم (قطب مستقیم) در جوشکاری آلومینیوم مورد استفاده قرار می گیرد . هلیوم یا مخلوط آرگن - هلیوم به عمیق شدن ، باریک شدن نفوذ لازم جهت ایجاد بهترین خواص و حداقل بودن منطقه حرارت دیده کمک می نماید .

۱۱ - ۱ - ۷ - مشکلات جوشکاری TIG برای آلیاژهای آلومینیوم :

مشکلات عمومی و علل آنها در جدول زیر شرح داده می شوند :

مشکلات شروع قوس :

۱- تنظیم غلط شکاف جرقه های فرکانس (HF)

۲- مدار جوشکاری ناقص

عمل تمیزکاری ناقص توسط قوس :

۱- تنظیم غلط واحدهای فرکانس (HF)

۲- ولتاژ مدار باز خیلی کم است .

۳- گاز محافظ نامناسب که توسط جریان گاز نامناسب، پخش در یکطرف نازل گاز، مرکز نبودن لوله اتصال با نازل گاز، فاصله نامناسب نازل تافلز، حالت غلط مشعل جوشکاری و انتخاب محیط ایجاد می شود .

درز جوش کثیف :

۱- پوشش گاز محافظ ناقص که توسط جریان گاز غلط، معیوب یا کثیف شدن نازل، فاصله نامناسب نازل تافلز، حالت غلط مشعل جوشکاری، مرکز نبودن لوله اتصال تا نازل گاز، اندازه نازل غلط در «حد امکان کوچک استفاده گردد»، انتخاب محیط، ناخالصی گاز محافظ بعلمت نشت هوا یا آب ایجاد میشود .

۲- عمل تمیزکاری ضعیف با قوس

۳- قوس بی ثبات

۴- آلودگی الکتروود

۵- کثیف بودن فلز یا سیم جوش

آلودگی الکتروود توسط آلومینیوم :

۱- غلط گرفتن مشعل

۲- بیرون آمدن الکتروود اضافی از مشعل

۳- مواد الکتروود اشتباه است (استفاده از الکتروود زیر کونیم دار با جریان متناوب) .

(دنباله جدول ۶-۷)

طرح الکتروود غلط :

- ۱ - اندازه الکتروود غلط برای جریان
- ۲ - طرح غلط انتهای الکتروود قبل از جوشکاری
- ۳ - مواد الکتروود غلط (استفاده از الکتروود زیرکونیم دار با جریان متناوب)

آلودگی درز جوش توسط الکتروود :

- ۱ - اندازه کوچک الکتروود برای جریان
- ۲ - غلط گرفتن مشعل در دست
- ۳ - مواد الکتروود غلط (استفاده از الکتروود زیرکونیم دار با جریان متناوب)

درز جوش زبر :

- ۱ - قوس بی ثبات
- ۲ - غلط گرفتن مشعل در دست
- ۳ - جریان غلط

درز جوش خیلی وسیع :

- ۱ - جریان اضافی
- ۲ - سرعت جوشکاری خیلی کم
- ۳ - قوس خیلی بلند
- ۴ - طول الکتروود بیرون زده از نازل خیلی کم است .
- ۵ - حالت غلط مشعل جوشکاری

نفوذ نامناسب :

- ۱ - آماده کردن لبه غلط برای خصوصیات قوس (شکاف خیلی باریک)
- ۲ - سیم اضافی برای حوضچه مذاب
- ۳ - جریان نامناسب

(دنباله جدول ۶-۷)

۴- طول قوس خیلی بلند

۵- سرعت جوشکاری خیلی زیاد

مشکلات در اضافه کردن سیم جوش:

۱- گرفتن مشعل یا سیم جوش یا هر دو بطور غلط در دست

۲- جریان، سرعت جوشکاری و اندازه سیم غلط

۳- تنظیم غلط واحدهای فرکانس (H.F)

۴- عایق ضعیف در واحدهای فرکانس (H.F) یا هدایت کننده ها

۵- غلط بستن اتصالات

دید ضعیف قوس و حوضچه جوش:

۱- حالت غلط فلز

۲- حالت غلط مشعل جوشکاری

۳- ماسک کثیف یا کوچک

۴- اندازه غلط نازل گاز

بیشتر گرم شدن مولد برق:

۱- برق اضافی (۲ ماشین جوشکاری مشابه که بطور موازی کار می کنند و کار یکی نامناسب است).

۲- فن خنک کننده ضعیف کار می کند.

۳- اتصال زمینی ضعیف واحدهای فرکانس (H.F)

۴- ظرفیت عبور جریان ضعیف کار می کند.

۵- کار ضعیف انحراف باطریها

۶- رکتیفایر کثیف است.

بیشتر گرم شدن مشعل جوشکاری به هدایت کننده ها و کابل ها:

۱- اشتباه در اتصالات یعنی شل بسته شده اند.

(دنباله جدول ۶-۷)

- ۲- مشعل جوشکاری، هدایت کننده ها و کابلها خیلی کوچکند .
- ۳- جریان آب سرد نامناسب است .

خستگی جوشکار :

- ۱- حالت غلط فلز (در حد امکان جوش در حالت کف انجام گیرد)
- ۲- ترتیب نشستن غلط جوشکار
- ۳- ناقص بودن هواکش
- ۴- عدم رعایت قوانین ایمنی از نظر ماسک ، لنز و دستکش
- ۵- وزن کابلها (وزن کابل راکاهش یا درمحل مناسبی آویزان نمایند).
- ۶- کارهای کمکی خیلی زیاد مثل تمیز کاری و براده برداری

۱۲- ۱- ۷ پیش گرمایی :

پیش گرمایی ممکن است در جوشکاری TIG با جریان متناوب برای قطعات ضخیم تر از $\frac{3}{16}$ اینچ با صرفه باشد. جوشکاری TIG با جریان مستقیم (قطب معکوس) منحصر به فلزات نازک است و با این فرآیند پیش گرمایی لازم نیست. هنگامیکه جوشکاری TIG با استفاده از جریان مستقیم (قطب مستقیم) بکار می رود، پیش گرمایی قطعات ضخیم نیز مورد احتیاج نمی باشد، بدلیل اینکه حرارت وارده زیاد جهت قطعه کار آماده می گردد، روشهای متفاوتی می تواند در پیش گرم کردن قطعه کامل یا مجموعه مورد جوش بکار گرفته شود، یا فقط ناحیه مجاور به جوش می تواند با استفاده از مشعل گاز حرارت ببیند.

درجه حرارت پیش گرمایی به فلز مربوط می شود. برای اطمینان از نفوذ لازم در شروع جوش اغلب ۲۰۰ درجه فارنهایت (93°C) بدون تنظیم مجدد جریان در طول ادامه جوشکاری کافی است. درجه حرارت پیش گرمایی برای آلیاژهای آلومینیوم عمل آمده بندرت از 300°F تا 400°F (149°C تا 204°C) بیشتر می شود، زیرا

خواص لازم برخی از آلیاژهای آلومینیوم در حرارت های بالاتر از درجه مشخص بطور نامتناسب تغییر می نماید. آلیاژهای آلومینیوم منیزیم داری که ۴ تا ۵/۵ درصد منیزیم دارند نبایستی بین 200°F و 450°F (93°C و 233°C) پیش گرمایی شوند، زیرا با این عمل مقاومیشان در مقابل ترک خوردن ناشی از خوردگی تنشی کاهش می یابد. برای بحداقل رساندن تنش های حرارتی و کمک به درجه حرارت جوشکاری، قطعات ریختگی بزرگ و پیچیده را باید تقریباً تا 800°F (426°C) پیش گرمایی نمود.

برای بحداقل رساندن خطر ترک خوردگی، چنین قطعات ریختگی را بایستی بعد از جوشکاری به آرامی سرد نمود.

۱۳- ۱- ۷ روش جوشکاری :

برای آلیاژهای آلومینیوم، جوش TIG و MIG تقریباً بطور کامل جانشین دیگر فرآیندهای جوشکاری قوسی می شود. این فرآیندهای جوشکاری قوسی با گاز، کیفیت جوش را در حد مطلوب رسانده و پیچیدگی را به حداقل می رساند و احتیاج به فلاکس ندارد، در نتیجه باقی مانده فلاکس روی نقاطی که دسترسی به آنها مشکل است و داخل مجموعه های جوش شده که کاملاً غیر قابل دسترسی است قرار نمی گیرد که بتواند بعنوان یک منبع خوردگی عمل نماید. بعلاوه جوشکاری می تواند در تمام حالات انجام گیرد، زیرا فلاکسی وجود ندارد که توسط وسایل مکانیکی از بین برود. قابلیت دید خوب است. گاز محافظ اطراف قوس را محافظت می نماید بنابراین حوضچه جوش تمیز می باشد.

۱۴- ۱- ۷ رعایت نکات ایمنی و حفاظت فنی :

برای جوشکاری آلومینیوم با روش TIG بایستی جوشکار طبق استاندارد AWS از شیشه شماره ۱۱ استفاده نماید. لباس حفاظتی برای حفاظت جوشکار از شدت اشعه قوس مورد احتیاج می باشد. هواکش مناسب که گاز محافظ را بهم نزند در

محیط جوشکاری لازم است که غبارها و گازها را به خارج از محیط جوشکاری براند.

فصل ۸

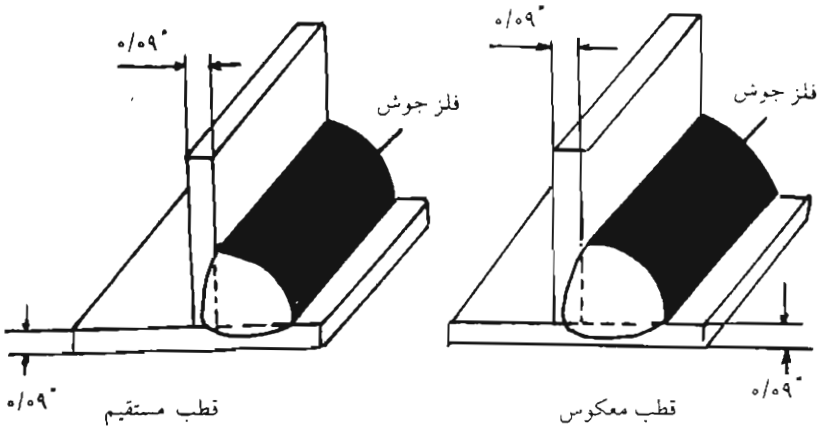
توانایی راه اندازی و ایجاد قوس الکتریکی با جوشکاری MIG و MAG

۱ - ۸ - آشنایی با وسایل کلی جوشکاری MIG و MAG

۱ - ۱ - ۸ - مولد جوشکاری :

جریان متناوب بندرت برای جوشکاری باروش MIG بکار می رود. در اکثر موارد از قطب معکوس جریان مستقیم استفاده می شود، اگر چه گاهی اوقات که به نفوذ کمی نیاز باشد از قطب مستقیم جریان مستقیم استفاده می گردد. شکل زیر، عمق نفوذ بدست آمده را با قطب مستقیم و معکوس تحت شرایط یکسان مقایسه می نماید. انواع مولدهای جریان مستقیم یکی نوع متحرک (ژنراتور ها باموتورهای الکتریکی یا موتورهای احتراق داخلی) و دیگری نوع ثابت (رکتیفایر) می باشد. از انواع جریان ثابت (کاهش ولتاژ) و ولتاژ ثابت (پتانسیل ثابت) برای کار موجود می باشد.

فولاد کم کربن، سیم جوش فولاد کم کربن

گاز محافظ	نوع اتصال	دی اکسید کربن	T
جریان	نوع جوش	۱۲۰، DC	گوشه
ولتاژ	حالت جوشکاری	۱۹ ولت	افقی
نرخ ذوب	سیم الکتروود	۲۸۰ امپج بردقیقه	فولاد کم کربن با قطر $\frac{1}{32}$ "

(شکل ۸-۱) - عمق های نفوذ بدست آمده در جوشکاری MIG با قطب مستقیم و معکوس جریان مستقیم تحت شرایط یکسان

۲-۱-۸- دستگاه کنترل :

کنترل گاز و جریان را به عهده دارد.

۳-۱-۸- کپسول گاز :

توضیح در ۳-۱-۱ جوشکاری TIG

۴-۱-۸- تنظیم کننده گاز :

توضیح در ۴-۱-۱ جوشکاری TIG

۵-۱-۸- انبر مخصوص :

انبرهای الکترودی که در جوشکاری MIG بکار می روند معمولاً تفنگ نامیده می شوند، زیرا وجه تشابه این انبرها این است که در خارج انبر تپانچه ای (پیستوله) وجود دارد و مشابه این انبرها در جوشکاری TIG بکار می برند و بهمین نام نیز اطلاق می گردند.

انبرهایی که برای فرآیند MIG مورد استفاده قرار می گیرند پیچیده تر از انبرهایی است که جهت جوشکاری با الکتروود دستی بکار می روند. اولاً در انبرهای MIG سیم الکتروود از وسط انبر عبور می کند که سرعت آن از قبل تعیین شده است، ثانیاً انبر باید طوری طرح ریزی گردد که انتقال جریان به سیم الکتروود و حمل گاز محافظ نیز در آن در نظر گرفته شود. سیستم خنک کننده انبر (هوا یا آب) و کنترلهای تغذیه سیم و گاز محافظ می توانند به ترکیب انبرهای MIG اضافه گردند.

۶-۱-۸- وسیله خنک کننده انبر :

وقتی که از دستگاه خنک کننده آب استفاده می شود، وزن انبر الکتروود کمتر خواهد شد و بطور قابل ملاحظه ای مس کمتری جهت هدایت برق بکار می رود و مشکل برداشت پخش ذرات جوش را کم می کند و بدین ترتیب عمر تجهیزات

جوشکاری زیاد می شود. طرح مناسب تاسیسات و نگهداری آنها بطور قابل ملاحظه ای مسئله خوردگی و ترک را همزمان با تجهیزات MIG از بین می برد. سیستم آب سردکن گردش مدار بسته نسبت به شیر آب ترجیح داده می شود، زیرا آنها مسئله خوردگی را توسط مواد جلوگیری کننده، متوقف می نمایند و ذرات زائد در ته مخزن قرار می گیرند. آب شیر می تواند با فیلتر صاف شود، ولی این روش موادی را که باعث خوردگی می شود از بین نمی برد و مسئله هزینه آب هم مورد بحث است. مزیت دیگر سیستمهای گردشی مدار بسته این است که نتایجی را که با استفاده از آب شیر با درجه حرارت پایین ناشی می شود، در سیستم گردشی ایجاد نمی نماید.

۷-۱-۸- موتور تغذیه سیم جوش:

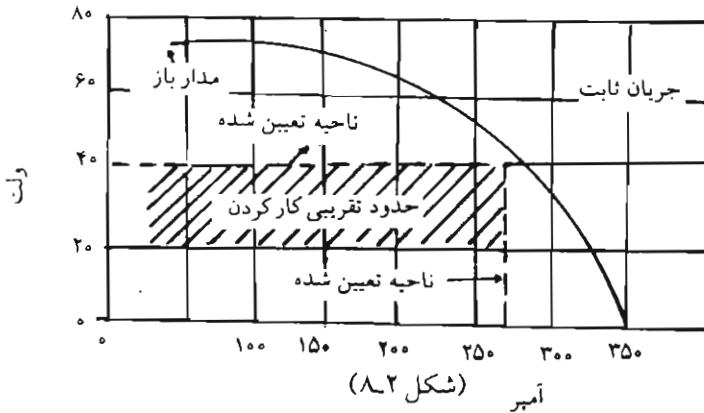
انواع زیادی از سیستم های تغذیه سیم وجود دارند که برای گرفتن در دست قابل انعطاف می باشند. بهر حال یکی از سیستم ها، مطلوب می باشد. اکثر سیستمهای تغذیه سیم از نوع ثابت هستند، یعنی سرعت تغذیه سیم قبل از جوشکاری مشخص می گردد (میلیمتر بر دقیقه). تغذیه سیم در جوشکاری نیمه اتوماتیک توسط یک کلید که در انبر وجود دارد، قطع و وصل می شود و در جوشکاری اتوماتیک این عمل به وسیله دگمه های کنترل انجام می پذیرد. سیستمهای تغذیه سیم با سرعت متغیر فقط برای مولد برق جریان ثابت مناسب هستند و بنابراین نسبت به انواع تغذیه ثابت کمتر مورد استفاده قرار می گیرند. سیستمهای تغذیه سیم ممکن است از نوع فشاری، کششی و فشاری - کششی باشند. نوع تغذیه سیم بکار رفته معمولاً به اندازه و ترکیب سیم الکتروود و گاهی اوقات به فاصله بین قرقره های سیم وانبر الکتروود بستگی دارد.

۲-۸- آشنایی با جریانهای جوشکاری

۱-۲-۸- مولد برق جریان ثابت:

مولدهای برق جریان ثابت همانطور که برای جوشکاری با الکتروود دستی بکار

می روند ، جهت جوشکاری MIG نیز استفاده می شوند . یک نمونه منحنی ولت - آمپر برای مولد برق جریان ثابت در شکل زیر نشان داده شده است .

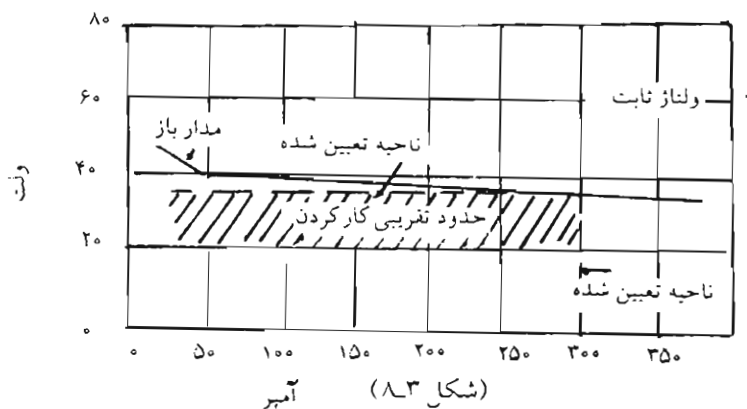

وقتی که از الکترودهای روکش شده استفاده می شود ، برای انجام صحیح شروع قوس ، ولتاژ مدار باز (تا ۸۰ ولت و معمولاً بالای دو برابر ولتاژ تعیین شده) مورد نیاز است ، در صورتیکه در جوشکاری MIG به این مقدار ولتاژ احتیاجی نمی باشد . در جوشکاری MIG وقتی که سیم الکتروود با فلز تماس پیدا می کند ، طول قوس یا در اصل ولتاژ قوس صفر است . چون جریان مدار کوتاه انجام می گیرد ، سیم ذوب گشته و قوس سریع ایجاد می شود . همانطور که مقاومت قوس زیاد و جریان مدار کوتاه کاهش می یابد ، ولتاژ تا آن اندازه ای که برای کار لازم است با یک اندازه تعیین شده توسط ماشین و منحنی ولت آمپر آن بالا می رود . استفاده از مولدهای برق جریان ثابت برای جوشکاری MIG به سرعت در حال کاهش می باشد . آنها هنوز در بعضی دستگاهها بدلیل مزایا و محدودیتشان برای فرآیندهای MIG و دستی بکار می روند .

۲-۲-۸- مولد برق ولتاژ ثابت :

مولدهای برق ولتاژ ثابت از نوع موتور ژنراتور و ترانسفورماتور یکسو کننده

هستند و معمولاً برای جوشکاری مناسب تر می باشند و بطور وسیع برای فرآیند MIG مورد استفاده قرار می گیرند. با این نوع مولد برق، صرف نظر از جریان ایجاد شده، ولتاژ تقریباً ثابت می ماند. شکل زیر یک نمونه منحنی ولت - آمپر را نشان می دهد. که در آن نوع ولتاژ ثابت مولد برق مشخص شده است. ولتاژ مدار باز معمولاً ۴۰ تا ۵۰ ولت است، در صورتیکه ولتاژ تعیین شده حدود ۳۵ ولت می باشد.

بدلیل مقدار نسبتاً کم شیب منحنی ولت - آمپر، وقتی که جوشکاری با شدت جریان کم انجام می گیرد، تغییرات موج در جریان رخ می دهد. بهمین دلیل یک سیستم جریانی ثابت ممکن است برای فرآیند MIG مورد احتیاج باشد. اکثر مولدهای برق ولتاژ ثابت به بعضی وسایل جهت تغییر دادن شیب منحنی ولت - آمپر مجهز می شوند. این کنترل شیب تاثیر محدودی در مقدار جریان مدار کوتاه که یک مولد برق آزاد می کند، دارد.

۸-۳ - شناسایی کپسولهای گاز

۸-۳-۱ - کپسول آرگن:

توضیح در ۱-۳-۱ جوشکای TIG

۲-۳-۸- کپسول هلیوم:

توضیح در ۲-۳-۱ جوشکاری TIG

۳-۳-۸- کپسول دی اکسید کربن CO_2 :

کپسول CO_2 به صورت مایع و گاز است. فشار داخل کپسول حدود 70 اتمسفر است. گاز مصرفی کپسول حدوداً 12319 لیتر است. وزن پر کپسول CO_2 83 کیلوگرم، وزن کپسول خالی CO_2 60 کیلوگرم، بنابراین وزن CO_2 موجود در کپسول 23 کیلوگرم می باشد. رنگ کپسول CO_2 مشکی یا خاکستری، ارتفاع کپسول حدوداً 1300 میلی متر، قطر خارجی کپسول حدوداً 239 میلی متر و قطر داخلی کپسول تقریباً 216 میلی متر است.

۴-۳-۸- کپسول ازت:

ازت یک گاز خنثی واقعی نیست، بنابراین نباید بعنوان یک گاز محافظ برای جوشکاری فولاد بکار رود. در بعضی از کشورهای جهان برای جوشکاری مس بکار می رود. در قوس یا در درجه حرارتهای بالا با گازهای دیگر ترکیب می شود. نمونه های خالص فشرده ازت $99/8$ درصد می باشد.

۵-۳-۸- کپسول اکسیژن:

توضیح در ۳-۳-۱ جوشکاری TIG

۴-۸- آشنایی با تنظیم کننده های گاز

۱-۴-۸- مانومتر یک مرحله ای:

توضیح در ۱-۴-۱ جوشکاری TIG

۲-۴-۸- مانومتر دو مرحله ای :

توضیح در ۲-۴-۱ جوشکاری TIG

۳-۴-۸- فلومتر :

فلومترها کنترل سرعت گاز را به عهده دارند. آنها ممکن است برای گاز مخصوصی طراحی گردند، اگر چه بعضی از فلومترها هستند که چند مقیاس اندازه گیری دارند و می توانند برای گازهای مختلف بکار روند. فلومترها اندازه گاز محافظ را به فوت مکعب در ساعت نشان می دهند. فلومترهایی وجود دارند که با دست کار می کنند و اندازه گاز محافظ را تا ۵۷۰۰ لیتر در ساعت نشان می دهند (۹۵ لیتر در دقیقه). اکثر فلومترها با یک شیر در طرف خروجی گاز کار می کنند و اندازه آنها توسط یک شاخص که در یک لوله شیشه ای قرار دارد خوانده می شود. فلومترها می توانند جدا از رگلاتور خریداری شده و به رگلاتور نصب شوند و یا بصورت یک رگلاتور فلومتر دار خریداری شوند. فشار گاز داخلی فلومتر توسط سازنده مشخص می گردد و رگلاتور بایستی مطابق با درستی مجموعه تنظیم گردد. در رگلاتور نوع فلومتر دار فشار می تواند تنظیم و نگهداشته شود. (تنظیم بهتر فقط بعد از دوباره درست کردن بدست می آید).

۴-۴-۸- کاربرد رگلاتورها :

رگلاتورها برای هر فشار و ظرفیتی که مورد نیاز است موجود می باشند. وقتی از گاز سلیندرهای تکی استفاده می شود، رگلاتوری که ظرفیت حدود ۳۵۰۰ لیتر گاز در ساعت (حدود ۵۸ لیتر در دقیقه) خارج می کند معمولاً مناسب می باشد. وقتی از سلیندرهای گاز چند انشعاب یا از سیستم انبوه استفاده شود، رگلاتورهایی که ظرفیت آن ها حدود ۱۳۵۰۰۰ لیتر گاز در ساعت (حدود ۱۸۹۱۷ لیتر در دقیقه) خارج می کنند، مورد نیاز می باشد. رگلاتورهای خطوط توزیع معمولاً رگلاتورهای خطی با فشار کم در اندازه های مختلف جهت نیازهای ایستگاه مخصوص جوشکاری

هستند. از رگلاتورهای دو محفظه‌ای وقتی استفاده می‌شود که خطوط توزیع با حجم زیاد کار می‌کند. ظرفیت کل بایستی از کل مصرف تمام ایستگاههای خطی باشد. رگلاتورهای یک محفظه‌ای و دو محفظه‌ای می‌توانند جهت تاسیسات تک سلینندری بکار روند. رگلاتورهای یک محفظه‌ای عموماً نسبت به دو محفظه‌ای بدلیل هزینه کمترش بیشتر استفاده می‌شود.

۵-۸- آشنایی با مشعل جوشکاری

۱-۵-۸- مشعلهای خنک شده با هوا:

اساس انبری که با هوا خنک می‌شود در شکل (۴-۸) نشان داده شده است. اجزاء مهم این انبر تفنگی عبارتند از:

الف- نازل (معمولاً از جنس مس یا مس برلیوم دار ساخته می‌شود) که قطر داخلی آن معمولاً ۲۲-۱۰ میلی متر است که به اندازه انبر بستگی دارد.

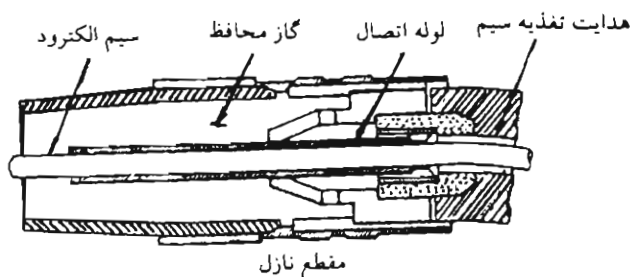
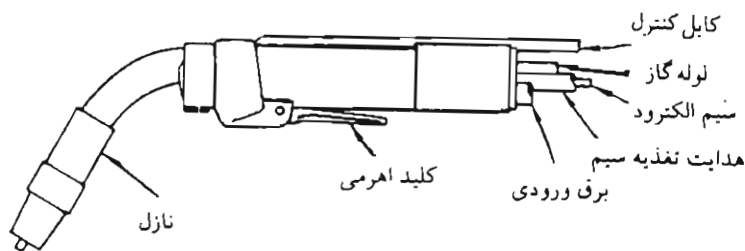
ب- لوله اتصال، که جنس آن آلیاژ مس است (به نام سر اتصال نیز نامیده می‌شود) و هدایت سیم الکتروود را از میان انبر به عهده دارد و جریان را نیز به سیم الکتروود می‌رساند.

ج- لوله تغذیه سیم، که سیم الکتروود را از منبع تغذیه می‌نماید. سیم الکتروود از میان این لوله عبور می‌کند.

د- لوله ای که گاز محافظ را به نازل می‌رساند.

اکثر انبرهای الکتروود MIG، ماشه یا متوقف کننده سیم تغذیه و گاز محافظ دارند که در یک زمان باهم قطع می‌گردند. انبر نوع خم شده از ناحیه گلو، اتصال مثبت را بدون نیاز به خم کردن لوله اتصال تامین می‌نماید. این نوع انبر معمولاً برای جوشکاری در تمام حالات مورد استفاده قرار می‌گیرد. چون قدرت جذب حرارت بستگی به جرم انبر الکتروود دارد، انبرهایی که با هوا خنک می‌شوند نسبت به انبرهایی که با آب خنک می‌گردند، سنگین ترند. کابلهای برقی که فقط توسط انتشار حرارت خنک می‌شوند نیز از کابلهایی که توسط آب خنک می‌گردند سنگین تر

هستند. گاز محافظی در حداکثر جریان بر روی انبرهایی که با هوا خنک می شوند، تاثیر می گذارد. چون دی اکسید کربن باعث می شود که انبر الکتروود در درجه حرارت های پائین تری نسبت به آرگن کار کند، شدت جریان بیشتری می تواند با حفاظت دی اکسید کربن استفاده شود.

(شکل ۸-۴) - انبر الکتروود دستی که با هوا خنک می شود

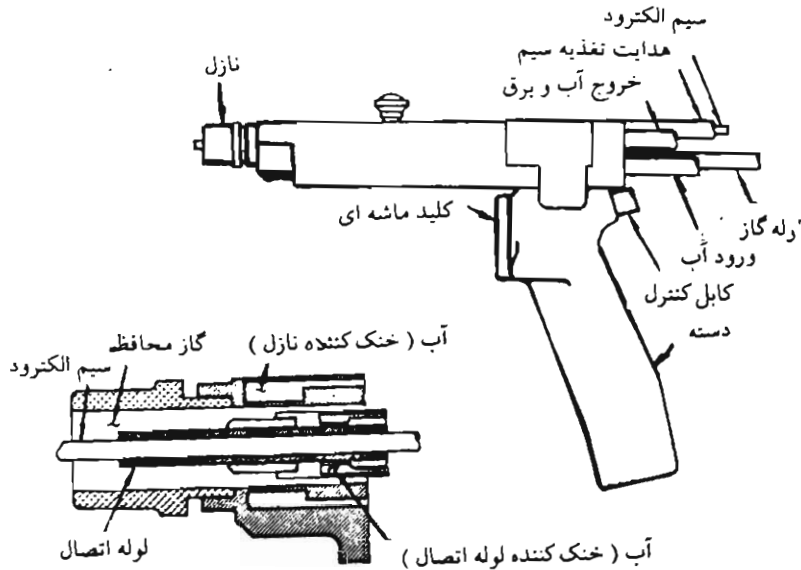
۲-۵-۸ - مشعل خنک شده با آب :

انبری که با آب خنک می شود شبیه به انبر است که با هوا خنک می گردد با این تفاوت که در انبر خنک شده توسط آب لوله هایی برای گردش آب سرد وجود دارد که آب را در اطراف لوله اتصال و نازل می رساند. انبری که با آب خنک می شود، چسبیدن ذرات جوش رابه نازل کاهش می دهد. شکل (۵-۸) اجزاء اصلی انبری را که با آب خنک می شود نشان می دهد. انتخاب بین انبرهای خنک شده با آب و هوا بستگی به نوع گاز محافظ، جریان جوشکاری، ولتاژ، طرح اتصال و کار مورد

نظری که انجام می شود، دارد. برای جریان جوشکاری هم سطح، انبرهای خنک شده یا آب بطور قابل ملاحظه ای در درجه حرارتها پایین تر کار می کنند. قوسهایی که بادی اکسید کربن (CO_2) حفاظت می شوند، حداقل مقدار حرارت را به انبر الکتروود انتقال می دهند. قوسهایی که با آرگن - آرگن اکسیژن، هلیوم، هلیوم - اکسیژن و یا آرگن - دی اکسید کربن محافظت می شوند، حرارت بیشتری را به انبر الکتروود منتقل می کنند. بهر حال نوع اتصال، تاثیر بیشتری بر مقدار حرارت انتقال یافته به انبر الکتروود نسبت به انجام گاز محافظ دارد. در جوشکاری اتصالات گوشه یا T، براتب حرارت بیشتری به انبر الکتروود انتقال می یابد تا اتصالات لب به لب، لب روی هم و لبه ای که حرارت را در جهات مختلف منتشر می نماید. کابلهای برق و انبرهایی که توسط آب خنک می شوند در مواردی بکار می روند که جریان مورد نیاز از ۲۰۰ تا ۷۵۰ آمپر باشد. بهر حال وقتی چنین انبرهای الکتروودی با دست گرفته می شوند که مقدار جریان از حد فوق بیشتر است.

کار کردن با این انبرها خواسته یا ناخواسته بستگی زیادی به جوشکار دارد که بتواند حرارت منتشر شده از قوس و رسوب جوش را تحمل نماید. طرح انبرهای الکتروود بطور قابل ملاحظه ای با هم تفاوت دارند و آن هم بستگی به ساخت و مورد نیاز مخصوص دارد. برای مثال انواع انبری که در این بخش نشان داده می شود، سیم الکتروود معمولاً از یک مکانیزم تغذیه سیم نوع فشاری از میان یک لوله قابل انعطاف به خارج از انبر رسانده می شود. یک تغییر جزئی در این انبرها و آنها ایجاد یک موتور کوچک در دسته انبر است که سیم الکتروود را از یک منبع دور می کشد.

تغییرات دیگر مکانیزم تغذیه سیم این است که خودش سیم را روی قرقره قرار می دهد. انبرهای الکتروود زیادی طرح می شوند که یک خمی در پشت نازل آنها وجود دارد که ظاهر خارجی آنها شبیه به یک مشعل گاز است (مثل مشعل خنک شده با هوا). خیلی از جوشکاران انبرهای الکتروودی را از این طرح تهیه می کنند که برای گرفتن در دست نسبت به انواع با گلوی مستقیم آسانتر است.

(شکل ۸۵) - انبر الکتروود دستی که با آب خنک می شود

۳-۵-۸ - نازل و انواع آن :

نازلها معمولاً از جنس مس یا مس برلیوم دار ساخته می شوند که قطر داخلی آنها از ۱۰ تا ۲۲ میلیمتر می باشد و بستگی به اندازه انبر دارد.

۶-۸ - آشنایی با گازهای محافظ :

مقصود از گاز محافظ این است که مابین حوضچه مذاب ، منطقه حرارت دیده و مجاور آن را از اکسید شدن و سایر آلودگیها جلوگیری نماییم . واکنش فلزی مثل تیتانیوم ضمن جوشکاری نیاز به حفاظت و سیعتری در منطقه مجاور جوش دارد . گازهای خنثی مثل آرگن و هلیوم معمولاً برای حفاظت مورد استفاده قرار می گیرند ، اما دی اکسید کربن (CO_2) بسیار زیاد و در همه جا بکار می رود و اکسیژن و دی اکسید کربن اغلب با گازهای خنثی مخلوط می شوند . رفتار شیمیایی و موارد کاربرد گازهای جوشکاری و مخلوط های آنها عموماً در فرایند جوشکاری قوسی که

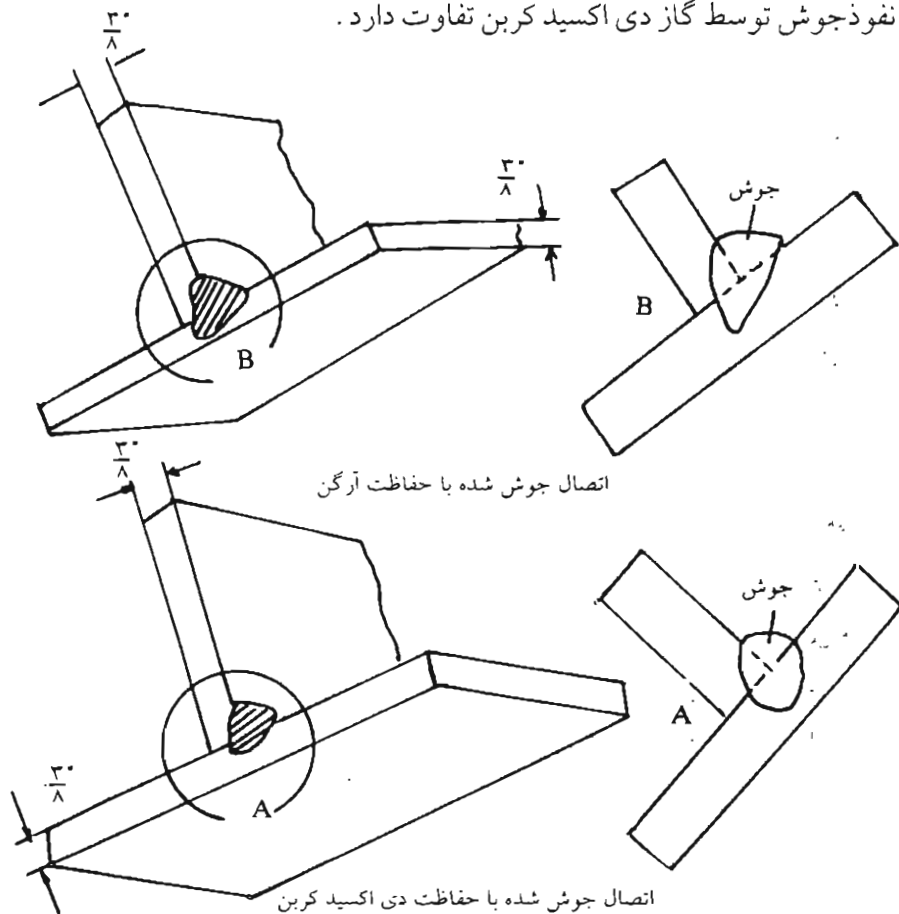
در جدول زیر موجود هستند مورد استفاده قرار می گیرند .

مورد کاربرد جوشکاری	گاز محافظ
گازهای خنثی برای فلز عموماً برای تمام فلزات	آرگن
آلیاژهای مس و آلومینیوم، برای حرارت بیشتر و به حداقل رساندن تخلخل	هلیوم
مثل هلیوم، اما با قوس آرامتر و کنترل شده بیشتر	۷۵ درصد آرگن و ۲۵ درصد هلیوم یا ۲۵ درصد آرگن و ۷۵ درصد هلیوم
آلیاژهای با نیکل زیاد	هلیوم با ۱۰ درصد آرگن
گازهای احیاء کننده برای فلز مس؛ با قوس خیلی قوی	ازت
مس، قوس قوی، اما کار و کنترل بهتر نسبت به آنچه که با ازت تنها بدست می آید (بندرت بکار می رود)	آرگن به اضافه ۲۰ تا ۳۰ درصد ازت
گازهای اکسیدکننده برای فلز فولادهای کربن دار ، آلیاژی و زنگ نزن	آرگن به اضافه یک تا ۲ درصد اکسیژن
فولادهای کربن دار، فولادهای آلیاژی و زنگ نزن با استفاده از سیم اکسیدزدا	آرگن به اضافه ۳ تا ۵ درصد اکسیژن
فولاد با استفاده از سیم الکتروود اکسیدزدا	آرگن به اضافه ۵ تا ۱۰ درصد اکسیژن
فولاد ، بخصوص با قوس مدار کوتاه	آرگن به اضافه ۲۰ تا ۳۰ درصد دی اکسید کربن
فولاد، با استفاده از سیم الکتروود دی اکسیدزدا	آرگن به اضافه ۵ درصد اکسیژن به اضافه ۱۵ درصد دی اکسید کربن
فولادهای کربن دار و کم آلیاژ، با استفاده از سیم الکتروود دی اکسیدزدا	دی اکسید کربن
فولاد با استفاده از سیم الکتروود دی اکسیدزدا	دی اکسید کربن به اضافه ۳ تا ۱۰ درصد اکسیژن
فولادها	دی اکسید کربن به اضافه ۲۰ درصد اکسیژن

(جدول ۸-۱) - گازهای محافظ بکاررفته جهت جوشکاری MAG, MIG

۱-۶-۸- گاز آرگن :

آرگن در جوشکاری فولادهای معمول نیست و ترجیح داده می شود که به صورت مخلوط با زمینه آرگن استفاده گردد. هنگام استفاده از آرگن در جوشکاری فولاد کربن دار معمولی با قطب معکوس جریان مستقیم، درکناره جوش خوردگی سراسری (Under cut) ایجاد می شود. شکل درز جوشی که با گاز محافظ آرگن بدست می آید با شکل درز جوشی که توسط هلیوم و دی اکسید کربن ایجاد می شود، تفاوت دارد. همچنین از طرف دیگر، تحت شرایط یکسان، نفوذ جوش با گاز آرگن با نفوذ جوش توسط گاز دی اکسید کربن تفاوت دارد.

(شکل: ۸-۶) - نمونه هایی از نفوذ بدست آمده با استفاده از گاز محافظ دی اکسید کربن و آرگن در حالت کف گوشه ای تحت شرایط یکسان

آرگن نسبت به هلیوم امکان یونیزاسیون کمتری دارد که نتیجه آن برای طول قوس داده شده، ولتاژ قوسی کمتری باشد و بنابراین آرگن نسبت به هلیوم در آمپراژ داده شده، حرارت کمتری را بدنبال دارد و این عمل باعث می گردد که آرگن نسبت به هلیوم برای جوشکاری مقاطع نازک ترجیح داده می شود. آرگن حدود ۱۰ برابر از هلیوم سنگین تر است و بنابراین آرگن بعنوان پوشش حفاظتی روی سطح جوش در حالت کف و افقی گوشه مناسب می باشد. آرگن از هلیوم ارزاتر است و تهیه آن آسانتر بوده و در اثر جاها نسبت به هلیوم بیشتر استفاده می گردد.

۲-۶-۸ گاز هلیوم :

علاوه بر نکاتی که در ۲-۶-۱ جوشکاری TIG بیان گردید، گاز محافظ هلیوم برای طول قوس داده شده و آمپراژ ایجاد شده نسبت به آنچه که با آرگن بدست می آید، ولتاژ قوسی زیادتری را لازم دارد و در نتیجه با آمپراژ داده شده با گاز هلیوم، حرارت بیشتری ایجاد می شود. این خصوصیت هلیوم (بدلیل عمل یونیزاسیون زیاد)، برای جوشکاری مقاطع ضخیم و فلزات با هدایت حرارتی بالاتر ترجیح داده می شود.

۳-۶-۸- گاز دی اکسید کربن (CO₂):

گاز CO₂ در فشار و درجه حرارت معمولی بی رنگ و غیر سمی است و نمی سوزد و تقریباً بوی تندی دارد. گاز CO₂ از سوختن گاز طبیعی، سوختن روغن و یا کک بدست می آید. رطوبت خیلی زیاد در گاز CO₂ در جوش ایجاد تخلخل می نماید. CO₂ ۱/۵ برابر از هوا سنگین تر است و هر لیتر آن تقریباً ۱/۹۴ گرم وزن دارد. CO₂ از ۲۷ درصد کربن و ۷۲ درصد اکسیژن بدست می آید. CO₂ برای فولاد معمولی، فولادهای کم آلیاژ و گاهی اوقات فولاد زنگ نزن بکار می رود.

۴-۶-۸- مخلوط آرگن و دی اکسید کربن :

اندازه گیرهایی که برای مخلوط آرگن و دی اکسید کربن موجود می باشند، عبور

جریان گاز را از ۲۸ تا ۲۸۵۰۰ لیتر در ساعت با درجه دقت از ± 1 درصد انجام می دهد. یک اندازه گیر زمانی، جریان گاز را از ابتدا تا زمانی که تانک پر می شود، جهت فشاری که از پیش تعیین شده است، مشخص می نماید. همانطور که در اثر مصرف، فشار پائین می آید، اندازه گیر دوباره کار می کنند تا تانک پر شود. کنترلرهایی که به فضای کمی نیاز دارند در بالای تانک نصب می شوند. این کنترلرها امکان نشت را از بین می برند. وقتی که گازها مخلوط می شوند و کار منبع تولید گاز $3/7$ اتمسفر است، واحد، فشار خط را بین $2/7$ و 3 اتمسفر نگه می دارد. مخلوط آرگن با 20 تا 30 درصد دی اکسید کربن اساساً با قوسهای مدار کوتاه بکار می رود و بندرت برای قوس اسپری استفاده می شود.

۵-۶-۸ - مخلوط آرگن و اکسیژن :

تجهیزات بکار رفته برای آرگن و اکسیژن شامل یک رگلاتور آرگن و فلومتر، و یک رگلاتور اکسیژن و فلومتر با یک اتصال γ می باشد. برای تنظیم مخلوط مواد زیر را بکار ببرید:

- ۱ - رگلاتور آرگن و اکسیژن را به شیرهای سیلندرها محکم کنید.
 - ۲ - فلومتر آرگن و اکسیژن را محکم کنید و بطور عمودی قرار دهید.
 - ۳ - رگلاتور آرگن و اکسیژن را برای فشاری حدود $1/7$ اتمسفر تنظیم نمایید.
 - ۴ - فلومتر آرگن را برای سرعت مشخص تنظیم نمایید.
 - ۵ - فلومتر اکسیژن را برای سرعت مشخص تنظیم کنید.
- یک مقدار جزئی از اکسیژن که به گاز خنثی اضافه شود تغییر محسوسی در عمل قوس و خصوصیات انتقال فلز ایجاد می کند. اضافه شدن یک تا 5 درصد اکسیژن معمولی است، اگر چه حتی نیم درصد اکسیژن، تغییر زیادی ایجاد می کند.

۶-۶-۸ - مخلوط هلیوم و آرگن :

توضیح در ۳-۶-۱ جوشکاری TIG

۷-۶-۸- مخلوط دی اکسید کربن و اکسیژن :

۳ تا ۱۰ درصد اکسیژن به اضافه دی اکسید کربن زمینه مناسبی برای جوشکاری فولاد است ، به شرط اینکه سیم الکتروود مورد جوش دارای مواد اکسید زدا باشد .

۷-۸- آشنایی با سیستم تغذیه سیم

۱-۷-۸- سیستم تغذیه سیم به روش فشاری :

اکثر سیستمهای تغذیه سیم از نوع فشاری هستند که یک سیم از یک سیم پیچ یا قرقره و یا استوانه که توسط غلتک ها تغذیه فشرده و به میان یک لوله قابل انعطاف (قابل تغذیه سیم) انبر الکتروود انتقال می یابد ، کشیده می شود . طول لوله برای سیم الکتروود فولادی می تواند تا حدود ۳۰۵۰ میلیمتر و برای سیم الکتروود آلومینیومی تا حدود ۱۸۳۰ میلی متر باشد و آن هم بستگی به قدرت سیم دارد . بعضی از مکانیزمها ۴ غلتک برای حرکت سیم دارند و خیلی از مکانیزمها فقط ۲ غلتک که یکی از آنها (معمولاً پایینی) متحرک است .

معمولاً غلتک پایینی (یا هر یک از دو غلتک پایینی) یک شیار V شکل محیطی دارد . غلتک بالایی شیار ندارد ، اما گاهی اوقات برای دنداندار شدن روی سیم ، کنگره ای می شود . قطع نظر از این سیستم ، مکانیزم یک غلتک تغذیه سیم باید طوری طرح گردد که بتواند فشار غلتک را روی سیم همانطور که احتیاج است ، افزایش یا کاهش دهد .

۲-۷-۸- روش کشش :

در این سیستم یک موتور ، حرکتی در دسته و یک قرقره سیم به قطر خارجی ۱۰۰ میلیمتر (۴") که به آن وصل می شود ، دارد . دستگاه انبر فشرده گی خاصی دارد که می توان با دست به آسانی با آن کار کرد . تجهیزات انبر نسبتاً ظریف هستند و برای استفاده با سیم الکتروودی که قطر آن کمتر از ۱/۲ میلیمتر (۰/۰۴۷") است مناسب تر می باشد . وقتی که وزن کل رسوب جوش کم و زمانیکه کار بایستی در

یک فضای محدود انجام گیرد، این سیستم هنگام جوشکاری مقاطع نازک مناسب می باشد. سیستم تغذیه سیم نوع کششی دیگری ساخته شده است که یک جعبه دنده و یک غلتک متحرک در انبر الکتروود دارد. سیم از میان یک لوله از یک قرقره یا سیم پیچی کشیده می شود. جعبه دنده و غلتک های متحرک می توانند توسط یک موتور در دسته انبر الکتروود یا توسط یک شفت قابل انعطاف از یک موتور معینی که در یک سگدست (Console) است نیرو بگیرد. این سیستم مزیتی دارد که می تواند با سیمهای قطر کمتر استفاده گردد و در یک زمان استفاده از قرقره یا سیم پیچهای بزرگ را ممکن می سازد. انبر نسبت به وقتی که سیستم نوع کششی را خود در بردارد کمتر قابل حمل می باشد.

۳-۷-۸- روش فشاری - کششی :

این روش برای سیمهای با مقاومت کم مناسب می باشد. انبر با یک موتور و غلتک های متحرک مجهز شده و به عنوان یک راهنما برای کنترل سرعت تغذیه سیم استفاده می شود.

انبر، سیم را از میان یک لوله قابل انعطاف می گیرد و انتهای دیگر آن به یک مکانیزم حرکتی سیم وصل شده است. سرعت مکانیزم با کشش سیم تنظیم می گردد. سیمهای با قطر کم (حتی سیمهای آلیاژ آلومینیوم نرم) می توانند با طول ۱۵۲۵۰ میلیمتر (۶۰۰") یا بیشتر، از منبع به انبر الکتروود توسط یک سیستم کششی فشاری هدایت گردند. برای اینکه سیمها به سختی کشیده نشوند، لوله انبر ممکن است یک آستر پلاستیکی داشته باشد.

۴-۷-۸- سیستم تغذیه سیم با سرعت قابل تنظیم :

این روش با مولدهای برق جریان ثابت استفاده می شود، زیرا آنها به انحراف ولتاژ قوی بستگی دارد جهت اینکه سرعت تغذیه سیم را افزایش یا کاهش دهند. این سیستمها معمولاً با موتورهای جریان مستقیم که سیم پیچی سری با سرعت

قابل تغییر دارند ، بکار می روند . یک موتور سیم پیچی سری با مقاومت قابل تغییر با قوس جوشکاری بطور موازی وصل می شود . یک رله جریان برای جلوگیری از حرکت موتور وقتی که جریان جوشکاری برقرار نیست ، در مدار قرار می گیرد . با شروع قوس فقط لازم است که سیم الکتروود رابه قطعه کار مربوطه بزنیم و وقتی قوس شروع می شود و جریان مدار کوتاه رله کنترل را بسته و حرکت موتور نیز شروع می شود . سیستمهای تغذیه سیم با سرعت قابل تغییر ، خود باید تنظیم شوند زیرا هنگامیکه سرعت تغذیه سیم برقرار می گردد ، هر انحرافی در ولتاژ قوس منتج به تغییر متقابل سرعت موتور می شود . برای مثال اگر به علت ناهمواری سطح ، ولتاژ قوس کمتر گردد ، حرکت موتور کند شده و بایستی طول قوس را به حال اولش برگردانیم . با توقف قوس ، جوشکاری متوقف شده و رله جریان قطع شدن قطره و توقف تغذیه سیم را انجام می دهد .

۸-۸ - شناسایی اصول راه اندازی و ایجاد قوس الکتریکی با جوشکاری MAG و MIG:

۱-۸-۸ - مزایا :

مزیت اصلی این فرآیند بر جوشکاری قوس الکتروود دستی ، سرعت بیشتر آن می باشد که اساسا مربوط به پارامترهای زیر است :

الف - تغذیه سیم بطور مداوم است بطوریکه جوشکار نیاز به توقف جوشکاری جهت تعویض الکتروود ندارد ، در صورتیکه در جوشکاری با الکتروود دستی عمل فوق مورد نیاز است .

ب - در این فرآیند نیاز به برطرف کردن سرباره از سطح جوش نیست ، زیرا سرباره ای وجود ندارد ، در صورتیکه در جوشکاری با الکتروود دستی ، سرباره بایستی از سطح جوش برطرف گردد .

ج - استفاده از سیم الکتروود با قطر کمتر نسبت به قطر الکتروود جوشکاری دستی ، که در این فرآیند به شدت جریان بیشتری نیاز است و در نتیجه رسوب بیشتری روی فلز انجام می گیرد . در این فرآیند ، هیدروژن کمتری جذب جوش می گردد که برای

جوشکاری فولادهای قابل سخت شدن این خصوصیت مهم است. در جوشکاری با گاز محافظ امکان نفوذ جوش با قطر الکتروود کمتر وجود دارد و بنا بر این نفوذ پایه را در فلز نسبت به جوشکاری با الکتروود دستی بیشتر می نماید. این فرآیند برای جوشکاری فلزات نازک نسبت به جوشکاری با الکتروود دستی نیز مناسب تر می باشد، گرچه جوشکاری TIG برای فلزات نازک بدون سیم جوش استفاده می شود.

حداقل ضخامت فلزی را که می توان با فرآیند الکتروود دستی جوشکاری نمود $1/5$ میلیمتر است، در صورتیکه با فرآیند MIG فلزات نازکتر از $1/5$ میلیمتر ($0/06$) با استفاده از قطر الکتروود کمتر می توان جوشکاری کرد، که بستگی به مهارت جوشکار و حالت جوشکاری دارد.

با کنترل دقیق خصوصیات جریان می توان فلز با ضخامت $0/5$ میلیمتر ($0/03$) را با موفقیت جوشکاری نمود. در روش جوشکاری گازی، کیفیت جوشها نسبت به روش الکتروود دستی بیشتر است، زیرا سرباره ای وجود ندارد. سرباره در جوشکاری الکتروود دستی عامل مستقیم عیوب جوش می باشد و گاهی اوقات هم عامل مستقیم نیست، زیرا سرباره می تواند جلوی دید جوشکاران را از حوضچه مذاب جوش و قوس دشوار سازد.

۲-۸-۸- محدودیتها:

محدودیتهای جوشکاری MIG در مقایسه با الکتروود دستی بشرح زیر می باشد:

الف - تجهیزات جوشکاری MIG پیچیده ترند، هزینه بیشتری داشته و کمتر قابل حمل می باشند.

ب - در فرآیند MIG، انبر بایستی به قطعه کار نزدیک باشد، بنا بر این برای جوشکاری محللهایی که دسترسی به آنها مشکل می باشد، مناسب جوشکاری MIG نسبت به فرآیند الکتروود دستی کمتر است.

ج - در فرآیند MIG احتمال ترک خوردن فلز جوش در جوشکاری فولادهایی با

قابلیت نسخت پذیری توسط قوس وجود دارد، زیرا سرباره ای وجود ندارد که سرعت سرد شدن را کاهش دهد.

۵- در جوشکاری گاز، نیاز زیادی به حفاظت قوس در مقابل جریان هوا می باشد، زیرا عبور جریان گاز دور از جوش است به همین دلیل جوشکاری MIG نسبت به جوشکاری با الکتروود دستی در خارج از کارگاه کمتر مورد استفاده قرار می گیرد.

۳-۸-۸- طول قوس :

طول قوس بستگی به ولتاژ دارد.

۴-۸-۸- فشار گاز :

فشار گاز باید به حدی باشد که از محفوظ بودن حوضچه مذاب کاملاً اطمینان حاصل کنیم قبل از شروع جوشکاری باید جریان گاز را برقرار نمود و مقدار فشار را روی رگلاتور تنظیم نمود. حتماً باید مقداری گاز از انبر خارج گردد تا اطمینان حاصل کنیم که در سرانبر هوا وجود ندارد و سپس جوشکاری را شروع نماییم.

۵-۸-۸- حفاظت در برابر اکسید شدن :

بعد از قطع قوس باید چند لحظه گاز محافظ روی جوش قرار گیرد تا اکسید نشود و این مقدار گاز اضافی محافظ توسط دستگاه کنترل جوشکاری انجام می گیرد.

۶-۸-۸- شروع قوس :

قبل از شروع قوس، سطح مورد اتصال یا جوشکاری را کاملاً تمیز نموده و با فشار دادن دگمه روی انبر و برخورد سیم با فلز، قوس برقرار می شود و تا پایان جوشکاری باید زاویه انبر و فاصله نازل را تا سطح فلز رعایت نمود.

۷-۸-۸- روش راه اندازی و ایجاد قوس الکتریکی با جوشکاری MAG و MIG :
 پس از وصل کلیه کابلها و اتصالات دستگاه MIG و MAG، بایستی مخزن سردکننده را بررسی نمود که آب در آن وجود دارد و جریان گاز محافظ را بر طبق فلز مورد جوش انتخاب نمود، این عمل توسط رگلاتور انجام می گیرد. قطر سیم جوش را بر مبنای ضخامت فلز و شدت جریان را بر مبنای قطر الکتروود تنگستنی انتخاب کرد و دستگاه جوشکاری را راه اندازی و قوس را برقرار نمود.

۸-۸-۸- رعایت نکات ایمنی و حفاظت فنی :

تمام تاسیسات مجموعه گاز باید مطابق با استاندارد انجمن آتش نشانی بین المللی 566,51/565 ساخته شوند. رگلاتورها یا فلومترها برای هر گازی جداگانه مورد استفاده قرار می گیرند. اثر گریس، روغن یا هرگونه آلودگی در هر وسیله که به مولد اکسیژن اتصال یافته است می تواند یک انفجار شدید ایجاد نماید. تمام ماشینهای جوشکاری برای جلوگیری از حوادث شوکهای الکتریکی باید به زمین اتصال داشته باشند. کابلهای دستگاه بایستی بریدگی داشته و در تماس با روغن، رنگ یا سیالات دیگر نباشند زیرا ممکن است ایجاد خرابی کنند. قسمت‌های خط دار شده کابل و تمام اتصالات جهت جلوگیری از ایجاد جرقه و بیشتر گرم شدن بایستی بدون تاخیر، تعمیر و تعویض گردند.

شرایط جلوگیری از آتش سوزی در قسمت‌های سوخته شده در سطح کار بایستی طبق قرار داد انجام گیرد. جلوگیری از آتش سوزی بویژه وقتی که دی اکسید کربن به عنوان گاز محافظ بکار می رود مهم است، زیرا خطر آتش سوزی در نتیجه پخش جوش بیشتر از وقتی است که از گازهای دیگر استفاده می شود. لباس مقاوم و حفاظت تجهیزات از کارهای اساسی است. برای جوشکاری متعادل، شیشه ماسک بایستی دو یا سه درجه نسبت به جوشکاری الکتروود دستی تیره تر باشد، زیرا قوس روشن تر و اشعه ماوراء بنفش بیشتری وجود دارد بخصوص وقتی که از گاز آرگن و هلیوم استفاده می شود. لنزهایی که خیلی تیره هستند چشم را خسته می کنند.

برای تاسیساتی که چند قوس وجود دارد از عینکهای روشن استفاده می گردد . هواکش همیشه مورد نیاز است زیرا اکسیژن مصرفی و گاهی ازن ایجاد می گردد و بخارات سمی از روکش های فلزی یا سیالات گریسی ممکن است موجود باشد .

روکشهای روی ، کادمیم ، مس ، سرب ، و ترکیبات دیگر مثل ترکیبات کلر دار باید قبل از جوشکاری از محل مورد جوش برطرف گردند . ترکیبات کلر دار و مواد احتمالی مثل کادمیم تحت تاثیر قوس ، گازهای سمی ایجاد می نماید . تمام تمیز کاریهایی که با محلولهای فرار انجام می گیرند باید از گارهای جوشکاری ایزوله گردند ، زیرا بخارات می توانند با یک فاصله قابل ملاحظه ای بویژه در کارخانجات حرکت نمایند و ایجاد خطر کنند . اگر هواکش مناسب بکار رود ، دی اکسید کربن خطرناک نیست حتی اگر چه دی اکسید کربن به منو اکسید کربن و اکسیژن تجزیه گردد در کاهش حرارت قوس دوباره منو اکسید کربن به دی اکسید کربن تبدیل می شود بعد آزمایشات نشان می دهد که منو اکسید کربن متمرکز یافته تا ۱۸ سانتیمتری ("۷) قوس خطرناک نیست . در ضمن مجاز نیست که جوشکاران برای شنیدن عبور جریان گاز محافظ سر انبر را به نزدیک گوش خود بگیرند یا برای نمایان ساختن سیم الکتروود از سر انبر ، دست خود را جلوی انبر بگیرند تا سیم نمایان شود .

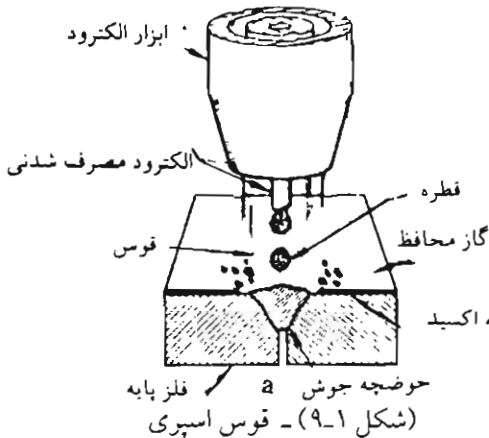
فصل ۹

توانایی گرده سازی ساده و مرکب با جوشکاری MAG, MIG روی فولاد معمولی

۱ - ۹ - آشنایی با خصوصیات قوس

۱ - ۱ - ۹ - انتقال اسپری (پاششی): Spray-Arc mode

در قوس اسپری، فلز از انتهای سیم الکتروود با یک جریان محوری بصورت قطرات ریز به طرف حوضچه مذاب منتقل می گردد. این روش در شکل (۱-۹) نشان داده شده است.

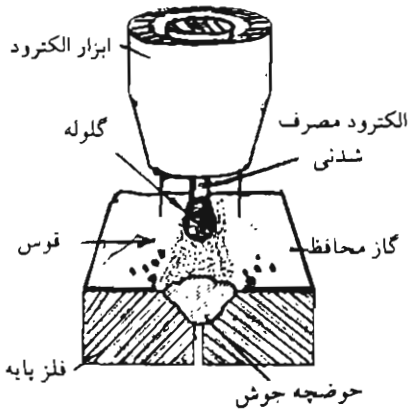
این قطرات ریز از انتهای الکتروود جریان پیدا می کند. قطراتی که به طرف حوضچه مذاب جریان دارند به یکدیگر متصل نیستند. اندازه این قطرات ممکن است متفاوت باشد ولی در قوس اسپری کمتر از قطر سیم الکتروود است. قوس اسپری با شدت جریان زیاد و معمولاً با گاز محافظ آرگن انجام می گیرد.

قوس اسپری حقیقی نمی تواند با گاز محافظی که کاملاً دی اکسید کربن است بدست آید. قوس اسپری، حرارت وارده زیاد، نفوذ حداکثر و سرعت رسوب بیشتری ایجاد می نماید. در جوشکاری فولاد این قوس اسپری به جوشکاری در حالت کف و افقی گوشه محدود می باشد.

۲ - ۱ - ۹ - انتقال گلوله ای Globular Transfer (قطره پاشی):

انتقال گلوله ای با شدت جریان کمتری انجام می گیرد و با تشکیل یک قطره نسبتاً بزرگ فلز مذاب در انتهای سیم الکتروود مشخص می گردد، (شکل صفحه بعد).

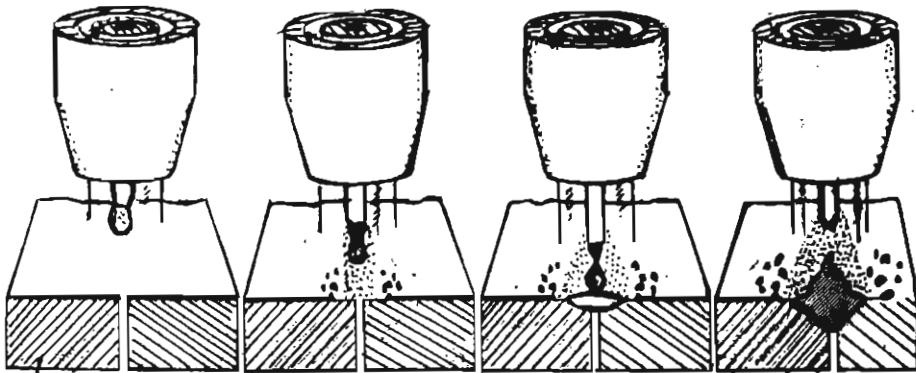
این قطره تحت تاثیر نیروی جاذبه زمینی به موقع داخل حوضچه مذاب می افتد. انتقال گلوله ای با تمام گازهای محافظ قابل اجراست. با انتقال گلوله ای نمی توان جوشکاری سقفی انجام داد، زیرا فلز مذاب الکتروود به داخل نازل انبر الکتروود می افتد و آن را معیوب می سازد.

(شکل ۹-۲) - انتقال گلوله ای

۳- ۱- ۹ - انتقال مدار کوتاه The short - Circuiting mode :

انتقال روش مدار کوتاه در اکثر موارد جوشکاری MIG مورد استفاده قرار می گیرد
مراجله انتقال مدار کوتاه در شکل زیر نشان داده شده است :

A - مدار شکسته
B - قطره با حوضچه جوش تماس پیدا می کند بدلیل مدار کوتاه
C - شروع تشکیل قطره
D - قطره تا فلز پایه پیش می رود
E - قطره دیگر می شود
F - قطره دیگر می شود
(شکل ۹-۳) - انتقال مدار کوتاه

روش مدار کوتاه برای جوشکاری ورقه های نازک بدلیل حرارت وارده کم ، مناسب می باشد و اغلب کمتر جهت جوشکاری فلزات ضخیم مورد استفاده قرار می گیرد . این روش برای تمام حالات جوشکاری مجاز و با گاز دی اکسید کربن ، مخلوط آرگن و دی اکسید کربن و گازهایی با زمینه هلیوم بکار می رود .

در شروع سیکل قوس مدار کوتاه ، انتهای سیم الکتروود ذوب شده و به صورت دانه کوچکی از فلز مایع درمی آید (قسمت c ، شکل ۳-۹) . سپس فلز مذاب به طرف فلز حرکت می کند . (این حالت در قسمت d شکل نشان داده شده است) . در مرحله بعد ، فلز مذاب با فلز برخورد می کند و مدار کوتاه را ایجاد می نماید . در این مرحله از سیکل ، انتقال فلز توسط کشش سطحی و نیروی جاذبه زمینی ، قوسی را برقرار می سازد ، (قسمت e شکل ۳-۹) . بالاخره پل فلز مذاب توسط نیروی جاذبه زمینی شکسته می شود ، این عمل معمولاً برای عبور جریان می باشد و مقدار و سرعت آن توسط مولد کنترل می گردد . در این مرحله ، اتصال الکتریکی شکسته و قوس دوباره برقرار می شود (قسمت f ، شکل ۳-۹) . با قوس مجدد عمل سیکل دوباره تکرار خواهد شد . قوس متناوباً خاموش و روشن شده که این عمل در هر ثانیه ۲۰ تا ۲۰۰ بار انجام می گیرد که مطابق با شرایط الکتریکی از قبل تعیین شده است .

قسمت c تا f شکل قوس مدار کوتاه را با جریان کم نشان می دهد . همانطور که شدت جریان با استفاده از گاز محافظ دی اکسید کربن افزایش می یابد ، انتقال فلز مذاب از یک فرکانس زیاد مدار کوتاه به یک فرکانس کمتر مدار کوتاه تغییر می یابد و قطره مذاب بادامه وسیعتر جریان پیدا می کند . انتقال فلز در شدت جریانهای زیاد و ولتاژ معمولی خیلی شدیدتر است . انتقال مدار کوتاه ، معمولاً با شدت جریان کمتر و دقت بیشتر ولتاژ قوس شرکت می نماید . برای مثال اگر سیم الکتروود به قطر ۰/۸ میلیمتر و شدت جریان مورد نیاز ۱۲۰ آمپر و گاز محافظ دی اکسید کربن بکار رود ، روش انتقال مدار کوتاه مناسب به ولتاژ قوس حدود ۲۰-۱۹ ولت نیاز دارد . در صورتیکه ولتاژ قوسی به ۲۶-۲۵ ولت افزایش یابد ، روش مدار کوتاه به انتقال گلوله ای تغییر می یابد . با کاهش شدت جریان ، عمق نفوذ کمتر خواهد شد بجز در

حالتی که تاثیر کم نفوذ در اثر ولتاژ قوسی باشد. با کاهش ولتاژ می توان افزایش کمی در نفوذ فلز ایجاد نمود، در صورتیکه با کاهش ولتاژ قوس که همراه با گاز دی اکسید کربن است، طول قوس کوتاهتری ایجاد می گردد.

۴-۱-۹ - انتقال ضربه ای : pulsod-arc Trans Rer

انتقال قوس ضربه ای یک نوع انتقال اسپری است که در ضربه هایی با فواصل فضایی معینی و با نظم نسبت به فواصل بی نظم ایجاد می شود. در زمان فواصل بین ضربه ها جریان جوشکاری کاهش می یابد و هیچ انتقال فلزی صورت نمی گیرد. عمل ضربه ها طوری است که در یک زمان از دو مولد در دو سطح، جریان گرفته می شود. یک مولد در لحظه ای که جریان ضربه است، عمل انتقال فلز را انجام می دهد و در لحظه ای که ضربه نیست یک حالت پیش گرمایی برای ضربه بعدی می باشد و مولد دیگر حداکثر جریان را بوجود می آورد که به قطره الکتروود نیرو می دهد که به سمت اتصال مورد جوش روانه گردد. جریان حداکثر یک جریان نیم موجی است، زیرا پیوسته تکرار می شود و قطرات از الکتروود در هر ثانیه ۶۰ یا ۱۲۰ بار به طرف اتصال روانه می گردد. قطر سیم الکتروودی که برای این روش مورد استفاده قرار می گیرد (۱/۶ - ۱/۲) میلیمتر (۱/۱۶ تا ۰/۴۵) می باشد. روش قوس ضربه ای نسبت به انتقال اسپری، برای مقاطع نازک قابل استفاده است، زیرا حرارت وارده کم می باشد. روش قوس ضربه ای برای تمام حالات جوشکاری مناسب است.

۲-۹ - شناسایی سیم جوش :

۱-۲-۹ - ترکیبات سیم :

ترکیب سیم الکتروود تاثیر مناسبی در کار دارد. بدلیل اهمیت ترکیب سیم الکتروود، خیلی از مصرف کنندگان در نتیجه تجربه ای که دارند، خودشان مشخصات سیم را ارائه می دهند. (جدول ۱-۹) دسته بندی استاندارد AWS و

حدود ترکیبات را برای ۱۰ نوع الکتروود مختلف که برای جوشکاری MIG فولاد کم کربن مورد استفاده قرار می گیرد، نشان می دهد.

درصد ترکیبی						
طیفه بندی	C	Mn	Si	P, max	S, max	دیگر
الکتروودهای فولادی نرم						
E70S - 1 ..	0.07 - 0.19	0.90 - 1.40	0.30 - 0.50	0.025	0.035
E70S - 2 ..	0.06 max	0.90 - 1.40	0.40 - 0.70	0.025	0.035	0.05-0.15 Ti, 0.02-0.12 Zr, 0.05-0.15 Al
E70S - 3 ..	0.06 - 0.15	0.90 - 1.40	0.45 - 0.70	0.025	0.035
E70S - 4 ..	0.07 - 0.15	0.90 - 1.40	0.65 - 0.85	0.025	0.035
E70S - 5 ..	0.07 - 0.15	0.90 - 1.40	0.30 - 0.60	0.025	0.035	0.50 - 0.90 Al
E70S - 6 ..	0.07 - 0.15	1.40 - 1.85	0.80 - 1.15	0.025	0.035
E70S - G ..	هیچ ماده شیمیایی مورد نیاز نیست					
الکتروودهای فولادی کم آلیاژ						
0.15 max Ni, 0.40 - 0.60 Mo						
E70S - 1B.	0.07 - 0.12	1.60 - 2.10	0.50 - 0.80	0.025	0.035
E70S - GB.	هیچ ماده شیمیایی مورد نیاز نیست					
الکتروود تشعشی						
E70U - 1 ..	0.07 - 0.15	0.80 - 1.40	0.15 - 0.35	0.025	0.035

a - نیکل، کرم، مولیبدن و وانادیم ممکن است وجود داشته باشد اما عملاً اضافه نمی شود.

جدول (۱ - ۹) - دسته بندی و حدود ترکیبات برای سیمهای الکتروود جهت جوشکاری MIG (AWS A5/18 - 69)

مقدار کربن برای بعضی از سیمهای نشان داده شده در جدول دارای وسعت زیادی هستند و گاهی اوقات برای اطمینان از پایداری، وسعت خیلی زیاد است و توضیح در این است که چرا خیلی از مصرف کنندگان الکتروودهای جوشکاری، در مورد خصوصیات ترکیب سیم خودشان نظر می دهند. بعضی از مصرف کنندگان مقدار کربن ± 0.03 درصد را حداکثر تغییر می دهند. بعضی از مصرف کنندگان بحرانی جایز شمرد. اکثر مصرف کنندگان مقدار کربن سیمهای الکتروود را 0.06 یا 0.07 درصد ترجیح می دهند، زیرا مقدار کربن فلز اصلی بیشتر از این می باشد و درجه رقت (dilution) فلز پایه (اصلی) که هنگام جوشکاری ایجاد می شود

مقدار کربن زسویی را افزایش می دهد.

۲-۲-۹- انتخاب ترکیبات سیم:

انتخاب ترکیب در گاز بکار رفته، نوع قوس (اسپری، گلوله ای، مدار کوتاه)، حالت جوشکاری، شرایط کاری و شرایط فولاد مورد جوش موثر است. هزینه نیمه‌های الکتروود فقط باید بعد از شرایط فوق که در بالا مشخص شد، مورد بررسی قرار گیرد. اولین شش ترکیب لیست شده در جدول قسمت ۱-۲-۲ وقتی که در اندازه، مقدار و نوع بسته بندی یکسان خریداری شوند، تغییری در هزینه آن نمی گذارد. الکترودهای فولاد کم آلیاژ EV۰S-1B ممکن است به اندازه ۴۰ درصد بیشتر از هر شش دسته بندی اول از الکترودهای نشان داده شده در جدول قسمت ۱-۲-۲ هزینه بردارد.

برای انتخاب سیمهای الکتروود، در میان مصرف کنندگان یک عدم توافقی است، اما در بعضی سطوح دلیل منطقی وجود دارد. برای مثال سیمهای الکتروود EV۰S-4، EV۰S-5، EV۰S-6 مقدار بیشتری عناصر اکسیدزدا (منگنز، سیلیسیم و آلومینیوم) نسبت به EV۰S-1، EV۰S-2، EV۰S-3 دارند و بنابراین برای استفاده با گاز محافظ دی اکسید کربن مناسب هستند (جدول ۲-۹). وقتی گاز محافظ آرگن زیاد است سیم الکترودهای EV۰S-1، EV۰S-2 مناسب می باشند. سیم الکتروود با ترکیب شبیه به EV۰S-1 که حداقل مقدار دی اکسید زدها را از هر دسته بندی نشان داده شده در جدول قسمت ۱-۲-۲ دارد، برای جوشکاری فلزی که عاری از رنگ زدگی است و در حالات کف و افقی با استفاده از قوس اسپری و گاز محافظ آرگن اکسیژن یا آرگن - دی اکسید کربن بکار می رود، مناسب می باشد.

برای خارج شدن از حالت جوشکاری فوق و زمانی که قطعه کار زنگ زده است، الکترودهای EV۰S-2 و EV۰S-3 معمولاً مناسبترند. الکترودهای EV۰S-2 و EV۰S-3 نیز برای جوشهای خوب در فولاد نیمه کشته قابل استفاده می باشند. وقتی فلز تمیز نیست یا وقتی که یک واکنش کم، گاز محافظ وجود داشته باشد،

الکترودهای EV \cdot S-4 مناسبتر است ، زیرا مقدار بیشتری مواد اکسید زدا در آن وجود دارد . الکترودی که ترکیبات آلومینیوم دارد مثل الکترود EV \cdot S-5 برای شدت جریانهای زیاد و قوس ، اسپری بکار می روند نبایستی با انتقال نوع گلوله ای استفاده شوند .

وقتی جوشکاری با الکترود EV \cdot S-5 انجام گیرد ، بعضی از زنگها یا پوسته های دندان ای روی فلز می تواند بدون آسیب رسیدن به کیفیت جوش تحمل شوند . بعضی از کارخانجات الکترودی مثل EV \cdot S-6 را بدلیل تنوع و روان بودنش در کار ترجیح می دهند . این ترکیب برای استفاده با گاز محافظ دی اکسید کربن و کارهای مطلوب با قوس اسپری در شدت جریانهای زیاد و قوس مدار کوتاه در شدت جریانهای کم مناسب است . برای خواص مکانیکی بهتر و جوش سالم اکثراً الکترود فولاد کم آلیاژ مثل EV \cdot S-1B را ترجیح می دهند . بعضی از کارخانجات اصرار دارند که این درجه الکترود برای جوشهای بحرانی در فولاد کم کربن ، وقتی که گاز محافظ دی اکسید کربن می بایست استفاده شود ، بکار می رود . خصوصیت انجماد سریع الکترود مناسب آن را برای جوشکاری غیر از حالت کف مهیا می سازد .

الکترود تشعشی (Emissive) از دسته بندی EV \cdot - U-1 با سطح مخصوصی درست شده که قادر است با قطب مستقیم جریان مستقیم بدون کاهش ثبات قوس استفاده گردد . الکترودهای تشعشی برای پخش نشدن ، کار با قوس اسپری و استفاده از آرگن بعنوان گاز محافظ طرح شده اند و ممکن است در حالات کف و افقی برای جوش در فولاد نیمه کشته بکار روند . استفاده از قطب مستقیم جریان مستقیم با این الکترودها ، سرعت رسوب زیادتری را نسبت به آنهایی که با قطب معکوس جریان مستقیم بکار می روند ، مجاز کرده است .

حدافل مقاومت کششی برای تمام دسته بندیها - - - - -	۷۲۰۰۰ psi
۰/۲ حدافل مقاومت تسلیم برای تمام دسته بندیها - - - - -	۶۰۰۰۰ psi
حدافل ازدیاد طول در ۲ اینچ برای تمام دسته بندیها بجز IB - Ev۰S - - - - -	۲۲ درصد (b)
Ev۰S - IB - - - - -	۱۷ درصد (b)
گاز محافظ مناسب :	
Ev۰S - 1 - - - - - آرگن باضافه اکسیژن (C)	
Ev۰S - ۲و۳ - - - - - آرگن باضافه اکسیژن ؛ (C) دی اکسیدکربن	
Ev۰S - 1B ؛ Ev۰S - ۴و۵و۶ - - - - - دی اکسیدکربن	
Ev۰U - ۱ - - - - - آرگن باضافه اکسیژن ؛ (C) آرگن	
Ev۰S - GB و Ev۰S - G - - - - - مشخص نشده است	
قطب جریان مستقیم :	
Ev۰S - 1B ، ۱ تا ۶ - - - - - معکوس	
Ev۰U - 1 - - - - - مستقیم	
Ev۰S - GB و Ev۰S - G - - - - - (d)	
a - خواص مکانیکی جوش از یک نمونه آزمایش کششی فلز جوش شده تعیین می گردد، با گاز محافظ و قطب جریان داده شده است .	
b - بجز برای الکتروود 1 - Ev۰U ، برای هر افزایش از یک نقطه درصد طول بالای حدافل مقاومت کششی ، مقاومت تسلیم یا هر دو ، ممکن است ۱۰۰۰ psi تا یک حدافل ۷۰۰۰۰ psi برای مقاومت کششی و ۵۸۰۰۰ psi برای مقاومت تسلیم ، کاهش یابد .	
c - یک تا ۵ درصد اکسیژن	
d - نوع و قطب جریان مشخص نشده است .	

جدول (۲-۹) - حدافل خواص مکانیکی و گازهای محافظ مناسب و قطب جریان مستقیم برای تمام دسته بندیهای الکتروود فولاد زنگ نزن (69 - a5/18)(a)

۳-۲-۹- ساخت سیمها :

اگر چه سیمهای بکار رفته جهت جوشکاری MIG یک تکه هستند، این سیمها قابل استفاده بوده و گاهی اوقات برای جوشکاری فولاد آلیاژی بکار می روند.

۴-۲-۹- قطر سیمها :

قطر سیمهای استاندارد جهت جوشکاری MIG به میلیمتر و به اینچ عبارتند از :
 $(\frac{1}{8}, \frac{3}{32}, \frac{5}{64}, \frac{1}{16}, \frac{0.045}{1000}, \frac{0.04}{1000}, \frac{0.035}{1000}, \frac{0.03}{1000}, \frac{0.025}{1000}, \frac{0.02}{1000})$

$\frac{3}{2}, \frac{2}{4}, 2, \frac{1}{6}, \frac{1}{2}, 1, \frac{0.9}{1000}, \frac{0.75}{1000}, \frac{0.6}{1000}, \frac{0.5}{1000}$ معمولاً با یک اندازه سیم، جوشهایی با حداقل قسمت برای موارد مخصوص جوشکاری انجام می گیرد. وقتی در یک مورد تجربه حاصل می شود. بهتر می توان اندازه سیم را انتخاب نمود. هیچ قوانینی برای انتخاب اندازه سیم اجراء نمی شود اما وقتی یک انتخاب اساسی انجام می گیرد بایستی از آن پیروی نمود.

۱- سرعت ذوب یک سیم به شدت جریان آن مربوط می شود. اگر دو سیم با قطرهای مختلف در جریان یک نی کار کنند، سیم با قطر کوچکتر نرخ ذوب بیشتری دارد.

۲- نفوذ هر کاری به شدت جریان آن بستگی دارد. اگر جوشی با دو اندازه سیم مختلف انجام گیرد، جوش ایجاد شده با اندازه قطر کمتر، نفوذ بیشتری را نشان می دهد.

۳- سیمهایی که قطر بیشتری دارند، درز جوش عریض تری را نسبت به سیمهای با قطر کوچکتر رسوب می نمایند (با حرکت و شرایط اتصال یکسان).

۴- ضخامت فلز پایه در اندازه قطر سیم موثر است. جوشهای گوشه و لب روی هم در ورقه ای به ضخامت $\frac{0.8}{1000}$ میلیمتر (0.31) معمولاً به اندازه سیم به قطر $\frac{0.6}{1000}$ (0.025) تا $\frac{0.75}{1000}$ میلیمتر (0.03) نیاز دارد. این سیمها با ضخامت فلز پایه تا 2 میلیمتر ($\frac{5}{64}$) بخوبی کار می کنند. همانطور که ضخامت فلز پایه زیاد می شود،

اندازه قطر سیم نیز می تواند افزایش یابد .

۵- حالت جوشکاری در انتخاب قطر سیم موثر است . جوشکاری MIG برای حالت از بالا به پائین (عمودی سرازیر) با ضخامت تا ۱۰ میلیمتر (۰/۴") قابل اجراست قطر سیم برای این ضخامت فلز متفاوت است و می تواند از ۰/۷۵ (۰/۰۳") تا ۱/۲ میلیمتر (۰/۰۴۵") باشد . ورقه های لب به لب پخ زده می توانند بطور عمودی قرار گیرند و با قطر سیم از ۰/۷۵ (۰/۰۳") تا ۱/۲ میلیمتر (۰/۰۴۵") جوشکاری شوند .

۶- جوشهای نوع نفوذی مثل نقطه جوش قوسی ، برای ایجاد وسیعترین سطح مشترک در حد امکان نیاز به بزرگترین اندازه سیم دارند .

۵-۲-۹- بسته بندی سیمها :

سیم الکتروود در قرقره های استوانه ای بسته بندی می شوند . جدول زیر اندازه و وزن انواع بسته بندی سیمهای الکتروود را با قطرهای مختلف که معمولاً موجود می باشد نشان می دهد .

اندازه بسته بندی به اینچ	وزن بسته بندی به پوند	قطر سیمها به اینچ ، اندازه بسته بندی موجود در ستون یک							
		۱/۱۶	۵/۶۴	۲/۳۲	۱/۸	۰/۰۴۵	۰/۰۳۵	۰/۰۳۰	۰/۰۲۵
		قرقره ای							
5/8 ID, 4 OD, 1 1/2 wide	2 1/2	X	X
2 ID, 11 3/4 OD, 4 wide	15	...	X	X
2 ID, 11 3/4 OD, 4 wide	25	X	X	X	X	X
2 ID, 14 OD, 4 wide	60	X	X	X	X	X
		حلقه ای							
2 1/2 ID, 6 OD, 1 1/2 wide	9	...	X	X	X	X
12 ID, 2 1/2 wide	25	X	X	X	X	X
12 ID, 4 wide	60	X	X	X
16 ID, 4 wide	100	X	X	X
22 ID, 4 wide	150	X	X	X
		لوله ای							
20 ID, 16 high	250	X	X	X	X	X
20 ID, 30 high	500	X	X	X	X
23 ID, 30 high	750	X	X	X

جدول (۳-۹) نمونه بسته بندی سیم الکتروود فولادی جهت MIG

چند عامل بایستی در انتخاب شکل بسته بندی مورد استفاده قرار گیرد. تقریباً بدون استثناء سنگین تر بودن قرقره یاسیم پیچی هزینه آن را در هر پوند پائین می آورد و بعضی از سیمها وقتی در بسته بندیهایشان قرار می گیرند و کنار گذاشته می شوند دوامشان کمتر می گردند ، بنابراین حمل ماده اولیه اضافی به صرفه نمی باشد. نوع تغذیه کننده بکار رفته اغلب با اندازه بسته بندی سیم در ارتباط می باشد. برای مثال وقتی که انبر الکترو سیم سر خود مورد استفاده قرار می گیرد، حداکثر وزن قرقره ۴۵۰ تا ۱۱۳۰ گرم (یک تا ۲/۵ پوند) می باشد. قرقره های کوچک اقتصادی ترند. زیرا آلودگی آنها کمتر است. وقتی قرقره در دستگاه قرار می گیرد ، در معرض هوا آلوده می شود، بنابراین از قرقره هایی که برای یک تا ۲ شیفیت کار استفاده می گردد، انتخاب شود.

بعضی از ظرفهای سیم از ۵/۱۱۳ تا ۳۰۴/۵ کیلو گرم (۲۵۰ تا ۷۵۰ پوند) می باشد. (جدول را ببینید). بسته بندی سنگینی علاوه بر پایین آوردن هزینه اولیه (به پوند) زمان مورد نیاز برای عوض کردن سیم در مقایسه با قرقره های کوچکتر را کاهش می دهد، این عمل در تولیدات زیاد یک امر مهم به شمار می آید.

۳-۹- شناسایی اصول گرده سازی ساده و مرکب

۱-۳-۹- انتخاب گاز:

انتخاب گاز محافظ برای استفاده معین به موارد زیر بستگی دارد:
جنس و ضخامت فلز پایه، هزینه و تاثیر پذیری گازهای مختلف، طرح اتصال، حالت جوشکاری، روش مورد استفاده، فیکسچر، سرعت و کیفیت مورد نیاز.

۲-۳-۹- فلزات مورد جوش:

فرآیند MIG اولین بار برای جوشکاری آلیاژهای منیزیم، آلومینیوم و فولاد زنگ نزن بکار رفته بود، بدلیل اینکه این روش از نظر اقتصادی مقرون به صرفه می باشد، طبیعت این فرآیند حکم می کند که می توان اکثر فلزات و آلیاژها را با آن

جوشکاری نمود. بهر حال مناسبت این فرآیند برای بعضی از فلزات بیشتر است و خیلی کم اتفاق می افتد که نتوان فلزی را با آن جوشکاری نمود. با این روش می توان فولادهای کربن دار و کم آلیاژ، فولادزنگ نزن، آلیاژهای مقاوم به حرارت، آلومینیوم و آلیاژهای آن (سریهای ۳۰۰۰، ۵۰۰۰، ۶۰۰۰)، مس و آلیاژهای آن را نسبت به آلیاژهایی با روی زیاد و آلیاژهای منیزیم جوشکاری نمود.

فلزاتی که با روش MIG جوشکاری می شوند و نیاز به روشها و شرایط خاصی دارند عبارتند از:

فولادهای با مقاومت زیاد

آلیاژهای آلومینیوم (سریهای ۲۰۰۰ و ۷۰۰۰)

آلیاژهای مس که درصد زیادی روی دارند مثل برنز منگنزدار، چدن، فولاد منگنزدار آستنیتی، تیتان و آلیاژهای آن و فلزات دیرگداز. جوشکاری این فلزات با روش MIG ممکن است به پیش گرمایی یا گرم کردن بعدی فلز با استفاده از سیم جوش مخصوص، کنترل دقیق نسبت به کنترل معمولی گاز محافظ و استفاده از گاز محافظ در پشت قطعه احتیاج باشد. فلزاتی که نقطه ذوب کمی دارند تابع جوشکاری MIG یا هر فرآیند قوسی دیگری نیستند.

سرب، روی، قلع نمونه ای از این گروه فلزات می باشند. برای مثال روی در 906°C می جوشد که این مقدار زیر درجه حرارت قوس است و بنابراین گازهای سمی ایجاد می کند (سرب نیز همانطور است). فلزاتی که نقطه ذوب بالایی دارند و با فلزات نقطه ذوب پائین روکش می گردند (مثل سرب، روی، کادمیوم و قلع) مشکل یا غیر ممکن است که بطور رضایتبخش جوشکاری شوند، زیرا حرارت جوشکاری باعث بخار روکش می شود که در نتیجه خواص مکانیکی جوش ضعیف می گردد. وقتی که قرار است فلزات روکش شده جوشکاری گردند، ابتدا بایستی روکش را از سطوح اتصال کاملاً برداشت و در صورتیکه بعد از جوشکاری رویه فلز نیاز به اصلاح داشته باشد بایستی آن را روکش کاری نمود، مگر اینکه نیازی به این کار نباشد. اگرچه آلومینیوم و آلیاژهای آن با فرآیند MIG جوشکاری می شوند، ولی

فولادی که روکش آلومینیومی دارد ضمن جوشکاری ایجاد مشکلاتی می نماید ، بدلیل اینکه آلومینیوم در درجه حرارت پایین تری بخار می گردد .

۳-۳-۹- تمیز کاری فلز :

قبل از جوشکاری فلز ، کار باید عاری از گریس ، روغن ، رنگ ، خطوط ، روغنهای برشکاری ، روکش کاری ، اکسید یا هرگونه آلودگی و ماده خارجی دیگر باشد . فسفر ، سرب ، روی ، کادمیم و آلیاژهای با نقطه ذوب پایین قبل از جوشکاری باید از بین بروند . فلزات بایستی با لایه اکسید نازک اسید شویی گردند و اکسیدهای ضخیم باید توسط عملیات از بین بروند .

۴-۳-۹- انتخاب مولد :

مولدهای برق برای جوشکاری MIG حداقل در ۴ مورد با یکدیگر اختلاف دارند که هر کدام بایستی در هنگام انتخاب مولد برق جهت کار داده شده ، مورد بررسی قرار گیرند .

۱- نوع معمولی مولد ، یعنی موتور یا موتور احتراق داخلی یا ترانسفورماتور رکتیفایر دار

۲- اندازه ظرفیت جریان

۳- خصوصیات جریان (جریان ثابت یا ولتاژ ثابت)

۴- درجه پیچیدگی مطابق با شرایط مختلف قابل تغییر است .

انتخاب بین یک موتور ژنراتور و ترانسفورماتور رکتیفایر دار در جایی مطرح است که این دستگاهها وجود داشته باشند . در جایی که این مولدها وجود داشته باشند معمولاً انتخاب ترانسفورماتور رکتیفایر دار نسبت به موتور ژنراتور از نظر ارزان بودن ، نگهداری و تولیدات جوشکاری بهتر می باشد . اندازه جریان خروجی دستگاه با حداکثر جریانی که مورد احتیاج است موثر می باشد و می تواند برای یک نصب مخصوص پیش بینی گردد . این نکته معمولاً مهمترین نیاز کار

است. اگر چه اکثر ماشینهای جوشکاری با مولدهای برق جریان ثابت هنوز هم برای کار موجود می باشند ولی ماشینهای جدیدی بازار آمده مثل فرآیند MIG (فرآیند قوسی سیم جوش فلاکس دار) که معمولاً از نوع ولتاژ ثابت می باشند، زیرا خصوصیات جریان آنها برای کار مناسب تر است.

درجه پیچیدگی اصولاً بر حسب مقدار و نوع تنظیم خروجی برق، یک عامل مهم انتخاب می باشد. مولدهای برق رکتیفایر نوع ولتاژ ثابت با ظرفیت یکسان از نظر هزینه با هم تفاوت دارند. ساده ترین نوع این مولدها یک شیب ولت - آمپر ثابت با ضریب القایی ثابت در مدار می باشد. اگر چنین ماشینهایی برای کاربرد مخصوص (از نظر ضخامت فلز پایه، مونتاژ، اندازه گوشه یا شرایط مخصوص دیگر) طرح ریزی شده باشند می توانند بخوبی یک ماشین پیچیده کار کنند، اما، اگر شرایط جوشکاری تغییر یابد، نتیجه کار ممکن است رضایتبخش نباشد. اکثر ماشینهای پیچیده کنترل شیب ثابت، کنترل ضریب القایی ثابت و کنترل ولتاژ در یک اندازه وسیع مجهز هستند. چنین ماشینهایی می توانند تقریباً برای تمام شرایط موجود در جوشکاری MIG موارد استفاده قرار گیرند. برای مثال: با این نوع ماشین یک جوشکار با تجربه می تواند دو قطعه به ضخامت ۶ میلیمتر را با استفاده از شدت جریان بالا و قوس نوع اسپری جوش دهد. (یک شیب ولت - آمپر تقریباً مستقیم و یک ضریب القایی زیاد استفاده می شود).

در چند دقیقه، شیب، ضریب القایی، ولتاژ و جریان (جریان توسط سرعت تغذیه سیم معینی می گردد) می تواند با توانایی ماشینی مورد نظر با قوس مدار کوتاه جهت جوشکاری ورقه های نازک تغییر یابد. اگر یک مولد برق برای تولیدات زیاد بکار رود، (تحت شرایط جوشکاری ثابت) سادگی و ارزان بودن ماشینی بهترین انتخاب می باشد، حال اگر یک مولد برق تحت شرایط جوشکاری متغیر استفاده شود، ماشینی که متنوع تر و گرانتر است مورد نیاز می باشد.

۵-۳-۹- گرم کن :

برای جلوگیری از یخ بستن رگلاتور ، همانطور که دی اکسید کربن مایع به گاز تبدیل می شود ، لازم است که یک واحد الکتریکی حرارتی بین سیلندر و رگلاتور وصل گردد .

۶-۳-۹- خشک کن :

در صورتیکه گاز مصرفی CO₂ دارای رطوبت بوده و جوش را متخلخل نماید بنابراین بایستی بعد از گرم کن یک ماده خشک کننده یا رطوبت گیر قرار داد که گاز بعد از خروج از این ماده وارد رگلاتور می شود .

۷-۳-۹- زاویه انبر :

برای اینکه نتایج خوبی از جوش حاصل گردد ، انبر الکتروود نسبت به حالت کف بایستی نزدیک به عمودی نگهداشته شود . زاویه انبر نسبت به خط عمود حدود ۳۰ درجه می باشد . اگر این زاویه بیشتر باشد ، ممکن است که جوش آسیب ببیند . فاصله نازل تا لوله اتصال بایستی ۹ - ۶ میلیمتر باشد .

مقدار طول الکتروود ، از لوله اتصال تا حوضچه مذاب بحرانی نیست اگر چه این طول به روش انتقال فلز و سرعت رسوب موثر بستگی دارد . همانطور که حوضچه مذاب وسیع گردد ، سرعت رسوب بیشتر و مقدار پخش ذرات به اطراف زیادتر شده ولی نفوذ کمتری ایجاد می شود . همچنین فاصله انتهای نازل و اثر گاز محافظ کاهش می یابد . معمولاً انتهای نازل تا فلز ۱۸ - ۱۵ میلیمتر (خارج از انبر ۱۲ - ۶ میلیمتر) می باشد .

۸-۳-۹- جهت حرکت انبر :

در جوشکاری MIG روش راست دستی و چپ دستی مورد استفاده قرار می گیرد و انتخاب روش به درزهایی که بیشتر مناسب است بستگی دارد . در روش راست

دستی جوشکار دید بهتری از حوضچه مذاب دارد ولی در روش چپ دستی استحکام بیشتر است .

۹-۳-۹- مشکلات لوله اتصال :

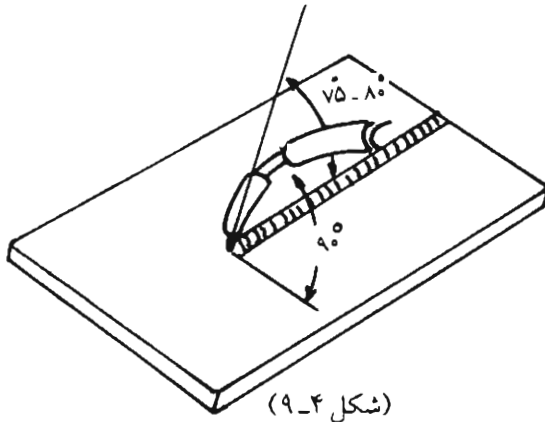
در جوشکاری MIG انتقال جریان از سر لوله مسی یا بعضی آلیاژهای مقاوم به پایین به سیم الکترو توسط کنتاکت حدود لوله اتصال بستگی دارد . تغییرات در مقاومت این نقطه و لتاژ قوس و به نوبت خصوصیات قوس را تغییر خواهد داد و ممکن است عیوب جوش را بوجود آورد . شدت جریانی که بایستی از این نقطه عبور نماید بیشتر از فرآیندهای دیگر نظیر جوشکاری زیر پودری است . از این رو حتی کوچکترین بی نظمی در سیم الکترو و مثل پیچیدگی های ریز ، رگه ها و پلیسه ها که اثر کمی در جوشکاری زیر پودری دارند ، ممکن است تاثیر زیادی در جوشکاری MIG داشته باشند . این تاثیر با کم شدن اندازه الکترو و افزایش می یابد و این عمل که جوشکاری آلیاژها ، مقاومت بیشتری نسبت به فولاد کربندار یا کم آلیاژ دارند از اهمیت بیشتری برخوردار است .

روغنهای باقی مانده ای که قرار است روی سیم الکترو بمانند می توانند در شرایط پرداخت لوله اتصال اثر بگذارند و مقاومت عبور جریان را افزایش دهند . سیم الکترو که حرکت نامناسبی دارد یک مشکل اصلی محسوب می شود زیرا در نتیجه فشار سایش کم از الکترو ، حدود لوله اتصال ، می تواند ایجاد بی ثباتی قوس را بدنبال داشته باشد .

۱۰-۳-۹- روش گرده سازی ساده :

قطعه ای از فولاد معمولی به ابعاد $۱۵۰ \times ۷۵ \times ۹$ میلیمتر انتخاب و پس از تمیز کاری سطح آن ، قطر سیم را در حدود $۱/۲$ میلیمتر در نظر می گیریم . چون گاز آرگن گران قیمت است بجای آن از گاز دی اکسید کربن استفاده می کنیم و فشار این گاز را به حدود یک متر مکعب در ساعت می رسانیم . سرعت تغذیه سیم در این

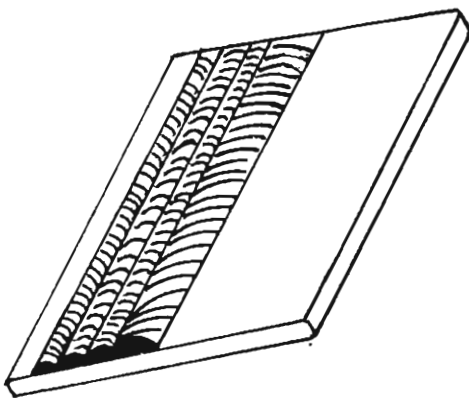
جوشکاری ۸ متر در دقیقه در نظر گرفته شده و فاصله لوله اتصال تا سطح فلز حدود ۲ سانتیمتر می باشد. طبق زاویه انبری که در شکل نشان داده شده یک گرده ساده روی فلز انجام می دهیم تا انتهای فلز و لایه بعدی را با فاصله ایی تا جوش قبلی قرار داده، این عمل را تا پایان کار ادامه می دهیم.

(شکل ۴-۹)

۱۱-۳-۹- روش گرده سازی مرکب :

برای گرده سازی مرکب همان روش و شرایط جوشکاری گرده سازی ساده را در نظر می گیریم. فقط در گرده سازی مرکب لایه دوم را طوری قرار می دهیم که قسمتی از لایه اول را در برگیرد و لایه سوم را طوری انجام می دهیم که قسمتی از لایه

(شکل ۵-۹) - روش گرده سازی مرکب

دوم را پوشاند و به همین نحو ادامه می دهیم تا کار به اتمام رسد. این روش جوشکاری گرده سازی مرکب را روکش سازی نیز می گویند. پس از اتمام جوشکاری باید کلیه سطوح لایه های جوش در یک سطح کامل باشد. (مطابق شکل).

فصل ۱۰

توانایی جوشکاری انواع اتصالات فولاد معمولی با جوشکاری MIG، MAG در

حالات مختلف بدون تهیه بخ

۱ - ۱۰ - ۱ - شناسایی انواع اتصالات:

۱ - ۱ - ۱ - اتصال لب به لب :

توضیح در قسمت (۲ - ۱ - ۳)

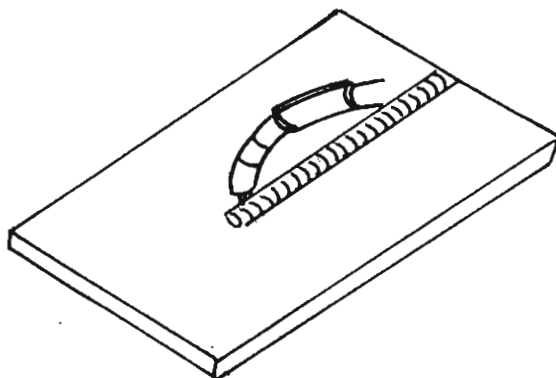
۲ - ۱ - ۱ - اتصال گوشه ای :

توضیح در قسمت (۳ - ۱ - ۳)، (۳ - ۱ - ۴) و (۳ - ۱ - ۵)

۲ - ۱۰ - ۲ - شناسایی حالات جوشکاری:

۱ - ۲ - ۱ - حالت تخت :

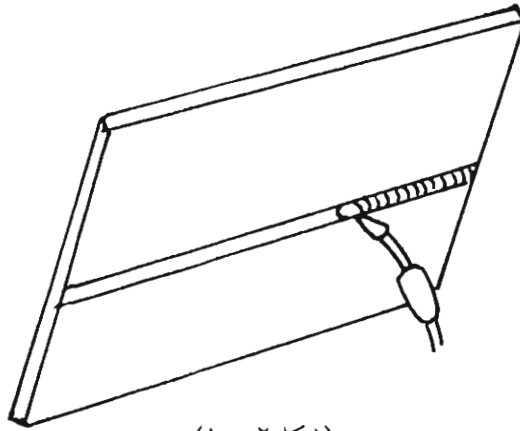
توضیح در قسمت (۱ - ۲ - ۳)

(شکل ۱ - ۱۰)

۲ - ۲ - ۱۰ - حالت افقی روی سطح عمودی :

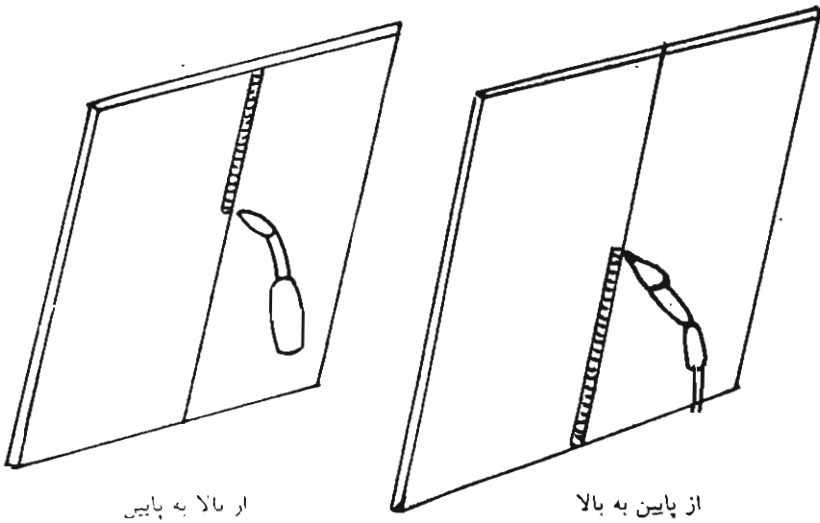
توضیح در قسمت (۲ - ۲ - ۳)

(شکل ۲-۱۰)

۳-۲-۱۰ - حالت قائم از بالا به پایین و از پایین به بالا:

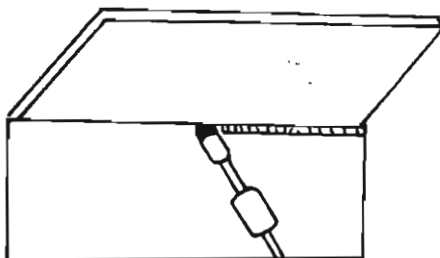
برای جوشکاری از پایین به بالا توضیح در قسمت (۳-۲-۳) جوشکاری از بالا به پایین در جوشکاری MIG و MAG زیاد بکار می رود و سرعت جوشکاری بیشتر از پایین به بالا می باشد و برای ورقه های نازک از بالا به پایین بیشتر استفاده می شود.

(شکل ۳-۱۰)

۴-۲-۱۰ حالت سقفی :

توضیح در ۴-۲-۳

(شکل ۴-۱۰)

۳-۱۰ - شناسایی جوشکاری انواع اتصالات در حالت تخت :

۱-۳-۱۰ - روش خال جوش زدن :

توضیح در ۲-۳-۳

فقط نوع دستگاه جوشکاری تفاوت دارد.

۲-۳-۱۰ - اتصال لب به لب ساده :

پس از خال جوش زدن قطعات انبر را طبق زاویه ای که در شکل نشان داده شده

قرار می دهیم و جوشکاری را شروع می کنیم.

قطعه ای به ابعاد $1/6 \times 100 \times 200$ از فولاد معمولی انتخاب کرده و به صورت

لب به لب قرار می دهیم. و با قطر سیم $0/8$ میلیمتر و سرعت تغذیه سیم $3/5$ الی

$3/9$ متر در دقیقه و فشار گاز CO_2 $0/7$ تا $0/8$ متر مکعب در ساعت جوشکاری

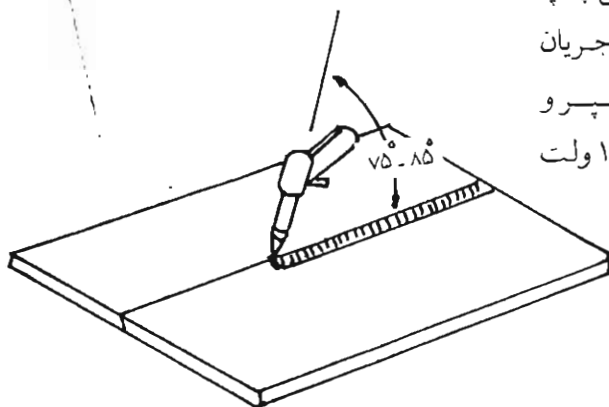
را اجرا می نماییم و از روش چپ

دستی استفاده می شود. جریان

جوشکاری ۱۳۰ - ۱۱۰ آمپرو

ولتاژ حدود ۱۹ - ۱۸ ولت

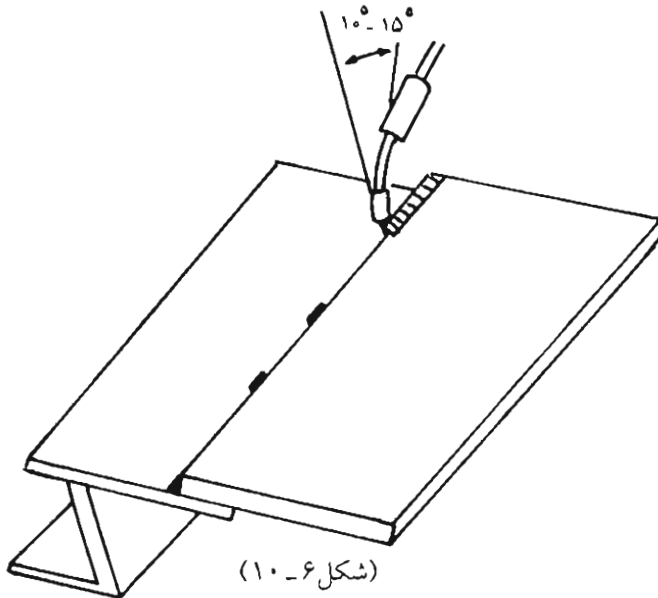
می باشد.

(شکل ۵-۱۰)

۳-۳-۱۰ - اتصال لب روی هم:

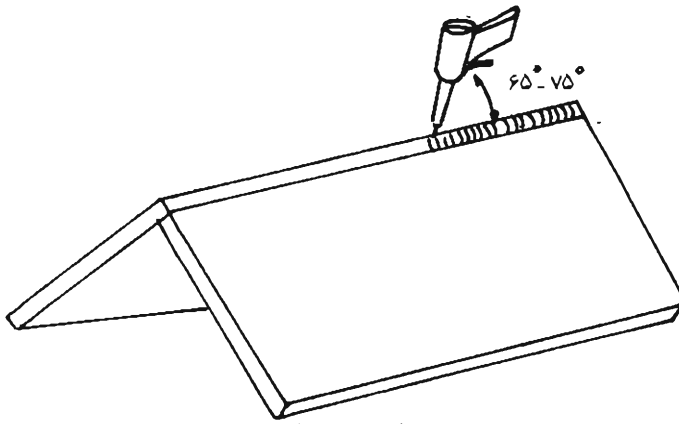
دو قطعه از فولاد معمولی به ابعاد $2 \times 100 \times 200$ میلیمتر انتخاب کرده و مطابق شکل زیر مونتاژ و خال جوش زده با قطر سیم یک میلیمتر، سرعت تغذیه سیم حدود ۳ متر در دقیقه، فشار گاز CO_2 حدود 0.9 متر مکعب در ساعت با جریان 100 الی 110 آمپر و ولتاژ $19-18$ ولت و سپس جوشکاری را به روش چپ دستی انجام می دهیم. لبه ها را حدود 15 میلیمتر بر روی یکدیگر می گذاریم. قطعه را طوری قرار می دهیم که جوشکاری بصورت تخت انجام گیرد. (حالت 45°). وقتی جوشکاری یک طرف انجام گردید، طرف دوم را مثل جوشکاری طرف اول انجام می دهیم.

۴-۳-۱۰ - اتصال گوشه ای خارجی:

دو قطعه با ابعاد $3 \times 100 \times 150$ میلیمتر را انتخاب کرده با قطر سیم $1/2$ میلیمتر، سرعت تغذیه سیم 3 الی $3/3$ متر در دقیقه، فشار گاز CO_2 0.9 الی 1 متر مکعب در ساعت با جریان 130 تا 150 آمپر و ولتاژ حدود 19 تا 21 ولت و جوشکاری را اجرا می نماییم. قطعات مطابق شکل مونتاژ و خال جوش می گردند و با زاویه 75° ،

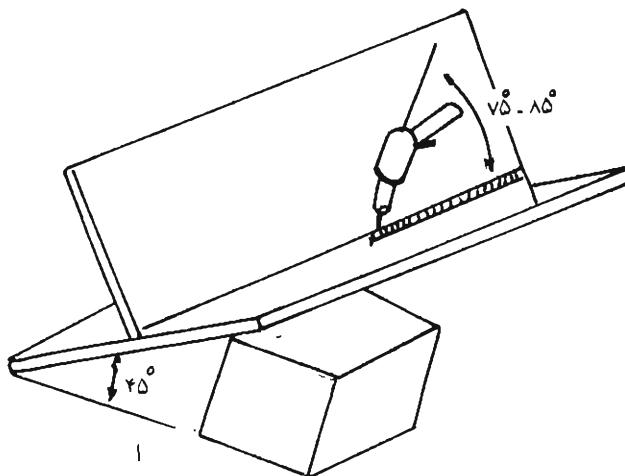
۶۵° درجه جوشکاری به روش چپ دستی را انجام می دهیم.

(شکل ۷-۱۰)

۵-۳-۱۰ - اتصال سپری :

دو قطعه مطابق شکل به ابعاد $200 \times 100 \times 10$ میلیمتر انتخاب کرده و آنها را طوری قرار می دهیم که جوشکاری در حالت تخت انجام گیرد (حالت 45° درجه). زاویه انبر را $75 - 85$ درجه قرار داده و جوشکاری را به روش چپ دستی اجرا می نماییم. پس از مونتاژ و خال جوش زدن قطعات جوشکاری، یکطرف اتصال سپری را انجام داده و سپس طرف دیگر را انجام می دهیم.

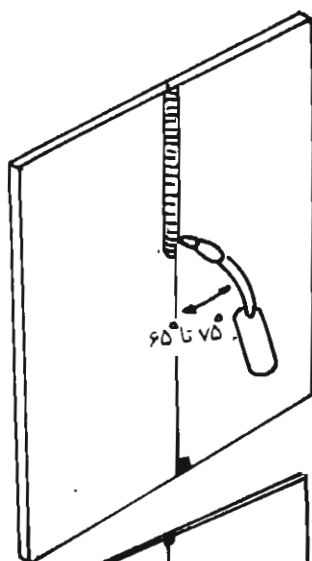
(شکل ۸-۱۰)

قطر سیم $1/6$ میلیمتر ، سرعت تغذیه سیم $5/6$ الی $6/4$ متر در دقیقه ، فشار گاز CO_2 یک الی $1/1$ متر مکعب در ساعت و جریان حدود $340 - 360$ آمپر و ولتاژ $33 - 34$ ولت ، انتخاب می گردد .

۴-۱- شناسایی جوشکاری انواع اتصالات در حالت عمودی :

۴-۱-۱- اتصال لب به لب ساده از بالا به پایین :

دو قطعه مطابق شکل به ابعاد $1/6 \times 100 \times 200$ میلیمتر انتخاب کرده و آنها را در حالت تخت موتناژ و خال جوش می زنیم سپس در حالت عمودی قرار داده و جوشکاری را از بالا به پایین انجام می دهیم .

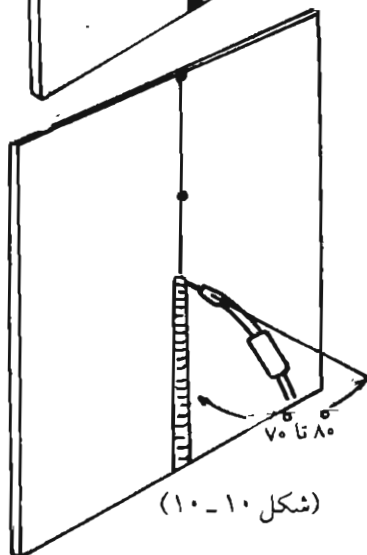

(شکل ۹-۱۰)

زاویه انبر $65 - 75$ درجه نسبت به پایین فلز ، قطر الکتروود $0/8$ میلیمتر ، سرعت تغذیه سیم $2/5$ تا $2/8$ متر در دقیقه ، فشار گاز CO_2 حدود $0/7$ تا $0/8$ متر مکعب در ساعت ، جریان حدود 90 تا 100 آمپر و ولتاژ $17 - 18$ انتخاب می گردد .

۴-۱-۲- اتصال لب به لب ساده از پایین به بالا :

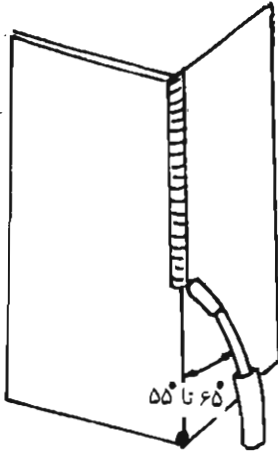
پس از موتناژ و خال جوش زدن قطعات در حالت تخت آنها را به حالت عمودی قرار داده و انبر را با زاویه $70 - 80$ درجه نسبت به پایین فلز قرار داده جوشکاری را با حرکت عرضی به سمت بالا اجرا می نمایم . در این حالت باید دقت نمود که کناره های جوش ، خوردگی نداشته باشند . سرعت جوشکاری از پایین به بالا کمتر از سرعت جوشکاری از بالا به پایین می باشد .

(شکل ۱۰-۱۰)

۳-۴-۱۰- اتصال گوشه ای خارجی از بالا به پایین :

دو قطعه فولاد مطابق شکل به ابعاد $۲۰۰ \times ۱۰۰ \times ۱/۵$ انتخاب کرده و پس از

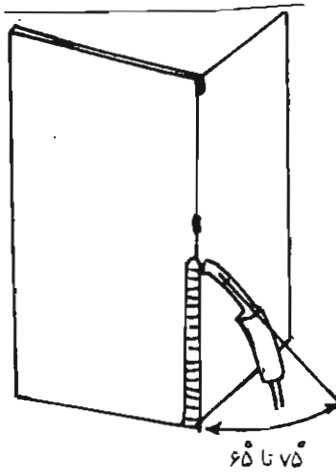

(شکل ۱۱-۱۰)

لحال جوش و مونتاژ در حالت تخت آنها رابه صورت عمودی قرار داده و جوشکاری را از بالا به پایین اجرا می نمایم .

زاویه انبر نسبت به پایین فلز ۶۵-۵۵ درجه، قطر سیم $۰/۸$ میلیمتر، فشار گاز CO_2 $۰/۷$ تا $۰/۸$ مترمکعب در ساعت، جریان جوشکاری ۸۰ تا ۹۰ آمپر و ولتاژ حدود ۱۷ تا ۱۸ ولت می باشد .

۴-۴-۱۰- اتصال گوشه ای خارجی از پایین به بالا :

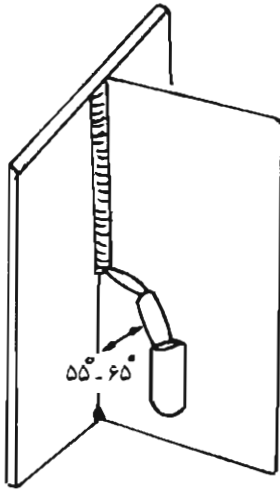

(شکل ۱۲-۱۰)

پس از خال جوش و مونتاژ قطعات در حالت تخت آنها را بصورت عمودی قرار داده و جوشکاری را از پایین به بالا انجام می دهیم . زاویه انبر نسبت به پایین فلز ۶۵ تا ۷۵ درجه می باشد . در جوشکاری از پایین به بالا حرکت عرضی می باشد . پس از جوشکاری ، باید دقت نمود ذوب اضافی در لبه ها ایجاد نشود و کناره جوش خوردگی نداشته باشد .

۵-۴-۱۰ - اتصال سپری از بالا به پایین :

دو قطعه فولاد معمولی به ابعاد $۵ \times ۱۰۰ \times ۲۰۰$ میلیمتر انتخاب کرده در حالت تخت مونتاژ و خال جوش می‌زنیم و به صورت عمودی جوشکاری را از بالا به پایین

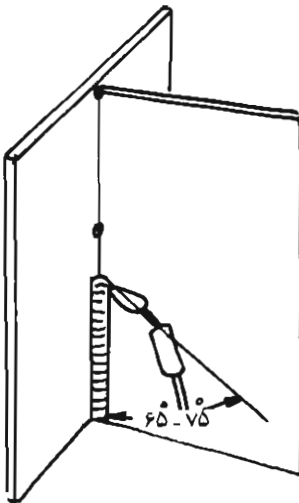

(شکل ۱۳-۱۰)

اجرامی نماییم. قطر سیم $۱/۲$ میلیمتر، سرعت تغذیه سیم $۳/۶ - ۳/۳$ متر در دقیقه، فشار گاز دی اکسید کربن $۰/۸ - ۰/۷$ متر مکعب در ساعت، جریان $۱۳۵ - ۱۲۵$ آمپر و ولتاژ $۲۲۱ - ۲۱$ ولت انتخاب می‌نماییم. در اینجا به حرکت عرضی نیازی نیست و بازو به انبر $۶۵ - ۵۵$ درجه نسبت به پایین فلز جوشکاری را انجام می‌دهیم. پس از جوشکاری یک طرف اتصال، طرف دیگر را نیز بهمین نحو اجرا می‌نماییم.

۶-۴-۱۰ - اتصال سپری از پایین به بالا:

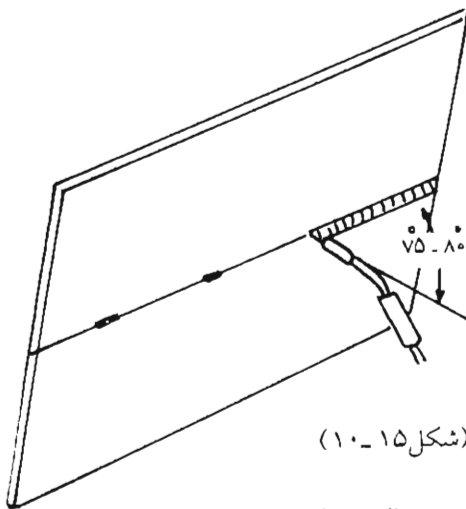
پس از مونتاژ و خال جوش قطعات در حالت تخت آنها را بصورت عمودی قرار داده و جوشکاری را بطرف بالا انجام می‌دهیم. زاویه انبر نسبت به پایین فلز $۶۵ - ۷۵$ درجه می‌باشد. گرده جوش در این حالت کمی محذب و بدون خوردگی کناره جوش است. وقتی جوشکاری یک طرف اتصال سپری انجام گردید، جوشکاری طرف دیگر را نیز مثل قسمت اول اجرا می‌نماییم.

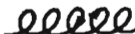

(شکل ۱۴-۱۰)

۷-۴-۱۰ - اتصال لب به لب بصورت افقی در حالت عمودی :

دو قطعه فولاد معمولی مطابق شکل به ابعاد $۲۰۰ \times ۱۰۰ \times ۳$ میلیمتر انتخاب کرده و پس از خال جوش زدن قطعات در حالت تخت جوشکاری را به صورت افقی که قطعه آن در حالت عمودی قرار گرفته انجام می دهیم. زاویه انبر نسبت به جوش $۷۵-۸۰$ درجه، قطر سیم $۰/۸$ میلیمتر، سرعت تغذیه سیم $۳-۳/۵$ متر در

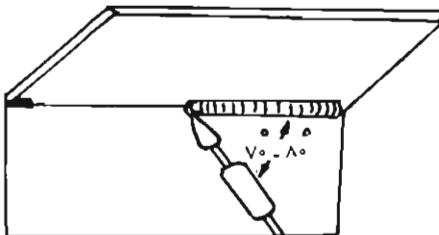
دقیقه، فشار گاز $۰/۷ \text{ Co}_2$ تا $۰/۸$ متر مکعب در ساعت، جریان جوشکاری $۹۰-۱۰۰$ آمپر و ولتاژ $۱۷-۱۸$ ولت انتخاب می گردد. در اینجا حرکت عرضی تا حدودی مورد نیاز بوده و به صورت می باشد.

(شکل ۱۵-۱۰)

۵-۱۰ - شناسایی انواع اتصالات در حالت سقفی :

۱-۵-۱۰ - اتصال گوشه ای داخلی :

پس از مونتاژ و خال جوش زدن قطعات در حالت تخت آنها را مطابق شکل قرار داده و در حالت سقفی گوشه ای جوشکاری را انجام می دهیم. زاویه انبر نسبت به جهت جوش شده $۷۰-۸۰$ درجه می باشد. روش چپ دستی را برای جوشکاری

(شکل ۱۶-۱۰)

انتخاب می نمایم به دلیل این که جایی را که هنوز جوشکاری انجام نشده، گاز محافظ محافظت می نماید در نتیجه نفوذ جوش بهتر می شود.

فصل ۱۱

توانایی جوشکاری انواع اتصالات فولاد معمولی با جوشکاری MIG و MAG در حالات مختلف با تهیه پخ:

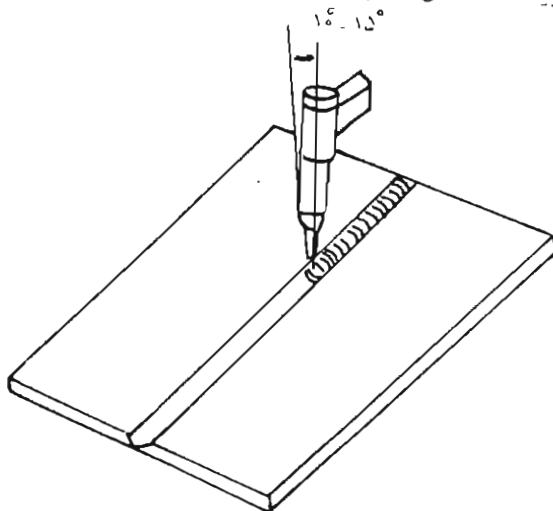
۱-۱۱-۱. شناسایی جوشکاری انواع اتصالات در حالت تخت:

۱-۱-۱-۱. ضخامت فلز مورد اتصال:

توضیح در قسمت (۱-۱-۴)

۱-۱-۱-۲. اتصال لب به لب:

پس از مونتاژ و خال جوش زدن قطعات اولین پاس را در شکاف فلز ایجاد می نماییم. دو قطعه فولاد معمولی به ابعاد $100 \times 100 \times 200$ میلیمتر و زاویه انبر نسبت به شیار جوش شده 75 تا 80 درجه است. برای اولین پاس، قطر سیم $0/8$ ، سرعت تغذیه سیم $3/5$ تا $3/9$ متر در دقیقه، فشار بر گاز $VC02$ $0/8$ تا $0/10$ متر مکعب در ساعت، جریان 140 - 120 آمپر ولتاژ 19 - 18 ولت انتخاب می گردد این پاس «پاس ریشه» اتصال است.

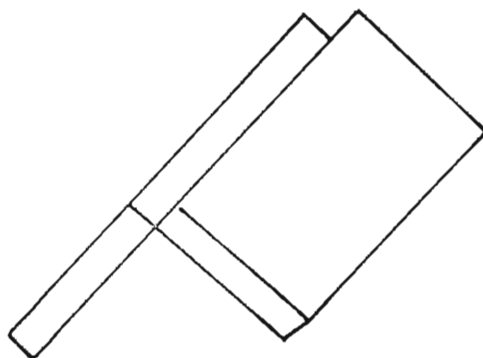

(شکل ۱-۱) - زاویه پخ 60 فاصله دو فلز $1/5$ میلیمتر پایه پخ فلز $1/5$ میلیمتر

برای پاسهای پرکننده که از قوس اسپری استفاده می شود، قطر سیم $1/6$ میلیمتر، سرعت تغذیه سیم $6/4 - 5/6$ متر در دقیقه، فشار گاز CO_2 $1/1 - 1$ متر مکعب در ساعت، جریان $360 - 340$ آمپر و ولتاژ $34 - 33$ ولت انتخاب می گردد. وقتی اولین پاس تمام شد، سطح جوش را باید با برس سیمی تمیز و لایه های پرکننده را اجرا نمود. نفوذ جوش 2 میلیمتر و ارتفاع گرده جوش نیز دو میلیمتر در نظر گرفته می شود. سطح نفوذ جوش کاملاً باید یکنواخت و بدون نفوذ ناقص باشد.

۳-۱-۱۱- اتصال گوشه ای خارجی :

پس از خال جوش و مونتاژ قطعات مطابق شکل روش جوشکاری را مطابق قسمت (۴-۳-۱۰) اجرا می نمایم، با این تفاوت که در این قسمت جوشکاری در چند پاس انجام می شود. پس از انجام پاس پایه که نفوذ کاملی ایجاد نمود، پاسهای پرکننده را نیز انجام می دهیم. پس از اتمام جوشکاری در لبه های اتصال نباید ذوب جوشکاری ایجاد گردد.

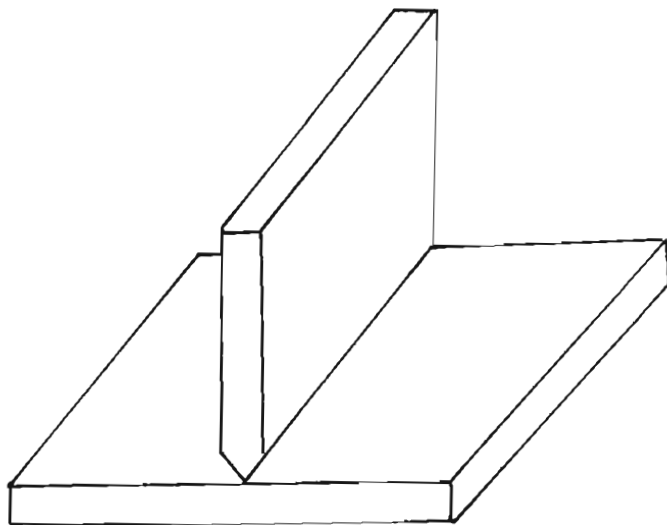

(شکل ۱۱-۲)

۴-۱-۱۱- اتصال اسپری :

پس از مونتاژ و خال جوش زدن قطعات اتصال اسپری را به صورت 45 درجه نسبت به سطح زمین قرار می دهیم که جوش در حالت تخت انجام گیرد (در صورت امکان).

پس از انجام پاس ریشه فلز، پاس بعدی را در طرف دیگر اتصال اجرامی کنیم، سپس پاسهای پرکننده را در هر طرف اتصال به نوبت تا پایان جوشکاری اجرا می کنیم. روش کار همانند قسمت (۵-۳-۱۰) می باشد. در صورتیکه قطعه در حالت تخت روی زمین قرار می گیرد باید دقت نمود که در فلز عمودی خوردگی کناره جوش ایجاد نگردد.

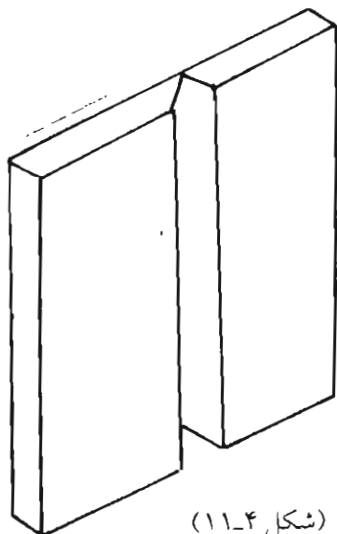

(شکل ۱۱-۳)

۲- ۱۱ - شناسایی جوشکاری انواع اتصالات در حالت عمودی :

۱- ۲- ۱۱ - اتصال لب به لب از بالا به پایین :

فلزاتی که تا ۱۰ میلیمتر ضخامت داشته باشند می توان جوشکاری از بالا به پایین را روی آنها اجرا نمود. پس از مونتاژ و خال جوش قطعات در حالت تخت، قطعات را بحالت عمودی قرار داده و جوشکاری را از بالا به پایین انجام می دهیم. روش کار مانند قسمت (۱- ۴- ۱۰) می باشد. پس از انجام پاس ریشه و

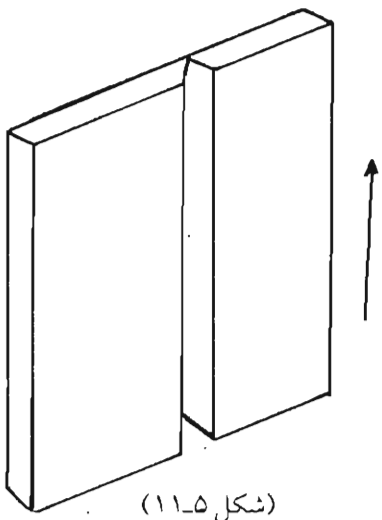

(شکل ۱۱-۴)

تمیز کاری آن، پاسهای پر کننده را می توان انجام داد تا جوشکاری کامل شود.

۲-۲-۱۱ - اتصال لب به لب از پایین به بالا :

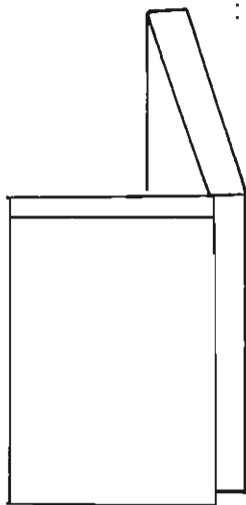
پس از مونتاژ و خال جوش قطعات در حالت تخت ، آنها را به حالت عمودی

(شکل ۱۱-۵)

قرار داده و جوشکاری را از پایین به بالا اجرا می کنیم . این حالت و روش برای فلزات ضخیم مورد استفاده قرار می گیرد و روش کار مانند قسمت (۲-۴-۱۰) می باشد . پس از انجام پاس ریشه ، باید تمیز کاری سطح جوش را انجام داده و سپس پاسهای پر کننده را اجرا نمود . پس از اتمام جوشکاری باید دقت نمود که خوردگی کناره جوش وجود نداشته و تمام سطح جوش و نفوذ آن یکنواخت باشد .

۳-۲-۱۱ - اتصال گوشه ای خارجی از بالا به پایین :

(شکل ۱۱-۶)

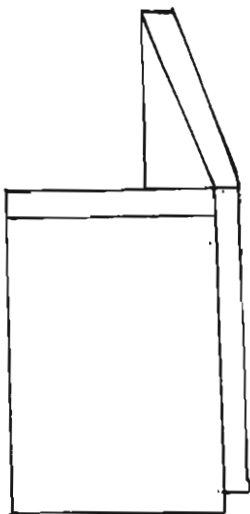
قطعات را در حالت تخت بطوری مونتاژ و خال جوش می نمایم که لبه های داخلی اتصال در مسیر اتصال در مجاور یکدیگر قرار گیرند ، سپس آنها را به صورت عمودی قرار داده و جوشکاری را از بالا به پایین اجرا می نمایم . این روش و حالت جوشکاری تا ضخامت ۱۰ میلیمتر قابل اجرا می باشد . چون سرعت جوشکاری از بالا به پایین بیشتر از حالت پایین به بالا

است بنابراین پیچیدگی قطعات کمتر خواهد شد. روشهای جوشکاری مانند قسمت (۳-۴-۱۰) می باشد با این تفاوت که در این جا از چند لایه جوش استفاده می شود.

۴-۲-۱۱ - اتصال گوشه ای خارجی از پایین به بالا :

روش خال جوش و مونتاژ شبیه به قسمت (۳-۲-۱۱) می باشد ، فقط روش جوشکاری از پایین به بالا اجرا می شود . روش کار مانند قسمت (۴-۴-۱۰) است با این تفاوت که در اینجا از چندین لایه جوش استفاده می شود ، لایه اول برای نفوذ به داخل شیار و لایه های بعدی ، پاسهای پرکننده می باشند .

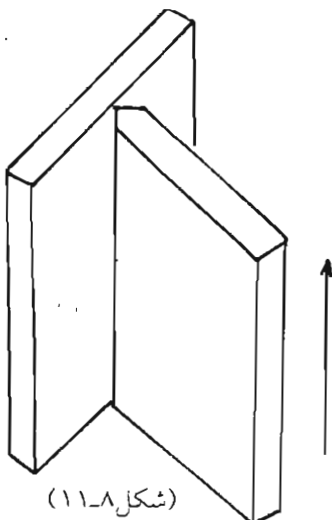
در روش از پایین به بالا معمولاً از حرکت عرضی استفاده می شود و چون حرکت بطرف بالا نسبت به روش از بالا به پایین آهسته تر می باشد و پیچیدگی آن نیز بیشتر است . سطح جوش باید محدب باشد .

(شکل ۷-۱۱)

۵-۲-۱۱ - اتصال سپری :

روش کار شبیه اتصال سپری بدون پنخ در قسمت (۶-۴-۱۰) می باشد با این تفاوت که در اینجا از چند لایه جوش استفاده می شود . پس از مونتاژ و خال جوش ، اتصال در حالت تخت به حالت عمودی قرار داده و از پایین به بالا جوشکاری می کنیم . ابتدا یک پاس پایه

(شکل ۸-۱۱)

در یک طرف اتصال سپری و بعد پاس دوم را در طرف دیگر اتصال برقرار می کنیم و سپس پاسهای پرکننده را در هر طرف اتصال به نوبت اجرا می نماییم.

۶-۲-۱۱ - اتصال لب به لب بصورت افقی در حالت عمودی :

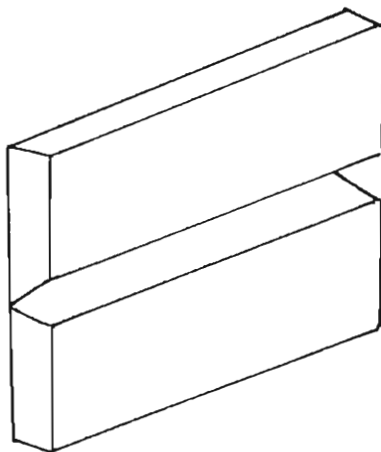
دو قطعه از فولاد معمولی به ضخامت ۱۰ میلیمتر و به طول و عرض 200×100 میلیمتر را با پین جناغی یکطرفه با فاصله دو فلز $1/5$ و پایه پین $1/5$ میلیمتر با پین جناغی 60° درجه مونتاژ و خال جوش می زنیم که به حالت عمودی بوده و جوش به صورت افقی انجام می گیرد.

پاس پایه :

قطر سیم $8/0$ میلیمتر ، سرعت تغذیه سیم $4/5 - 4$ متر در دقیقه ، جریان 130 - 110 آمپر ، ولتاژ $17 - 18$ ولت و با گاز دی اکسید کربن انتخاب می گردد .

پاس پرکننده :

قطر سیم یک میلیمتر ، سرعت تغذیه سیم $4/5 - 4$ متر در دقیقه جریان 160 - 140 آمپر و ولتاژ $19 - 20$ ولت و با گاز دی اکسید کربن انتخاب می شود . این شکاف با 4 پاس پر می گردد تا کامل شود . روش کار مانند قسمت (۷-۴-۱۰) می باشد .

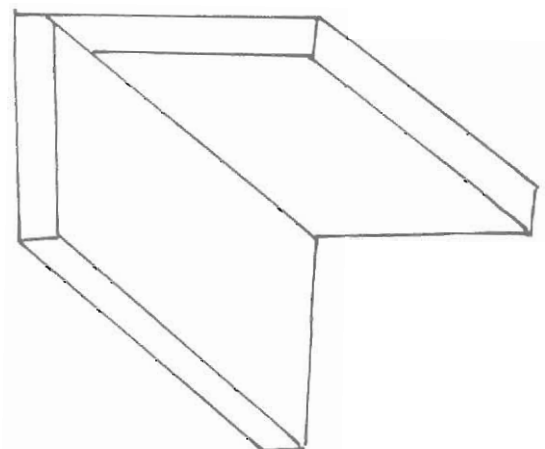
(شکل ۹-۱۱)

۳-۱۱ - شناسایی جوشکاری انواع اتصالات در حالت سقفی

۱-۳-۱۱ - اتصال گوشه ای داخلی :

پس از اتصال قطعات و خال جوش زدن ، جوشکاری را مانند قسمت (۱-۵-۱۰) اجرا می نماییم . در این اتصال از چند لایه جوش استفاده می شود . لایه اول پاس

ریشه و پاسهای بعدی لایه های پر کننده می باشند . پاس پایه باید نفوذ کامل را به اتصال بدهد .

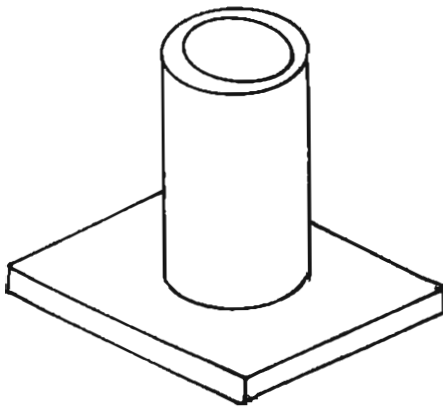
(شکل ۱۰-۱۱)

فصل ۱۲

توانایی جوشکاری انواع اتصالات لوله فولاد معمولی با جوشکاری MIG و MAG در حالات مختلف

۱-۱۲ - شناسایی جوشکاری انواع اتصالات لوله بدون تهیه بیخ در وضع چرخشی :

۱-۱-۱۲ - اتصال لوله به ورق در حالت تخت :

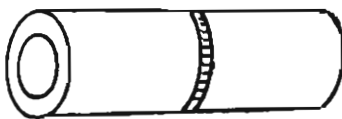
(شکل ۱-۱۲)

پس از مونتاژ و خال جوش زدن لوله به ورق ، آن را در یک فیکسچر گردان قرار داده که قطعه مورد جوش در ضمن جوشکاری حرکت نماید و فقط دست ثابت بماند . انبر MIG را با زاویه حدود ۶۰ درجه نسبت به خط اتصال نگه می داریم تا جوش کامل گردد . زاویه انبر نسبت به فلز افق حدود ۴۵° است .

۲-۱-۱۲ - اتصال لب به لب لوله در حالت تخت :

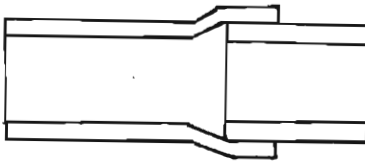
چون جوشکاری لوله ها را نمی توان از طرف داخل انجام داد بنابراین باید در جوشکاری آنها دقت خاصی نمود و مهارت لازم را داشت . پس از مونتاژ و خال جوش زدن لوله ها آنها را در یک فیکسچر گردان قرار داده و انبر MIG را بطور ثابت

روی لوله می گذاریم (توسط دست نگهداشته می شود) و تا پایان جوشکاری این عمل را ادامه می دهیم . زاویه انبر نسبت به خط عمود بر لوله حدود ۳۰ درجه می باشد .

(شکل ۲-۱۲)

۳-۱-۱۲ - اتصال لب روی هم لوله در حالت تخت :

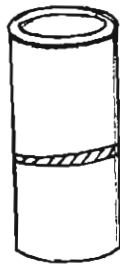
(شکل ۳-۱۲)

در این حالت انتهای یکی از لوله ها را برای اینکه سر لوله دیگر به راحتی در آن جای بگیرد ، کمی باز می کنند و سپس با قرار دادن لوله در لوله ای که سر آن باز شده ، اتصال دو سر دو لوله را در یک

فیکسچر گردان قرار داده و انبر MIG را بطور ثابت در محل اتصال قرار می دهند و تا پایان جوشکاری ادامه دارد روش جوشکاری این اتصال مثل جوش گوشه ای است و باید زاویه انبر را مثل اتصال لب روی هم قرار داد .

۴-۱-۱۲ - اتصال لب به لب لوله به صورت افقی در حالت عمودی :

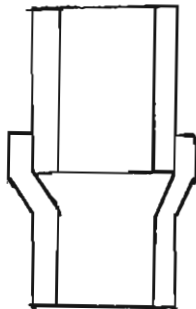
در این مرحله مثل قسمت (۲-۱-۱۲) لوله ها را مونتاژ و خال جوش زده با این

(شکل ۴-۱۲)

تفاوت که لوله بصورت عمودی و جوش به صورت افقی انجام می گیرد ، لوله را در یک فیکسچر گردان قرار داده و انبر MIG را بطور تقریباً عمود با زاویه حدود ۶۰ درجه نسبت به پایین فلز تا پایان جوشکاری نگه می داریم .

۵-۱-۱۲ - اتصال لب روی هم لوله بصورت افقی در حالت عمودی :

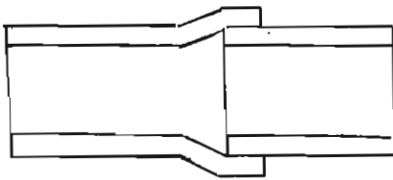
(شکل ۴-۱۵)

مانند قسمت (۳-۱-۱۲) لوله ها را مونتاژ و خال جوش نموده ، با این تفاوت که لوله را به صورت عمودی در فیکسچر گردان قرار داده و جوش به صورت افقی انجام می گیرد . برای اتصال لوله مانند جوش گوشه ای عمل می نمایم . دست را

بطور ثابت در محل اتصال نگهداشته سپس لوله می چرخد و تا پایان جوشکاری ادامه دارد .

۶-۱-۱۲ - اتصال لب روی هم لوله در حالت سقفی :

کلیه نکات قسمت (۳-۱-۱۲) را بایستی در این اتصال انجام داد ، با این تفاوت

(شکل ۶-۱۲)

که لوله در سقف قرار گرفته و در روی یک فیکسچر گردان می باشد و جوشکار انبر MIG را بطور ثابت در حمل اتصال و تا پایان جوشکاری نگه می دارد . روش کار مانند اتصال لب روی هم انجام خواهد گرفت .

۲-۱۲ - شناسایی جوشکاری انواع اتصالات لوله با تهیه یخ در وضع چرخشی :

۱-۲-۱۲ - اتصال لب به لب لوله در حالت تخت :

میله ای به قطر معینی که برابر فاصله دو لوله باشد انتخاب کرده و آن را به شکل عدد ۸ خم نموده و در فاصله دو لوله قرار می دهیم و آنها را مونتاژ و خال جوش می نماییم . روش کار مثل قسمت (۲-۱-۱۲) می باشد ، با این تفاوت که لوله در این جا دارای جداره ای ضخیم است و نیاز

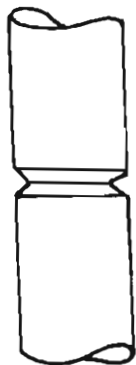

(شکل ۷-۱۲)

به پخ سازی دارد . و جوشکاری در چند پاس اجرا می گردد . ابتدا پاس پایه را انجام داده تا نفوذ کامل بدست آید و سپس پاسهای پرکننده را انجام می دهیم .

۲-۲-۱۲ - اتصال لب به لب به صورت افقی در حالت عمودی :

روش کار مثل قسمت (۴-۱-۱۲) است با این تفاوت که لوله را پخ زده و نیاز به

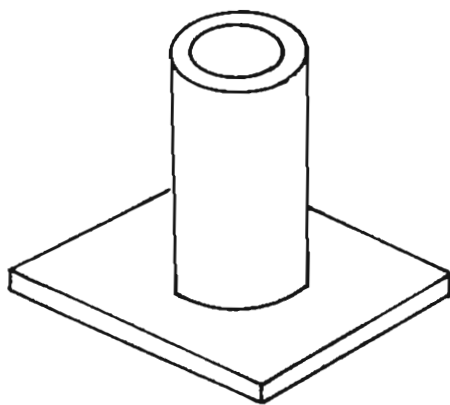

(شکل ۸-۱۲)

چند پاس جوش دارد. پس از ایجاد پاس پایه که نفوذ کامل بدست آمد، پاسهای پرکننده را تا پایان جوشکاری اجرا می کنیم. مونتاژ این دو لوله مثل مونتاژ (۱-۲-۱۲) می باشد.

۳-۱۲- سنسایبی جوشکاری انواع اتصالات لوله بدون تهیه یخ در وضع ثابت

۱-۳-۱۲- اتصال لوله به ورق :

(شکل ۹-۱۲)

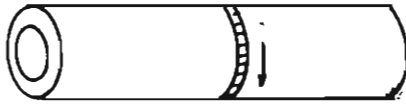
پس از مونتاژ و خال جوش، زاویه مشعل MIG را مثل قسمت ۱-۱-۱۲ انتخاب نموده با این تفاوت که در اینجا لوله و ورق ثابت و دست جوشکاری برای انجام عملیات جوشکاری حرکت می نماید. برای لوله ها با قطر کم می توان جوشکاری را پشت سرهم انجام داد ولی برای لوله هایی با قطر بیشتر می توان جوشکاری را به صورت مقطع انجام نمود.

۲-۳-۱۲- اتصال لب به لب لوله در حالت تخت از بالا به پایین :

لوله ها را مثل قسمت (۲-۱-۱۲) مونتاژ و خال جوش زده با این تفاوت که لوله در اینجا ثابت و فقط دست جوشکار حرکت می نماید. جوشکار انبر MIG را با زاویه حدود ۶۰ درجه نسبت به پایین درز به طرف پایین و تا پایان کار جوشکاری

حرکت می دهد. در این مرحله جوشکاری، جوشکار باید زاویه انبر را تا پایان کار ثابت نگهدارد.

چون جدار لوله نازک است جوشکاری را از بالا به پایین انجام می دهیم. جوش

(شکل ۱۰-۱۲)

را از ساعت ۱۲ شروع کرده تا ساعت ۳

ادامه می دهیم لوله را می چرخانیم تا

انتهای جوش روی ساعت ۱۲ قرار گیرد

تا ساعت ۳ و همچنین تا پایان جوشکاری

ادامه می دهیم.

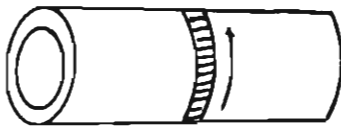
۳-۳-۱۲ - اتصال لب به لب لوله در حالت تخت از پایین به بالا :

لوله ها را مثل قسمت (۲-۱-۱۲) مونتاژ و خال جوش نموده با این تفاوت که

لوله در اینجا ثابت و دست جوشکار حرکت می کند. در این جا ضخامت جداره

لوله کمی بیشتر از قسمت (۲-۳-۱۲) است بنابراین جوشکاری را از پایین به بالا

اجرا می نمایم.

(شکل ۱۱-۱۲)

هنگام جوشکاری باید حرکت به

صورت عرضی باشد که خوردگی کناره

جوش در لوله و برآمدگی اضافی در وسط

اتصال ایجاد نشود.

۴-۳-۱۲ - اتصال لب روی هم لوله در حالت تخت از بالا به پایین :

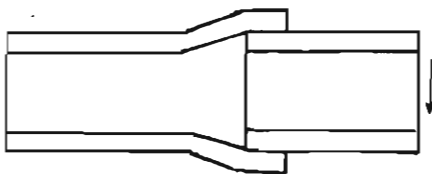
لوله را مثل قسمت (۳-۱-۱۲) مونتاژ

و خال جوش نموده با این تفاوت که لوله

در اینجا ثابت و دست جوشکار حرکت می کند،

چون جداره لوله نازک است جوشکاری

از بالا به پایین اجرا می شود، در اینجا

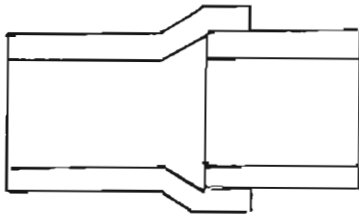

(شکل ۱۲-۱۲)

روش جوشکاری مثل اتصال لب روی هم اجرا می گردد.

۵-۳-۱۲ - اتصال لب روی هم در حالت تخت از پایین به بالا :

لوله را مثل قسمت (۲-۱-۱۲) مونتاژ و خال جوش نموده با این تفاوت که لوله

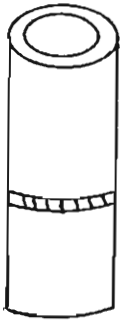

(شکل ۱۳-۱۲)

ثابت و دست جوشکار حرکت می کند ، چون لوله ها جداره ضخیم تری نسبت به قسمت (۴-۳-۱۲) دارند بنابراین جوشکاری را از پایین به بالا اجرا می نمایم . روش جوشکاری اتصال لب روی هم اجرا می گردد .

۶-۳-۱۲ - اتصال لب به لب لوله بصورت افقی در حالت عمودی :

لوله ها را مثل قسمت (۴-۱-۱۲)

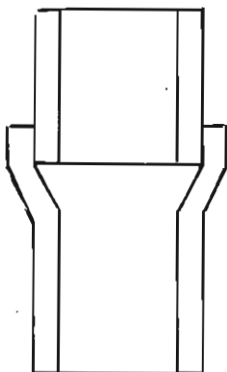

(شکل ۱۴-۱۲)

مونتاژ و خال جوش نموده با این تفاوت که در اینجاولوله ثابت و دست جوشکار حرکت می کند، چون در اینجا جوش کمی حالت افتادگی دارد باید با کنترل دقیق دست جوش را در دو لبه به یک اندازه ایجاد نمود تا خوردگی در کناره جوش لبه لوله بالایی ایجاد نشود .

۷-۳-۱۲ - اتصال لب روی هم لوله بصورت افقی در حالت عمودی :

لوله ها را مثل قسمت (۵-۱-۱۲)

(شکل ۱۵-۱۲)

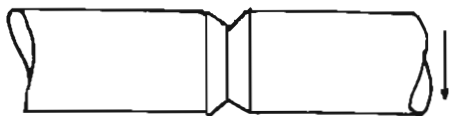
مونتاژ و خال جوش زده با این تفاوت که لوله ها ثابت ، دست جوشکار فقط حرکت می کند . روش جوشکاری مثل اتصال لب روی هم می ماند در اینجا باید دقت نمود که کناره جوش لوله بالایی

خوردگی نداشته باشد .

۴-۱۲ - شناسایی جوشکاری انواع اتصالات لوله با تهیه یخ در وضع ثابت :

۱-۴-۱۲ - اتصال لب به لب در حالت تخت از بالا به پایین :

لوله ها را مطابق قسمت (۱-۲-۱۲) مونتاژ و خال جوش زده ، با این تفاوت که در اینجا لوله ثابت و دست جوشکار حرکت می کند . لوله ها را با زاویه یخ حدود ۶۰ درجه با فاصله ۲/۵ و پایه یخ ۱/۵ میلیمتر مونتاژ می نمایند . ضخامت جداره لوله ۶ میلیمتر و طول هر لوله ۱۰۰ میلیمتر با قطر ۷۵ میلیمتر می باشد . جنس لوله از فولاد معمولی است ، قطر سیم ۸/۰ تا یک میلیمتر و گاز محافظ CO₂ حدود ۷/۰ تا ۸/۰ متر مکعب در ساعت انتخاب می شود . لوله های با جداره تا ۱۰ میلیمتر را می توان از بالا به پایین جوشکاری نمود .

(شکل ۱۶-۱۲)

پس از ایجاد پاس پایه ، آن را تمیز نموده و پاسهای پرکننده را اجرامی نمایم . روش کار مثل قسمت (۲-۳-۱۲) می باشد .

۲-۴-۱۲ - اتصال لب به لب لوله در حالت تخت از پایین به بالا :

پس از مونتاژ و خال جوش زدن لوله ها مثل قسمت (۱-۲-۱۲) جوشکاری را از پایین به بالا اجرامی کنیم ، چون ضخامت جداره لوله بیشتر از ۱۰ میلیمتر می باشد . روش کار مثل قسمت (۲-۳-۵) است . با این تفاوت که در آنجا از روش TIG استفاده شده اما در این بخش از روش MIG نوع گاز دی اکسید کربن و قطر لوله ۸" با جداره $\frac{1}{4}$ " می باشد .

(شکل ۱۷-۱۲)

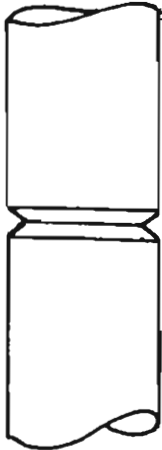
پاس پایه :
قطر سیم $\frac{1}{32}$ " ، آمپر ۱۵۰ ، ولتاژ ۲۰
-۱۹ ولت

پاس پرکننده :

قطر سیم یک میلیمتر ، آمپر ۱۳۰ تا ۱۴۰ و ولتاژ ۲۱-۲۰ ولت . استفاده از حرکت عرضی الزامی است .

۳-۴-۱۲ - اتصال لب به لب لوله به صورت افقی در حالت عمودی :

پس از مونتاژ و خال جوش زدن لوله ها مثل قسمت (۱-۲-۱۲) لوله را به حالت عمودی قرار داده ولی جوش آن بصورت افقی اجرا می گردد . لوله ثابت و دست جوشکار حرکت می کند . پس از ایجاد پاس پایه که نفوذ کامل را بدست آورد ، پاسهای پرکننده را اجرا می کنیم ولی باید دقت نمود که پاس نهایی کناره های آن در لوله بالایی خوردگی نداشته باشند .

(شکل ۱۸-۱۲)

لوله فولادی به قطر ۸-۴ اینچ ، قطر لوله ۱۰۰ تا ۲۰۰ میلیمتر ، جداره لوله $\frac{1}{4}$ - $\frac{1}{8}$ اینچ ، گاز دی اکسید کربن . پاس پایه :

قطر سیم ۰/۸ میلیمتر ($\frac{1}{32}$) ، شدت جریان ۱۴۰ آمپر ولتاژ ۲۲ ولت . پاس پرکننده :

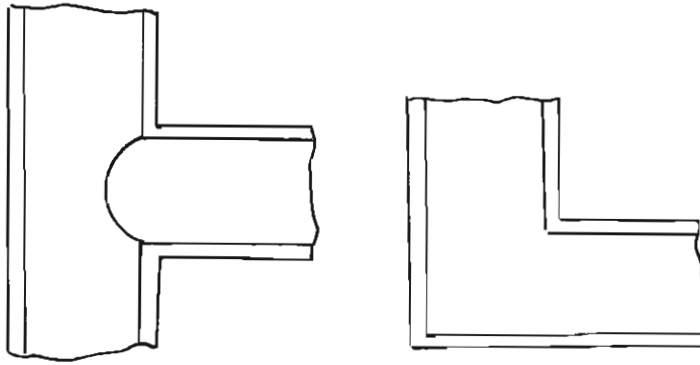
قطر سیم ۰/۸ میلیمتر ($\frac{1}{32}$) ، شدت جریان ۱۶۰ آمپر ولتاژ ۲۰ ولت .

۵-۱۲ - شناسایی جوشکاری انشعابات لوله :

۱-۵-۱۲ - جوشکاری انشعابات لوله بدون تهیه پخ :

شکل الف - اتصال T ، در اینجا مطابق معمول لوله ها را مونتاژ و خال جوش زده ، سپس اقدام به جوشکاری آنها می کنیم تا نفوذ کافی بدست آید .
شکل ب - این نوع اتصال در لوله کشی ها زیاد کاربرد دارد و عمل جوشکاری

بدون پیچ اتصال انجام می گیرد.

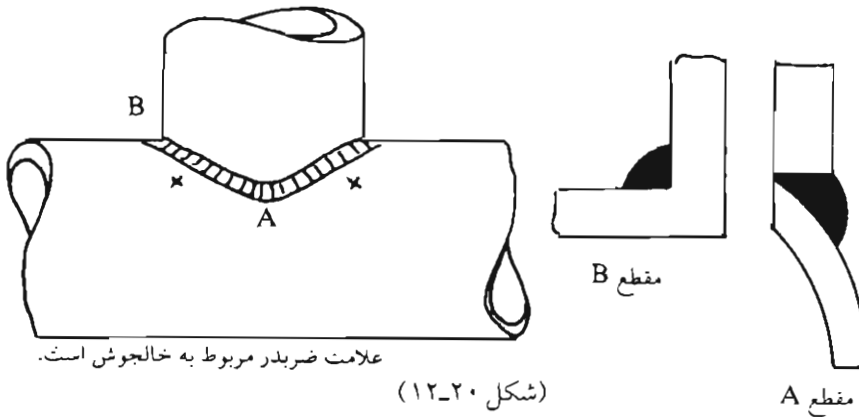
الف

ب

(شکل ۱۹-۱۲)

۱۲-۵-۲ - جوشکاری انشعابات لوله با تهیه پیچ :

پس از مونتاژ و خال جوش زدن لوله ها ، جوشکاری آن را قسمت به قسمت انجام می دهیم . باید سعی نمود که نفوذ کافی بدست آید تا در صورتیکه این لوله ها جهت مایعات یا گاز ها بکار روند نشستی در آنها نباشد .

علامت ضربدر مربوط به خال جوش است.

(شکل ۲۰-۱۲)

مقطع A

مقطع B

فصل ۱۳

توانایی جوشکاری فولادهای زنگ نزن با روش MIG

۱-۱۳ - آشنایی با انواع فولادهای زنگ نزن :

۱-۱-۱۳ - فولاد زنگ نزن آستنیتی :

توضیح در قسمت (۱-۱-۶)

۱-۱-۱۳ - فولاد زنگ نزن ، مارتن زیتی :

توضیح در قسمت (۲-۱-۶)

۱-۱-۱۳ - فولاد زنگ نزن فریتی :

توضیح در قسمت ۳-۱-۶

۲-۱۳ - شناسایی اصول جوشکاری فولادهای زنگ نزن :

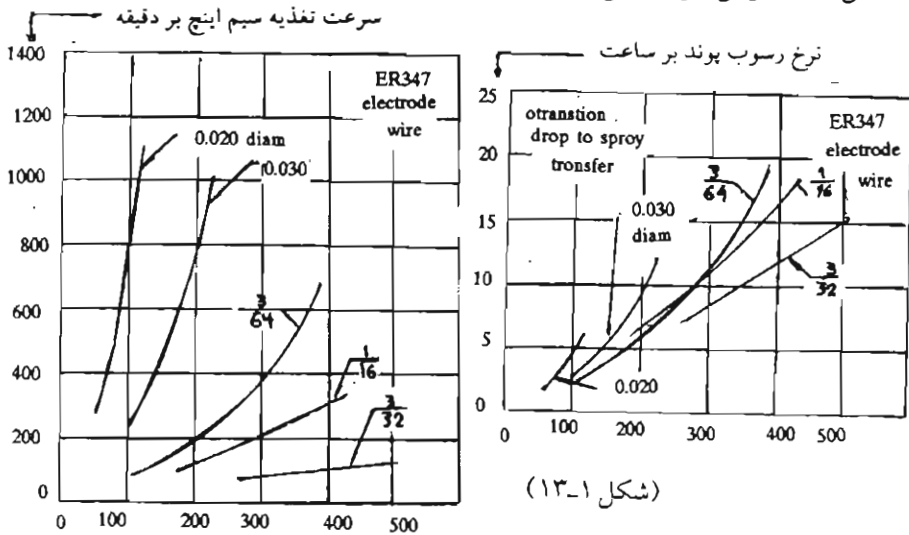
۱-۲-۱۳ - تمیزکاری :

توضیح در قسمت (۳-۲-۶)

۲-۲-۱۳ - سیم جوش :

قطر سیم جوشکاری MIG معمولاً بین ۰/۰۳۰ و $\frac{۳}{۳۴}$ اینچ می باشد. برای هر قطر سیم یک حداقل جریان جوشکاری معینی بایستی اضافه گردد تا به انتقال اسپری برسد. برای مثال ، هنگام جوشکاری فولاد زنگ نزن در یک محیط آرگن - اکسیژن با سیم الکتروود فولاد زنگ نزن به قطر $\frac{۳}{۶۴}$ اینچ ، در جریان جوشکاری حدود ۲۲۵ آمپر با قطب معکوس جریان مستقیم ، انتقال اسپری بدست خواهد آمد. شکل صفحه بعد (۱-۱۳) نمونه های سرعت رسوب و مقادیر جریان جوشکاری را برای اندازه های مختلف سیم ER347 نشان می دهد ، که در اینجا از مخلوط آرگن

با یک در صد اکسیژن به عنوان گاز محافظ استفاده می گردد. با حداقل جریان ، حداقل ولتاژ قوس نیز بایستی بکار برده شود .

(شکل ۱-۱۳)

جریان جوشکاری به آمپر (amp)

جدول زیر ۱۷ فلز پایه فولاد زنگ نزن سخت شده رسوبی و آستنیتی و سیم الکترودهای توصیه شده برای جوشکاری آنها را نشان می دهد. سیمهای ساخته

فلز پایه	فلز پرکننده
301, 302	ER308
304	ER308
308	ER308
304L	ER308L
309	ER309
310	ER310
316	ER316
316L	ER316L
317	ER317
330	330
321	ER321
347	ER347
17 - 7	PH Mo .. 17-7 PH
17 - 4	PH .. PH 15-7 Mo
AM - 350	AM - 350
AM - 355	AM - 355

(جدول ۱-۱۳)

شده از فولاد زنگ نزن با سیلیسیم زیاد و سیمهای جوشکاری فولاد زنگ نزن که فقط کرم دارند ، موجود می باشند . وقتی که سیمهای آستنیتی با سیلیسیم زیاد مورد استفاده قرار می گیرند ، بویژه خصوصیات جوشکاری خوب را با انتقال مدار کوتاه دارند . جدول (۱-۱۳) سیم های توصیه شده برای جوشکاری MIG و زیر پودری فولادهای زنگ نزن آستنیتی و PH .

۳-۲-۱۳ - گاز محافظ :

انتخاب گاز محافظ برای جوشکاری فولاد زنگ نزن بطور قابل ملاحظه ای نسبت به فولادهای آلیاژی و کربندار محدودتر است. مخلوط چند گاز بطور رضایتبخش آزمایش شده است. روش انتخاب فلز در انتخاب گاز محافظ اثر می گذارد. برای مثال، با انتقال اسپری یا ضربه ای، مخلوط ۹۹ درصد آرگن و یک درصد اکسیژن به عنوان گاز محافظ بطور وسیع مورد استفاده قرار می گیرد و معمولاً توصیه می شود.

در بعضی دستگاهها ۹۸ درصد آرگن و ۲ درصد اکسیژن با موفقیت بوده است. برای انتقال مدار کوتاه. مخلوط ۹۰ درصد هلیوم، ۷/۵ درصد آرگن و ۲/۵ درصد دی اکسید کربن برای محافظت در همه جا بکار می رود. اما هلیوم بدلیل قیمت زیادش معمولاً مقام خود را از دست داده است. بهر حال مخلوطی که در بالا از هلیوم و آرگن تقسیم بندی گردیده، معکوس شده است (یعنی ۹۰ درصد آرگن، ۷/۵ درصد هلیوم و ۲/۵ درصد دی اکسید کربن) و برای انتقال مدار کوتاه بطور موفقیت آمیز آزمایش گردیده است. علاوه بر تغییرات دیگر، گاز محافظ در جوشکاری MIG برای فولاد زنگ نزن بایستی حداقل ۹۷/۵ درصد گاز خنثی یابی اثر (آرگن یا هلیوم یا مخلوط هر دو) باشد. وقتی دی اکسید کربن بکار می رود، معمولاً حداکثر ۲/۵ درصد دی اکسید کربن برای ابقاء کیفیت جوش و مقاومت لازم است.

۴-۲-۱۳ - جریان جوشکاری :

در این فرآیند قطب جریان مقدمتاً بستگی به نفوذ خوب دارد. بیشترین نفوذ با قطب معکوس (الکترو مثبت) بدست می آید. بی توجهی از برخورد الکترونها در سیم الکترو (مثلاً در قطب معکوس) یا روی فلز (مثلاً در قطب مستقیم)، حرارت باعث ریزش قطرات مذاب فلز بر روی فلز پایه می گردد. در اثر قطرات فلز موجود که تحت تاثیر نیروی قابل ملاحظه یونهای مثبت گاز قرار گرفته اند، قطب

معکوس استفاده می شود که نتیجه اش نفوذ عمیق می باشد. برعکس وقتی قطب مستقیم بکار می رود، نیروی بکار رفته در قطرات فلز توسط یونهای گاز به نگهداری آنها کمک می نماید که نتیجه اش نفوذ کم عمق است. برآورد شده که ۹۵ درصد از تمام جوشکاریهای فولاد زنگ نزن توسط قطب معکوس جریان مستقیم انجام می گیرد.

قطب مستقیم در جایی بکار می رود که نیاز به نفوذ کم عمق داشته باشد. به دلیل مقاومت الکتریکی فولادهای زنگ نزن که مقدار آن بیشتر از فولاد کربن است، نرخ رسوب الکتروود بیشتر است. در میان بعضی از ورقهای مختلف، نرخ رسوب یکسان می تواند برای فولادهای زنگ نزن در حدود ۸۰ درصد جریان نیاز شده و برای فولادهای کربن دار معمولی انجام گیرد، شرایط دیگر یکسان می باشد. بعضی از انواع مقادیر جریان برای شرایط مخصوص در جدولهای ۲-۱۳ و ۳-۱۳ نشان داده شده اند.

۵-۲-۱۳ - نوع انتقال قوس:

الف - انتقال اسپری:

برای انتقال اسپری از فلز الکتروود به فلز پایه، نیاز اصلی شدت جریان زیاد می باشد. در یک جریان مینیمم که با قطر و نوع سیم الکتروود تفاوت خواهد داشت، عبور فلز از میان قوس از حالت قطره ای خیلی بزرگ تا یک جریان قطره ای بسیار ریز از نوک الکتروود بصورت محوری خارج می شود. انتقال فلز از حالت ذرات نامنظم و پراکنده به صورت مداوم و منظم در می آید. قوس شبیه به یک مخروط ناقص و باریک است که انتقال فلز از داخل این مخروط صورت می گیرد، در صورتی که از جریان و ولتاژ زیاد استفاده گردد، حوضچه جوش کاملاً سیال می شود و جوشکاری به حالت کف و افقی محدود می گردد. وقتی که از قطب معکوس استفاده می شود، نرخ رسوب بالاست، نفوذ عمیق و استثناً قوس باثبات می باشد. حداقل ضخامت فولاد زنگ نزن که می تواند مناسب جوشکاری

انتقال اسپری باشد حدود $\frac{1}{8}$ اینچ است. معمولاً برای انتقال اسپری در مواردی هم ضخامت $\frac{1}{4}$ تا یک اینچ استفاده می شود.

قطر الکترود برای انتقال اسپری معمولاً $0.45/0$ تا $0.33/3$ اینچ می باشد (جدول قسمت ۴-۲-۱۳). در اتصالات لب به لب بدون پخ برای جلوگیری از چکیدن قطرات مذاب بایستی از تسمه زیر سری استفاده نمود. وقتی که مونتاژ مورد جوشکاری ضعیف یا از زیر سری مسی نمی توان استفاده نمود، برای پاس ریشه جهت به حداقل رساندن چکیدن قطرات، انتقال مدار کوتاه خواهد شد.

ب- انتقال مدار کوتاه :

جوشکاری با قوس مدار کوتاه برای جریانهای کمتر (معمولاً ۵۰ تا ۲۲۵ آمپر)، ولتاژ کم (۱۷ تا ۲۴ ولت) و سیمهای به قطر کم (۰/۰۳۰، ۰/۰۳۵، ۰/۰۴۵، اینچ) بکار می رود. قطر سیمهای فوق بیشتر شناخته شده اند و مورد استفاده قرار می گیرند. اندازه قوس مدار کوتاه که فاصله بین سیم الکترود و فلز می باشد همیشه کوتاه است. برای انتقال فلز که بصورت یک جریان منظم که می تواند از ۲۰ تا ۲۰۰ قطر در ثانیه باشد، صورت می گیرد. در نتیجه یک قوس پایدار با انرژی و حرارت وارده کم برای مقاطع نازک می باشد که در تمام حالات بکار می رود. حرارت وارده کم، پیچیدگی فلز را نسبت به قوس اسپری برای جوشکاری اتصالاتی که مجموعه ضعیف دارند، به حداقل می رساند.

ویژگی مدار کوتاه نمی تواند برای انجام کامل کار با واحدهای مولد برق قراردادی و معمولی بدست آید. ماشینهایی موجود هستند که دارای تنظیم کننده های ولتاژ، ولتاژ ورودی و جریان خروجی و مقاومت القایی می باشند، این وسیله برای ایجاد جریانهای کنترل شده بکار می رود که برای اجرای انتقال مدار کوتاه در فولاد زنگ نزن مورد نیاز می باشد.

ج- انتقال قوس ضربه ای :

انتقال قوس ضربه ای شبیه به انتقال اسپری است که ضربه ها بجای اینکه اتفاقی باشند، در فواصل مساوی و منظم ایجاد می شوند. در فواصل زمانی بین ضربه ها، جریان جوشکاری کاهش یافته و انتقال فلز رخ نمی دهد. ضربه توسط ترکیب دو

سطح جریان ایجاد شده بوسیله دو مولد برق جداگانه بدست می آید. یک مولد برق، زمینه ای را برای پیش گرمایی و جلوگیری سیم الکتروود و مولد دیگر، یک جریان حداکثر برای نیروی قطرات مذاب سیم از الکتروود به فلز را آماده می نمایند. قطرات در هر ثانیه ۵۰ بار از الکتروود (یا چند برابر) جدا شده و به سطح فلز روانه می گردند، چون جریان حداکثر بافرکانس خطی انجام می گیرد. قطر سیمهای الکتروود از ۰/۰۴۵ تا $\frac{1}{16}$ اینچ اکثراً برای انتقال قوس ضربه ای جهت فولاد زنگ نزن استفاده می شود. به دلیل حرارت وارده کم، این فرآیند مناسب جوشکاری قطعات نازکتر و همچنین برای جوشکاری با انتقال اسپری معمولی عملی است و پیچیدگی فلز را نیز کمتر می نماید.

۶-۲-۱۳ - طرح اتصال :

طرح اتصالات شبیه به فولاد معمولی است .

۷-۲-۱۳ - عیوب جوش :

توضیح در قسمت (۸-۲-۶)

۸-۲-۱۳ - جلوگیری از عیوب جوش :

توضیح در قسمت (۹-۲-۶)

۹-۲-۱۳ - روش جوشکاری فولاد زنگ نزن به روش MIG :

جوشکاری MIG برای تمام فولادهای زنگ نزن مناسب است، زیرا ترکیب فولاد زیاد تغییر نمی کند گاز خشی بکار رفته و واکنش فلز و گاز وجود ندارد، فلاکسی بکار نمی رود که واکنش سرباره فلز و ناخالصی های غیرفلزی وجود داشته باشد. بنابراین جوشکاری MIG جهت سرعت کار برای فولادهای زنگ نزن قابل قبول است.

تعداد پاس	تعداد پاس	سرعت تنظیم سیم اینچ بر دقیقه	جریان به آمپر (Dcrp)	قطر سیم به اینچ	آماده کردن اتصال و لبه اینچ	ضخامت ورقه به اینچ
1	20	110 - 150	200 - 250	1/16	Square butt with backing	0.125
2	15	150 - 200	250 - 300	1/16	Single - V butt, 60° incl angle, no root face	0.250
2	20	225 - 250	275 - 325	1/16	Single - V butt, 60° incl angle, 1/16" in. root face	0.375
3-4	5	75 - 85	300 - 350	3/32	Single - V butt, 60° incl angle, 1/16" in. root face	0.500
5-6	4	85 - 95	350 - 375	3/32	Single - V butt, 90° incl angle, 1/16" in. root face	0.750
7-8	2	85 - 95	350 - 375	3/32	Single - V butt, 90° incl angle, 1/16" in. root face	1.000

(جدول ۲-۱۳) - شرایط اسمی برای جوشکاری MIG فولاد زنگ نزن با قوس اسپری

تعداد پاسها	سرعت جوشکاری اینچ بر دقیقه	سرعت سیم اینچ بر دقیقه	ولتاژ به ولت	جریان به آمپر (Dcrp)	قطر سیم به اینچ	آماده کردن لبه و اتصال اینچ	ضخامت ورقه به اینچ
1	18	184	21	85	0.030	Nonpositioned fillet or lap	0.063
1	20	184	22	85	0.030	Butt (square edge)	0.063
1	14	192	22	90	0.030	Nonpositioned fillet or lap	0.078
1	12	192	22	90	0.030	Butt (square edge)	0.078
1	15	232	23	105	0.030	Nonpositioned fillet or lap	0.093
1	16	280	23	125	0.030	Nonpositioned fillet or lap	0.125

3- با گاز محافظ ۹۰ درصد هلیوم، ۷/۵ درصد آرگن؛ ۲/۵ درصد دی اکسید کربن

(جدول ۳-۱۳) - شرایط اسمی برای جوشکاری MIG فولاد زنگ نزن آلومینیوم با قوس مدار کوتاه (تا)

۱۰-۲-۱۳ - تنش زدایی بعد از جوشکاری :
توضیح در ۱۱-۲-۶

۱۱-۲-۱۳ - جوشکاری لوله فولاد زنگ نزن :

روش جوشکاری مانند فولاد معمولی است ، با این تفاوت که گاز محافظ باید در داخل لوله نیز جهت جلوگیری از اکسیداسیون جوش وجود داشته باشد .
حرارت وارده به فلز باید کم باشد ، زیرا اکسید کرم تشکیل خواهد شد که در منطقه حرارت دیده ایجاد ترک می نماید .

فصل ۱۴

توانایی جوشکاری آلومینیوم و آلیاژهای آن بروش MIG

۱۴-۱-۱ - شناسایی اصول جوشکاری آلومینیوم و آلیاژهای آن :

۱-۱-۱۴ - ترکیبات فلز پایه :

توضیح در قسمت (۱-۱-۷)

۱-۲-۱۴ - آلیاژهای ریختگی :

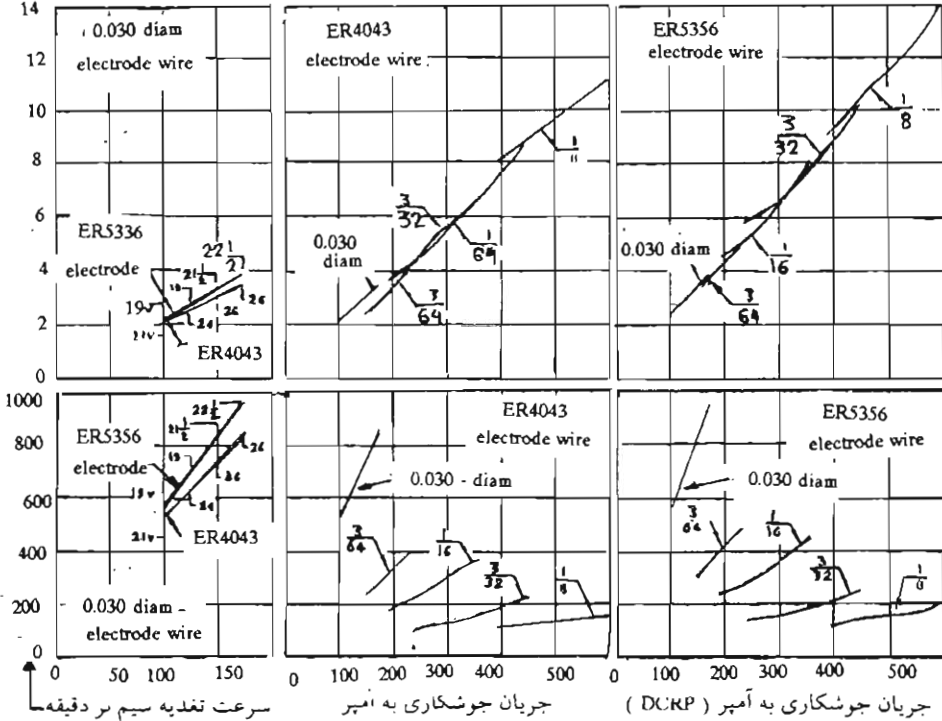
توضیح در قسمت (۲-۱-۷)

۱-۳-۱۴ - ترکیبات سیم جوش :

دسته بندی و ترکیبات سیمها در جدول قسمت (۳-۱-۷) جوشکاری TIG آلومینیوم نشان داده شده اند. اندازه های سیم استاندارد در قرقره های یک پوندی و ۱۰ پوندی با قطرهای ۰/۰۳۰ تا ۰/۰۴۰ اینچ و در قرقره های یک پوندی با قطر $\frac{3}{64}$ تا $\frac{1}{8}$ اینچ موجود هستند. نرخ رسوب و سیم مصرفی بدست آمده با دو الکترود معمولی با اندازه های استاندارد برای شرایط جوشکاری گوناگون در (شکل ۱-۱۴) نشان داده می شود. مصرف سیم باید طوری انتخاب شود که به همان سرعتی که سیم از انبر بیرون می آید مصرف گردد، سیم را بیشتر از $\frac{3}{8}$ اینچ از پستانک گاز محافظ خارج نکنید. جلوی انبر بیشتر از ۱۰ درجه انحراف نداشته باشید. طول قوس که می بایست مورد استفاده قرار گیرد بستگی به ضخامت فلز، نوع اتصال و جریان جوشکاری دارد.

هنگام ایجاد جوشهای گوشه ای کوچک و جوشکاری اتصالات لب به لب با شیار باریک، بهتر است که از قوس کوتاه استفاده گردد. طول قوس معمولاً $\frac{1}{8}$ تا $\frac{3}{8}$ اینچ است. اندازه سیم بستگی به شرایط و حالات جوشکاری برای کار مورد نظر دارد.

نرخ رسوب پوند بر ساعت

سرعت تغذیه سیم بر دقیقه
جریان جوشکاری به آمپر
(DCRP)

جریان جوشکاری به آمپر
(DCRP)
(شکل ۱۴-۱)

جریان جوشکاری به آمپر (DCRP)
۴-۱-۱۴ - آماده سازی اتصالات :
توضیح در قسمت (۴-۱-۷)

۴-۱-۵ - تمیز کاری :

توضیح در قسمت (۴-۱-۵)

۴-۱-۶ - مولد برق :

تنها جریان مستقیم قطب معکوس (الکتروود مثبت) که نفوذ خوبی ایجاد می کند و عامل تمیز کننده ای در سطح کار است در جوشکاری MIG آلیاژهای آلومینیوم مورد استفاده قرار می گیرد. مولدهای برق و جریان مستقیم ضربه ای و ثابت و سیستم های سپم مصرفی، انبر الکتروود و سیستم های کنترل بکار رفته در جوشکاری MIG آلیاژهای آلومینیوم مثل جوشکاری MIG سایر فلزات می باشد.

سیستم های فشاری سیم مصرفی می توانند سیم آلومینیومی با قطر ۰/۰۴۵ اینچ را مورد استفاده قرار دهند ولی برای سیمهای نازک تر ، سیستم کششی یا سیستم رفت و برگشت می بایستی بکار رود . قرقره های متحرک شیار دار ترجیح داده می شوند ؛ ذرات کوچک فلزی قرقره های آجدار و دندانه دار احتمالاً کند می شوند که می توانند وارد مجرای سیم گردند و آن را کُند کرده و سیم مصرفی را متوقف نمایند . هادیهای سیم ، هدایت کننده های ورودی ، خطوط راهنما و بوش ها برای سیم الکترودهای آلومینیومی باید تماماً نایلون یا ساختمان آنها تماماً تفلون باشد .

۱-۷-۱۴ - مشخصات قوس :

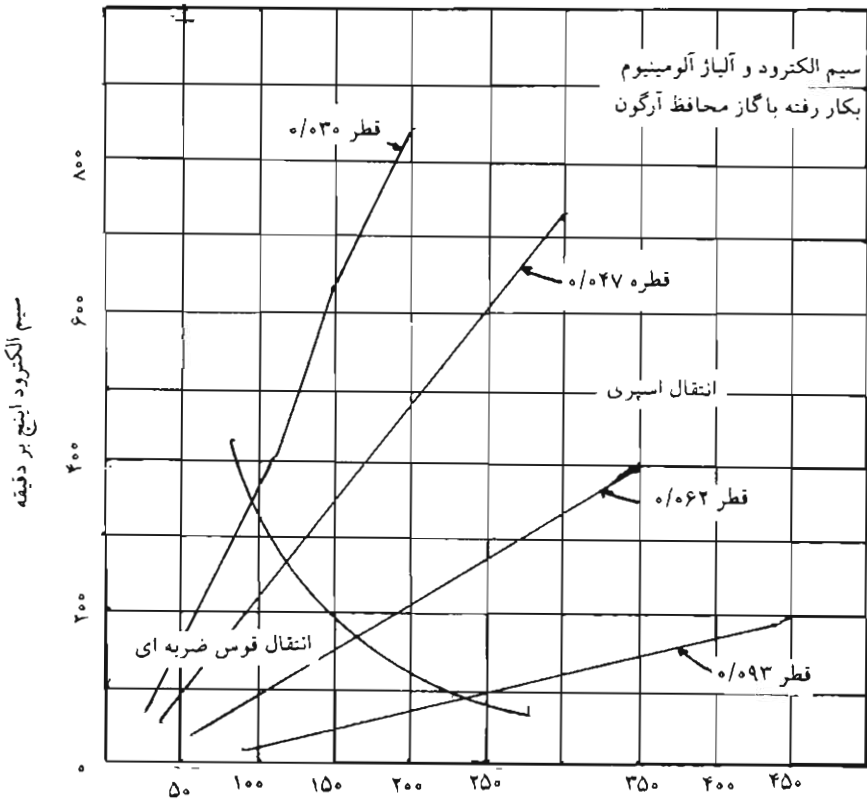
افزایش جریان جوشکاری از کم به زیاد ، قوس را از یک انتقال فلزی اتصال کوتاه به انتقال فلزی کروی (گلوله ای) و سپس به یک انتقال اسپری تغییر می دهد به اشکال قسمت های (۱-۱-۹ ، ۲-۱-۹ ، ۳-۱-۹) توجه کنید .

انتقال اسپری ایجاد شده توسط قوس جریان یکنواخت و ضربه ای برای تقریباً تمام جوشکاریهای MIG آلیاژهای آلومینیوم مورد استفاده قرار می گیرد . برای ایجاد انتقال اسپری از قوسهای جریان یکنواخت احتیاج به شدت جریانهای زیادی هنگام جوشکاری آلیاژهای آلومینیوم لازم است .

غیرمعمول نیست که مقدار دانسیته جریان از ۵۰۰۰۰ تا ۳۰۰۰۰۰ آمپر بر اینچ مربع سطح مقطع الکتروود بکار رود . در مقابل دانسیته جریان در جوشکاری TIG آلیاژهای آلومینیوم و در جوشکاری MIG فولاد حدود ۱۰۰۰۰ آمپر بر اینچ مربع الکتروود می باشد . مقادیر جریان یکنواخت و شدت جریانی که در انتقال از کروی به انتقال اسپری ایجاد می شود بستگی به اندازه الکتروود و ولتاژ قوس بکار رفته دارد .

در الکتروود به قطر $\frac{3}{64}$ اینچ و ولتاژ ۳۱-۲۲ ولت ، تغییر در نوع انتقال در حدود ۱۲۰ آمپر یا حدود ۷۰۰۰۰ آمپر بر اینچ مربع ایجاد می نماید . با افزایش قطر الکتروود به $\frac{3}{32}$ اینچ ، جریان انتقال به حدود ۲۲۰ آمپر افزایش می یابد ، اما شدت جریان به حدود ۳۰۰۰۰ آمپر بر اینچ مربع کم می شود . وقتی که قطرهای الکتروود

بیشتر از استاندارد باشد، شدت جریان برای انتقال باز هم کاهش می یابد. جریانهای یکنواخت و سرعت های سیم مصرفی که در انتقال رخ می دهند، در الکترودهایی با اندازه استاندارد در شکل (۲-۱۴) نشان داده می شود.

(شکل ۲-۱۴) - تاثیر سرعت تغذیه سیم و جریان جوشکاری برای اندازه های مختلف سیمهای الکترود در جوشکاری MIG. انتقال از قوس ضربه ای به اسپری

۸-۱-۱۴ - گازهای محافظ :

در جوشکاری MIG آلیاژهای آلومینیوم ، آرگن ، هلیوم یا مخلوطی از دو گاز مورد استفاده قرار می گیرند . جدول زیر گازهایی را که برای انواع ضخامت‌های آلیاژ آلومینیوم مورد جوش مناسب هستند فهرست می نماید .

گازهای محافظ و مخلوط آنها که عموماً در جوشکاری MIG آلیاژهای آلومینیوم بکار می رود .

گاز محافظ و مخلوط	ضخامت فلز به اینچ
آرگن ۱۰۰ درصد	صفر تا $\frac{3}{4}$
آرگن ۱۰۰ درصد	$\frac{3}{4}$ تا ۲
۷۵ درصد آرگن و ۲۵ درصد هلیوم	
۵۰ درصد آرگن و ۵۰ درصد هلیوم	
۵۰ درصد آرگن و ۵۰ درصد هلیوم	۲ تا ۳
۲۵ درصد آرگن و ۷۵ درصد هلیوم	
۲۵ درصد آرگن و ۷۵ درصد هلیوم	از ۳ اینچ بیشتر

آرگن :

آرگن معمولاً هنگام جوشکاری فلز نازکتر ، اساساً به دلیل حرارت کمترش در قوس^۱ ترجیح داده می شود . آرگن در قوس ، پایدارتر و آرامتر از هلیوم می باشد ، بنابراین پخش جوش خیلی کمتر است .

هلیوم :

هلیوم بدلیل حرارت بیشترش در قوس ، توانایی ایجاد نفوذ بیشتری در رسوبات جوش فلز ضخیم دارد . ضخامت نسبی درز جوشکاری شده با محافظت هلیوم زیادتر است و تحذب کمتری نسبت به محافظت با آرگن دارد و نمونه نفوذی درز جوشکاری شده از طرف دیگر فلز پهن ترمی باشد . جوشکاری با هلیوم خالص جوشهای با ظاهر تیره و با مقداری پاشیدگی ایجاد می کند . هلیوم سبکتر از آرگن

است ، نیاز به سرعت جریان بیشتر گاز دارد و گرانتراست . بنابراین هلیوم بندرت به تنهایی استفاده می گردد .

مخلوط آرگن - هلیوم :

^۱ این دو مخلوط معمولاً در جوشکاری فلزات ضخیم بکار می روند . با وجودی که مصرف کنندگان ترجیحات و نظریات شخصی دارند ، میزان مخلوط بین ۲۵ و ۷۵ درصد هلیوم می باشد ، و مورد استفاده قرار می گیرد . مخلوط با هلیوم زیاد از قبیل ۷۵ درصد هلیوم و ۲۵ درصد آرگن ، اکثر اوقات هنگام جوشکاری فلزاتی با ضخامت بیشتر از ۲ اینچ بکار می رود و در جوشکاری MIG خارج از حالت جوشکاری استفاده می شود . در فلزاتی با ضخامت بیشتر از ۳ اینچ ، مخلوط با هلیوم زیاد ، نفوذ جوش حداکثر و تخلخل حداقل هنگام جوشکاری فلزاتی با ضخامت یک تا ۳ اینچ در حالت ، کف ، افزایش جریان یا ولتاژ یا هر دو قادر است مقدار هلیوم را کاهش دهد .

۹-۱-۱۴ - پیش گرمایی :

در جوشکاری MIG آلیاژهای آلومینیوم ، پیش گرمایی قطعات مورد جوش معمولاً فقط زمانی است که حرارت قطعات زیر ۱۵ درجه فارنهایت باشد (حدود 7°C -) یا فرم قطعات طوری است که پخش حرارت از طریق اتصال سریعتر از انتقال حرارت در حالت عادی صورت می گیرد .

توضیحات بیشتر در قسمت (۱۲-۱-۷)

۱۰-۱-۱۴ - روش جوشکاری آلومینیوم و آلیاژهای آن :

توضیح در قسمت (۱۳-۱-۷)

۱۱-۱-۱۴ - رعایت نکات ایمنی و حفاظت فنی :

توضیح در قسمت (۸-۸-۸)

Training Book

WELDING TIG-MIG-MAG METHODS

Based on National Standard Skills

انتشارات مدیریت پژوهش
قیمت : ۲۵۰۰ ریال